

CLIVE CUSSELL

CLIVE CUSSELL

LEDENI
BRIJEG

Clive Cussler
Ledeni brijeg
Dirk Pitt

On je u potpunosti čovjek od akcije koji živi u trenutku i za trenutak... bez žaljenja. Diplomirao je na Zrakoplovnoj akademiji, sin je senatora Sjedinjenih Država i direktor za specijalne projekte Nacionalne agencije za mora i podmorje SADA NAMPA. Hladnokrvan je, hrabar i snalažljiv savršeno častan čovjek za sva vremena, koji može postati apsolutno nemilosrdan kad je to potrebno.

Voli brze automobile, lijepe žene i tekilu s ledom i limunom živi jednako strasno kao što radi. Pitt ne odgovara nikome osim admiralu Jamesu Sandeckeru, sposobnom zapovjedniku NAMPA, i ne vjeruje nikome osim lukavom, spretnom Alu Giordinu, prijatelju od djetinjstva i partneru u podvodnim avanturama tijekom dvadeset godina.

Ovo je za Barbaru,
čija me strpljivost nekako održava
Prolog

San izazvan drogom polako je prestajao i djevojka je započela bolan povratak na javu. Prigušeno, slabo svjetlo pozdravilo je njene oči dok je odvratan, truli smrad napadao njene nosnice. Bila je naga, golih leđa pritisnutih uz vlažan, žuti zid prekriven sluzi. To je nestvarno, nemoguće, pokušavala se uvjeriti probudivši se. To je sigurno nekakva strašna noćna mora. A tada, iznenada, prije no što se stigla suprotstaviti panici koja je bujala u njoj, žuta sluz na podu se počne dizati i kretati njenim bespomoćnim bokovima.

Užasnuta do ludila, ona počne vrištati lu ački vrištati dok je užasna stvar puzala sve više i više po njenoj znojnoj goljoj koži. Oči su joj se iskolačile dok se očajnički borila. Nije bilo koristi njeni zglobovi i članci bili su okovani za ljjigavu površinu zida. Polako, vrlo polako, bezbožna sluz puzala je njenim grudima. A tada, baš kad je neizrecivi užas dodirnuo njene usne, kroz tamu prostorije prolomi se vibrirajući urlik i začuje se fantomski, nevidljivi glas.

Žao mi je što prekidam vaše učenje, poručnice, ali dužnost zove.

Poručnik Sam Neth zalupi knjigu koju je držao u rukama.

Prokletstvo, Rapp obrati se čovjeku kisela lica koji je sjedio kraj njega u kokpitu zrakoplova svaki put kad do em do zanimljivog dijela, ti upadneš.

Zastavnik James Rapp klimne prema knjizi čija je naslovnica prikazivala djevojku kako se bori u bazenu žute sluzi održavana na površini, zaključi Rapp, parom golemih grudi.

Kako možeš čitati to smeće?

Smeće?, iskezi se Neth bolno.

Ne samo što ulaziš u moju intimu, zastavnice, nego glumiš i mojega osobnog književnog kritičara! On raširi svoje velike ruke glumeći očaj. Zašto mi uvijek daju kopilota čiji primitivni mozak odbija prihvatiti suvremeni stil i sofisticiranost?

Neth se ispruži i stavi knjigu na grubi stalak koji je visio na ploči kraj vješalice za kapute. U stalku se nalazilo nekoliko otrcanih časopisa s neodjevenim ženskim tijelima u brojnim zavodničkim položajima, pokazujući da klasika baš i ne spada u Nethov literarni ukus.

Neth uzdahne, ispruži se u sjedalu i pogleda kroz vjetrobran more ispod sebe.

Izvi ački zrakoplov Obalne straže Sjedinjenih Država bio je već četiri sata i dvadeset minuta na dosadnoj, rutinskoj osmosatnoj misiji praćenja i označavanja ledenih brjegova. Vidljivost je bila kristalno jasna pod nebom bez oblaka, a vjetar je jedva pomicao lijene valove što je bila rijetkost za Sjeverni Atlantik sredinom ožujka. U kokpitu, Neth je sa četiri člana posade upravljao golemim Boeingovim četveromotornim zrakoplovom, dok je ostalih šest članova posade radilo u teretnom odjelu, prateći radar i druge znanstvene instrumente. Neth provjeri svoj sat i zatim okrene zrakoplov u luku, postavljajući nos na kurs prema obali Newfoundlanda.

Toliko o dužnosti. Neth se opusti i posegne za svojom horrorknjigom gdje ti, pokaži malo inicijative, Rapp. Ne prekidaj me više do St. Johna.

Pokušat ću, odgovori Rapp suho. Ako je ta knjiga tako zanimljiva, ne bi li mi je posudio kad završiš?

Neth zijevne. Žao mi je. Nikada ne posu ujem svoju privatnu knjižnicu.

Iznenada slušalice zapucketaju u njegovim ušima i on podigne mikrofona. U redu, Hadlev, što je?

Otraga u slabo osvijetljenom trbuhu zrakoplova Buzz Hadlev, mornarički narednik, buljio je pozorno u radar, dok mu je lice odražavalo nezemaljski zeleni sjaj zaslona.

Imam čudno očitavanje, gospodine. Osamnaest milja, kurs tričetirisedam.

Ned okrene prekidač mikrofona.

Hajde, hajde, Hadley. Kako to misliš čudno. Očitavaš li ledeni brijeg, ili si dobio na ekranu stari film o Drakuli?

Možda očitava tvoju seksi horrorpriču, proštenje Rapp.

Hadlev se ponovno javi. Sudeći po konfiguraciji i veličini, to je ledeni brijeg, ali signal je previše jak za običan led.

Vrlo dobro, uzdahne Neth. Pogledat ćemo. Namršti se na Rappa. Budi dobar dečko i dovedi nas na kurs tričetirisedam.

Rapp klimne i okrene kontrolni stup, mijenjajući kurs.

Zrakoplov se blago nagne prema novom obzorju uz stalno urlanje četiri klipna motora PrattWhitney i njihov beskrajni vibrirajući ritam.

Neth uzme dalekozor i usmjeri ga na beskrajno plavetnilo oceana. Prilagodi fokus i pokuša ga držati što mirnije u stalnom kretanju zrakoplova.

I tada ga ugleda bijela neživa točka, mirna na sjajnom safirnom moru. Ledeni brijeg je polako rastao u vidokrugu dalekozora dok se vjetrobran kokpita približavao. Zatim Neth uzme mikrofona.

Što ti se čini, Sloan?

Poručnik Jonis Sloan, šef promatrača ledenih brjegova na zrakoplovu, već je proučavao brijeg kroz poluotvorena teretna vrata iza kontrolne kabine.

Mediokritet, vrtne veličine, do e Sloanov mehanički glas iz slušalica.

Tabularni brijeg ravnog vrha. Pretpostavljam, oko dvije stotine stopa visok, težak oko milijun tona.

Mediokritet? Neth je zvučao gotovo iznena eno. Vrtna verzija? Hvala ti, Sloan, na vrlo prosvjetljujućem opisu. Jedva čekam da ga posjetim jednog dana. Okrene se Rappu. Na kojoj smo visini?

Rapp je gledao ravno pred sebe.

Tisuću stopa. Ista visina na kojoj smo cijeli dan... i jučer... i prekjučer.

Samo provjeravam, hvala, prekine ga Neth.

Nikada nećeš znati, Rapp, kako moja starost postaje sve sigurnija uz tvoje talente za kontrolnom pločom.

Stavi stari par letačkih naočala na oči, pripremi se za hladnoću i otvori bočni prozor kako bi bolje vidio. Evo ga, pokaže je Rappu.

Nadleti ga nekoliko puta i vidjet ćemo što se može vidjeti. Nethovom licu trebalo je samo nekoliko sekunda da bude poput izbodene površine jastučića za igle ledeni zrak grizao mu je kožu dok, srećom, nije utrнула. Stisne zube, uporno promatrajući ledeni brijeg. Golema ledena masa izgledala je poput sablasnog klipera pod punim jedrima dok je graciozno plutala ispod prozora kokpita. Rapp smanji gas i lagano okrene upravljač, načinivši izvi ačkim zrakoplovom široki luk ulijevo. Ignorirao je pokazivač nagiba, procjenjujući kut prema sjajnom ledenom brdu koje je vidio preko Nethovog ramena. Načinio je tri kruga, čekajući Nethov znak za izravnavanje zrakoplova. Konačno, Neth podigne glavu i uzme mikrofon. Hadley! Brijeg je gol poput guze novoro enčeta!

Ima nešto tamo dolje, poručnice, odvрати Hadlev. Imam krasan signal na...

Mislím da vidim tamni predmet, kapetane, prekine ga Sloan. Dolje na horizontu sa zapadne strane. Neth se okrene Rappu. Spusti se na dvije stotine stopa.

Rappu je trebalo samo nekoliko minuta da izvrši zapovijed. Nakon još nekoliko minuta, još je kružio nad brijegom leda, održavajući brzinu zrakoplova na svega dvadeset milja na sat iznad brzine zaustavljanja motora.

Bliže, promrmlja Neth usredotočeno, još sto stopa. Zašto jednostavno ne sletimo na prokletu stvar?, upita Rapp konverzacijskim tonom.

Ako je bio zabrinut, nije to pokazivao. Lice mu je imalo izraz čovjeka koji će uskoro zaspati. Jedino su sitne kapi znoja na obrvi izdavale potpunu koncentraciju zbog rizičnog leta. Plavi valovi izgledali su tako blizu da mu se činilo da može posegnuti iza Nethovog ramena i dodirnuti ih. Njegova napetost rasla je još više zbog zidova ledenog brijega koji su se uzdizali iznad zrakoplova, dok je nestajao u potpunosti iznad okvira prozora kokpita.

Jedan trzaj, pomisli on, jedan dašak zračne struje, i vrh lijevog krila zaronit će u val i trenutačno pretvoriti golemi zrakoplov u vrtuljak samouništenja.

Neth je sada postao svjestan nečega... nečeg neodre enog, što leti preko nevidljivog praga izme u mašte i stvarnosti.

Polako se materijaliziralo u opipljivu stvar, oblik stvoren ljudskom rukom.

Konačno, nakon vremena koje se Rappu činilo poput vječnosti, Neth vrati glavu u kabinu, zatvori bočni prozor i pritisne prekidač mikrofona.

Sloan? Jesi li vidio? Riječi su zvučale ukočeno i prigušeno, kao da Neth govori kroz jastuk. U početku, Rapp pomisli da je to zbog njegovih smrznutih čeljusti i usana, ali tada ga pogleda na trenutak i iznenadi se što je Nethovo lice ukočeno, ne od hladnoće, već zbog strahopoštovanja.

Vidio sam. Sloanov glas do e preko intercoma poput mehaničke jeke. Ali nisam znao da je to moguće.

Niti ja, reče Neth, ali tamo je brod, prokleti sablasni brod okovan u ledu.

Okrene se Rappu vrteći glavom kao da ne vjeruje vlastitim riječima. Nisam vidio detalje. Samo nejasni obrisi pramca, ili možda krme, nemoguće je reći sa sigurnošću.

On skinje naočale i podigne palac desne ruke u zrak, pokazujući gore. Rapp zahvalno uzdahne i izravna zrakoplov, napravivši siguran razmak izme u trbuha i hladnog Atlantika.

Oprostite, poručnice, reče Hadlev kroz slušalice.

Bio je nagnut nad svojim radarom s naporom proučavajući malu bijelu točkicu u sredini zaslona. Koliko se čini, duljina te stvari u ledenjaku je oko stotinu i dvadeset pet stopa.

Stara ribarska kočica, najvjerojatnije. Neth je snažno masirao svoje obraze, trzajući se od bola dok mu se cirkulacija vraćala.

Hoću li javiti Okružnom stožeru u New Yorku i tražiti ekipu za spašavanje?, upita Rapp činjenično.

Neth zavrti glavom.

Ne trebamo žuriti sa spašavanjem. Očito je da nema preživjelih. Napraviti ćemo detaljan izvještaj kad sletimo u Newfoundlandu.

Nastane stanka. Zatim se začuje Sloanov glas.

Nadletite brdo, kapetane. Bacit ću boju na njega radi lakše identifikacije.

Odmah, Sloan. Izbaci na moj znak. Neth se ponovno okrene Rappu. Dovedi nas iznad najvišeg dijela brijega, na tristo stopa.

Boeing, čiji su motori još radili sa smanjenom snagom, letio je iznad ledenog brijega poput monstruoze mezozoičke ptice u potrazi za gnijezdom. Kod vrata za teret, Sloan podigne ruku i zastane. Zatim na Nethovu zapovijed izbaci teglu od jednog galona punu crvene boje. Tegla je postajala sve manja, pretvorivši se u sitnu točkicu prije no što će konačno udariti o glatku liticu svoje mete. Gledajući natrag, Sloan je mogao vidjeti svijetli trag boje kako se polako širi niz brdo leda od milijun tona.

U pravom trenutku, Neth je zvučio gotovo veselo. Potraga neće imati problema da prona e ovaj brijeg. Zatim iznenada mrka lica pogleda dolje prema mjestu na kojem je bio nepoznati brod.

Jadni vragovi. Pitam se hoćemo li ikad saznati što im se dogodilo?

Rappovo lice poprimi zamišljen izraz.

Nisu mogli dobiti veći nadgrobni kamen.

To je samo privremeno. Dva tjedna nakon što taj brijeg otpluta u Golfsku struju, neće biti dovoljno leda da ohladi gajbu piva.

U kabini nastane tišina, koja se činila pojačana stalnim radom motora zrakoplova. Nitko nije progovorio nekoliko trenutaka, svi su bili izgubljeni u vlastitim mislima. Mogli su samo gledati zlokobni konus bjeline koji se izdizao iz mora i spekulirati o zagonetki zarobljenoj ispod ledenog ogrtača.

Neth se konačno nagne natrag, gotovo vodoravno u sjedalu, i ponovno poprimi svoj stari mirni izraz.

Predlažem, zastavnice, da, ukoliko ne namjeravate pljusnuti ovaj autobus u ledenu vodu, krenemo kući prije no što nam nestane goriva. Nasmiješio se zlobno. I, molim, bez prekida.

Rapp dobaci Nethu otrovan pogled, a zatim slegne i okrene zrakoplov na kurs prema Newfoundlandu.

Kad je izvi ački zrakoplov Obalne garde nestao, a zvuči njegovih motora se izgubili u hladnom slanom zraku, ledeni brijeg ponovno je ostao obavijen mrtvačkim mirom koji ga je pratio otkako se otkinuo od glečera i krenuo morem od zapadne obale Grenlanda prije gotovo godinu dana.

Zatim se iznenada pojavi lagani, ali zamjetan pokret na ledu iznad vodene površine. Dva nejasna oblika polako su poprimila obrise dvojice ljudi koji su ustali i promatrali odlazeći zrakoplov. Bili bi

nevidljivi golom oku na više od dvadeset koraka obojica su nosili bijela snježna odijela koja su se savršeno uklapala u okolinu.

Stajali su tamo dugo, strpljivo čekajući i slušajući. Kad su se uvjerali da se zrakoplov ne vraća, jedan čovjek klekne i odgrne led, otkrivajući mali radioprijenosnik i prijemnik. Izvuče teleskopsku antenu od deset stopa, postavi frekvenciju i počne okretati ručicu. Nije je morao okretati jako niti dugo netko je negdje pratio istu frekvenciju, i odgovor dođe trenutno.

Poglavlje I

Poručnik Lee Koski stisnuo je zubima svoju lulu za nijansu jače, zabio stisnute šake dva pedlja dublje u svoju krznom obrubljenu vjetrovku i zadrhtao na jakoj hladnoći.

Prije dva mjeseca navršio je četrdeset prvu godinu, od čega je osamnaest proveo u službi Obalne straže Sjedinjenih Država bio je nizak, vrlo nizak, i teška, višeslojna odjeća činila je da izgleda širok koliko i visok.

Njegove plave oči ispod kuštrave plave kose boje žita sijale su intenzitetom koji nikada nije slabio, bez obzira na raspoloženja. Imao je samouvjerenе manire perfekcionista, i ta je kvaliteta u velikoj mjeri pridonijela njegovom izboru za kapetana najnovijeg superledolomca Obalne straže Catawaba. Stajao je na mostu poput pijetla, raširenih nogu, ne potrudivši se da se okrene dok je govorio visokoj planini od čovjeka koji je stajao iza njega.

Čak i s radarom, vraški će nas teško pronaći na ovom vremenu. Ton je bio oštar i prodoran poput hladnoga atlantskog zraka.

Vidljivost ne može biti više od milje.

Polako i pažljivo, poručnik Amos Dover, prvi časnik Catcabe, baci opušak cigarete deset stopa u zrak, promatrajući s analitičkim interesom kako bijela cjevčica leti preko mosta nošena vjetrom, daleko na valovito more.

Nema veze ako nas i nadu, promrmlja on kroz pomodrjele usne od ledenog vjetra.

Kako se njišemo, pilot tog helikoptera trebao bi biti izuzetno glup ili mrtav pijan ili oboje da čak i pomisli na slijetanje. On klimne prema helidromu Catawabe, vlažnom od morske pjene.

Neki ljudi ne misle o tome kako će umrijeti, reče Koski oštro.

Nitko ne može reći da nisu bili upozoreni. Dover ne samo što je izgledao poput velikog medvjeda, već je i njegov glas dopirao režeći negdje iz dubine trbuha.

Signalizirao sam helikopteru čim je napustio St John, informirao ga o nemirnom moru i usprotivio se sastanku. Sve što sam dobio od njega bilo je ljubazno hvala.

Počelo je kišiti, a vjetar od dvadeset pet čvorova bacao je kišu preko broda u mlazovima koji su ubrzo natjerali sve lude na dužnosti iznad palube da potraže svoje kože. Srećom za Catawabu i njenu posadu, temperatura zraka bila je osam stupnjeva iznad temperature smrzavanja, kada bi cijeli brod brzo bio prekriven slojem leda.

Koski i Dover upravo su obukli kožne jakne, kad zvučnik na mostu mehanički zapucketa. Kapetane, upravo smo uhvatili pticu na radaru i navodimo je k sebi.

Koski uzme ručni prijenosnik i potvrdi.

Zatim se okrene Doveru.

Bojim se, reče nehajno, da se zaplet zakuhava.

Pitaš se zašto takva žurba da primimo putnike?, upita Dover.

A ti ne?

I ja se pitam. Tako er se pitam zašto je zapovijed da primimo civilni helikopter došla izravno iz zapovjednog stožera u Washingtonu umjesto od našeg okružnog zapovjedništva.

Prokleta neučtivo od zapovjednika, zarezži Koski što nam nije rekao što žele ti ljudi. Jedno je sigurno, neće se naći na ugodnom krstarenju za Tahiti...

Koski se iznenada ukoči i načuli uho u smjeru nepogrešivog zvuka elise helikoptera. Pola minute bio je nevidljiv u gustoj magli. Zatim ga obojica muškaraca primijete u isto vrijeme. Dolazio je sa zapada, kroz laku kišu, i kretao se ravno prema brodu. Koski ga odmah prepozna kao dvosjednu verziju Ulvssesa Q55, letjelice sposobne za brzinu od gotovo dvije stotine pedeset milja na sat.

Lud je što pokušava ovo, reče Dover suho.

Koski ne reče ništa. Uzme ponovno prijenosnik i vikne u njega.

Signaliziraj pilotu tog helikoptera i reci mu da ne pokušava slijetanje dok prolazimo kroz valove od deset stopa. Reci mu da neću odgovarati za njegove lude akcije.

Koski sačeka nekoliko sekunda, pogleda zalijepljenog za helikopter. Pa?

Zvučnik mu odgovori. Pilot kaže da je vrlo zahvalan zbog vaše brige, kapetane, i s poštovanjem traži da pošaljete nekoliko ljudi da osiguraju stajni trap čim sleti.

Pristojno kopile, promrmlja Dover. To mu priznajem.

Izbacivši bradu još pola pedlja van, Koski jače zagriže lulu.

Pristojan, vraga! Po svoj prilici će taj idiot razbiti letjelicu o moj brod. Zatim rezignirano slegne i podigne megafon, viknuvši u njega Šefe Thorp! Neka vaši ljudi budu spremni da osiguraju tu pticu čim sleti. Ali, za milost Božju, držite ih u zaklonu dok ne bude čvrsto na tlu i neka hitna pomoć bude u blizini.

Ovoga trenutka, reče Dover tiho, ne bih se mijenjao s onim momcima gore za sve seksbombe Hollywooda.

Catawaba se nije mogla okrenuti ravno u vjetar, računao je Koski, jer bi turbulencija bacila letjelicu u sigurnu propast. S druge strane, ako brod bude postrance prema valovima, njihanje će biti prejako da bi helikopter sigurno sletio.

Sve godine vještine i procjene, zajedno sa znanjem o karakteristikama Catawabe, učinile su njegovu odluku gotovo rutinskom.

Primit ćemo ih s krmom okrenutom prema vjetru i valovima. Smanjite brzinu i načinite nužne promjene kursa.

Dover klimne i nestane u kabinu s kormilom. Vрати se nekoliko trenutaka kasnije. Pramac je okrenut prema zapovijedi, a brod miran koliko more dozvoljava.

Uhvaćeni hladnim stiskom iščekivanja, Koski i Dover zurili su u svijetložuti helikopter koji je prolazio kroz maglu, približavajući se krmu Catawabepod kutom od trideset stupnjeva. Iako je vjetar snažno udarao u helikopter, pilot ga je nekako uspio održati u vodoravnom položaju. Na oko stotinu jarda od broda, počeo je smanjivati brzinu dok nije konačno stao u zraku, lebdeći poput kolibrića iznad

helidroma koji se dizao i spuštao. Koskiju se činilo da cijelu vječnost održava istu visinu dok je pilot procjenjivao najvišu točku ledolomca svaki put kad bi ga podigao val. Zatim, iznenada, kad je helidrom bio na najvišoj točki, pilot smanji gas i Ulvssess se glatko spusti na

Catawabu, samo tren prije no što je krma krenula prema dolje na sljedećem valu.

Njegove skije su jedva dodirnule površinu broda kad je pet članova posade jurilo preko nagnute palube i počelo ispod snažnog vjetra elise osiguravati helikopter prije no što bude otpuhan preko palube u more. Motor se uskoro ugasio, elisa počela zaustavljati, a vrata se otvorila sa strane kokpita.

Zatim dvojica ljudi, spuštenih glava, skočiše na platformu.

Taj kujin sin, promrmlja Dover u čudu.

Izveo je to tako da se činilo lako.

Koskijevo lice se ukoči. Bolje da su im dozvole prvoklasne i da im ovlaštenja dolaze od Stožera Obalne straže u Washingtonu.

Dover se nasmiješi. Možda su kongresmeni u inspekciji.

Malo vjerojatno, reče Koski posprdno.

Hoću li ih otpratiti u tvoju kabinu?

Koski zavrti glavom. Ne. Daj im moje komplimente i dovedi ih u blagovaonicu za časnike. Zatim se lukavo naceri.

Ovoga trenutaka jedino me zanima šalica vruće kave.

Za točno dvije minute, zapovjednik Koski sjedio je za stolom u blagovaonici, dok su mu hladne ruke zahvalno stiskale vruću šalicu s crnom kavom. Bila je gotovo napola prazna kad su se vrata otvorila i Dover ušao u sobu, u pratnji punačkog čovjeka s velikim naočalama bez okvira na ćelavoj glavi obrubljenoj dugom nepočešljanom sijedom kosom. Iako je prvi dojam podsjetio Koskija na stereotipnog ludog znanstvenika, lice je bilo okruglo i dobroćudno, a u sme im očima bio je osmijeh. Stranac ugleda zapovjednika i pri e stolu, ispruživši ruku.

Kapetan Koski, pretpostavljam. Hunnewell dr. Bili Hunnewell. Žao mi je što vam ovako upadam.

Koski ustane i prihvati Hunnevellovu ruku.

Dobrodošli na palubu, doktore. Molim vas, sjednite i uzmite šalicu kave.

Kave? Ne podnosim je, reče Hunnewell žalosno.

Ali, prodao bih dušu za gutljaj vrućeg kakaoa.

Imamo kakao, reče Koski ljubazno.

Nagne se natrag i podigne glas. Brady!

Stjuart u bijelom kaputu pojavi se iz kuhinje. Bio je visok i vitak, i hodao korakom koji je odavao Texas.

Da, kapetane. Što želite?

Šalicu kakaoa za našeg gosta i još dvije šalice kave za poručnika Dovera i Koski zastane i upitno pogleda iza Dovera.

Vjerujem da čekamo još pilota dr. Hunnewella?

Bit će ovdje za minutu. Doverovo lice poprimi nesretan izraz. Činilo se da pokušava upozoriti Koskija.

Htio se uvjeriti da je helikopter sigurno pričvršćen.

Koski spekulativno pogleda Dovera, ali zatim odustane.

Eto, Brady. I donesi vrč trebat će mi još kave.

Brady jednostavno klimne potvrđujući i vrati se u kuhinju.

Hunnewell reče Pravi je luksuz imati ponovno oko sebe četiri čvrsta zida.

Sjedenje u tom vibrirajućem zmaju u plastičnom balonu koji me jedini štiti dovoljno je da čovjek posijedi.

Pro e rukom kroz nekoliko preostalih bijelih pramenova oko tjemena i naceri se.

Koski spusti svoju šalicu, ozbiljna izraza lica.

Mislim da ne shvaćate, dr. Hunnewell, koliko ste blizu bili da izgubite ostatak kose i život. Vaš pilot bio je vraški nesmotren što je čak i pomislio da leti po ovom vremenu.

Uvjeravam vas, gospodine, da je ovaj put bio nužan.

Hunnewell je govorio dobroćudnim tonom, istim koji bi mogao koristiti za držanje predavanja.

Vi, vaša posada i vaš brod imate vitalni zadatak, a vrijeme je kritičan faktor. Ne možemo izgubiti niti jednu minutu. On izvuče komad papira iz džepa na grudima i pruži ga Koskom. Dok ja objašnjavam našu prisutnost, moram vas zamoliti da odmah krenete ovim kursom.

Koski uzme papir bez čitanja sadržaja.

Oprostite, doktore Hunnewell, nisam u poziciji uslišati vaš zahtjev. Jedina zapovijed koju sam dobio od Zapovjednog stožera je da uzmem na palubu dva putnika. Nitko nije spomenuo da imate dozvolu upravljati mojim brodom.

Ne razumijete.

Koski prodorno pogleda Hunnewella preko šalice. To je, doktore, pogreška dana.

Koja je vaša funkcija? Zašto ste ovdje?

Smirite se, zapovjednice. Nisam neprijateljski agent koji će sabotirati vaš dragocjeni brod. Moj doktorat je iz oceanografije i trenutno sam zaposlen kod Nacionalne agencije za mora i podmorje.

Bez uvrede, reče Koski mirno.

Ali to još ostavlja otvoreno pitanje.

Možda ja mogu pomoći raščistiti situaciju.

Novi glas bio je tih i čvrst, odzvanjajući autoritetom.

Koski se ukoči u stolcu i okrene prema prilici nehajno naslonjenoj na vrata visokoj, dobro gra enoj prilici. Pocrnjelo lice, tvrde, gotovo okrutne crte i prodoran pogled zelenih očiju sugerirali su da se ovog čovjeka ne može zaobići. Odjeven u plavu jaknu zračnih snaga, pažljiv, ali smiren, ponudio je Koskiju pomirbeni osmijeh.

A, tu ste, reče Hunnewell glasno.

Zapovjednice Koski, mogu li vam predstaviti bojnika Dirka Pitta, direktora Specijalnih projekata NAMPa.

Pitt?, odvratila Koski bezizražajno.

Pogleda Dovera i podigne obrvu.

Dover samo slegne s neugodom.

Nije li to onaj Pitt koji je prekinuo posao podvodnog krijumčarenja u Grčkoj prošle godine?

Ima barem još desetero ljudi koji su zaslužni za to, reče Pitt.

Časnik zračnih snaga koji radi na oceanografskim programima, reče Dover, malo izvan vašeg elementa, bojniče?

Linije oko Pittovih očiju pretvore se u osmijeh.

Ne više od mornaričkih časnika koji su išli na Mjesec.

Imate pravo, složila se Koski.

Pojavi se Brady i posluži kavu i kakao.

Ode i ponovno se vrati, stavivši na stol pladanj sa sendvičima prije no što će se vratiti zadnji put.

Koski se sada počeo osjećati nemirno. Znanstvenik iz važne vladine agencije nije dobro. Časnik iz druge grane službe s reputacijom opasnog avanturista loša vijest. Ali, kombinacija njih

dvojice, ovdje za njegovim stolom, zapovijedajući mu gdje da ide i što da radi apsolutna katastrofa.

Kao što sam rekao, zapovjednice, Reče Hunnewell nestrpljivo.

Moramo što brže stići na položaj koji sam vam dao.

Ne, reče Koski glasno. Žao mi je ako se moj stav čini tvrdim, ali morate se složiti, imam savršeno pravo odbiti vaše zahtjeve. Kao kapetan ovog broda, jedine zapovijedi koje moram slušati su od Okružnog stožera Obalne straže u New Yorku ili od zapovjedništva u Washingtonu. On zastane da si natoči šalicu kave. A moje su zapovijedi bile da uzmem dva putnika, ništa više. Poslušao sam, i sada nastavljam po svojem prvobitnom kursu.

Pittove oči promatrale su Koskijeve granitne crte lica kao što bi metalurg testirao gredu od najtvrđeg čelika, tražeći pukotine.

Iznenada se ispravi i oprezno pri e vratima kuhinje i pogleda kroz njih. Brady je bio zaposlen bacanjem vreće krumpira u lonac pun kipuće vode. Zatim se Pitt, još uvijek oprezno, okrene i prouči izlaz iz blagovaonice. Vidio je da njegova mala igra djeluje Koski i Dover izmijenili su zbunjene poglede promatrajući njegovo kretanje.

Konačno, naizgled zadovoljan što nitko ne prisluškuje, Pitt pri e stolu i sjedne, nagnuvši se blizu časnicima Obalne straže, spustivši glas do mrmljanja.

U redu, gospodo, evo priče. Položaj koji vam je dao dr. Hunnewell je približna lokacija izuzetno važnog ledenog brijega.

Koski lagano porumeni, ali uspije održati mirno lice.

A što je po vama važan ledeni brijeg, ako smijem pitati a da ne ispadnem glup, bojniče?

Pitt teatralno zastane. Ona koja sadrži ostatke broda u sebi. Rusko plovilo, točnije, puno najnovijih i najsofisticiranijih elektronskih ure aja za detekciju koje je sovjetska znanost do sada proizvela. Da ne spominjemo šifre i podatke za njihov program nadzora cijele zapadne hemisfere.

Koski nije niti trepnuo. Bez skidanja pogleda s Pitta, izvadi vrećicu iz unutrašnjeg džepa i mirno počne puniti lulu.

Prije šest mjeseci, nastavi Pitt, ruski brod imenom Novgorod prošao je na nekoliko milja od obale Grenlanda i promatrao aktivnosti u raketnoj bazi zračnih snaga SADA na otoku Disko. Zračne fotografije

pokazale su da je Novgorod imao sve moguće elektronske antene za prisluškivanje, i više od toga.

Rusi su odigrali mirno, brod i posada, trideset pet visoko obučenih muškaraca, i žena tako er, nikada nisu ušli u teritorijalne vode Grenlanda. Čak je dobro došao našim pilotima koji su ga koristili kao marker za lošeg vremena. Većina ruskih špijunskih brodova smjenjuju se s dužnosti svakih trideset dana, ali ovaj je ostao na položaju tri mjeseca. Odjel mornaričke obavještajne službe počeo se pitati zbog tog odugovlačenja. Zatim je jednog olujnog jutra Novgorod nestao. Bilo je to gotovo tri tjedna prije no što je došao brod koji ga je trebao smijeniti. To je bila misterija Rusi do tada nikada nisu prekinuli naviku zamjene jednog špijunskog broda tek nakon što stigne drugi.

Pitt zastane da otrese cigaretu u pepeljaru.

Novgorod je mogao krenuti duž samo dvije rute na putu kući do majke Rusije.

Jedna je bila do Lenjingrada preko Baltičkog mora, a druga kroz Barentsovo more do Murmanska. Britanci i Norvežani su nas uvjeravali da Novgorod nije krenuo niti jednom. Ukratko, negdje izme u Grenlanda i europske obale, Novgorod je nestao.

Koski spusti šalicu zamišljeno zureći u njeno dno.

Malo mi je čudno što Obalna straža nije bila obaviještena. Sigurno znam da nismo primili izvješće o nestaloj ruskoj kočii.

I Washingtonu je to bilo čudno. Zašto bi Rusi željeti tajiti nestanak Novgorodal Jedini logični odgovor na to pitanje bio je da nisu željeli da neka zapadna nacija prona e njihov najnapredniji špijunski brod.

Usne Koskog se stisnu u sarkastičan osmijeh.

Želite da povjerujem u sovjetski brod okovan u ledenom brijegu? Hajde, bojniče, odustao sam od vilinskih priča kad sam otkrio da s druge strane duge nema Oza, niti ćupa zlata ispod nje.

Pitt uzvratii osmijeh.

Kako bilo, jedan od vaših izvi ačkih zrakoplova primijetio je brod koji izgleda poput kočee u ledenom brijegu na 47 stupnjeva i 36 minuta sjeverno i 43

stupnja i 17 minuta zapadno.

Istina je, reče Koski hladno, Catawaba je najbliži spasilački brod tom položaju, ali zašto moje zapovijedi da ga provjerim nisu došle od

Okružnog zapovjedništva u New Yorku?

Špijunska tajnovitost, odgovori Pitt. Zadnja stvar koji dečki u Washingtonu žele je javna objava preko radija. Srećom, pilot zrakoplova koji je primijetio brijeg čekao je do slijetanja prije no što je dao detaljno izvješće o lokaciji. Ideja je, naravno, doći do kočice prije Rusa. Mislim da shvaćate, zapovjednice, koliko je svaka informacija o sovjetskoj špijunskoj floti važna našoj vladi.

Čini se praktičnije da se na ledeni brijeg dovedu istražitelji stručni za elektroniku i obavještajnu interpretaciju. Suptilna promjena u Koskijevom tonu teško bi se mogla nazvati omekšavanjem, ali bila je tu. Ako ne zamjerate što to govorim, pilot i oceanograf mi nekako nemaju smisla.

Pit prodorno pogleda Koskija, pa Dovera, pa ponovno Koskija.

Lažna fasada, reče tiho, ali sa smislom. Rusi baš nisu primitivci kad se radi o špijunskim operacijama. Sigurno bi postali sumnjičavi zbog vojnih zrakoplova koji lete iznad područja otvorenog mora s malo brodova. S druge strane, zrakoplovi Nacionalne agencije za more i podmorje uobičajeno provode znanstvene projekte u pustim vodama.

A vaše kvalifikacije?

Ja sam stručnjak za letenje helikopterom u arktičkim uvjetima, odgovori Pitt.

Dr. Hunnewell je, bez sumnje, vodeći svjetski autoritet za ledene formacije.

Shvaćam, reče Koski polako. Dr. Hunnewell će proučiti brijeg prije no što momci iz obavještajne upadnu na zabavu.

Tako je, potvrdi Hunnewell.

Ako je pod ledom stvarno Novgorod, ja moram odrediti najbolju metodu za ulazak u trup broda. Siguran sam da znate, zapovjednice, da su ledeni brjegovi prilično. To je kao rezanje dijamanta pogrešna procjena rezača, i nagrada je izgubljena. Previše termita na krivom mjestu i led će puknuti i raspasti se.

Ili, iznenadno i obilno topljenje može uzrokovati promjenu u centru gravitacije, i brijeg će se okrenuti naopako. Zato vam je jasno da ledena masa mora biti analizirana prije no što se može ući u Novgorod s imalo sigurnosti.

Koski se nagne natrag i primjetno opusti. Njegov pogled na trenutak uhvati Pittov, a zatim se nasmiješi.

Poručniče Dover!

Gospodine?

Budite ljubazni i poslušajte ovu gospodu te promijenite kurs na 47 stupnjeva 36 minuta S 43 stupnja 17 minuta Z, punom brzinom. I obavijestite Okružni stožer u New Yorku o našim namjerama.

Promatrao je Pittovo lice tražeći tragove promjene. Nije ih bilo.

Bez uvrede, reče Pitt mirno.

Predlažem da otkazete to javljanje Okružnom stožeru.

Nisam sumnjičav, bojniče, reče Koski ispričavajući se.

Jednostavno nemam naviku krstariti Sjevernim Atlantikom bez da obavijestim Obalnu stražu gdje se nalazim.

U redu, ali cijenio bih ako ne spomenete naše odredište. Pitt ispuhne dim cigarete. Tako er, obavijestite ured NUMAe u Washingtonu da smo dr. Hunnevrell i ja sigurno stigli na palubu Catawabe i nastavit ćemo let za Reykjavik čim se vrijeme popravi.

Koski podigne obrvu. Reykjavik, Island?

Naše konačno odredište, objasni Pitt.

Koski zausti da nešto kaže, promisli i slegne ramenima.

Odvest ću vas u vaše odaje, gospodo. Okrene se Doveru. Dr. Hunnewell može se smjestiti kod našeg inženjera. Bojnik Pitt može doći k vama, poručnice.

Pitt se naceri Doveru, a zatim pogleda Koskija.

Bolje me držati na oku?

Vi ste to rekli, ne ja, odgovori Koski, iznena en bolnim izrazom na Pittovom licu.

Četiri sata kasnije Pitt je drijemao na ležaju koji je bio stisnut u željeznoj maternici koju je Dover nazivao svojom kabinom. Bio je umoran, gotovo do boli, ali previše misli je jurilo kroz njegov um da bi ušao u raj dubokog sna. Prije točno tjedan dana sjedio je s fantastičnom crvenokosom seksbombom na terasi Newport Inna, gledajući pitoreskne dokove Newport Beacha u Californiji.

Sjećao se kako je jednom rukom milovao djevojku dok je u drugoj držao škotski whiskey s ledom, zadovoljno promatrajući bogataške jahte kako klize poput sablasti preko mjesečinom osvjetljene luke.

Sada je bio sam, trpeći na tvrdom krevetu ledolomca Obalne straže negdje u zale enom Sjevernom Atlantiku. Sigurno sam mazohist, pomisli on, kad volontiram na svakom lu ačkom projektu koji izmisli admiral James Sandecker.

Admiral James Sandecker, glavni direktor Nacionalne agencije za mora i podmorje, naježio bi se na izraz lu ački projekt u njegovom stilu više je bio izraz uragan.

Prokleta mi je žao što te odvlačim od sunčane Californije, ali ovaj prokleti uragan nam je pao u krilo. Sandecker, mali crvenokosi čovjek s licem kao u grifona mahao je zrakom cigarom od sedam pedalja kao palicom. Trebali bismo se uključiti u znanstveno istraživanje podmorja. Zašto mi? Zašto je mornarica?

Mislio bi da Obalna straža može rješavati svoje probleme. Zavrtio je glavom iritirano, uvukavši dim cigare. Kako bilo, sada smo do grla u tome.

Pitt završi čitanje i stavi žuti ovitak s natpisom Povjerljivo na admiralov stol. Nisam mislio da je moguće da se brod smrzne usred ledenog brijega.

To je izuzetno malo vjerojatno, ali dr. Hunnewell me uvjerava da se to može dogoditi.

Nalaženje pravog ledenog brijega može biti teško prošla su već četiri dana otkako ga je Obalna straža primijetila. Ta velika kocka leda možda je već na pola puta do Azora.

Dr. Hunnewell je ucrtao struju i brzinu do područja od trideset milja. Ako imaš dobar vid, trebao bi lako primijetiti brijeg, posebno jer je Obalna straža na njega bacila crvenu boju.

Primjećivanje je jedna stvar, reče Pitt zamišljeno, a spuštanje helikoptera druga. Ne bi li bilo udobnije i manje opasno doći...

Ne prekine ga Sandecker.

Bez brodova. Ako je ta stvar pod ledom važna kao što mislim da jest, ne želim nikoga osim tebe i Hunnewella u krugu od pedeset milja oko nje.

To bi vam moglo biti iznena enje, admirale, ali još nikada nisam sletio helikopterom na ledeni brijeg.

Vrlo je moguće da to nije učinio nitko drugi. Zato sam tražio tebe kao direktora za specijalne projekte.

Sandecker se lukavo nasmiješi.

Imaš neugodnu sposobnost za uspješnu recimo isporuku dobara. Mogu li ovaj put volontirati?, upita Pitt lukavo.

Ne bih želio da je drukčije.

Pitt bespomoćno slegne ramenima.

Ne znam zašto vam uvijek tako lako popustim, admirale. Počinjem smatrati da sam vaš prvoklasni golub pismonoša.

Široki osmijeh pojavi se na Sandeckerovom licu.

To si ti rekao, ne ja.

Brava klikne i vrata se otvore.

Pitt lijeno otvori jedno oko i ugleda dr. Hunnewella kako ulazi. Pretili doktor balansirao je izme u Pittovog ležaja i Doverovog ormara prije no što će konačno prići stolu za pisanje.

Glasno uzdahne, istovremeno kad stolac zaškripi u protestu dok je opuštao tijelo na njemu.

Kako, do vraga, div poput Dovera stane u ovu stvar?, upita s nevjericom.

Kasnite, zijeve Pitt.

Očekivao sam vas prije sat vremena.

Nisam se mogao došuljati oko kutova ili dopuzati kroz ventilaciju kao da idem na skup špijuna. Morao sam pričekati na izgovor da razgovaram s vama.

Izgovor?

Da. Kapetan Koski šalje komplimente. Večera je poslužena.

Zašto sva ta tajnovitost?, upita Pitt s osmijehom.

Nemamo što skrivati.

Nemamo što skrivati! Nemamo što skrivati! Ležite ovdje poput nevine djevice koja čeka svoju prvu pričest i mirno kažete da nemamo što skrivati?

Hunnewell beznadno zavrti glavom.

Obojica ćemo biti pred streljačkim odredom kad Obalna straža shvati da smo ih izigrali da upotrijebimo jedan od njihovih novih ledolomaca.

Helikopteri imaju ružnu naviku, ne lete bez goriva, reče Pitt sarkastično.

Moramo imati bazu za operacije i mjesto za punjenje. Catavvaba je jedini brod u području s potrebnim sredstvima. Osim toga, vi ste

poslali tu lažnu poruku od zapovjednika Obalne straže to je vaša krivica.

Ta nevjerojatna priča o nestalom ruskom brodu. Ne možete poreći da je vaša od početka do kraja.

Pitt stavi ruke iza glave i zagleda se u strop.

Mislim da su svi uživali u njoj.

To vam moram priznati. To je bila najlukavija prevara kojoj sam, nažalost, svjedočio.

Znam. Ponekad se mrzim.

Jeste li pomislili što se može dogoditi kad kapetan Koski prozre naš mali pokvareni plan?

Pitt ustane i protegne se. Učinit ćemo jednostavno ono što bi svaka dvojica pravih Amerikanaca učinili.

A to je?, upita Hunnewell sumnjičavo.

Pitt se nasmiješi.

Brinut ćemo o tome kad do e vrijeme.

Poglavlje II

Od svih oceana, jedino je Atlantik potpuno nepredvidiv. Pacifik, Indijski ocean, pa čak i Arktik imaju svoje specifičnosti, ali svi imaju jednu zajedničku osobinu rijetko ne nagovješćuju svoje raspoloženje. Ali ne i Atlantik, pogotovo sjeverno od 15. paralele. Za svega nekoliko sati, potpuno mirno more može se pretvoriti u zapjenjeni kotao s uraganom snage 12, a ima i trenutaka kad mušičava priroda Atlantika djeluje suprotno. Jaki vjetrovi i valovi mogu tijekom noći naznačiti dolazeću oluju, a kada do e zora, more je ažurno ogledalo pod vedrim nebom. To se dogodilo i ljudima s Catawabe sunce ih je zateklo kako plove mirnim morem.

Pitt se probudio polako, pogled mu se fokusirao na par golemih bijelih gaća ispunjenih Doverom koji se naginjao nad mali umivaonik perući zube.

Nikada nisi izgledao dražesnije, reče Pitt.

Dover se okrene, sa četkicom iznad lijevih kutnjaka. Ha?

Rekao sam, dobro jutro!

Dover samo klimne, mrmljajući nešto nerazumljivo kroz pastu za zube i okrene se umivaoniku.

Pitt sjedne i poslušaj. Hujanje motora još se čulo, a jedini drugi mehanički zvuk dolazio je od toplog zraka iz ventilatora. Kretanje

broda činilo se tako glatkim da je bilo gotovo neprimjetno.

Ne želim biti loš domaćin, bojniče, reče Dover smiješeći se, ali predlažem da ustanete iz kreveta. Za sat i pol bismo trebali biti u području pretraživanja.

Pitt odgurne pokrivače i ustane.

Samo polako. Kakav je ovaj brod kad se radi o doručku? Dvije zvjezdice, reče Dover radosno. Ima i poslastica. Pitt se brzo umije, odluči ne obrijati se i odjene svoje letaćko odijelo. Slijedio je Dovera kroz prolaz, pitajući se kako tako velik čovjek može hodati brodom bez da udari glavom u niske vratnice barem deset puta na dan.

Upravo su završili doručak za koji Pitt pretpostavi da bi koštao barem pet dolara u bilo kojem boljem hotelu, kad se pojavi mornar i reče kako ih zapovjednik Koski želi vidjeti na mostu. Dover krene za njim, a Pitt ga je pratio sa šalicom kave. Kad su ušli u sobu, zapovjednik i Hunnewell bili su nagnuti nad kartama.

Koski podigne pogled. Izbočena vilica više nije izgledala poput pramca ledenjaka, a intenzivne plave oči bile su gotovo mirne. Dobro jutro, bojniče.

Uživajte li u boravku? Smještaj je malo skućen, ali hrana je izvrsna. Na Koskijevom licu pojavi se oštar, ali iskren smiješak. Što mislite o našem malom elektronskom čudu? Pitt se okrene oko sebe promatrajući kontrolnu sobu.

Djelovala je kao da pripada u neki znanstvenofantastični film. Od poda do stropa, četiri čelične police bile su zakopane mehaničkom lavinom kompjutera, televizijskih monitora i konzola s instrumentima. Beskrajni redovi tehnički označenih prekidača i gumba križali su se na opremi, ukrašeni s dovoljno obojenih signalnih svjetala da ispune kasino u Las Vegasu.

Vrlo impresivno, reče Pitt nehajno, srčući kavu. Radari za pretraživanje zraka i površine, najnovija navigacijska oprema tipa Loran za srednje, visoke i ultravisoke frekvencije, da ne spominjem kompjutorizirano ucrtavanje navigacijskih točaka.

Pitt je govorio nehajnim manirom direktora za odnose s javnošću kojeg je zaposlilo Catawabino brodogradilište.

Catawaba iz tvornice izlazi opremljena boljom oceanografskom, komunikacijskom, navigacijskom, aerološkom i opremom

za ucrtavanje od bilo kojeg broda te veličine na svijetu. U osnovi, zapovjednice, vaše plovilo je kreirano da ostane usred oceana pod bilo kojim atmosferskim uvjetima kao meteorološka stanica, kao spasilački brod i kao pomoć oceanografskim istraživanjima. Mogao bih dodati da brodom upravlja sedamnaest časnika i sto šezdeset mornara, a košta izme u dvanaest i trinaest milijuna dolara. Sagra en je u brodogradilištu Northgate u Wilmingtonu, Delaware.

Koski i svi ostali ljudi u kontrolnoj sobi, osim Hunnewella koji je nastavio promatrati kartu, ukoče se. Da je Pitt bio prvi Marsijanac u posjetu Zemlji, ne bi ga gledali s više nevjerice.

Nemojte biti iznena eni, gospodo, reče on, osjećajući se samozadovoljno.

Obično naučim svoju domaću zadaću.

Shvaćam, reče Koski mrko. Bilo je očito da nije shvaćao.

Možda biste nam mogli reći zašto ste tako marljivo obavili svoju zadaću?

Pitt slegne. Kao što sam rekao, to je navika.

I to iritantna. Koski pogleda Pitta s izrazom nemira.

Pitam se jeste li zaista to što kažete da jeste.

Dr. Hunnewell i ja smo to što smo rekli, reče Pitt uvjerljivo.

Znat ćemo to sa sigurnošću za točno dvije minute, bojniče. Ton Koskija iznenada postane ciničan. I ja obavljam svoje zadaće.

Ne vjerujete mi, reče Pitt suho. Šteta. Vaš mentalni strah je bezrazložan. Dr.

Hunnewell i ja nemamo namjeru niti načina da bilo kako ugrozimo sigurnost vaše posade ili broda.

Niste mi dali priliku da vam povjerujem. Koskijeve oči bile su blijede, a glas leden. Nemate pismenih zapovijedi, nisam primio radio poruke o vašem ovlaštenju, ništa... ništa osim nejasne poruke iz Stožera Obalne straže o vašem dolasku. Naglašavam da svatko tko zna naš pozivni signal može poslati takvu poruku.

Ništa nije nemoguće, reče Pitt. Divio se percepciji kapetana Koskija.

Zapovjednik je točno pogodio o čemu se radi.

Ako igrate lukavu igru, bojniče, ne želim biti njen dio...

Koski prekine da primi signal od mornara i pažljivo ga prouči. Čudan izraz pojavi se na njegovom licu. Zatim se namršti dok je

dodavao papir Pittu. Čini se da ste trajni izvor iznena enja.

Pitt nije izgledao kao da mu je neugodno, ali tako se osjećao.

Otkrivanje se pripremalo već neko vrijeme, i imao je dovoljno vremena da se pripremi. Nažalost, nije smislio uvjerljivu priču. Brzo odluči kako može učiniti malo što osim da prihvati papir iz kapetanove ruke i djeluje nezabrinuto. Pisalo je

U vezi s vašim upitom o dr. vWilliamu Hunnewellu i bojniku Dirku Pittu dr.

Hunnewell ima najviše preporuke. On je direktor Californijskog instituta za oceanografiju. Bojnik Pitt je zaista direktor Specijalnih projekata za NUMA.

Tako er je i sin senatora Georgea Pitta. Ti su ljudi uključeni u oceanografsko istraživanje vitalno za interese vlade i treba im pružiti svaku pomoć i uslugu, ponavljam, svaku pomoć i uslugu. Tako er, obavijestite bojnika Pitta da admiral Sandecker zahtijeva da se čuva frigidnih žena. Bilo je potpisano ss Zapovjednik Obalne straže.

Obrana nema što reći, reče Pitt, uživajući u svakom slogu.

Sandecker, stari lisac, upotrijebio je svoj utjecaj da uključi zapovjednika Obalne straže u igru. Pitt duboko izdahne i vrati poruku Koskiju.

Mora da je lijepo imati prijatelje na visokim mjestima, reče ovaj s tragom ljutnje u glasu.

Ponekad pomaže.

Moram se zadovoljiti time, reče Koski teško. Ovaj je zadnji dio, ako nisam previše indiskretan, neka šifra?

Nije velika tajna, odgovori Pitt.

To je samo lukavi način admirala Sandeckera da nam kaže da nakon pretrage brijega nastavimo na Island.

Koski je nekoliko trenutaka stajao bez riječi.

Polako i zbunjeno zavrti glavom u tom trenutku Hunnewell udari šakom po stolu s kartom.

Tu je, gospodo. Točna lokacija našeg sablasnoga broda u rasponu od nekoliko četvornih milja. Hunnewell je bio veličanstven. Ako je i bio svjestan napetosti od prije nekoliko trenutaka, ničim to nije pokazao. Presavije kartu i gurne je u džep svoje vjetrovke. Bojniče Pitt, mislim da je najbolje da krenemo čim bude moguće.

Kako vi kažete, doktore, složi se Pitt.

Mogu zagrijati helikopter za deset minuta.

Dobro, klimne Hunnewell.

Sada smo u području u kojem je zrakoplov primijetio ledeni brijeg. Prema mojim proračunima, po trenutačnoj brzini struje, brijeg bi trebao stići na rub Golfske struje sutra u neko doba. Ako je procjena veličine bila točna, brijeg se već topi brzinom od tisuću tona na sat. Kad do e u toplije vode Golfske struje, neće izdržati niti deset dana. Jedino pitanje je hoće li brod biti oslobo en leda? Moguće je da je već izgubljen nadajmo se da je još tamo i da će ostati još nekoliko dana.

Kolika je, po vašemu mišljenju, zračna udaljenost?, upita Pitt.

Oko devedeset milja, odgovori Hunnewell.

Koski pogleda Pitta.

Čim poletite, smanjit ću brzinu na jednu trećinu i održavati kurs jedannulašest stupnjeva. Kada ćete se vratiti?

Tri i pol sata trebalo bi biti dovoljno za posao, odgovori Pitt.

Koski se zamisli.

Četiri sata nakon četiri sata krećem za vama.

Hvala, zapovjednice, reče Pitt.

Vjerujte mi kad kažem da sam vam zahvalan.

Koski mu je vjerovao. Jeste li sigurni da ne mogu dovesti Catawabu bliže području pretraživanja? Ako vam se dogodi nezgoda na brijegu ili morate sletjeti na more, sumnjam da mogu stići na vrijeme. U vodi od 4 stupnja potpuno odjeven čovjek može živjeti dvadeset pet minuta.

Morat ćemo riskirati. Pitt proguta ostatak kave i zagleda se u praznu šalicu.

Rusi bi već mogli namirisati igru, ako je jedan od njihovih brodova primijetio vaš brod Sunday kako krstari u području izvan redovnih patrolnih točaka. Zato moramo ići do tamo helikopterom. Možemo ostati dovoljno dugo da izbjegnemo radar i da nas se teško primijeti vizualno. A važno je i vrijeme. Helikopter može otići i vratiti se za desetinu vremena koje bi trebalo Catawabi.

U redu, uzdahne Koski. To je vaša predstava. Samo se vratite na platformu do... on zastane, pogledavši na sat, ne kasnije od pola jedanaest. Zatim se nasmiješi. Ako budete dobar dečko i stignete na vrijeme, čekat će vas Johnnie Walker.

Pitt se nasmije. E, pa to je vraški dobra motivacija.

Ne svi a mi se to, vikne Hunnewell, nadjačavši buku motora helikoptera. Već smo trebali nešto vidjeti.

Pitt pogleda na svoj sat. Vremenski, dobro stojimo. Imamo još uvijek više od dva sata.

Ne možete li se popeti više? Ako udvostručimo vidokrug, udvostručit ćemo izgleda da ga primijetimo.

Pitt zavrti glavom.

Neće moći. Tako er bi udvostručili vjerojatnost da nas primijete. Sigurnije je da ostanemo na stotinu i pedeset stopa.

Moramo ga pronaći danas, reče Hunnewell s izrazom nelagode na licu. Sutra bi moglo biti prekasno za drugi pokušaj. Proučavao je kartu na koljenima, a zatim uzme dalekozor i pogleda njime prema sjeveru gdje je zajedno plutalo nekoliko ledenih brjegova.

este li primijetili neki brijeg koji odgovara opisu onog koji tražimo?, upita Pitt. Prošli smo iznad jednog prije sat vremena koji je odgovarao po veličini i konfiguraciji, ali na njemu nije bilo crvene boje. Hunnewell okrene dalekozor, promatrajući nemirni ocean sa stotinama masivnih ledenih brjegova, slomljenih i nazupčanih, okruglih i glatkih, poput papirnatih geometrijskih oblika razbacanih po plavetnilu mora.

Moj ego je slomljen, reče Hunnewell žalosno. Još nikada od srednje škole moji trigonometrijski proračuni nisu bili tako pogrešni.

Možda je promjena u smjeru vjetra uzrokovala da brijeg ode drukčijim kursom.

Teško, progunda Hunnewell. Podvodna masa brijega je sedam puta veća od one koja se vidi iznad površine. Jedino oceanska struja može imati utjecaj na njegovo kretanje. Strujom se može kretati protiv vjetra od dvadeset čvorova.

Neodoljiva sila i nepokretan objekt u jednom.

To, i mnogo više ledeni brijeg je gotovo neuništiv.

Hunnewell je govorio gledajući kroz dalekozor.

Naravno, lomi se i topi čim uplovi u toplije vode. Ali, tijekom puta do Golfske struje, ne klanja se niti olujama niti čovjeku. Glečerski ledeni brjegovi razarani su torpedima, mornaričkim topovima od osam pedalja, masivnim količinama termitnih bomba i tonama ugljene prašine za ubrzanje procesa topljenja. Rezultati su bili

usporedivi sa štetom koju bi pretrpjelo krdo slonova kad bi ga pračkama napalo pleme anemičnih Pigmeja.

Pitt naglo zaokrene, zaobilazeći oštre strane jednog konusnog brda a Hunnewell se uhvati za trbuh.

Ponovno provjeri kartu. Dvije stotine četvornih milja i nisu pronašli ništa.

On reče Pokušajmo na sjever za petnaest minuta. Zatim ponovno na istok do ruba grupacije brjegova. Pa na jug, deset minuta prije no što ponovno okrenemo na zapad.

Jedan obrazac kutije prema sjeveru, odmah, reče Pitt.

Lagano nagne upravljač, držeći helikopter nagnut dok kompas nije očitao nula stupnjeva.

Minute su protjecale i umor se počeo pokazivati oko Hunnewellovih očiju. Kako stojimo s gorivom?

To je zadnja od naših briga, odgovori Pitt.

Za sada nam nedostaju vrijeme i optimizam.

Mogu to priznati, reče Hunnewell umorno, ovog zadnjeg mi je ponestalo prije petnaest minuta.

Pitt ga uhvati za ruku. Pričekajte, doktore, reče ohrabrujuće.

Naš odbjegli brijeg mogao bi biti iza sljedećeg ugla.

Ako jest, suprotstavio se svim mogućim pravilima.

Marker od crvene boje. Bi li se mogao isprati na jučerašnjoj oluji?

Srećom, ne. Boja sadrži kalcijev klorid, nužan sastojak za duboku penetraciju potrebni su tjedni, ponekad mjeseci da se mrlja istopi.

To nam ostavlja samo jednu mogućnost.

Znam što mislite, reče Hunnewell. I možete to zaboraviti. Sura ivao sam s Obalnom stražom više od trideset godina i nikada nisu pogriješili u lociranju brjegova.

Onda je to to. Komad leda od milijun tona ispario u...

Pitt ostavi rečenicu nezavršenu, dijelom jer je helikopter počeo skretati s kursa, a dijelom jer je nešto primijetio.

Hunnewell se odjednom ukoči u sjedalu i nagne naprijed, s dalekozorom pritisnutim na oči.

Imam je, vikne on.

Pitt nije čekao zapovijed spusti helikopter i krene prema smjeru u kojem je Hunnewell gledao.

Hunnewell doda dalekozor Pittu.

Evo, pogledajte i recite mi da ove stare oči nisu vidjele fatamorganu.

Pitt izvede žonglersku točku s dalekozorom i upravljačkom palicom boreći se da održi letjelicu na kursu s kojeg je mogao vidjeti brijeg.

Vidite li crvenu boju?, upita Hunnewell sa strepnjom.

Poput pruge od jagoda u sredini sladoleda od vanilije.

Ne razumijem. Hunnewell zavrti glavom. Taj brijeg ne može biti tamo. Prema svakom poznatom zakonu o strujama, trebao bi biti barem devedeset milja jugoistočno.

Ali, bio je tamo, počivajući na liniji obzorja, masivni komad leda, lijepo isklesan od majstorice prirode, groteskno poružnjen ljudskim kemikalijama.

Prije no što je Pitt mogao spustiti dalekozor, ledeni kristali na brijegu uhvatili su zrake sunca i odrazili ih u njegove oči, eksplodirajući kroz leće.

Privremeno zaslijepljen, on poveća visinu i promijeni kurs za nekoliko stupnjeva kako bi poništio blještanje. Prošla je gotovo minuta prije no što su rakete u njegovim očnim jabučicama prestale praštati.

Zatim iznenada postane svjestan mutne, gotovo neprimjetne sjene na vodi. Jedva je imao vremena primijetiti tamni oblik dok je helikopter letio preko plavih valova na manje od tri stotine stopa ispod stajnog trapa. Brijeg je još bio udaljen sedam milja kad on zaokrene natrag u velikom polukrugu prema istoku i Catawabi.

Što je s vama, do vraga?, upita Hunnewell.

Pitt prečuje pitanje. Bojim se da imamo nepozvane goste.

Besmislica! Nigdje nema broda ili druge letjelice.

Dolaze na zabavu iz podruma.

Hunnewellov pogled upitno se podigne.

Zatim se polako zavalj u sjedalo. Podmornica?

Podmornica.

Moguće je da je jedna od naših.

Žao mi je dok, to je samo vaša želja.

Onda su nas Rusi prestigli.

Hunnewellova usta se iskrive.

Bože, zakasnili smo.

Još ne. Pitt okrene helikopter u novom luku, ovaj put natrag prema brijegu.

Možemo biti na ledu za četiri minute. Podmornici će trebati barem pola sata da stigne do tamo. S malo sreće, možemo pronaći ono što tražimo i pobjeći prije no što oni pristanu.

To zvuči malo predobro. Hunnevell nije bio previše uvjeren.

Kad Rusi vide kako letimo oko brijega, neće doći nenaoružani, znate?

Iznenadio bih se kad bi bilo drukčije. U stvari, kapetan te ruske podmornice ima dovoljno oružja da nas raznese u svakom trenutku. Ali, kladam se da neće riskirati.

Što može izgubiti?

Ništa. Ali snosi posljedice lijepog me unarodnog incidenta. Bilo koji zapovjednik na njegovom položaju znat će da imamo stalnu radio vezu s bazom, i da je obavještavamo o položaju podmornice, spremni pozvati u pomoć na prvi hitac. Ova strana Atlantika je naš teren. On je predaleko od Moskve da bi glumio nasilnika.

U redu, u redu, reče Hunnewell.

Idemo sletjeti. Čini mi se da je bolje biti pogo en nego sjediti još jednu minutu u ovom prokletom mikseru.

Pitt ne reče ništa. Prišao je brijegu i spustio helikopter bez teškoća na malo ravno područje dvadeset puta petnaest stopa. Zatim, prije no što su se elise zaustavile, on i Hunnewell skoče iz kokpita i stanu na brijeg, pitajući se kad će ruska podmornica izroniti, što će pronaći ispod sloja leda koji ih je dijelio od neprijateljske hladne vode. Nisu mogli vidjeti niti osjetiti ništa živo. Obraze im je dodirivao ledeni vjetar, ali osim toga nije bilo ničeg, baš ničeg.

Poglavlje III

Napete minute prolazile su u potpunoj tišini Pitt nije mogao reći ništa važno.

Kad je konačno progovorio, glas mu je zvučao poput nejasnog šapta. Zašto šapćem?, pomislio je. Hunnevell je ispitivao led trideset stopa od njega, a ruska podmornica, nepokretna na površini mora, ležala je na četvrt milje od sjevernog ruba brijega. Konačno, Pitt uspije privući Hunnewellovu pozornost glasom koji je još bio prigušen u gotovo pobožnoj tišini.

Vrijeme istječe, doktore.

Još se činilo da ga mogu čuti, iako Rusi nisu mogli razumjeti njegove riječi čak i da je vikao iz svega glasa.

Nisam slijep, otrese se Hunnewell. Koliko im treba do nas?

Moraju spustiti čamac u vodu, odveslati do brijega i iskrcati se imaju barem četiri stotine jarda trebat će im izme u petnaest i dvadeset minuta.

Nemamo prokletog vremena, reče Hunnewell nestrpljivo.

Ima li sreće?

Ništa odvrati Hunnewell. Otipina mora biti dublje no što sam mislio. On zabije sondu grozničavo u led. Tu je mora biti ovdje. Plovilo od stotinu i dvadeset pet stopa ne može nestati.

Možda je Obalna straža vidjela fantomski brod.

Hunnewell zastane da namjesti sunčane naočale.

Posadu su mogle zavarati vlastite oči, ali ne i radarsku opremu.

Pitt se približi otvorenim vratima helikoptera. Pogleda Hunnewella, pa podmornicu, a sekundu kasnije gledao je kroz dalekozor. Proučavao je sitne prilike koje su izlazile iz otvora niske podmornice i brzo trčale preko vlažne palube. Za manje od tri minute, veliki čamac za šest ljudi bio je napuhan i spušten kraj trupa. U njega ude grupa ljudi s automatskim oružjem. Zatim se preko vode začuje nejasan zvuk. Bilo je to dovoljno da Pitt drastično smanji svoju prvobitnu procjenu.

Dolaze, petorica ili šestorica, nisam siguran.

Jesu li naoružani?, Hunnewellovo pitanje zvučalo je hitno.

Do zuba.

Moj Bože, čovječe Hunnewell razdraženo vikne. Nemojte samo stajati tamo i buljiti. Pomozite mi u potrazi.

Zaboravite. Pittov ton bio je neužurban.

Bit će ovdje za pet minuta.

Pet minuta? Rekli ste...

Nisam računao da njihov čamac ima izvanbrodski motor.

Hunnewell zaprepašteno pogleda prema podmornici. Kako su Rusi saznali za olupinu? Kako su mogli znati lokaciju?

Nije veliki problem, odgovori Pitt.

Jedan od njihovih agenata KGBa u Washingtonu sigurno se dokopao izvješća Obalne straže to baš i nije tajna a zatim poslao

svaki ribarski brod i podmornicu koju imaju u ovom dijelu Atlantika u potragu za ledenim brijegom.

To je nesretna koincidencija za nas, ali sretna za njih što smo u istom trenutku pronašli brijeg.

Čini se kao da smo im dobacili loptu, reče Hunnewell blijedo.

Oni su pobijedili, a mi izgubili. Prokletstvo, da smo bar uspjeli locirati položaj olupine, mogli smo je barem uništiti termitnim bombama i sačuvati od Rusa.

Pobjednik dobiva plijen, promrmlja Pitt. Svih milijun tona najboljeg, najčišćeg grenlandskog leda u Atlantskom oceanu.

Hunnewell je bio zbunjen, ali nije rekao ništa. Pittova prividna indiferentnost nije imala smisla.

Recite mi, doktore, nastavi Pitt, koji je danas datum?

Datum?, reče Hunnewell zbunjeno.

Srijeda, dvadeset osmi ožujak.

Poranili smo, reče Pitt. Za tri dana je Prvi april.

Hunnewellov glas bio je ravan i grub.

Ovo baš i nije mjesto ili vrijeme za šalu.

Zašto ne? Netko nas je fantastično izigrao, i one klaunove tamo. Pitt pokaže prema brzo dolazećem čamcu. Vi, ja, Rusi, svi smo zvijezde najveće komedije koja je zadesila Sjeverni Atlantik. Klimaks zadnjeg čina dolazi kad shvatimo da u brijegu nema olupine. On zastane da izdahne oblak pare.

Zapravo, nikad je i nije bilo.

Potpuno nerazumijevanje i slabi početak nade dodirnu Hunnewella. Nastavite, reče on.

Osim radarskog kontakta, posada izvi ačkog zrakoplova rekla je da je vidjela obrise broda u ledu, ali mi nismo vidjeli ništa prije no što smo sletjeli. To se ne poklapa. Oni su bili u zrakoplovu koji je letio vjerojatno brzinom od dvije stotina milja na sat. Naši izgledi da primijetimo nešto iz helikoptera bili su znatno veći.

Hunnewell je izgledao zamišljeno.

Činilo se da odvađuje Pittove riječi.

Nisam siguran na što ciljate. Zatim se nasmiješi, iznenada postavši veseo.

Ali, privikavam se na vaš lukavi um. Sigurno imate nešto u rukavu.

Nema magije. Vi ste sami rekli po svakom poznatom zakonu o strukama, brijeg bi trebao ploviti devedeset milja jugozapadno.

Istina. Hunnewell pogleda Pitta s novim poštovanjem.

A zaključak, što točno imate na umu?

Ne što, nego koga, dok. Nekog tko nas je poveo u poslovični lov na divlje guske. Nekog tko je uklonio crvenu boju s brijega koji sadrži brod i raspršio je preko mamca devedeset milja sjeverno.

Naravno, brijeg koji smo preletjeli prije par sati. Ista veličina, konfiguracija i težina, ali bez crvene boje.

Tamo ćemo pronaći tajanstveni brod, reče Pitt.

Baš na mjestu koje ste izračunali.

Ali, tko igra igre?, upita Hunnewell zamišljenog lica.

To očito nisu Rusi oni su zbunjeni kao i mi.

U ovom trenutku to nije važno, reče Pitt.

Važno je oprostiti se od ove ploveće ledene palače i nestati u plavetnilu.

Naši nepozvani gosti su stigli. On klimne prema padini brijega. Ili možda niste primijetili?

Hunnewell zaista nije primijetio, sve dok mu Pitt nije rekao. Prvi čovjek iz čamca već je skakao na rub leda. Za nekoliko sekunda njih petorica penjali su se uz brijeg, hodajući oprezno u pravcu Pitta i Hunnewella. Bili su odjeveni u crno ruski marinci i teško naoružani. Čak i na stotinu jarda, Pitt je mogao razaznati nepogrješivi izgled ljudi koji znaju što moraju učiniti.

Pitt se nehajno popne u helikopter, okrene prekidač motora i gurne starter.

Čak i prije no što se elisa prvi puta okrenula, Hunnewell je sjedio u svojem sjedalu, sigurno privezan pojasom.

Prije no što će zatvoriti vrata kokpita, Pitt se nagne van, stavi šake na usta i vikne Rusima koji su prilazili Uživajte, ali ne zaboravite pokupiti svoje smeće!

Časnik koji je predvodio ljude nagne glavu, a zatim slegne, ne razumjevši. Bio je siguran da Pitt neće radi njega vikati na ruskom. Kao da želi signalizirati ljudima u helikopteru da su mu namjere miroljubive, spusti svoje automatsko oružje i mahne u pozdrav, dok su Pitt i Hunnewell napuštali brijeg i dizali se u sjajno plavo nebo.

Pitt nije žurio, držeći helikopter na minimalnoj brzini, krećući se prema sjeveru petnaest minuta. Zatim, kad su bili izvan dometa vida i radara podmornice, okrene se u dugom luku prema jugozapadu i do jedanaest i petnaest pronašli su olupinu.

Dok su slijetali na ledenog giganta, Pitt i Hunnewell osjetili su prazninu.

Nije to bio samo kraj dugih sati neizvjesnosti gotovo su prošli vremenski rok koji im je zadao Koski bila je to jeziva pojava samoga tajanstvenog broda.

Niti jedan od njih nikada nije vidio nešto slično. Atmosfera oko brijega sadržavala je neku strašnu osamljenost koja nije pripadala zemlji, već nekome mrtvom, udaljenom planetu. Jedino zrake sunca razbijale su dojam, prodirući kroz led i distorzirajući obrise broskog trupa u stalno mijenjajućem nizu apstraktnih sjena. Prizor je bio tako nestvaran da je Pittu bilo teško prihvatiti činjenicu da brod zaista postoji. Dok je rukovao upravljačem i spuštao helikopter na led, napola je očekivao da će okovani brod nestati.

dive Cussier

Pokušao je sletjeti na glatko mjesto blizu ruba brijega, ali kut leda bio je prevelik konačno se spustio točno na vrh olupine. Hunnewell skoči iz helikoptera prije no što su skije dodirnule led, i već je hodao iznad trupa u ledu kad mu se Pitt pridružio.

Čudno, mrmljao je Hunnewell, vrlo čudno. Ništa ne strši iznad površine, čak niti jarboli i radarska antena. Svaki pedalj je čvrsto okovan ispod leda.

Pitt izvuče maramicu iz svoje jakne i ispuhne nos. Zatim omiriši zrak, kao da ga testira. Njušite li nešto neobično, doktore?

Hunnewell nagne glavu prema natrag i polako udahne.

Osjeća se neki miris. Ali, previše slabo. Ne mogu ga razaznati.

Ne krećete se u pravim krugovima, reče Pitt, cereći se.

Kad biste više izlazili iz svojeg laboratorija i naučili ponešto i životu, prepoznali biste poseban miris spaljenog smeća.

Odakle dolazi?

Pitt klimne prema olupini pod svojim nogama.

Sigurno odovud.

Hunnewell zavrti glavom.

Nikako. To je znanstvena činjenica, ne možete namirisati neorganske stvari u bloku leda.

Nos nikada ne laže. Podnevna toplina počela je nadjačavati hladnoću, pa Pitt otkopči svoju jaknu. Sigurno nešto curi iz leda.

Vi i vaš educirani nos, reče Hunnewell otrovno.

Predlažem da prestanete izigravati krvosljednika i počnete postavljati termitne naboje. Jedini način da u emo unutra je da razbijemo njegov ledeni ogrtač.

Riskirat ćemo.

Vjerujte mi, reče Hunnewell blago.

Neću razbiti brijeg i izgubiti olupinu, helikopter i nas. Namjeravam početi s malim količinama i raditi postupno.

Nisam mislio na brijeg. Mislio sam na brod. Veliki su izgledi da su tankovi s gorivom probijeni i da je dizel natopio cijelu duljinu trupa. Ako pogrešno proračunamo i zapalimo samo kap, cijela olupina odlazi u vatrenoj eksploziji.

Hunnewell udara nogom u tvrdi led.

Kako mislite proći kroz ovo pijukom?

Dr. Hunnewell, reče Pitt tiho, neću poricati činjenicu da je vaše ime poznato nadaleko zbog vašega znanstvenog intelekta. Me utim, kao i većina supermozgova, imate malo razumijevanja za praktične, svakodnevne stvari.

Termitni naboji, pijuci za led, kažete. Zašto se gnjaviti s kompleksnim i napornim shemama kad možemo jednostavno izvesti rutinu Otvori se, Sezame!

Stojite na glacijalnom ledu, reče Hunnewell.

Tvrd je i kompaktno. Ne možete proći kroz njega.

Žao mi je, prijatelju, potpuno ste u krivu, reče Pitt.

Hunnewell ga sumnjičavo pogleda. Dokažite!

Želim reći daje posao već obavljen. Naš Macchiavelli i njegova vesela družina zaposlenih pomoćnika očito su bili ovdje prije nas.

On dramatično pokaže gore. Molim vas, pogledajte.

Hunnewell upitno podigne obrvu i pogleda gore te pažljivo prouči široku strmu ledenu padinu. Uzduž vanjskih rubova i pri dnu, na samo nekoliko jarda od njih dvojice, led je bio gladak i ravan. Ali, počevši od vrha pa dolje prema sredini strmine, led je bio izbrazdan poput površine mjeseca.

Pa, dobro, promrmlja Hunnevell, čini se da se netko namučio da ukloni mrlju crvene boje Obalne straže.

Dugo je i bezizražajno gledao ledeni konus, a zatim se okrene Pittu. Zašto bi netko iskopao mrlju rukama ako je može lako ukloniti eksplozivom?

Ne mogu odgovoriti na to pitanje, reče Pitt. Možda su se bojali da ne slome brijeg, ili nemaju eksploziv, tko zna? Me utim, kladim se u plaću da su naši lukavi momci učinili i više od uklanjanja mrlje. Sigurno su pronašli način da udu u olupinu.

I sada mi samo trebamo potražiti blješteći znak koji kaže ovdje je ulaz.

Hunnewellov ton bio je sarkastičan.

Nije bio naviknut da ga netko nadmaši u zaključivanju, i njegov izraz pokazivao je da mu se to ne sviđa.

Bolje bi bilo potražiti meko mjesto u ledu.

Pretpostavljam, reče Hunnewell, da mislite na maskirani otvor iznad nekog ledenog tunela.

To mi je palo na pamet.

Doktor pogleda Pitta iznad oboda svojih naočala.

Pokušajmo onda. Ako budemo ovdje teoretizirali još neko vrijeme, testisi će mi se vjerojatno smrznuti.

Nije trebalo biti previše teško, to nikako, ali nije bilo niti lako kao što je zamišljao Pitt. Nezgoda se dogodila kad je Hunnewell izgubio oslonac na padini i bespomoćno otklizao prema strmom rubu koji se spuštao ravno u more. Pao je naprijed, očajnički grebuci led, dok su mu nokti grebli tvrdu površinu i savijali se unatrag. Usporio je, ali ne dovoljno. Njegov pad bio je tako brz da su mu članci već grebli rub litice od trideset stopa prije no što je pozvao u pomoć.

Pitt je bio zauzet otkidanjem komada slobodnog leda kad začuje krik. Okrene se i shvati što se dogodilo kroz glavu mu prostruji misao kako bi spašavanje bilo nemoguće nakon što doktor padne u ledenu vodu, i on u jednom trenutku skinu jaknu i baci se preko padine u skoku, s nogama naprijed, podignutima u zrak.

Hunnewellovom uspaničenom mozgu Pittov pokret izgledao je poput čina čistog ludila. O Bože, ne, ne, vikne. Ali nije mogao ništa nego gledati kako Pitt klizi prema njemu kao na sanjkama. Bilo bi

izgleda, pomisli, da je Pitt ostao na brijegu. Sada se činilo da će obojica umrijeti u ledenoj slanoj vodi.

Dvadeset pet minuta, riječi kapetana Koskija pro u mi kroz um, dvadeset pet minuta imao je čovjek koji bi pao u vodu temperature 4 stupnja a i sa svim vremenom svijeta nikako se ne bi uspjeli izvući natrag na strmu stranu brijega.

Da je imao vremena razmišljati, Pitt bi se sigurno složio s Hunnevrelom sigurno je izgledao poput lu aka, kližući se preko leda s nogama visoko iznad glave. Iznenada, kad je bio nadohvat Hunnewella, Pitt brzo spusti nogu snagom i brzinom koji su ga čak i u tim očajničkim okolnostima natjerali da zasteje od boli kad su mu pete zarovale led, ukopale se čvrsto i zaustavile ga. Zatim, instinktivno, dobaci rukav svoje jakne Hunnewellu.

Prestravljeni znanstvenik nije trebao uvjerenje. Uhvatio je najlonsku tkaninu čvrstim hvatom i objesio se, drhteći gotovo minutu, čekajući da se njegovo sredovječno srce smiri. Prestrašeno pogleda sa strane i vidje ono što njegovi osjeti nisu mogli osjetiti rub leda zabio mu se u struk kod pupka.

Kad budete mogli, reče Pitt mirna glasa u kojem se zamjećivala napetost, pokušajte se privući prema meni.

Hunnewell zavrti glavom.

Ne mogu, promrmlja promuklo. Mogu se samo držati.

Nemate uporište za noge?

Hunnewell ne odgovori. Samo je zavrtio glavom.

Pitt se savije među ispruženih nogu i jače zgrabi jaknu. Sjedimo ovdje zaslugom dvije gumene pete, ne čeličnih klinova. Led bi se brzo mogao slomiti oko njih. Naceri se ohrabrujuće Hunnevellu. Ne činite iznenadne pokrete.

Povući ću vas s ruba.

Ovaj put Hunnewell klimne. Osjetio je bol u trbuhu, vrhovi razderanih prstiju su mu pulsirali, a znojem natopljeno lice odražavalo je užas i bol. Jedna stvar, samo jedna stvar prodrla je kroz njegov plašt od straha odlučan pogled Pittovih očiju. Hunnewell je gledao to mršavo, tamno lice i u tom trenutku shvati da Pittova unutarnja snaga i samopouzdanje stvaraju uporište u njegovom preplašenom umu.

Prestanite se ceriti, reče on slabašno, i počnite vući.

Oprezno, pedalj po pedalj, Pitt je vukao Hunnewella prema gore. Trebalo mu je dugih šezdeset sekunda prije no što je doktorova glava bila iznad njegovih koljena. Zatim Pitt, ruku po ruku, pusti jaknu i uhvati Hunnewella ispod pazuha.

To je bio lakši dio, reče on. Sljedeća vježba je vaša.

Oslobo enih ruku, Hunnewell obriše znojne obrve rukavom.

Ne mogu jamčiti.

Vaši šestari, imate li ih kod sebe?

Hunnewellov izraz na trenutak je odavao neshvaćanje. Zatim klimne. U džepu na grudima.

Dobro, promrmlja Pitt. Sada se popnite iznad mene i ispružite punom duljinom.

Kad vam stopala budu na mojim ramenima, izvadite šestare i zabijte ih u led.

Klinovi uzvikne Hunnewell, iznenada shvativši.

Prokleta pametno od vas, bojniče.

Hunnewell se počne kretati preko Pitta, naprežući se poput lokomotive u Stjenjaku, ali konačno je uspio. Zatim, dok ga je Pitt čvrsto držao za gležnjeve, on izvadi čelične šestare kojima je ucrtavao udaljenosti na kartama i zabije ih duboko u led.

U redu, proštenje.

Sada ćemo ponoviti proces, reče Pitt. Možete li se držati?

Neka bude brzo, reče Hunnewell, ruke su mi gotovo ukočene.

Oprezno, s jednom petom još uvijek u ledu za svaku sigurnost, Pitt isproba svoj teret na Hunnewellovoj nozi. Šestari su držali. Krećući se brzo i glatko poput mačke, Pitt prije e preko Hunnewella, osjeti kako mu ruke hvataju rub nagiba na mjestu gdje se izravnavao i izmigolji se na sigurno.

Nije gubio vrijeme. Hunnewellu se činilo da je gotovo trenutačno bacio najlonsko uže iz helikoptera. Pola minute kasnije, blijedi i iscrpljeni oceanograf sjedio je na ledu ispod Pittovih nogu.

Hunnewell duboko uzdahne i zagleda se u Pittovo lice.

Znate li što ću prvo učiniti kad se vratimo u civilizaciju?

Da, reče Pitt smiješeći se. Kupit ćete mi najbolju gurmansku večeru u Revkjaviku, sav alkohol koji uspijem popiti i upoznati me sa senzualnom bujnom islandskom nimfomankom.

Večera i alkohol su vaši toliko vam dugujem. Nimfomanku ne mogu obećati.

Prošlo je mnogo godina otkako sam zavodio žene, bojim se da sam izgubio tu vještinu.

Pitt se nasmije, pljesne Hunnewella po ramenu i pomogne mu da ustane. Ne brinite, prijatelju, djevojke su moja briga. Naglo ustane i oštro reče Ruke vam izgledaju kao da su bile u žrvnju.

Hunnewell podigne ruke i zagleda se indiferentno u krvave prste. Nije tako loše kao što izgleda. Malo antiseptika i manikiranja i bit će kao nove.

Hajde, reče Pitt.

U helikopteru je prva pomoć. Sredit ću vam to.

Nakon nekoliko minuta, kad je zavezao najmanji zavoj, Hunnewell upita Jeste li pronašli neke znakove tunela?

Prilično je lukavo izveden, odgovori Pitt.

Cijeli poklopac je maskiran poput okolnog leda. Da netko nije bio nemaran i urezao mali rukohvat, prošao bih preko njega.

Hunnewellovo lice iznenada se smrači.

Taj prokleti ledeni brijeg, reče mrko.

Kunem se da nas osobno mrzi.

On protegne prste i prouči osam zavoja koji su prekrivali njihove vrhove. Oči su mu bile napete, a lice umorno.

Pitt podigne okrugli komad leda promjera tri stope i debeo tri inča, otkrivši grubi urezani tunel jedva dovoljno velik da se kroz njega provuče jedan čovjek. On instinktivno okrene glavu snažan, kiseli smrad izgorjele boje, tkanine i goriva, pomiješan s mirisom usijanog metala dignu se iz otvora.

To bi trebalo dokazati da mogu osjetiti miris kroz led, reče Pitt.

Da, prošli ste test nosa, reče Hunnewell. Ali pogriješili ste u vašoj teoriji o termitnom naboju. Dolje nema ničega osim izgorjelog trupa. On zastane i pogleda Pitta profesorskim pogledom iznad okvira svojih naočala. Mogli smo aktivirati eksploziv do sljedećeg ljeta bez ikakve štete za olupinu.

Pitt slegne. Nešto dobiješ, nešto izgubiš.

Doda rezervnu baterijsku svjetiljku Hunnewellu.

Ja idem prvi. Slijedite me za pet minuta.

Hunnewell čučne na rubu ledenog tunela kad je Pitt krenuo unutra.

Dvije. Dat ću vam dvije minute, ne više. Onda idem za vama.

Tunel, osvjetljen razlomljenim zrakama sunca kroz ledene kristale, spuštao se pod kutom od trideset stupnjeva dvadesetak stopa, zaustavljajući se kod pocrnjelih savijenih čeličnih ploča trupa. Smrad je bio tako jak da je Pittu bilo prilično teško disati. Nastojao se ne obazirati na iritantni zadah i dovukao se do metala, otkrivši da tunel zavija i prati trup još deset stopa, završavajući konačno kod divljački iskrivljenog otvora. Mogao je samo pretpostavljati kolike temperature su ga tako izobličile.

Pužući preko nazubljenog ruba otvora, on se pridigne i pro e svojom svjetiljkom preko vrućinom oštećenih zidova. Bilo je nemoguće reći čemu je služila ta prostorija. Svaki četvorni pedalj bio je uništen strašnom vatrom.

Pitt iznenada osjeti strah od nepoznatog. Stajao je mirno nekoliko trenutaka, prisiljavajući se da smiri osjećaje prije no što će krenuti preko krša do vrata u hodnik i osvjetliti tamu iza njih.

Zraka svjetla prošla je hodnikom sve do stubišta u donju palubu. Hodnik je bio prazan, osim pepela saga. Tišina je bila jeziva. Nije bilo pucketanja ploča, rada motora, pljuskanja vode o trup prekriven algama, ničega, samo potpuna tišina praznine.

Oklijevao je na vratima jednu dugu minutu njegova prva pomisao bila je da je nešto krenulo strašno, strašno krivo u Sandeckerovim planovima. Ovo nikako nije očekivao.

Hunnevell pro e kroz otvor i pridruži mu se. Stao je kraj Pitta, gledajući crne zidove, distorzirani i kristalizirani metal, te otopljene šarke koje su nekada držale drvena vrata.

Umorno se nagne na okvir vrata, poluotvorenih očiju, tresući glavom kao da se želi osloboditi transa.

Pronaći ćemo vrlo malo korisnog za nas.

Nećemo naći ništa, reče Pitt čvrsto. Ono što je ostavila vatra, naši nepoznati prijatelji su nesumnjivo odnijeli. Kao da naglašava svoje riječi, prije e zrakom svjetla preko palube, otkrivajući nekoliko preklapajućih otisaka u pepelu koji su išli prema otvorenom prolazu.

Da vidimo što su tražili.

Otišli su u hodnik, prešavši preko pepela i smeća na podu, stigli u sljedeći odjeljak i ušli unutra. Bila je to radiosoba. Većina ostataka bila je jedna prepoznatljiva. Namještaj je pretvoren u kostur od

spaljenog drva, a ostatci radio opreme stopljena masa metala. Do sad su se već navikli na snažan smrad i grotesknu karboniziranu okolinu, ali nisu bili spremni za strašno izobličeni predmet na podu.

O blagi Bože! dahne Hunnewell. Baci svoju svjetiljku i ona se otkotrlja preko poda te stane kraj šokantno izobličениh ostataka glave, osvjetljujući lubanju i zube.

Ne zavidim mu na njegovoj smrti, promrmlja Pitt.

Sablasni prizor bio je previše za Hunnewella. On otetura u kut i počne povraćati. Kad se nakon nekoliko minuta konačno vratio Pittu, izgledao je kao da se nedavno vratio iz groba.

Žao mi je, reče pokajnički.

Nikada prije nisam vidio kremirani leš. Nisam imao pojma kako izgleda nisam niti mislio o tome. Nije baš lijep prizor, zar ne?

Nema lijepih leševa, reče Pitt. I on je počeo osjećati laganu mučninu. Ako je ta kvrga pepela na podu indikacija za ono što slijedi, trebali bismo pronaći još barem četrnaest takvih.

Hunnewell se sagne i podigne bateriju.

Zatim izvadi notes iz džepa, stavi svjetiljku pod rame i prelista nekoliko stranica.

Da, u pravu ste. Brod je imao šest članova posade i devet putnika ukupno petnaest. Neko je vrijeme tražio sljedeću stranicu.

Ovaj jadnik je sigurno bio radiooperater Svendborg Gustav Svendborg.

Možda, a možda i ne. To nam jedino može reći njegov zubar. Pitt je promatrao u ostatke nekada živog čovjeka od krvi i mesa, i pokušava zamisliti kako je došlo do toga. Val crvenog i narančastog plamena, kratak nezemaljski krik, strašan šok boli koja je u trenutku izludila mozak, i udovi u samrtnom plesu. Smrt u vatri, pomisli on, zadnjih trenutaka provedenih u neopisivoj agoniji, bila je smrt koje su se užasavala sva živa bića.

Pitt klekne i pažljivije pogleda tijelo. Oči mu se suze, a usta stisnu.

Vjerojatno je bilo onako kako je zamislio, ali ne u potpunosti. Izgorjela prilika bila je u položaju fetusa, s koljenima gotovo do brade i rukama stisnutim sa strane, stisnutim zbog užasne vrućine. Ali, bilo je tu još nešto što privuče Pittovu pozornost. Pogleda svjetiljku na podu kraj tijela koja je osvjetljavala savijene čelične noge operaterovog stolca koje su virile ispod njegovih ostataka.

Hunnewell, blijeda lica, bezbojnim glasom upita Što vam je tako zanimljivo na toj odvratnoj stvari?

Pogledajte, reče Pitt. Čini se da je jadni Gustav sjedio kad je umro. Stolac mu je doslovno izgorio ispod njega.

Hunnewell ne reče ništa, promatrajući upitno Pitta.

Nije li vam to čudno, nastavi ovaj, da bi čovjek mirno izgorio bez da pokuša ustati i pobjeći?

Ništa čudno, reče Hunnewell. Vatra ga je vjerojatno zahvatila dok je bio nagnut nad radio šaljući signale za pomoć.

On ponovno osjeti navalu mučnine.

Bože, nećemo mu pomoći našim pretpostavkama. Idemo pretražiti ostatak broda dok još mogu hodati.

Pitt klimne, okrene se i prođe kroz vrata. Zajedno su otišli u trup olupine.

Strojarnica, kuhinja, salon, gdje god bi pogledali, vidjeli su isti užasni spektakl kao u radio sobi. Kad su otkrili trinaesto i četrnaesto tijelo kod kormila, Hunnewellov trbuh polako se počeo navikavati. Još nekoliko puta je pogledao u notes, označavajući određene stranice olovkom, dok mu nije ostalo nepodcrtano samo jedno ime.

To je to, reče zatvorivši notes.

Našli smo sve osim čovjeka kojeg smo tražili.

Pitt upali cigaretu i otpuhne dugi pramen plavog dima, razmišljajući na trenutak.

Svi su spaljeni do neprepoznatljivosti, mogao bi biti bilo koji od njih.

Ali, nije, reče Hunnewell uvjeren.

Pravo tijelo ne bi bilo teško identificirati, barem ne meni.

On zastane.

Poznajem prilično dobro našu lovinu, znate.

Pitt podigne obrvu.

Ne, nisam znao.

Nije baš neka tajna.

Hunnewell puhne na leće naočala i obriše ih maramicom.

Čovjek zbog kojeg smo lagali i riskirali svoje živote da bi ga našli na nesreću, vjerojatno mrtvog bio je na jednom od mojih predavanja u Oceanografskom institutu prije šest godina. Brilljantan momak.

On pokaže prema dva kremirana tijela na podu.

Šteta ako je završio ovako.

Kako možete biti sigurni da biste ga prepoznali?, upita Pitt.

Po prstenju. Bio je slab na prstenje. Nosio ih je na svakom prstu osim na palčevima.

Prstenje ne znači da biste ga mogli sa sigurnošću identificirati.

Hunnewell se lagano nasmiješi.

Takoder mu nedostaje palac s lijeve noge. Je li to dovoljno?

Bilo bi, reče Pitt zamišljeno. Ali, nismo pronašli leš koji bi odgovarao. Već smo pretražili cijeli brod.

Ne cijeli. Hunnewell izvuče komad papira iz notesa i otvori ga na svjetlu svjetiljke. Ovo je grubi dijagram broda. Fotokopirao sam ga u pomorskim arhivima.

On pokaže komad papira.

Pogledajte ovdje, izvan sobe s kartama. Uske ljestve vode do odjeljka ispod lažnog lijevka. To je jedini ulaz.

Pitt prouči grubu kopiju.

Zatim se okrene i izi e iz sobe s kartama.

Ovdje je otvor, točno. Ljestve su izgorjele, ali ostalo je dovoljno prečaka da izdrži našu težinu.

Izolirani odjeljak smješten u sredini trupa bez prozora bio je uništen gore od ostatka broda čelične ploče na zidovima savile su se prema van, poput komada papira. Činio se praznim. Nije bilo traga ičemu što bi sličilo na namještaj.

Pitt klekne, pretražujući pepeo, tražeći tragove tijela u tom trenutku, Hunnewell vikne.

Ovdje! Padne na koljena. Tu u kutu.

Usmjeri svjetlo na obris nečega što je nekada bilo čovjek. Bila je to sada samo jedva prepoznatljiva gomila spaljenih kostiju. Bili su prepoznatljiviji samo komadi čeljusti i karika. Hunnewell se sagne i pažljivo očisti područje oko ostataka. Kad je ustao, imao je u ruci nekoliko komada iskrivljenog metala.

Možda nije siguran dokaz. Ali, to je sve što ćemo dobiti.

Pitt uzme komade metala i pogleda ih pod svjetlom.

Sjećam se prstena prilično dobro, reče Hunnewell.

Bili su lijepo izra eni, s osam različitih poludragih kamenova s Islanda.

Svaki je bio izrezbaren u obliku drevnog nordijskog boga.

Zvuči impresivno, ali glupo, reče Pitt.

Možda za vas, stranca, odvрати tiho Hunnewell.

Ali, da ste ga poznavali.. glas mu odluta.

Pitt spekulativno pogleda Hunnewella.

Uvijek stvarate sentimentalne veze sa svojim studentima?

Genij, avanturist, znanstvenik, legenda, deseti najbogatiji čovjek na svijetu prije dvadeset i pete. Ljubazna i blaga osoba potpuno neiskvarena bogatstvom i slavom. Da, mislim da možete reći da je prijateljstvo s Kristjanom Fvrieom moglo rezultirati sentimentalnom vezom.

Kako čudno, pomisli Pitt. Bilo je to prvi put da znanstvenik spomene Fvrieovo ime otkako su napustili VWashington. I bilo je izgovoreno u prigušenom, gotovo pobožnom tonu. Isti ton, sjeti se Pitt, koji je imao i Sandecker kad je govorio o Islandaninu.

Pitt nije imao strahopoštovanje stojeći iznad bijednih ostataka čovjeka koji je bio jedan od najmoćnijih ljudi u me unarodnim financijama.

Dok je stajao gledajući ostatke, um jednostavno nije mogao povezati pepeo pod njegovim nogama s osobom od krvi i mesa o kojoj su svjetske novine pisale kao o apeteozi intelektualnog jetsettera. Da ga je ikad upoznao, možda bi sada nešto osjećao. Ali, sumnjao je u to. Nije ga bilo lako impresionirati. Skini odjeću s najvećeg živućeg čovjeka, rekao mu je jednom otac, i imat ćeš vrlo zbunjenu, голу i nezaštićenu životinju.

Pitt pogleda iskrivljene metalne prstene i vrati ih Hunnewellu u tom času začuje zvuke kretanja na palubi iznad njih. Ukoči se pažljivo slušajući. Ali, zvuk je utihnuo u mraku iznad otvora. Bilo je nešto zlokobno u vrsti tišine koja je obuhvaćala uništenu kabinu osjećaj da netko promatra svaki njihov pokret, sluša svaku njihovu riječ. Pitt se pripremi za obranu, ali bilo je prekasno. Snažna zraka svjetla prodre u prostoriju od smjera ljestava, zasljepljujući ga.

Pljačkate mrtve, gospodo? Zaboga, vjerujem da ste vas dvojica sposobni za bilo što.

Lice je bilo skriveno iza svjetla, ali glas je nepogrješivo pripadao zapovjedniku Koskiju.

Poglavlje IV

Pitt je stajao nasred spaljenog poda bez pokreta, bez odgovora. Činilo mu se da stoji cijelo desetljeće dok mu je mozak radio ne bi li

objasnio Koskijevu prisutnost. Očekivao je da zapovjednik do e, ali tek za oko tri sata. Bilo je očito da nije čekao dogovoreno vrijeme, već je usmjerio Catchvabu punom brzinom po Hunnewellovom kursu prema brjegovima čim je helikopter nestao s vidika.

Koski mahne baterijom prema ljestvama, pokazavši pri tome Doverovo lice.

Moramo razgovarati o mnogo toga. Bojnice Pitt, dr. Hunnewell, molim vas, popnite se.

Pitt odbaci ideju o lukavom izgovoru.

Umjesto toga, reče Nosi se, Koski! Sidi ti dolje! I dovedi tog tvog gorilu od časnika ako ćeš se osjećati sigurnije.

Pro e gotovo minuta ljutite tišine prije no što Koski odgovori Teško da ste u položaju zahtijevati nešto.

Zašto ne? Dr. Hunnewell i ja dovoljno smo već riskirali dok ste vi glumili detektiva amatera. Pitt je znao da su njegove riječi arogantne, ali morao je steći kontrolu nad Koskijem.

Nema potrebe ljutiti se, bojnice. Dovoljno će biti iskreno objašnjenje. Lagali ste od trenutka kad ste sletjeli na moj brod. Novgorod, zaista! Najzeleniji kadet u Akademiji obalne straže ne bi ovaj trup identificirao kao ruski špijunski brod. Radarske antene,

LI

visoko sofisticirana oprema koju ste opisali sa takvim autoritetom je li oprema isparila? Nisam vam vjerovao od početka, ali priče su vam bile uvjerljive, a podržao vas je i moj stožer, koliko god to bilo čudno.

Iskoristili ste me, bojniče. Moju posadu, moj brod, kao da je vaš tramvaj ili servisna stanica. Objašnjenje? Da, mislim da ne tražim previše. Samo odgovor na jednostavno pitanje što se, do vraga, dogada?

Koski je pod kontrolom, pomisli Pitt. Mali uznositi kapetan nije zahtijevao, pitao je.

Ipak morate doći do nas, dio odgovora leži u pepelu.

Na trenutak su oklijevali, ali zatim si u dolje. Koski, u pratnji golemog Doverovog lika, side niz ljestve i pogleda Pitta i Hunnewella.

U redu, gospodo, da čujemo.

Vidjeli ste većinu broda?, upita Pitt.

Koski klimne. Dovoljno. Osamnaest godina spašavanja na moru, i nikada nisam vidio gore oštećeni brod.

Prepoznajete li ga?

Nemoguće je. Ništa nije ostalo. Bila je to luksuzna jahta. To je sigurno.

Ostalo možemo samo pogadati.

Koski pogleda Pitta s izrazom zbunjenosti u očima.

Ja sam onaj koji očekuje odgovore. Što ste namjerali?

Lax. Jeste li ikada čuli za taj brod?

Koski klimne. Lax je nestao prije godinu dana s cijelom posadom, uključujući i vlasnika, islandskog rudarskog magnata.. on zastane, prisjećajući se, Fryie, Kristjan Fryie. Kriste, pola Obalne straže ga je tražilo mjesecima. Nisu našli ništa. I što je s njime?

Stojite na njemu, reče Pitt polako, pustivši da riječi dopru do kapetana. On usmjeri svjetlo na pod. A ova kremirana gomilica je sve što je ostalo od Kristjana Fryiea.

Koskijeve oči rašire se, a boja mu nestane iz lica. On zakorači naprijed i zagleda se u malu hrpu na svjetlu.

Blagi Bože, jeste li sigurni?

Reći da je spaljen do neprepoznatljivosti je premalo, ali dr. Hunnevrell je devedeset posto siguran da je to Fryie.

Da, prstenje, čuo sam.

To nije mnogo, vjerojatno, ali značajno više no što smo mogli pronaći na drugim tijelima.

Nikada nisam vidio ništa takvo, reče Koski s ču enjem.

To ne može biti. Brod te veličine nije mogao nestati bez traga na gotovo godinu dana, a zatim se pojaviti spaljen do pepela usred ledenog brijega.

Čini se da se dogodilo upravo to, reče Hunnewell.

Žao mi je, doktore, reče Koski, gledajući Hunnewella u oči.

Iako ću prvi priznati da nisam u vašoj ligi kad se radi o znanosti o formacijama leda, prošao sam dovoljno Sjevernog Atlantika da bih znao da ledeni brijeg može biti odnesen strujama, ploviti u krugovima, ili se nasukati na obalu Newfoundlanda za vrijeme od tri godine što je dovoljno da Lax nekom čudnom koincidencijom bude zarobljen i okovan. Ali, ako mi oprostite igru riječi, teorija ne drži vodu.

Potpuno ste u pravu, zapovjednice, reče Hunnewell.

Vrlo su slabi izgledi za takvo što, ali to je ipak moguće. Kao što znate, zapaljenom brodu trebaju dani da se ohladi. Ako ga je struja ili vjetar nosila prema ledenom brijegu, trebalo bi samo četrdeset osam sati ili manje dok cijeli ne utone pod led. Možete zamisliti situaciju u kojoj držite usijani žarač na bloku leda. Žarač će ulaziti u led dok se ne ohladi. Zatim će ga, kad bude hladan, led čvrsto zarobiti.

U redu, doktore, to je točno. Me utim, jedan važan faktor nitko nije razmotrio.

A to je?, reče Pitt.

Posljednji smjer kretanja Laxa, reče Koski odlučno.

Nema čuda u tome, odgovori Pitt.

Sve je bilo u novinama. Fryie je sa svojom posadom i putnicima napustio Revkjavik ujutro 10. travnja prošle godine i krenuo ravno u New York. Zadnji put ga je vidio tanker Standard Oila šest stotina milja od Cape Farewella na Grenlandu. Nakon toga, više nije bilo ničega. Lax nije bio vi en, niti se čulo o njemu.

To je možda u redu. Koski povuče ovratnik preko ušiju i stisne zube da ne cvokoću. Osim što je mjesto vizualnog kontakta bilo kraj pedesete paralele previše južno od granice ledenjaka.

Htio bih vas podsjetiti, zapovjednice, reče Hunnewell, podigavši obrvu, da je vaša Obalna straža primijetila čak tisuću petsto ledenjaka u jednoj godini ispod četrdeset osme paralele.

A ja bih želio podsjetiti vas, doktore, Koski je bio uporan, da je tijekom godine o kojoj se radi broj brjegova ispod četrdeset osme paralele bio nula.

Hunnewell slegne.

Bilo bi od koristi, dr. Hunnewell, da objasnite kako se brijeg pojavio tamo gdje nije bilo niti jednog, a zatim s Laxom u sebi ignorirao struje jedanaest i pol mjeseci i plovio četiri stupnja sjeverno dok su svi drugi brjegovi u Atlantiku plovili na jug brzinom od četiri čvora na sat.

Ne mogu, reče Hunnewell jednostavno.

Ne možete?, lice Koskija odražavalo je nevjericu. On pogleda Hunnewella, zatim Pitta, pa ponovno Hunnewella.

Vi, prokleta kopiladi reče divlje. Ne lažite mi!

To je prilično sočno izražavanje, zapovjednice, reče Pitt grubo.

Što, do vraga, očekujete? Obojica ste visoko inteligentni ljudi, ali ponašate se poput dva mongoloida. Na primjer, dr. Hunnewell. Me unarodno poznati znanstvenik, a ne može objasniti kako ledeni brijeg može ploviti na sjever unatoč Labradorskoj struji. Ili ste varalica, doktore, ili najgluplji profesor koji postoji. Jednostavna istina je da ledeni brijeg ne može promijeniti smjer, kao što glečer ne može putovati uzbrdno.

Nitko nije savršen, reče Hunnewell bespomoćno slegnuvši.

Nema pristojnosti, nema iskrenog odgovora, to je to?

To nije pitanje iskrenosti, reče Pitt. Imamo svoje zapovijedi kao što vi imate vaše. Do prije jednog sata Hunnevrell i ja slijedili smo precizan plan. Taj plan sada možemo baciti kroz prozor.

Aha. A sljedeći potez u našoj igri?

Problem je što ne možemo objasniti sve, reče Pitt.

Zapravo, prokleta malo. Reći ću vam što dr. Hunnevrell i ja znamo. Nakon toga ćete morati izvlačiti vlastite zaključke.

Mogli ste mi prije reći.

Teško, reče Pitt.

Kao kapetan broda, vi imate puni autoritet. Čak možete zanemariti ili poništiti zapovijedi od svojeg zapovjednika ukoliko mislite da bi

one ugrozile posadu ili brod. Nisam mogao riskirati. Morali smo vas zavarati kako biste u potpunosti sura ivali. Osim

toga, nismo smjeli vjerovati nikome. I sada govorim u suprotnosti sa svojim zapovijedima.

Je li to još jedna prevara?

Mogla bi biti, reče Pitt cereći se, ali koja je šansa? Hunnewell i ja više ne možemo dobiti ništa. Peremo ruke od ove gužve i idemo na Island.

Sve prepuštate meni?

Zašto ne? Napuštene olupine su vaš posao. Sjetite se svojeg mota, semper paratus, uvijek spreman, Obalna straža stiže i pomoć i sve to.

Iskrivljeni izgled Koskijevog lica bio je neprocjenjiv. Cijenio bih da se držite činjenica bez neslanih primjedaba.

Vrlo dobro, reče Pitt mirno. Priča koju sam ispričao na Catcnvabi bila je točna do izvjesne mjere do mjesta na kojem sam Laxzamijenio s Novgorodom.

Frvieova jahta, naravno, nije nosila tajnu elektronsku opremu, ili bilo koji drugi tajanstveni mehanički ure aj. Teret se, u stvari, sastojao od osam vrhunskih inženjera i znanstvenika iz kompanije Fryie Mining Limited, koji su bili na putu za New York radi tajnih pregovora s dvojicom najvećih partnera naše vlade na području obrane. Negdje na palubi vjerojatno u ovoj sobi bili su dokumenti s geološkim izvješćem o dnu oceana. Što je Frvieov tim istraživača otkrio pod morem i gdje ostaje tajna. Ta je informacija bila od vitalne važnosti za mnogo ljudi naše Ministarstvo obrane očajnički ju je željelo. To su htjeli i Rusi učinili su sve da je dobiju.

Zadnja izjava objašnjava mnogo, reče Koski.

Kako to mislite?

Koski izmijeni pogled s Doverom.

Bili smo jedan od brodova koji su tražili Lax bila je to prva patrola Catawabe. Svaki put kad bismo trepnuli, našli smo se kraj ruskog broda. Bili smo dovoljno egoistični da pomislimo da oni promatraju naše kretanje. Sada ispada da su i oni tražili Lax.

To objašnjava i razlog što smo upali u vašu predstavu, reče Dover. Deset minuta nakon što ste vi i dr. Hunnewell napustili helidrom,

dobili smo poruku od Stožera Obalne straže da je ruska podmornica u blizini ledenog brijega.

Pokušali smo, ali nismo vas mogli obavijestiti...

Nije čudo, prekine ga Pitt.

Bilo je nužno da zadržimo radijsku tišinu kad smo krenuli prema olupini.

Isključio sam radio. Nismo mogli emitirati niti primati.

Kad je kapetan Koski obavijestio Stožer da vas nismo mogli kontaktirati, nastavi Dover, stigla nam je zapovijed da vas pratimo i pomognemo ako podmornica postane previše nasilna.

Kako ste nas našli?, upita Pitt.

Prošli smo tek dva brijega kad smo primijetili taj vaš žuti helikopter. Stajao je kao kanarinac na plahti.

Pitt i Hunnewell se pogledaju i počnu istovremeno smijati.

U čemu je stvar?, upita Koski radoznalo.

Sreća, čista, jednostavna, paradoksalna sreća, reče Pitt raspoloženog izraza lica.

Mi smo letjeli tri sata prije no što smo pronašli ovu ledenu palaču, a vi ste je pronašli nakon pet minuta potrage.

Pitt ukratko ispriča Koskiju i Doveru o lažnom ledenom brijegu i susretu s ruskom podmornicom.

Blagi Bože, promrmlja Dover.

Tvrdite da nismo prvi na ovom brijegu?

To je jasno, reče Pitt.

Boja koju su bacili izvi ači je iskopana, a Hunnewell i ja smo pronašli stope u gotovo svakoj kabini na brodu. Ima još toga, što stavlja cijelu situaciju iz područja tajanstvenog u područje morbidnog.

Vatra?

Vatra.

Nesumnjivo slučajna. Požari se događaju na brodovima otkako su čamci od trske plovili niz Nil prije više tisuća godina.

Ubojstvo je prisutno i dulje od toga.

Ubojstvo!?, ponovi Koski.

Rekli ste ubojstvo?

S velikim U.

Osim većeg stupnja izgorjelosti, nisam primijetio ništa što već nisam vidio na barem osam drugih izgorjelih brodova tijekom službe u Obalnoj straži tijela, smrad, uništenje. Po vašem uvaženom mišljenju časnika zračnih snaga, zašto smatrate da je ovaj slučaj drukčiji?

Pitt zanemari primjedbu.

Sve je previše savršeno. Radiooperater u radijskoj sobi, dva strojara u strojarnici, kapetan i prvi časnik na mostu, putnici u sobama ili salonu, čak i kuhar u kuhinji, svi na svojim mjestima. Recite mi, kapetane, vi ste stručnjak. Kakva bi vatra zahvatila cijeli brod, sprživši svakoga bez da se pokušao spasiti?

Koski se zamišljeno povuče za uho.

Nema crijeva u prolazima. Očito je da nitko nije pokušao spasiti brod.

Tijelo najbliže aparatu za gašenje požara je dvadeset stopa od njega. Posada se ponašala protiv svih zakona ljudske prirode ako su u zadnji čas odlučili otrčati i umrijeti na svojim mjestima. Ne mogu zamisliti kuhara koji bi radije umro u svojoj kuhinji nego da pokuša spasiti život.

To još ne dokazuje ništa. Panika je mogla...

Što treba da vas uvjeri, kapetane? Objasnite radiooperatera. Umro je na svom stolcu, a poznata je činjenica da poziv za pomoć nikada nije stigao s Laxa niti bilo kojeg drugog broda u Sjevernom Atlantiku u to vrijeme. Malo je čudno što nije mogao poslati barem tri ili četiri riječi poziva u pomoć.

Nastavite, reče Koski tiho.

Oči su mu poprimile zainteresirani sjaj.

Pitt upali cigaretu i otpuhne velik oblak plavog dima u ledeni zrak, odugovlačeći. Govorimo o stanju olupine. Rekli ste, kapetane, da nikada niste vidjeli gore spaljeni brod. Zašto? Nije prevezio eksploziv niti zapaljivi teret, a možemo isključiti tankove s gorivom oni mogu uzrokovati širenje vatre, ali ne u tolikom stupnju na drugom kraju broda. Zašto bi svaki kvadratni pedalj izgorio s takvim intenzitetom? Trup i objekti na njemu su od čelika. Osim crijeva postoje i protupožarni aparati, a Lax je imao i sustav raspršivača vode. On zastane i pokaže dvije izobličene metalne kvržice na stropu. Vatra na moru obično počinje na jednom mjestu, u strojarnici, ili teretnom

prostoru, ili skladištu, i širi se od odjeljka do odjeljka trebaju joj sati, a ponekad i dani da proguta cijeli brod. Kladam se u koliko god hoćete da bi svaki istražitelj požara zaključio da je ovaj požar progutao cijeli brod za nekoliko minuta, a zapaljen je od nepoznatih uzroka ili osoba.

Što mislite o uzroku?

Pitt reče Bacač plamena.

Nastane minuta začu ene tišine.

Shvaćate li što tvrdite?

Prokleta dobro, reče Pitt.

Svidalo vam se to ili ne, bacač plamena je logičan odgovor na sve što smo vidjeli.

Sada su svi slušali s užasnutim interesom. Hunnewell je proizvodio zvukove kao da će mu ponovno pozliti.

To je nevjerovatno, nezamislivo, mrmljao je Koski.

Cijeli je brod nevjerovatan, reče Pitt hladno.

Hunnewell je blijedo gledao u njega.

Ne mogu vjerovati da su svi stajali poput ovaca i dozvolili da se pretvore u ljudske baklje.

Zar ne vidite?, upita Pitt. Naš prijatelj je nekako drogirao ili otrovao putnike i posadu. Vjerojatno je stavio veliku dozu klorohidrata i njihovu hranu i piće.

Svi su mogli biti ustrijeljeni, razmišljao je Dover.

Proučio sam nekoliko ostataka.

Pitt zavrti glavom.

Nije bilo znakova metaka ili slomljenih kostiju.

A ako je sačekao da ih savlada otrov radije mislim da su odmah umrli raštrkao ih brodom, te prošao iz odjeljka u odjeljak s bacačem plamena...

Koski ostavi zaključak neizrečen.

Ali što tada? Gdje je ubojica otišao?

Prije no što pokušamo odgovoriti na to, reče Hunnewell umorno, želim da netko ljubazno objasni odakle se ubojica materijalizirao. Očito nije bio jedan od posade ili putnika. Lax je isplovio s petnaest ljudi i izgorio s njima. Logika kaže da je to bio tim koji je došao s drugog broda.

To neće ići, reče Koski.

Bilo kakvo pristajanje broda uz brod zahtijeva radio kontakt. Čak i ako je Lax pokupio preživjele iz lažne olupine, kapetan je to odmah morao javiti.

Koski se iznenada nasmiješi.

Koliko se ja sjećam, Fryieva zadnja poruka bila je rezervacija apartmana u potkrovlju StatlerHiltona u New Yorku.

Jadni kujin sin, reče Dover polako. Ako novac i uspjeh ovako završavaju, tko ih treba?

On pogleda stvar na podu i brzo se okrene.

Bože, kakav manijak može ubiti petnaest ljudi? Metodološki otrovati ljude i onda ih mirno kremirati bacačem plamena?

Isti onaj koji ruši zrakoplove radi osiguranja, reče Pitt. Onaj koji može ubiti drugo ljudsko biće s istom grižnjom savjesti kao da ubija muhu. Motiv je očito dobit. Fryie i njegovi ljudi imali su neprocjenjivo otkriće. Sjedinjene Države su ga željele, ali tamni konj je pobjegao s njim.

Je li to bilo vrijedno svega toga?, reče Hunnewell bolnog izraza u očima.

Jest za šesnaestog čovjeka.

Pitt pogleda ostatke na podu.

Nezabilježenog uljeza koji je donio smrt družini.

Poglavlje V

Island, zemlja leda i vatre, tvrdih glečera i tinjajućih vulkana, otok lave, tundre i mirnih plavih jezera, pružao se pod bogatim zlatnim sjajem ponoćnog sunca.

Okružen Atlantskim oceanom, toplim vodama Golfske struje na jugu i ledenim polarnim morem na sjeveru, Island počiva na sredini puta izme u New Yorka i Moskve. Čudan otok kaleidoskopskih prizora mnogo manje hladan no što mu ime sugerira prosječna temperatura u hladnom siječnju rijetko se diže iznad one na obali Nove Engleske. Nekome tko ga vidi prvi put, Island izgleda nevjerovatno lijepo.

Pitt je promatrao nazubljene snježne vrhove otoka na obzorju, dok je voda ispod Ulvssesa promijenila boju iz dubokog plavetnila oceanskih dubina u bogato zelenilo priobalnih voda. On okrene upravljač i helikopter se spusti pod kutom od devedeset stupnjeva te krene kursom uzduž strmih litica lave koje su izbijale iz mora.

Preletjeli su iznad maloga ribarskog sela smještenog u polukružnom zaljevu, s krovovima od bezbroj crjepova obojenih u crveno i pastelno zeleno usamljeno naselje na ulazu u arktički krug.

Koliko je sati?, upita Hunnewell, budeći se iz sna.

Četiri sata i deset minuta ujutro, odgovori Pitt.

Dobro, prema suncu se čini da je četiri poslijepodne.

Hunnewell glasno zijevne i pokuša se uzaludno rastegnuti u skućenom prostoru kokpita. Dao bih desnu ruku kad bih mogao ponovno otići spavati u meki krevet.

Ne zatvarajte oči, brzo stižemo.

Koliko ima do Reykjavika?

Još pola sata. Pitt zastane i vizualno provjeri instrumente.

Mogao sam ranije okrenuti prema sjeveru, ali htio sam vidjeti obalu.

Šest sati i četrdeset pet minuta otkako smo napustili Catcambu. Dobro vrijeme.

Vjerojatno bismo bili i brži da nismo opterećeni dodatnim spremnikom za gorivo.

Bez njega bismo sada plivali u moru i pokušavali stići do obale udaljene četiri stotine milja.

Pitt se naceri.

Mogli smo poslati signal za pomoć Obalnoj straži.

Sudeći prema raspoloženju kapetana Koskija kad smo odlazili, sumnjam da bi nam pomogao da se utapamo u kadi, a da on drži čep.

Unatoč tome što Koski misli o meni, glasat ću za njega ako se ikad odluči kandidirati za admirala. Mislim daje prokleta dobar čovjek.

Imate čudan način izražavanja divljenja, reče Hunnewell suho. Osim vaših perceptivnih dedukcija u vezi s bacačem plamena skidam vam kapu zapravo mu niste rekli ništa.

Dali smo mu istinu koliko smo mogli. Sve ostalo bi bilo pedeset postotno naga anje. Jedina činjenica koju smo izostavili je ime Frvieovog otkrića.

Cirkonij. Hunnewell pogled izgubi se u daljini.

Atomski broj četrdeset.

Jedva sam prošao na geologiji, reče Pitt smiješeći se.

Zašto cirkonij? Zbog čega je vrijedan masovnog ubojstva?

Pročišćeni cirkonij je vitalan za konstrukciju nuklearnih reaktora jer apsorbira malo ili nimalo radijacije. Svaka nacija svijeta s laboratorijima za atomska istraživanja dala bi oko da ga može dobiti u velikim količinama.

Admiral Sandecker je siguran da je golemo nalazište cirkonija, ukoliko su ga Fryie i njegovi znanstvenici zaista pronašli, pod morem i dovoljno blizu površini da se može eksploatirati.

Pitt se okrene i pogleda kroz kokpit u tamno plavetnilo koje se širilo prema jugu. Ribarski brod s lancem čamaca iza sebe isplovio je na more, a mali trupovi kretali su se mirno kao da klize preko ogledala. Promatrao ih je očima koje su ih jedva vidjele, zamišljajući egzotični element koji leži ispod dubokih voda.

Vraški pothvat, promrmlja on dovoljno glasno da nadjača motor. Problemi va enja ruda ispod mora su golemi.

Da, ali ne i nerješivi. Frvieva tvrtka zapošljava vodeće svjetske stručnjake za podvodno rudarenje. Tako je Kristijan Frvie i sagradio svoje carstvo, znate, kopajući dijamente kraj obale Afrike. Hunnewell je govorio sa čistim divljenjem. Imao je samo osamnaest godina, mornar na starom grčkom teretnjaku, kad se iskrcao u Beiri, maloj luci na obali Mozambiquea. Nije mu trebalo dugo da se zarazi dijamantnom groznicom. U to je vrijeme bio procvat, ali veliki sindikati imali su sva prava na proizvodnju. Tamo je Frvie odskočio od ostalih imao je lukav i kreativan um.

Ako se nalazišta dijamanta nalaze na kopnu niti dvije milje od obale, mislio je, zašto ih ne bi bilo i pod vodom, na ploči kontinenta? I tako je svakoga dana tijekom pet mjeseci ronio u toplim vodama Indijskog oceana dok nije pronašao dio dna koji je izgledao obećavajuće. Sada je trik bio dobiti financije za kupnju potrebne opreme. Frvie je stigao u Afriku s košuljom na le ima. Moliti bijele novčare bio bi gubitak vremena. Uzeli bi mu sve, ostavivši ga bez ičega.

Jedan posto nečega je bolje nego devedeset devet posto ničega, reče Pitt.

Ne za Kristijana Fryiea, odgovori Hunnewell braneći se. Imao je osjećaj za principe pravog Islandanina dijeli profit, ali nikada ga nemoj dati. Otišao je crnim ljudima Mozambiquea i naveo ih da formiraju svoj sindikat, sa sobom na čelu, naravno, kao

predsjednikom i glavnim menadžerom. Kad su crnci dobili sredstva za brod i opremu za iskopavanje, Frvie je radio dvadeset sati na dan dok cijela operacija nije funkcionirala kao IBMov kompjutor. Pet mjeseci ronjenja se isplatilo nalazište je počelo davati visokokvalitetne dijamante gotovo odmah. Za dvije godine, Frvie je imao četrdeset milijuna dolara.

Pitt primijeti tamnu mrlju na nebu, nekoliko tisuća stopa iznad i ispred Ulyssesa. Čini se da ste dobro prostudirali Frvieovu povijest.

Znam da zvuči čudno, nastavi Hunnewell, ali Fryie je rijetko ostajao na jednom projektu više od nekoliko godina. Većina ljudi do kraja bi iskoristila tu operaciju. Ne i Kristjan. Kad se obogatio mimo svakih očekivanja, predao je cijeli posao ljudima koji su financirali pothvat.

Samo tako?

Cijeli posao. Podijelio je svaku dionicu domorodačkim dioničarima, postavio crnu administraciju koja je mogla dobro raditi i bez njega i otišao sljedećim brodom natrag u Island. Izme u malo bijelaca koje Afrikanci cijene, ime Kristjan Fryie je pri vrhu.

Pitt je promatrao tamnu mrlju na sjevernom nebu kako se pretvara u vitki mlazni zrakoplov. Nagne se naprijed, stisnuvši oči zbog sjaja. Stranac je bio jedan od novih poslovnih mlažnjaka koje su sagradili Britanci brz, pouzdan, i sposoban nositi dvanaest putnika na pola puta oko svijeta za nekoliko sati bez punjenja spremnika. Pitt je jedva imao vremena vidjeti da je obojen u crno od nosa do repa, kad ovaj pro e kraj njega, krećući se u suprotnom smjeru.

Što je Fryie učinio poslije?, upita on.

Kopao mangan kod Vancouver Islanda u Britanskoj Columbiji i sagradio naftnu platformu kod peruanske obale, na primjer. Pretvorio je Fryie Limited u veliku industriju specijaliziranu za podvodna geološka iskopavanja, ništa drugo.

Je li imao obitelj?

Ne, roditelji su mu umrli u požaru kad je bio vrlo mlad. Imao je samo sestru blizanku. Ne znam baš mnogo o njoj. Poslao ju je u školu u Švicarskoj, i priča se da je kasnije postala misionarka negdje u Novoj Gvineji. Čini se da joj bratovo bogatstvo nije značilo ništa...

Hunnewell nije završio rečenicu. Tržne se postrance prema Pittu, praznog pogleda, usta otvorenih u iznena enju, ali bez riječi. Pitt je jedva mogao vidjeti kako se starac naginje naprijed, opušten i

beživotan, dok se pleksiglas kokpita razbio u tisuću nazubljenih komadića. Okrenuvši se na stranu i podigavši ruku kako bi se zaštitio od navale ledenog zraka, Pitt trenutačno izgubi kontrolu nad helikopterom. Njegova aerodinamika drastično se promijeni, Ulysses se nagne prema gore, bacivši divlje Pitta i besvjesnog Hunnewella na naslone sjedala. Tek tada Pitt postane svjestan kao metci strojnice

poga aju trup. Iznenadan nekontrolirani manevar spasio im je živote strijelac na crnom mlažnjaku iznenadio se, prekasno promijenivši smjer pucanja i poslavlši većinu rafala u nebo.

Nesposoban pratiti spori helikopter, tajanstveni zrakoplov odleti naprijed i okrene se za sto osamdeset stupnjeva, pripremivši se za novi napad. Gadovi su morali naglo zaokružiti na istok, jug i zapad prije no što su ih napali straga, shvati Pitt dok se borio da izravna helikopter, što je bilo gotovo nemoguće s vjetrom od dvjesto milja na sat koji mu je udarao u lice. Smanjio je brzinu, pokušavajući očajnički smanjiti nevidljivu silu koja mu je pritiskala tijelo na sjedalo.

Crni mlažnjak ponovno proleti, ali ovaj put Pitt je bio spreman. Zaustavi Ulysses horizontalno u zraku, dok se elisa frenetično vrtjela, te podigne laganu letjelicu okomito uvis. Manevar je uspio. Pilot mlažnjaka projurio je ispod Pitta, ne mogavši okrenuti strojnicu prema helikopteru. Još dva je puta uspio izbjeći napadača, ali bilo je samo pitanje vremena kad će napadač prozreti njegove trikove.

Pitt se nije zavaravao. Nije bilo moguće pobjeći bitka je bila previše jednostrana. Rezultat je bio sedam nula za posjetitelja, sa samo nekoliko preostalih sekunda igre u zadnjoj četvrti. Mračni osmijeh pojavi se u Pittovim očima dok je spuštao helikopter na dvadeset stopa iznad vode. Nije se mogao nadati pobjedi, ali postojali su mali izgledi, neizmjereno mali izgledi za neriješen rezultat. Prouči crni mlažnjak dok se pripremao za zadnji krug. Sada nije ostalo ništa osim ludog zveketa čeličnih metaka koji probijaju tanku aluminijsku kožu Ulyssesa. Pitt smiri mali, bespomoćni helikopter dok je mlažnjak ponirao prema njemu poput željezne ptice, ravno ispred njega.

Strijelac je, ležeći na podu i pucajući kroz otvorena vrata za teret, ovaj put odigrao mirno. Poslao je u prostor dugi rafal, čekajući da helikopter nai e na put metaka. Baraža smrti bila je na samo trideset

jarda od njega. Pitt se pripremi za udarac i podigne helikopter ravno gore prema zrakoplovu, a elisa se slomi presjekavši horizontalni stabilizator mlažnjaka. Pitt instinktivno isključi motor kad se turbina motora, bez opterećenja rotora, divlje zavrtjela. Zatim buka prestane i nebo se umiri, osim vjetra koji je fijukao u Pittovim ušima.

Baci pogled na tajanstveni mlažnjak trenutak prije no što je ovaj pao u more repni dio visio mu je poput slomljene ruke. Pitt i onesviješteni Hunnewell nisu bili u boljem stanju. Mogli su samo sjediti i čekati da osakaćeni helikopter padne poput kamena u gotovo sedamdeset stopa udaljenu hladnu vodu Atlantika. Kad je konačno udario, potres je bio mnogo jači no što je Pitt očekivao. Uhhsses je pao na stranu u šest stopa duboku vodu kod spruda, na stotinjak jarda do obale. Pittova glava poletjela je postrance i udarila u okvir vrata, poslavlši ga u vrtlog tame. Srećom, agonija šoka od hladne vode vrati ga u svijest. Valovi mučnine ga preplave, i znao je da nedostaje samo malo da sve pošalje k vragu i odluči posljednji put zaspati.

Lica izobličienog od boli on otkopči svoj sigurnosni pojas i remen na le ima, udahnuvši zrak prije no što je vrh vala prešao preko helikoptera, a zatim brzo otkopči besvjesnog Hunnewella i podigne mu glavu iznad vode. U tom trenutku posklizne se i izgubi ravnotežu, a snažni val ga odbaci od Ulvssesa na obalu.

Još uvijek držeći Hunnewella za ovratnik kaputa, borio se protiv vode koja ga je nosila prema obali, kotrljajući ga preko neravnog stjenovitog dna. Sada je dobio odgovor na pitanje kako bi bilo utopiti se. Ledena voda bola je svaki pedalj njegovog tijela poput milijuna pčela. Glava mu je bila prepuna strašne boli u ušima mu nije zapucketalo zbog promjene visine, nosnice su mu se ispunile vodom, budući njegove prednje sinuse, a tanke membrane njegovih pluća bile su kao potopljene u dušičnu kiselinu. Konačno, nakon što je udario koljenima u kamenje, podigne se na noge, izbacivši glavu zahvalno na čisti islandski zrak. Zakleo se da ako ikad bude poželio učiniti samoubojstvo, to neće izvesti utapanjem.

Isteturao je iz vode na šljunčanu obalu, napola noseći, napola vukući Hunnewella izgledali su poput dva pijanca. Nekoliko koraka iznad linije plime Pitt spusti svoj teret i provjeri doktorov puls i disanje bili su brzi, ali pravilni. Zatim ugleda Hunnewellovu lijevu ruku. Bila je

strašno osakaćena kod lakta metcima strojnice. Pitt skine svoju košulju što je brže mogao zbog promrzlih ruku, podere rukave i omota ih oko rane da spriječi otjecanje krvi.

Tkivo je izgledalo teško oštećeno, ali nije bilo mlaza iz arterije, pa je automatski odbacio ideju podvezivanja rane odluči se za direktan pritisak.

Zatim posjedne doktora uz veliku stijenu, napravi grubu praćku i podigne ruku kako bi bolje kontrolirao krvarenje. Nije mogao učiniti više ništa za svojeg prijatelja, pa legne na kvrgavo kameno tlo i pusti u svoje tijelo bol i omrznutu navalu mučnine. Opustivši se koliko mu je mučnina dozvoljavala, zatvori oči sakrivši veličanstveni pogled na oblacima prošaranom arktičkom nebu.

Pitt je mogao barem nekoliko sati biti u dubokoj nesvijesti, ali udaljeni alarm javi se u dubini njegovog mozga i njegove se oči instinktivno otvore kao odgovor na taj podražaj dvadeset minuta nakon što ih je zatvorio. Prizor je bio drukčiji nebo i oblaci još su bili tu, ali nešto je stajalo ispred njih.

Pittovim očima trebalo je nekoliko sekunda da ugledaju petero djece koja su stajala oko njega. U njihovim očima nije bilo straha dok su ih promatrali.

Pitt se osloni na jedan lakat, te se prisili na smiješak to nije bilo lako te reče Dobro jutro, djeco. Malo je rano, zar ne?

Mlada djeca pogledaju najstarijeg, dječaka. On je oklijevao nekoliko trenutaka, tražeći riječi prije no što će progovoriti.

Moja braća i sestre i ja čuvali smo krave našeg oca na livadi iznad litice.

Vidjeli smo vaš... on zastane, bezizražajnog lica.

Helikopter?

Da, to je to. Njegovo lice se ozari. Helikopter. Vidjeli smo vaš helikopter u moru. Lagano crvenilo pojavi se na njegovom skandinavskom blijedom tenu.

Sramim se što ne govorim dobro engleski.

Ne, reče Pitt blago. Ja sam taj koji se srami, ti govoriš engleski poput oxfordskog profesora, a ja ne znam niti dvije riječi islandskog.

Dječak se razveseli zbog komplimenta dok je pomagao Pittu da nespretno ustane.

Povrije eni ste, gospodine. Glava vam krvari.

Preživjet ću. Moj prijatelj je ozbiljno ranjen. Moramo ga brzo odvesti najbližem doktoru.

Poslao sam mladu sestru po oca kad smo vas otkrili. Uskoro će dovesti kamion.

Baš tada, Hunnewell tiho zaječi. Pitt se nagne nad njega, držeći ćelavu glavu.

Starac je došao k svijesti. Oči mu se zakotrljaju i pogledaju Pitta, a zatim djecu. Disao je teško i pokušao govoriti, ali riječi mu zastanu u grlu. U

očima mu je bio čudni mir kad je uhvatio Pittovu ruku, te s naporom promrmlja Bog te čuvao...

Zatim zadrhti i tiho izdahne. Doktor Hunnewell bio je mrtav.

Poglavlje VI

Farmer i njegov najstariji sin odnijeli su Hunnewella u Land Rover. Pitt se vozio otraga, držeći oceanografov glavu u krilu.

Zatvorio je staklenaste, slijepe oči i zagladio nekoliko dugih vlasi sijede kose. Većina djece bojala bi se smrti, ali dječaci i djevojčice koji su okruživali Pitta u kamionu bili su tihi i mirni, a na licima im se vidjelo jedino potpuno prihvaćanje onoga što sa sigurnošću čeka svakoga.

Farmer, veliki, zgodan, čvrst čovjek, polako je vozio uskim putom do vrha litice i kroz livade, podižući mali oblak vulkanske crvene prašine. Za nekoliko minuta stao je kod male kolibe na rubu sela koje se sastojalo od bijelih farma s tradicionalnom islandskom crkvom u sredini.

Ozbiljni mali čovjek blagih zelenih očiju uvećanih debelim naočalama izišao je van, predstavivši se kao dr. Jonsson i, nakon pregleda Hunnewella, odveo Pitta u kolibu gdje mu je sašio i povezao razderotinu od tri pedlja, te mu dao suhu odjeću. Kasnije, kad je Pitt pio jaku kavu i rakiju koju mu je dao doktor, dječak i otac su ušli u prostoriju.

Dječak klimne Pittu i progovori.

Mojem ocu bit će velika čast ako vas i vašeg prijatelja bude mogao prevesti u Revkjavik, ako želite otići tamo.

Pitt ustane i na trenutak pogleda očeve tople oči.

Reci ocu da sam duboko zahvalan i da sam ja počašćen.

On ispruži ruku, a Islandanin je čvrsto stisne.

Dječak prevede. Otac jednostavno klimne, a zatim se okrenu i izi u iz sobe bez riječi.

Pitt upali cigaretu i upitno pogleda dr. Jonssona.

Pripadate čudnom narodu, doktore. Svi ste iznutra puni topline i ljubaznosti, ali izvana se činite potpuno bez osjećaja.

Vidjet ćete da su gra ani Revkjavika otvoreniji. Ovo je selo ro eni smo na izoliranoj i tvrdoj, ali lijepoj zemlji. Islan ani koji žive izvan grada ne vole brbljanje gotovo da se razumijemo bez govora. Život i ljubav su nam zajednički smrt je samo normalan događaj.

Pitam se zašto djeca izgledaju tako bezbrižno kraj leša.

Smrt je za nas samo odvajanje, i to samo vizualno. Jer, vidite, doktorova ruka pokaže prema velikom obojenom prozoru kod spomenika u dvorištu crkve, oni koji su otišli prije nas su još tu.

Pitt je nekoliko trenutaka gledao spomenike koji su se dizali pod raznim kutovima među zelenom travom. Zatim njegovu pažnju privuče farmer koji je nosio ukrašeni lijes od borovine u Land Rover. Pažljivo je promatrao kako veliki, tihi čovjek podiže Hunnevellovo tijelo i stavlja ga u tradicionalnu drvenu kutiju sa svom snagom i nježnošću oca koji drži svoje dijete.

Kako se zove farmer?, upita Pitt.

Mundsonn, Thorsteinn Mundsonn. Sin mu se zove Bjarni.

Pitt je gledao kroz prozor kako čovjek polako gura lijes u kamion. Zatim se okrene.

Uvijek ću se pitati bi li dr. Hunnewell bio živ da sam učinio nešto drugo.

Tko će to znati? Zapamtite, prijatelju, da ste ro eni deset minuta ranije ili kasnije, vaši putovi se možda nikada ne bi susreli.

Pitt se nasmiješi.

Shvaćam što mislite. Ali, činjenica je njegov život je bio u mojim rukama, i ja sam ga izgubio.

On zastane, prisjećajući se ponovno prizora.

Na obali sam zaspao pola sata nakon što sam zavio njegovu ruku. Da sam ostao budan, možda ne bi iskrvario do smrti.

Umirite svoju savjest. Vaš dr. Hunnewell nije umro od gubitka krvi. Bio je to šok od povrede, šok od pada, od ledene vode. Ne, siguran sam da će autopsija pokazati da je njegovo srce popustilo mnogo prije no što mu je istekla krv.

Bio je star, a koliko sam vidio, nije bio fizički previše sposoban.

Bio je znanstvenik, oceanograf, najbolji.

Onda mu zavidim.

Pitt spekulativno pogleda seoskog doktora. Zašto ste to rekli?

Bio je čovjek mora, i umro je na moru koje je volio, i možda su mu zadnje misli bile mirne poput vode.

Govorio je o Bogu, promrmlja Pitt.

Imao je sreće, a ja osjećam da ću i ja imati sreće da počivam tamo u dvorištu crkve samo stotinu koraka od mjesta na kojem sam ro en i među ljudima koje sam volio.

Volio bih da mogu dijeliti vašu želju da ostanete na jednom mjestu, doktore, ali negdje u dalekoj prošlosti jedan od mojih predaka bio je Rom. Naslijedio sam njegove lutajuće gene. Tri godine je moj rekord života na istom mjestu.

Zanimljivo pitanje koji od nas je sretniji?

Pitt slegne.

Tko to može reći? Obojica slušamo ritam drugog bubnjara.

Na Islandu, reče Jonsson, slijedimo poziv drugog ribara.

Promašili ste poziv, doktore. Trebali ste biti pjesnik.

O, pa ja i jesam pjesnik. Dr. Jonsson se nasmije. Svako selo ima barem četvoricu ili petoricu. Morat ćete daleko tražiti da na ete pismeniju zemlju od Islanda. Više od pet tisuća knjiga se godišnje prodaje na dvije stotine tisuća ljudi, našu cijelu populaciju...

On prekine kad se vrata otvore i dvojica ljudi uđu unutra. Stajali su mirno, koncentrirano i vrlo službeno u svojim policijskim odorama. Jedan klimne u znak pozdrava doktoru, a Pitt iznenada shvati.

Niste trebali tajno zvati policiju, doktore Jonsson. Nemam nikakvih tajna.

Bez uvrede, ali ruka dr. Hunnevrella je očito raznesena metcima. Tretirao sam dovoljno povrije enih lovaca da ne bih znao kako to izgleda. Zakon je jasan, kao i u vašoj zemlji. Moram prijaviti sve rane od metka.

Pittu se to nije svi alo, ali nije imao izbora. Dva mišićava policajca koji su stajali pred njim teško će povjerovati u priču o fantomskom crnom mlažnjaku koji napada i ruši Ulvsses. Olupina u ledenom brijegu i zrakoplov bili su sigurno povezani. Sada je bio siguran da je ono što je počelo kao jednostavna potraga za nestalim brodom

postalo neželjeno sudjelovanje u kompleksnoj, velikoj zavjeri. Bio je umoran umoran od laganja, od cijele proklete gužve. Na umu mu je bila samo jedna misao Hunnewell je mrtav i netko mora platiti za to.

Jeste li vi pilot helikoptera koji se srušio, gospodine?, upita jedan policajac. Imao je nepogrješivi britanski naglasak i pristojan ton, ali gospodine se činilo ishitrenim.

Da, odgovori Pitt.

Policajac se na trenutak zbuni Pittovim kratkim odgovorom. Bio je plav, imao prljave nokte i bio odjeven u uniformu koja je pokazivala njegove zglobove i članke. Vaše ime, i ime pokojnika?

Pitt, bojnik Dirk Pitt, Zračne snage Sjedinjenih Država. Čovjek u lijesu je dr. William Hunnevrell, iz Nacionalne agencije za mora i podmorje. Pittu se učini čudnim što policajac ništa nije zapisao.

Vaše odredište? To je sigurno zračna luka u Keflaviku?

Ne, helidrom u Reykjaviku.

Iznena enje se na tren pojavi na policajčevom licu. Bilo je jedna vidljivo, ali Pitt ga primijeti. Ispitivač se okrene svojem partneru, tamnoputom, punačkom čovjeku s naočalama, te reče nešto na islandskom. Okrene glavu prema Land Roveru, primjetno se namršti, a zatim se ponovno okrene Pittu.

Možete li mi reći odakle ste krenuli, gospodine?

Grenland ne mogu vam dati ime grada. Piše se s dvadeset slova i Amerikancima je potpuno neizgovorivo. Dr. Hunnewell i ja bili smo na vladinoj ekspediciji ucrtavanja ledenih brjegovna na istočnogrenlandskoj struji. Ideja je bila prošarati Danski prolaz tako da napunimo gorivo u Revkjaviku i zatim se vratimo natrag na Grenland paralelnim kursom pedeset milja sjevernije.

Nažalost, nismo dobro planirali, ponestalo nam je goriva, i srušili smo se na obali. To je manjeviše sve. Pitt je lagao ne znajući točno zašto. Bože, pomisli, to mi postaje navika.

Gdje ste se točno srušili?

Kako bih mogao znati, reče Pitt grubo.

Idite tri kvarta pokraj pašnjaka za krave i okrenite lijevo na Broadwayu.

Helikopter je parkiran izme u trećeg i četvrtog vala. Obojen je u žuto ne možete ga promašiti.

Molim vas, budite razumni, gospodine.

Pitta zadovolji iznenadan plamen na policajčevom licu.

Moramo imati sve detalje kako bismo načinili izvještaj za svojeg pretpostavljenog.

Zašto onda ne prestanete okolišati i ne pitate za rane od metka dr.

Hunnewella? Tamnopusi policajac zijevne. Pitt je gledao doktora Jonssona.

Rekli ste da su zato ovdje?

Dužnost mi je sura ivati sa zakonom. Jonsson je oklijevao.

Recimo, da objasnite ranu vašeg prijatelja, reče onaj s prljavim noktima.

Nosili smo puške radi polarnih medvjeda, reče Pitt polako.

Slučajno je opalila prilikom pada i metak je pogodio Hunnewella u lakat.

Koliko je Pitt mogao vidjeti, dva policajca uopće nisu reagirali na njegov sarkazam. Stajali su mirno, gledajući ga s nestrpljivim spekuliranjem kao da će ga, pomisli Pitt, savladati ako se bude opirao fizičkim pokušajima s njihove strane. Nije morao dugo čekati.

Žao mi je, gospodine, ali prisiljavate nas da vas odvedemo u postaju na daljnje ispitivanje.

Jedino mjesto na koje ćete me odvesti je Američki konzulat u Revkjaviku. Nisam počinio zločin protiv ljudi Islanda niti prekršio neki od vaših zakona.

Dobro poznajem naše zakone, bojniče Pitt. Ne uživamo u ustajanju iz kreveta u ovo doba radi ispitivanja. Pitanja su nužna. Niste zadovoljavajuće odgovorili na njih, pa vas moramo odvesti u postaju dok ne shvatimo što se dogodilo.

Zatim ćete moći nazvati svoj konzulat.

Sve u svoje vrijeme, časnice, ali ne biste li se prije predstavili?

Ne razumijem. Policajac je hladno gledao Pitta. Zašto bismo se predstavljali?

Očito je tko smo. Dr. Jonsson može posvjedočiti o našem identitetu. Nije ponudio dokumente ili uobičajenu policijsku značku. Pokazivao je samo iritiranost.

Nema sumnje u vašu službenu kompetenciju, gospodo, reče Jonsson gotovo ispričavajućim tonom. Međutim, narednik Arnarson obično patrolira ovim selom.

Mislim da vas još nisam vidio.

Arnarson je imao hitan poziv iz Grindavika. Tražio je da dođe dok on ne bude slobodan.

Jeste li premješteni na ovo područje?

Ne, samo smo prolazili na putu na sjever po jednog zatvorenika. Stali smo pozdraviti Arnarsona i popiti šalicu kave. Nažalost, prije no što se kava skuhalo, primio je vaš poziv i onaj iz Grindavika gotovo istovremeno.

Ne bi bilo pametno zadržati bojnika Pitta dok narednik ne dođe?

Ne, mislim da ne bi. Ovdje ništa ne možemo učiniti. On se okrene Pittu. Moje isprike, bojniče. Molim vas, ne ljutite se što smo, kako vi to kažete u vašoj zemlji, naletjeli na vas. On se okrene Jonssonu. Mislim da će najbolje biti ako i vi pođete, doktore, ako bojnici budu imali komplikacija sa svojim ranama.

To je samo formalnost.

Čudna formalnost, pomisli Pitt, razmišljajući o okolnostima. Mogao je samo poslušati policajca. A što je s dr. Hunnewellom?

Reći ćemo naredniku Arnarsonu da pošalje kamion po njega.

Jonsson se nasmiješi, gotovo u inat. Oprostite mi, gospodo, još nisam završio s bojničkom ranom na glavi. Moram napraviti još dva šava prije no što bude mogao putovati. Ako mi dozvolite, bojniče. On stane sa strane i pozove Pitta u drugu sobu, zatvorivši vrata.

Mislio sam da ste završili s mesarskim poslom, reče Pitt dobroćudno.

Ti ljudi su prevaranti, šapne Jonsson.

Pitt ne reče ništa. Na njegovom licu nije bilo iznenađenja kad je prišao vratima, stavio uho na njih i počeo slušati. Čuvši glasove na drugoj strani sobe, zadovoljan se vrati doktoru i reče Sigurni ste?

Da, narednik Arnarson ne patrolira u Grindaviku. Isto tako, on nikada ne pije kavu alergičan je na nju, pa je i ne drži u kuhinji.

Ima li vaš narednik pet stopa i devet pedalja i oko sto sedamdeset funta težine?

Točno ste pogodili on je stari prijatelj. Pregledao sam ga mnogo puta.

Jonssonove oči pokazivale su zbunjenost.

Kako ste opisali čovjeka kojeg niste nikada sreli?

Čovjek koji govori nosi Arnarsonovu uniformu. Ako pogledate поближе, možete vidjeti mjesta na rukavu s kojih su otrgnute

naredničke oznake.

Ne razumijem, reče Jonsson šapćući. Lice mu je bilo vrlo blijedo. Što se događa?

Nemam sve odgovore. Šesnaest, možda i devetnaest ljudi je poginulo, i ubijanje će se nastaviti. Pretpostavljam da je narednik Arnarson zadnja žrtva. Vi i ja smo sljedeće.

Jonsson je izgledao pogo en, ruke su mu se stiskale i otvarale u zbunjenosti i očaju. Mislite da moram umrijeti zato što sam vidio da razgovarate s dvojicom ubojica?

Bojim se, doktore, da ste nevini promatrač koji mora biti eliminiran samo zato što može prepoznati njihova lica.

A vi, bojniče, zašto su smislili tako elaboriran plan da vas ubiju?

Dr. Hunnewell i ja smo tako er vidjeli nešto što nismo smjeli.

Jonsson je zurio u Pittovo hladno lice. Bilo bi nemoguće ubiti nas obojicu bez da naprave uzbunu u selu. Island je mala zemlja. BjeGUNAC ne može dugo bježati niti se skrivati.

Ti ljudi su bez sumnje profesionalci kad se radi o ubijanju. Netko im plaća, i to dobro. Sat nakon što budemo mrtvi, vjerojatno će se opustiti s pićem u ruci na zrakoplovu za Copenhagen, London ili Montreal.

Čine se previše opušteni za profesionalne ubojice.

Mogu si to dopustiti. Kamo možemo otići? Njihov auto i Mundsonov kamion su ispred kuće Lako bi nam presjekli put prije no što otvorimo vrata. Pitt mahne rukom prema prozoru. Island je otvorena zemlja. Ima deset stabala u krugu od pedeset milja. I sami ste rekli, bjeGUNAC ne može bježati niti se skrivati previše dugo.

Jonsson tiho sagne glavu, a onda se slabo nasmiješi.

Onda je naša alternativa borba. Bit će teško uzeti život nakon što sam trideset godina nastojao spašavati ljude.

Imate li vatrenog oružja?

Jonsson teško uzdahne.

Ne, hobi mi je ribolov, ne lov. Jedina oprema koja bi se mogla svrstati pod oružje su moji kirurški instrumenti.

Pitt pri e bijelom kabinetu od čelika i stakla s uredno složenim medicinskim instrumentima i lijekovima, te otvori vrata. Imamo jednu prednost, reče on zamišljeno. Oni ne znaju da smo svjesni njihove

male ružne zavjere. Dakle, upoznat ćemo ih sa starom američkom igrom zvanom pribodi rep magarcu.

Prošle su još samo dvije minute kad je Jonsson otvorio vrata ordinacije, pokazavši Pitta na stolcu kako se drži za zamotanu glavu. Jonsson pozove plavog čovjeka koji je govorio engleski.

Možete li mi, molim vas, pomoći na trenutak? Bojim se da trebam još jedan par ruku.

Čovjek upitno podigne obrvu, a zatim slegne prema svojem partneru koji je sjedio poluzatvorenih očiju, očito razmišljajući o stvarima udaljenim tisućama milja.

Jonsson namjerno ostavi vrata lagano otvorena, nastojeći ne izazvati sumnju, ali tako da se vidio samo mali dio ordinacije. Kad biste mogli držati bojničovu glavu pod kutom objema rukama, mogao bih završiti bez prekida.

Stalno se trza i uništava mi posao. Jonsson namigne i reče na islandskom.

Ti Amerikanci su kao djeca kad se radi o boli.

Lažni policajac se nasmije i gurne doktora laktom. Zatim zaobi e Pitta i stane ispred njega, sagne se i uhvati ga objema rukama za glavu. Hajde, hajde, bojniče Pitt, nekoliko šavova nije ništa. Što da vam doktor mora amputirati...

Bilo je gotovo za manje od četiri sekunde u tišini. S prividnom indiferentnošću i nehajnošću, Pitt podigne ruke i zgrabi plavog čovjeka za zglobove. Na njegovom licu na trenutak se pokaže iznena enje, a zatim pravi šok kad je Jonsson stavio debeli tampon od gaze na njegova usta i zabio mu injekciju u vrat. Šok se pretvori u užas i on zaječi duboko u grlu, što se nije moglo čuti zbog Pittovog glasnog psovanja doktora Jonssona. Oči iznad gaze počnu gubiti fokus i čovjek učini očajnički napor da se odgurne unatrag, ali Pitt mu je čvrsto držao ruke. Zatim mu se oči okrenu prema gore i on se tiho opusti u Jonssonovim rukama.

Pitt brzo klekne i izvadi pištolj iz čovjekovih korica, te polako pri e vratima. Brzo i nečujno, on podigne pištolj i gurne vrata koja se širom otvore.

Nasilnik s naočalama ostao je sjediti ukočen od iznena enja, zureći u Pitta na vratima. A tada, ruka mu poleti prema koricama.

Ne mrdaj naredi Pitt.

Čovjek ignorira zapovijed i hitac odjekne u maloj čekaonici. Mnogi ljudi tvrde da je ruka brža od oka, ali malo ih smatra da je brža od jurećeg metka.

Pištolj izleti iz ruke lažnog policajca kad se Pittov metak zabio u drvenu dršku, odnijevši sa sobom i palac. Nikada prije Pitt nije vidio tako zbunjeno nerazumijevanje, šok i bol ubojica je zurio u svoju ranjenu šaku. Pitt spusti pištolj, ali ga podigne ponovno kad je primijetio pogled na licu svojeg protivnika usta stisnuta u bijelu liniju, crna mržnja u stisnutim očima iza naočala.

Ubijte me, bojniče, brzo i čisto!

On se udari po grudima zdravom rukom.

Pa ti govoriš engleski! Čestitam, nisam posumnjao da razumiješ naš razgovor.

Ubijte me! Riječi su odjekivale u maloj sobi i Pittovim ušima dugo vremena.

Zašto požurivati stvari? Po svoj prilici, visjet ćeš zbog ubojstva narednika Arnarsona. Pitt nategne kokot pištolja. Vjerujem da nisam pogriješio pretpostavivši da si ga ubio?

Da, narednik je mrtav. A sada, molim vas da isto učinite i meni. Oči su bile hladne, ali pune molbe.

Prilično si nestrpljiv da umreš.

Jonsson nije rekao ništa. Potpuno izvan ravnoteže, borio se da shvati nove okolnosti, potpuno izokretanje svih svojih vrijednosti. Kao doktor, nije mogao samo stajati i gledati kako ranjeni čovjek krvari.

Da se pobrinem za ruku, reče on.

Stanite iza mene i ne mičite se, reče Pitt. Čovjek koji želi umrijeti je opasniji od štakora stiješnjenog u kut.

Ali, čovječe, ne možete stajati ovdje i uživati u njegovoj boli, protestirao je doktor.

Pitt ga ignorira.

U redu, četverooki, dogovorit ću se s tobom. Sljedeći metak ide kroz tvoje srce ako mi kažeš ime čovjeka koji te plaća.

Životinjske oči iza naočala nisu odvrćale pogled od Pittovog lica. On tiho zavrti glavom i ne reče ništa.

Ovo nije rat, prijatelju. Ne izdaješ svoju zemlju ili Boga. Lojalnost caru ne vrijedi tvojeg života.

Ubit ćete me, bojniče. Natjerat ću vas na to.

On krene prema Pittu.

To ti priznajem, reče Pitt. Stvarno si uporan.

On povuče okidač i pištolj ponovno grune, a metak 38 pogodi čovjeka u lijevu nogu iznad koljena.

Pitt je rijetko vidio takvu nevjericu na ljudskom licu. Plaćeni ubojica polako padne na pod, lijevom rukom držeći ranjenu nogu, pokušavajući zadržati krv, dok mu je desna bila na podu, u sve većoj mlaki krvi.

Čini se da naš prijatelj nema što reći, reče Pitt.

On ponovno nategne kokot.

Molim vas, nemojte ga ubiti, reče Jonsson.

Njegov život nije vrijedan tereta na vašoj duši. Molim vas, bojniče, dajte mi pištolj. On vam više ne može nauditi.

Pitt je oklijevao nekoliko trenutaka, boreći se izme u suosjećanja i osvete.

Zatim polako da pištolj Jonssonu i klimne. Ovaj ga uzme i stavi ruku na Pittovo rame s razumijevanjem.

Pogoden sam što moj zemljak uzrokuje toliko boli i žalosti tolikim ljudima, reče doktor s umorom u glasu.

Pobrinut ću se za tu dvojicu i odmah pozvati vlasti. Vi idite s Mundsonom u Revkjavik i odmorite se. Imate gadnu ranu na glavi, ali neće biti ništa ozbiljno ako si ne otežate stanje. Ostanite u krevetu barem dva dana. To je zapovijed od liječnika.

Čini se da za vaš recept postoji mala prepreka.

Pitt se nasmije iskrivljeno i pokaže kroz prednja vrata.

Bili ste sto posto sigurni da će se selo uzbuniti.

Pokaže u smjeru ceste gdje je barem dvadeset seljaka tiho stajalo držeći sve vrste oružja od snajpera do malih sačmarica, ciljajući u Jonssonova vrata.

Mundson je lagano držao pušku jednom rukom, s nogom na drugoj stubi, a njegov sin Bjarni bio je kraj njega sa starom puškom Mauser.

Pitt podigne obje ruke da ih svi mogu vidjeti.

Mislim da je sada pravo vrijeme, doktore, da mi date preporuku. Ovi dobri ljudi nisu sigurni tko je pozitivac, a tko negativac.

Jonsson stane ispred Pitta i održi kratki govor na islandskom. Kad je završio, puške se počnu spuštati jedna po jedna, a nekoliko

seljaka krene prema svojim kućama. Nekolicina je ostala na cesti, čekajući dalji razvoj stvari. Jonsson pruži ruku, a Pitt je prihvati.

Nadam se da ćete uspjeti pronaći čovjeka odgovornog za sva ona strašna ubojstva, reče Jonsson.

Ako ga sretnete, bojim se za vaš život. Vi niste ubojica. Da jeste, u mojoj kući bi sada bila dva mrtvaca. Vaša briga za život, prijatelju, bit će vaš poraz. Molim vas, ne oklijevajte kad do e trenutak. Idite sa srećom.

Pitt zadnji put pozdravi dr. Jonssona, okrene se i side niz stube do ceste.

Bjarni mu otvori vrata Land Rovera. Sjedalo je bilo tvrdo, ali nije ga bilo briga cijelo tijelo ionako mu je bilo ukočeno. Mundson upali motor i počne mijenjati brzine, krenuvši asfaltiranom cestom prema Revkjaviku. Pitt je bio pospan, ali negdje u dubini njegova uma iskra se nije htjela ugasiti. Nešto što je vidio, što je bilo rečeno, nešto neodre eno, nije dozvoljavalo njegovom umu da krene na počinak. Bilo je to poput pjesme koje se nije mogao u potpunosti sjetiti, čiji mu je naslov bio na vrhu jezika. Konačno, on odustane i zadrijema.

Poglavlje VII

Pitt se bezbroj puta s mukom borio da izi e iz velikih valova na obalu, vukući Hunnevvella. Bezbroj puta povezao je oceanografov ruku, a zatim ponovno kliznuo u tamu.

Očajnički, svaki put kad bi mu doga aj prolazio kroz um poput slike na filmskom projektoru, pokušavao se uhvatiti za kratke trenutke svjesnosti, a onda se konačno prepuštao neizbježnoj činjenici da ništa ne može promijeniti prošlost.

To je noćna mora, pomisli nejasno, dok se pokušavao maknuti od krvave obale.

Prikupi snagu i s velikim naporom otvori oči, očekujući praznu sobu. Soba je bila tu, ali nije bila prazna.

Dobro jutro, Dirk, reče tihi glas.

Već sam izgubila nadu da ćeš se ikad probuditi.

Pitt pogleda nasmiješene sme e oči visoke djevojke koja je sjedila na stolcu u podnožju njegova kreveta.

Zadnja ptičica sa žutim kljunom koja je sletjela na moj prozor nije nimalo sličila na tebe, reče on.

Ona se nasmije i makne duge pramenove sjajne smeđe kose iza ušiju. Zatim ustane i prije uzglavlju kreveta pokretom koji bi se najbolje mogao opisati kao kretanje žive staklenom površinom. Nosila je crvenu vunenu haljinu koja je isticala njenu figuru u obliku pješčanog sata. Rub je završavao tik iznad lijepo oblikovanih koljena.

Nije bila lijepa u egzotičnom smislu te riječi niti pretjerano seksi, ali bila je slatka prokleta slatka s otvorenom privlačnošću koja bi otopila svakog muškarca kojeg bi upoznala.

Ona dodirne zavoj na njegovoj glavi i osmijeh joj zamijeni ozbiljan zabrinuti pogled Florence Nightingale.

Loše si se proveo, boli li te jako?

Samo kad stojim na glavi.

Pitt je znao razlog za stvarnu uplašenost znao je tko je ona. Ime joj je bilo Tidi Royal, a njena naizgled bezbrižna osobnost bila je zavaravajuća. Mogla je kucati sto dvadeset riječi u minuti na pisaćem stroju osam sati bez da zijevne, a još brže stenografirati. To su bili primarni razlozi što ju je admiral Sandecker zaposlio kao privatnu tajnicu ili je barem tako tvrdio.

Pitt se podigne u sjedeći položaj i pogleda ispod pokrivača da vidi je li odjeven. Bio je, jedva nosio je samo bokserice.

Ako si ovdje, znači da je i Sandecker blizu.

Petnaest minuta nakon što je dobio svoju poruku preko veleposlanstva bili smo na zrakoplovu prema Islandu. Bio je prilično potresen zbog Hunnewellove smrti.

Krivi sebe.

Morat će stati u red, reče Pitt. Ja sam prvi.

Rekao je da ćeš se tako osjećati. Tidi pokušava zvučati nehajno, ali nije mogla.

Da ćeš imati grižnju savjesti, da ćeš u sebi pokušati promijeniti dogadaje.

Admiralova ekstrasenzorna percepcija radi prekovremeno.

O, ne, reče ona. Ne mislim na admirala.

Pitt se upitno namršti.

Doktor Jonsson iz malog sela na sjeveru je nazvao i dao konzulatu vrlo eksplicitne upute u vezi tvojeg oporavka.

Oporavak, sranje otrese se Pitt.

Što me podsjetilo. Što ti, do vraga, radiš u mojoj sobi?

Sama sam se ponudila. Izgledala je povrije eno.

Ponudila?

Sjediti dok ti spavaš, reče ona. Dr. Jonsson je inzistirao. U sobi prošle večeri je s tobom cijelo vrijeme sjedio netko iz konzulata.

Koliko je sati?

Deset i pet minuta ujutro, dodala bih.

Bože, izgubio sam gotovo četrnaest sati. Što se dogodilo s mojom odjećom?

Baćena u smeće, pretpostavljam. Ostali su samo dronjci. Morat ćeš posuditi od nekoga.

U tom slučaju, mogla bi mi donijeti nešto neobvezno dok se brijem i tuširam.

Baci joj svoj pogled ugrizjegori odlaganja i reče U redu, srce, okreni se prema zidu.

Ona ostane okrenuta prema krevetu.

Uvijek sam se pitala kako izgledaš kad se probudiš ujutro.

On slegne ramenima i makne pokrivač. Bio je na pola puta da ustane kad se dogode tri stvari njegove oči iznenada ugledaju tri Tidi, soba se izobličila kao da je od gume, a glava ga počne boljeti kao nikad u životu.

Tidi mu brzo priđe i uhvati ga za desnu ruku, zabrinutog izraza lica. Molim te, Dirk, tvoja glava još nije spremna za tvoje noge.

Ništa, nije to ništa. Prebrzo sam ustao.

Ustane do kraja i zanese se u njeno naručje.

Bila bi loša sestra, Tidi. Previše se vežeš uz pacijente.

Držao se za nju nekoliko trenutaka dok mu se vid nije popravio, a soba smirila jedino glavobolja nije htjela prestati.

Ti si jedini pacijent uz kojeg bih se voljela vezati, Dirk. Čvrsto ga je držala bez namjere da makne ruke. Ali ti me nikada nisi primjećivao. Stojiš kraj mene u praznom dizalu i ne prepoznaješ me. Ponekad se pitam znaš li uopće da postojim.

O, znam ja da ti postojiš. On se odgurne i polako krene prema kupaonici, ne gledajući je dok je govorio. Tvoje mjere su pet stopa i sedam pedalja, stotinu trideset pet funta, trideset šest pedalja oko bokova, nevjerojatnih dvadeset tri pedlja u struku, a grudi, vjerojatno trideset šest, veličina C. Sve u svemu, figura koja spada na duplericu

Playboya. Tu je i svijetlosmeda kosa koja okružuje lijepo, bistro lice ukrašeno sjajnim očima, mali prćasti nos, savršeno formirana usta s dvije rupice na obrazima koje se vide samo kad se smiješ. O da, gotovo sam zaboravio. Dva madeža iza lijevog uha, a tvoje srce u ovom trenutku tuče brzinom od oko sto pet udara u minuti.

Stajala je poput okamenjenog pobjednika TVkviza koji je ostao bez riječi.

Podigne ruku i dotakne dva madeža.

Dakle! Ne mogu vjerovati da sam to čula, zvuči nestvarno. Svi am ti se stvarno ti je stalo do mene!

Nemoj se zanositi. Pitt zastane na vratima kupaonice i pogleda je. Vrlo me privlačiš, kao što bi lijepa djevojka privukla svakog muškarca, ali nisam zaljubljen u tebe.

Ti... nikad mi nisi ništa pokazao. Nikad me nisi ni pozvao na spoj.

Žao mi je, Tidi. Ti si admiralova osobna tajnica. Moje je pravilo da se ne igram tako blizu njemu. Pitt se nasloni na okvir vrata.

Poštujem starog momka ali on mi je više nego samo prijatelj i šef. Ne bih htio izazvati komplikacije iza njegovih leđa.

Razumijem, reče ona ponizno. Ali, nisam smatrala da si skromni heroj koji prepušta heroinu pisaćem stroju.

A ni ti nisi odbačena djevojka koja bježi u samostan.

Moramo li biti zlobni?

Ne, reče Pitt. Budi dobra djevojka i nabavi mi novu odjeću. Da vidimo jesi li procijenila moje dimenzije tako dobro kao ja tvoje.

Tidi ne odgovori ništa, stojeći s izrazom izgubljenosti i radoznalosti.

Konačno zavrti glavom pokazujući iritaciju i ode.

Točno dva sata poslije, odjeven u iznena ujuće odgovarajuće hlače i sportsku košulju, Pitt je sjedio za stolom s admiralom Sandeckerom. Admiral je izgledao umorno i staro, starije od svojih stvarnih godina.

Njegova crvena kosa bila je nepočešljana, a po dlakama na bradi i obrazima bilo je očito da se nije brijao barem dva dana. Držao je u ruci jednu od svojih velikih cigara, gledajući dugi cilindrični oblik na trenutak, a zatim je stavi na pepeljaru bez da ju je upalio. Promrmlja nešto o tome kako je sretan što ga vidi živog i u komadu. Zatim umorne, krvave oči počnu pažljivo proučavati Pitta.

Toliko za početak. Tvoja priča, Dirk. Da čujemo.

Pitt mu ne ispriča što se dogodilo. Umjesto toga, on reče Baš sam proveo jedan sat pišući detaljan izvještaj što se dogodilo otkako smo Hunnewell i ja krenuli iz NAMPa u Dulles Internationalu do trenutka kad su nas farmer i njegov sin doveli do konzulata. Uključio

sam i svoja osobna mišljenja i opservacije. Znajući vas, admirale, sigurno ste to pročitali barem dva puta. Nemam ništa za dodati. Mogu samo odgovarati na vaša pitanja.

Ono malo Sandeckerovog izraza što se moglo pročitati pokazivalo je određeni interes, ako ne i snažnu radoznalost zbog Pittovog neposlušnog ponašanja. On ustane u punoj visini, otkrivši plavo odijelo koje je vapilo za glačanjem, i pogleda Pitta, što je bila njegova omiljena taktika kad je bio spreman držati prodike.

Bilo mi je dovoljno jednom, bojniče. Ovaj put ga nije nazvao Dirk. Ako budem trebao sarkastične primjedbe, zvat ću Dona Ricklesa ili Morta Sahla i znati da imam profesionalce za taj posao. Shvaćam činjenice da su vas maltretirali Obalna straža i Rusi, da ste se smrznuli na ledenom brijegu tražeći spaljene leševe, da su pucali na vas, da ste se srušili u Atlantik i da vam je čovjek umro na rukama otkako sam vas izvukao s one sunčane plaže u Californiji prije samo sedamdeset dva sata. Ali to vam ne daje pravo da budete nepristojni prema nadređenom.

Ispričavam se zbog nepoštovanja, gospodine.

Riječi su bile tu, ali ton nije bio pravi. Ako se činim malo nervoznim, to je zato što mirišem namještaljku. Imam jasan dojam da ste me bacili u komplicirani labirint bez karte.

Tako?, teške crvene obrve podignu se za osminu pedlja.

Prije svega, Hunnewell i ja smo bili na prokleta tankom ledu kad smo prevarili Obalnu stražu da upotrijebimo njihov najbolji ledolamac za svoju bazu, ili sam barem ja mislio da smo bili. Ne i Hunnewell. On je znao da je sve namješteno od početka do kraja. Mislio sam da ćemo završiti u zatvoru kad kapetan Koski obavijesti Stožer Obalne straže u Washingtonu o našoj prisutnosti. Proučavao sam Hunnewella bio je nagnut nad svojim kartama kao da se ništa ne događa. Bez drhtanja ruku, bez znojenja. Bio je potpuno miran u toj situaciji, znajući da ćete se vi pobrinuti za sve prije no što napustimo Dulles.

Ne baš. Sandecker uzme cigaru i upali je te lukavo pogleda Pitta. Zapovjednik je pregledavao prokletu stanicu za upozoravanje na uragane u Floridi. Vi ste već prelazili Novu Škotsku prije no što sam ga uspio dobiti. On otpuhne golemi oblak dima prema stropu.

Molim vas, nastavite.

Pitt se zavalio natrag u stolac.

Mutan, gotovo neprepoznatljiv obris broda pojavio se u ledenom brijegu. Obalna straža nije imala pojma što je to. Ali, prolaze četiri dana i nema istrage.

Catawaba je samo nekoliko sati udaljena, ali nisu je obavijestili o tome.

Zašto? Netko moćan u glavnom gradu, vrlo moćan, naredio je to, eto zašto.

Sandecker se igrao cigarom.

Pretpostavljam da znate o čemu govorite, bojniče?

Do vraga, ne... gospodine, odgovori Pitt. Bez činjenica, samo pretpostavljam.

Ali vi i Hunnewell niste pretpostavljali. U vašim umovima nije bilo nikakve sumnje da je olupina Lax, brod koji je nestao prije više od godine dana. Imali ste siguran dokaz. Kako i od koga ste ga dobili, ne mogu reći, ali imali ste ga.

Pittove zelene oči zagledaju se u Sandeckerove.

U ovom trenutku moja kristalna kugla se zamaglila. Bio sam iznenađen, ali Hunnewell je bio stvarno osupnut kad smo otkrili da je Lax spaljen u potpunosti. Ta činjenica nije bila u scenariju, je li, admirale? Zapravo, sve, uključujući vašu dobro isplaniranu shemu, počelo se klimati. Netko na koga niste računali radio je protiv vas. Netko s resursima koje vi i vladina agencija s kojom ste sura ivali niste predvidjeli.

Izgubili ste kontrolu. Čak i Rusi su bili zavedeni. Imate lukavi um protiv sebe, admirale. A poruka je napisana neonskim svjetlom, taj momak ne pleše za sladoled i tortu na ro endanskim zabavama. On ubija ljude kao što stručnjak za dezinsekciju ubija termite. Čini se da je naziv igre cirkonij. Ja ne vjerujem u to. Ljudi mogu ubiti jednu ili dvije osobe radi bogatstva, ali ne gomile ljudi. Hunnewell je bio vaš prijatelj mnogo godina, admirale, a moj samo nekoliko dana, i ja sam ga izgubio. On je bio moja odgovornost, a ja sam zakazao. Njegova

korisnost za društvo je mnogo veća od moje. Bolje da sam ja umro na toj obali umjesto njega.

Sandecker ne pokaže nikakvu reakciju na sve što je čuo. Njegov nepomičan pogled nije napuštao Pittovo lice dok je sjedio za stolom zamišljeno lupkajući prstima desne ruke po staklenoj površini. Zatim ustane, zaobi e stol i stavi ruke na Pittova ramena.

Sranje reče tiho ali oštro.

Čudo je što ste obojica stigli do obale. Nema kladioničara na svijetu koji bi dao izgled nenaoružanom helikopteru protiv naoružanog mlažnjaka. Mene treba kriviti. Ja sam imao naznake onoga što će se dogoditi i nisam bio dovoljno pametan da prozrem karte. Nisam vas upoznao sa stvarima, jer nije bilo potrebno. Vi ste moj najbolji čovjek kad se radi o teškim letačkim poslovima.

Htio sam vas vratiti u Californiju čim dovezete Hunnewella do Reykjavika. On zastane i pogleda na sat. Izviđački zrakoplov leti za Tyler Field u New Jersevu za sat i šest minuta. Kad stignete tamo, možete lako naći vezu za zapadnu obalu.

Ne, hvala, admirale. Pitt ustane sa stolca i pri e prozoru, pogledavši vrhove gradskih krovova. Čuo sam da su islandske žene izuzetno lijepe. Htio bih to sam provjeriti.

Mogu vam narediti.

Ne, gospodine. Shvaćam što želite i zahvalan sam. Prvi napad na moj i Hunnewellov život bio je samo napola uspješan. Drugi je bio mnogo elaboriraniji i lukaviji i to samo za mene. Treći će biti remekdjelo. Htio bih ostati ovdje i vidjeti kako ga misle izvesti.

Žao mi je, Dirk. Sandecker se ponovno vrati na prijateljski ton. Neću samo tako odbaciti tvoj život. Prije no što stanem iznad tvog groba, zatvorit ću te i dati na vojni sud radi namjernog uništavanja vladine imovine.

Pitt se nasmiješi.

Mislio sam govoriti s vama o pravilima službe, admirale. Prije e preko sobe i nehajno sjedne na rub stola. Prošlu godinu i pol dana vjerno sam izvršavao sve zapovijedi iz vašeg ureda. Niti jednu nisam doveo u pitanje. Me utim, došlo je vrijeme da utvrdimo nekoliko činjenica. Prvo kad bi bilo moguće a nije da me dovedete pred vojni sud, sumnjam da bi zračne snage lako pristale na to da jednom njihovom pripadniku sudi mornarički sud. Drugo, i najvažnije NAMP

nije most zapovjednog broda u floti. Dakle, niste moj zapovjednik. Vi ste jednostavno moj šef niti više, niti manje. Ako moja neposlušnost smeta vašim osjećajima i mornaričkim tradicijama, možete me samo otpustiti. To je tako, admirale, i mi to obojica znamo.

Nekoliko sekunda Sandecker je šutio, ali oči su mu sijale s čudnim zadovoljstvom.

Zatim zabaci glavu i počne se smijati, dubokim grohotnim smijehom koji je ispunio sobu od poda do stropa.

Bože! Ako ima ičeg goreg od nadmenog Dirka Pitta, nadam se da će se zaraziti sifilisom i istrnuti u paklu.

Vrati se stolcu iza stola i sjedne s rukama sklopljenim iza glave.

OK, Dirk, stavit ću te u prvu momčad, ali morat ćeš igrati otvoreno, bez improvizacija. Slažeš se?

Vi ste šef.

Sandecker se primjetno trgne. U redu, iz poštovanja prema svojem...

nadre enom, recimo da bi mi mogao ispričati cijelu priču iz početka. Pročitao sam pisani izvještaj, ali sada želim sve čuti usmeno, ravno iz konjskih usta.

On pogleda Pitta s izrazom koji nije dozvoljavao prepirku. Hoćemo li početi?

Sandecker je saslušao Pitta, a tada reče Bog te čuvao, to je sve što je rekao?

Sve. Onda je umro. Nadao sam se da bi mi mogao reći gdje je bio Lax izme u trenutka kad je nestao i kad se okovao u led, ali ispričao mi je samo povijest Kristjana Fvriea i lekciju o cirkoniju.

Učinio je kako mu je rečeno. Nije te želio miješati u to.

To je bilo prije dva dana. Sada sam umiješan do grla.

Pitt se nagne preko stola prema starijem čovjeku.

Da čujemo, stari lišče. Što se, do vraga, doga a?

Sandecker se naceri. Shvatit ću to kao kompliment, za tvoje dobro. On izvuče donju ladicu stola i stavi nogu na nju.

Nadam se da znaš u što se upuštaš.

Nemam pojma, ali ipak mi recite.

Pa, u redu. Sandecker se zavalio u svoj stolac i nekoliko puta uvuče dim cigare. Ovo se dogodilo do sada previše dijelova nedostaje da bismo imali makar i pedesetpostotnu sliku. Prije oko jedne i pol

godine, Fvrievi znanstvenici uspješno su kreirali i konstruirali nuklearnu podvodnu sondu koja može identificirati petnaest do dvadeset minerala na dnu oceana. Sonda je djelovala kratkim izlaganjem metalnih elemenata neutronima iz laboratorijski proizvedenog elementa zvanog celtinij²⁷⁹. Aktivirani neutronima, elementi na dnu oceana zrače gama zrake koje se analiziraju i prebrojavaju malim detektorom u sondi. Tijekom testiranja na Islandu, sonda je otkrila i izmjerila mineralne uzorke mangana, zlata, nikla, titana i cirkonija u golemim količinama.

Mislim da shvaćam. Bez sonde, cirkonij se više ne može pronaći, reče Pitt zamišljeno.

Nagrada u igri nisu rijetki elementi, već sama sonda.

Da, sonda otvara goleme mogućnosti za podvodno rudarenje. Tko je posjeduje, neće kontrolirati svijet, naravno, ali to može dovesti do smjene privatnih financijskih carstava i biti zdrava injekcija za bogatstvo bilo koje zemlje s kontinentalnom pločom koja sadrži bogata nalazišta minerala. Pitt je šutio nekoliko trenutaka. Bože, je li to vrijedno ubijanja?

Sandecker je oklijevao. Ovisi o tome koliko netko želi biti bogat. Postoje ljudi koji ne bi ubili ni za kakav novac, a i oni koji bi prerezali nekome grkljan za jedan obrok.

U Washingtonu ste me informirali da Fyrie i njegov znanstveni tim putuju u SAD

kako bi započeli pregovore s američkim partnerima koji sura uju s ministarstvom obrane. Pretpostavljam da je to bila mala bijela laž?

Sandecker se nasmiješi. Da, to je bilo ublažavanje istine. Fyrie se trebao sresti s predsjednikom i predstaviti mu sondu. On pogleda Pitta, a zatim reče optimističkije Fyrie je prvo obavijestio mene kad su se testovi sonde pokazali uspješnima. Ne znam što ti je Hunnewell rekao o Fvrieu, ali on je bio vizionar, dobar čovjek koji ne bi zgazio niti mrava. Znao je koliko dobra sonda može donijeti čovječanstvu znao je i da će beskrupulozni interesi iskoristiti sondu ako padne u njihove ruke, pa ju je odlučio dati naciji za koju je bio siguran da će dobro iskoristiti njen potencijal toliko o plemenitom sranju. Ali moraš nešto priznati dobročiniteljima čovječanstvu iskreno se muče da pomognu nama, ostatku nezahvalne rulje.

Njegovo lice odražavalo je bol. Prokleta sramota. Kristjan Fyrie bio bi živ da je bio pokvaren i sebičan.

Pitt se nasmiješi s razumijevanjem. Bilo je dobro poznato da je admiral Sandecker, unatoč svojoj gruboj vanjštini, u srcu human, i rijetko je skrivao svoju odvratnost i mržnju prema pohlepnim industrijalcima bila je to osobina zbog koje ga baš nisu pozivali na zabave visokog društva.

Nije li moguće, upita Pitt, da američki inženjeri konstruiraju našu sondu?

Da, zapravo, već imamo jednu, ali u usporedbi s Fvrieovom, radi poput bicikla u usporedbi sa sportskim automobilom. Njegovi ljudi napravili su pomak koji je deset godina ispred nas i Rusa.

Imate li ideju tko je ukrao sondu?

Sandecker zavrti glavom. Ne. Očito je da je to dobro financirana organizacija.

Osim toga, možemo samo pogađati.

Strana država imala bi nužne resurse za...

Možeš to zaboraviti, prekine ga Sandecker. Nacionalna obavještajna agencija je sigurna da nisu uključene strane vlade. Čak i Kinezi bi razmislili dva puta prije no što pobiju dva tuceta ljudi zbog nevinog, nedestruktivnoga znanstvenog instrumenta. Ne, motiv mora biti privatn. Koji je razlog osim financijskog dobitka, on bespomoćno slegne, ne možemo niti pretpostaviti.

U redu, znači, tajanstvena organizacija ima sondu i pronalaze rudnik na dnu.

Kako iskopavaju rudu?

Ne mogu, odgovori Sandecker.

Ne bez visoko sofisticirane tehničke opreme.

To nema smisla. Ako su imali sondu godinu dana, čemu im je služila?

Sigurno su je dobro iskoristili, reče Sandecker ozbiljno.

Testirali su svaku četvornu stopu kontinentalne ploče u atlantskoj obali Sjeverne i Južne Amerike. I koristili su Lax za to.

Pitt ga radoznalo pogleda. Lax? Nije mi jasno.

Sandecker otrese pepeo u koš za smeće. Sjećaš li se dr. Lena Matajica i njegovog asistenta, Jacka ORileyja?

Pitt se namršti prisjećajući se.

Dostavio sam im opremu prije tri mjeseca kad su postavili logor na santi leda u Baffin Bavu. Dr. Matajic je proučavao struje na dubini od deset tisuća stopa pokušavajući dokazati svoju omiljenu teoriju da bi duboki sloj tople vode mogao otopiti pol kad bi se samo jedan posto mogao usmjeriti prema gore.

Što si zadnje čuo o njemu?

Pitt slegne. Otišao sam na projekt Oceanlaba u Californiji čim su počeli s rutinskim životom. Zašto me to pitate? Vi ste planirali i koordinirali njihovu ekspediciju.

Da, ja sam je planirao, ponovi Sandecker polako.

Zabije članke svojih kažiprsta u oči, zatim spoji šake i savije ih.

Matajic i ORilev su mrtvi. Zrakoplov koji ih je vraćao sa sante pao je u more.

Nije bio tragova.

Čudno, nisam to čuo. Mora da se to dogodilo nedavno.

Sandecker prinese novu šibicu svojoj cigari.

Prije mjesec i jedan dan, da budemo točni.

Pitt se zagleda u njega.

Zašto tajnovitost? Ništa nije objavljeno o njihovoj nesreći. Kao vaš direktor za specijalne projekte, trebao sam prvi biti informiran.

Samo jedan čovjek osim mene znao je za njihovu smrt radiooperater koji je primio njihovu zadnju poruku. Nisam to objavio jer ih namjeravam vratiti natrag iz njihovoga vodenog groba.

Žao mi je, admirale, reče Pitt. Sada ste me potpuno izgubili.

U redu, reče Sandecker teško. Prije pet tjedana dobio sam signal od Matajica.

Činilo se da je ORilev izvi ajući primijetio ribarsku kočicu koja je pristala na sjevernom kraju njihove sante. Nije bio socijalno agresivan, pa se vratio natrag i obavijestio Matajica. Zatim su zajedno otišli natrag i posjetili ribare da vide trebaju li pomoć. Čudna skupina, rekao je Matajic. Brod je imao islandsku zastavu, ali većina posade bili su Arapi, dok je ostatak predstavljao barem šest različitih zemalja uključujući i SAD. Činilo se da im se pokvario dizel motor. Umjesto da plutaju dok ga ne poprave, odlučili su pristati uz santu da bi posada protegnula noge.

Ništa sumnjivo, reče Pitt.

Kapetan i posada pozvali su Matajica i ORileva na večeru, nastavi Sandecker.

Taj ljubazan čin činio se dovoljno bezazlen. Kasnije, vidjelo se da je to pokušaj da izbjegnu sumnjičavost. Slučajno, plan im nije uspio.

I naša su dva znanstvenika vidjeli nešto što nisu smjeli.

Točno. Prije nekoliko godina, Kristijan Fyrie primio je dr. Hunnewella i dr.

Matajica na svojoj jahti. Vanjština kočice bila je promijenjena, naravno, ali čim je Matajic ušao u glavni salon, prepoznao je Lax. Da nije ništa rekao, njih dvojica bi danas bili živi. Nažalost, naivno je pitao zašto je ponosan i bogati Lax kojeg se sjećao, pretvoren u običnu ribarsku kočicu. Bilo je to iskreno pitanje, ali s okrutnim posljedicama.

Mogli su biti ubijeni tamo, a njihova tijela bačena u more nitko ne bi znao.

Jedno je kad brod potone sa svim članovima posade. Novine su zaboravile Lax tjedan dana nakon što je nestao. Ali, dvojica ljudi i vladina istraživačka stanica, to ne. Tisak bi napuhao i koristio enigmnu napuštenu stanicu godinama.

Ne, ako su Matajic i ORilev trebali biti eliminirani, postojale su manje sumnjive metode.

Na primjer, srušiti nenaoružani zrakoplov bez svjedoka?

Čini se da je to obrazac, reče Sandecker tiho. Matajic nije počeo sumnjati dok se nisu vratili u svoj logor. Kapetan kočice jednostavno je rekao da je njegov brod dvojnik Laxa. To je bilo moguće, mislio je Matajic. Ali ako je brod zarađivao kao ribarska kočica, gdje su bile ribe? Nedostajao je i poznati miris.

Kontaktirao me preko radija u stožeru NAMPa, ispričao mi priču sa svim svojim sumnjama, te predložio da Obalna straža rutinski ispita kočicu. Naredio sam im da pričekaju dok im ne pošaljem opskrbni zrakoplov koji će ih što prije vratiti u Washington da naprave detaljan izvještaj. Sandecker ponovno otrese pepeo cigare u košaru mrkog izraza lica.

Zakasnio sam. Kapetan kočice sigurno je presreo Matajicevu poruku. Pilot je došao do sante i pokupio ih. Nakon toga, njih trojica su nestali.

Sandecker posegne u svoj džep i izvuče presavijeni, otrcani komad papira. Ovo je Matajiceva zadnja poruka.

Pitt uzme papir iz admiralove ruke i otvori ga na stolu. Pisalo je Pomoć!

Pomoć! Kopile napada. Crn. Motor broj jedan je...

Riječi su naglo prestajale.

Eto crnog mlažnjaka.

Upravo tako. Bez jedinog svjedoka, kapetanov problem je sada bila Obalna straža, uz koju je znao da će se pojaviti svakog trenutka.

Pitt spekulativno pogleda Sandeckera. Ali, Obalna straža nije došla. Nikada nisu pozvani. Još morate objasniti zašto ste šutjeli čak i kad ste bili sigurni da su tri čovjeka iz NAMPa ubijena, poput stoke koju je zaklala grupa putujućih koljača.

U to vrijeme nisam znao zašto sam šutio. Sandecker uobičajeno nije bio tako nejasan. Obično je bio odlučan i izravan poput munje. Valjda nisam htio da kopilad ima satisfakciju saznati koliko su bili uspješni mislio sam da ih je najbolje ostaviti da žive u neznanju. To je hvatanje za lišće na uraganu, priznajem, ali moguće je da načine neplaniranu akciju, grešku koja će nas dovesti do njihovog identiteta kad i ako oživim duhove Matajica i ORileya.

Što ste učinili sa skupinom za potragu?

Obavijestio sam sve postrojbe za pretraživanje i spašavanje u Sjevernom zapovjednom centru da je vrijedan komad opreme ispao s istraživačkog broda NAMPa i plutao izgubljen. Dao sam im kurs koji bi imao zrakoplov i čekao izvještaj. Nije ga bilo. Sandecker mahne cigarom da izrazi bespomoćnost.

Takoder sam uzalud čekao da netko primijeti kočicu koja odgovara izgledu Laxa. I ona je nestala.

Zato ste bili potpuno sigurni da je pod ledom Lax.

Recimo da sam bio siguran osamdeset posto, reče Sandecker.

Takoder sam provjerio u svakoj luci izme u Buenos Airesa i Goose Baya na Labradoru. Dvanaest luka zabilježilo je dolazak i odlazak islandske ribarske kočice koja odgovara promijenjenom izgledu Laxa. Zvala se Surtsey. Surtsey je, usput, islandska riječ za podmornicu.

Shvaćam. Pitt posegne za cigaretom i sjeti se da nosi tu u odjeću.

Sjevernjački ribar ne bi plovio južnim vodama. Jedino moguće objašnjenje je rad s podmorskom sondom.

Bilo je to kao da smo dobili noseću zečicu, reče Sandecker. edno rješenje dalo nam je niz nedokučivih zagonetaka, Jeste li u kontaktu sa zapovjednikom Koskijem?

Da. Catawaba stoji kraj olupine, a tim istražitelja je temeljito pročešljava.

Zapravo, dobio sam poruku od njih prije no što si izišao iz kreveta. Tri tijela su identificirana kao članovi Fvrieove posade. Ostatak je bio previše spaljen za prepoznavanje.

Kao priča o duhovima Edgara Allana Poea. Fyrie i njegovi ljudi i Lax nestaju na moru. Gotovo godinu dana kasnije, Laxse pojavljuje kod jedne od naših istraživačkih stanica s drugom posadom. Zatim, uskoro nakon toga, isti brod postaje spaljena olupina u ledenom brijegu s ostacima Fyriea i originalne posade na palubi. Što više razmišljam o tome, više mi je žao što nisam uhvatio onaj zrakoplov za Tyler Field.

Upozorio sam te.

Pitt se kiselo nasmiješi lagano dodirnuvši zavoj na svojoj glavi.

Jednog dana ću pretjerati s volontiranjem.

Vjerojatno si najsretnije kopile na svijetu, reče Sandecker.

Preživjeti dva pokušaja ubojstva u isto jutro.

Što me podsjetilo, kako su moji dragi policajci?

Na ispitivanju. Ali sumnjam da ćemo od njih dobiti više od imena, čina i serijskog broja bez gestapovskih metoda mučenja. Stalno govore da će ionako biti ubijeni, pa zašto bi nam onda dali informacije.

Tko obavlja ispitivanje?

Agenti Nacionalne obavještajne službe u našoj bazi u Keflaviku. Vlada Islanda sura uje s nama na svakom koraku napokon, Fyrie je bio praktički njihov nacionalni heroj. Zainteresirani su da otkriju što se dogodilo sa sondom i Laxom kao i mi.

Sandecker zastane kako bi s jezika uklonio mali komadić duhana. Ako se pitaš zašto je NAMP umiješan u to umjesto da sjedi i navija za Nacionalnu obavještajnu agenciju i njenu vojsku superšpijuna, odgovor je, ili, trebao bih reći, bio je, Hunnewell. On je mjesecima komunicirao s Fvrieovim znanstvenicima nudeći svoje znanje za konačni uspjeh sonde. Hunnewell je bio ključan za razvoj

celtinija279. Jedino je on imao približnu ideju kako izgleda sonda, i mogao ju je sigurno rastaviti.

To, naravno, objašnjava zašto je on morao prvi stići na palubu olupine.

Da. Celtinij u svojem rafiniranom obliku je vrlo nestabilan. Pod pravim uvjetima, može eksplodirati silom jednakom pedesettonske fosfatnoj bombi, ali s karakterističnim razlikama. Celtinij gori vrlo sporo, spaljujući sve na svojem putu u pepeo. Ipak, za razliku od običnijih eksploziva, njegov pritisak širenja je prilično nizak, isti kao pritisak vjetra od šezdeset milja na sat.

Može eksplodirati i otopiti, ali ne i razbiti ploču stakla.

Onda je moja teorija o bacaču plamena kriva. Zapravo je eksplodirala sonda i pretvorila Lax u lomaču.

Sandecker se nasmiješi. Blizu si.

Ali to znači da je sonda uništena.

Sandecker klimne, uozbiljivši se naglo. Sve to, ubojstva, sonda, potraga ubojica za podvodnim blagom, sve za ništa strašan, strašan gubitak.

Moguće je da tajanstvena organizacija ima planove sonde.

To je više no moguće. On zastane, a zatim nastavi, gotovo odsutno. Neće im mnogo koristiti. Hunnewell je bio jedina osoba na zemlji koja je znala stvoriti celtinij279. Kao što je često govorio, bilo je to tako jednostavno da je sve imao u glavi.

Budale, promrmlja Pitt.

Ubili su svoj jedini ključ za konstrukciju nove sonde. Ali zašto? Hunnewell nije mogao biti ozbiljna smetnja osim ako nije pronašao nešto na olupini što bi dovelo do organizacije i njenih šefova.

Nemam pojma. Sandecker bespomoćno slegne ramenima. A ne mogu niti pretpostaviti tko su bili nevidljivi ljudi koji su skinuli crvenu boju s ledenog brijega.

Htio bih znati što nam je sljedeći korak, reče Pitt.

Pobrinuo sam se za to umjesto tebe.

Pitt ga pogleda skeptično.

Nadam se da to nije jedna od vaših slavni usluga.

Sam si to rekao, želiš vidjeti jesu li islandske žene zaista tako lijepe.

Mijenjate temu. Pitt je mirno gledao admirala. Da pogodim. Upoznat ćete me s golemom, čeličnookom islandskom vladinom službenicom

koja će mi pola noći postavljati ista dosadna pitanja na koja sam već odgovorio. Žao mi je, admirale, nisam baš za to.

Sandeckerove oči suze se dok je uzdisao.

Kako hoćeš. Djevojka na koju sam mislio nije golema niti čeličnooka, niti vladina službenica. To je najljepša žena sjeverno od šezdeset četvrte paralele i, mogao bih reći, najbogatija.

O, srvarno? Pitt iznenada živne. Kako se zove?

Kirsti, reče Sandecker s lukavim osmijehom.

Kirsti Fyrie, sestra blizanka Kristjana Fyriea.

Poglavlje VIII

Kad bi Snorrijev restoran u Reykjaviku mogao biti podignut i premješten u bilo koji od epikurejskih gradova svijeta, trenutačno bi zaradio veliko poštovanje.

Njegova jedina velika sala, s otvorenom kuhinjom i zemljanim pećima na samo nekoliko stopa od prostora za objedovanje, bila je osmišljena u vikinškoj tradiciji.

Bogati ukrašeni zidovi i fino izrezbarena vrata i stupovi pružali su savršenu atmosferu za neformalnu, ali elegantnu večeru. Izbor jela bio je napravljen da zadovolji i najvećeg gurmana, a uzduž cijelog jednog zida stajao je stol s više od dvije stotine domaćih jela.

Pitt prije e pogledom preko napućene sale. Stolovi su bili puni nasmijanih, pričljivih Islandana i njihovih lijepih žena. Stajao je tamo, promatrajući prizor, a nosnice su mu se širile od bogatih mirisa, kad se pojavi šef sale i progovori na islandskom. Pitt zavrti glavom i pokaže admirala Sandeckera i Tidi Royal koji su sjedili za stolom kraj bara. On krene prema njima.

Sandecker mahne Pittu da sjedne na stolac nasuprot Tidi i istim pokretom pozove konobara.

Kasniš deset minuta.

Žao mi je, reče Pitt.

Prošetao sam vrtovima Tjarnargardar i malo razgledao.

Čini se da si pronašao dućan za moderne muškarce, primijeti Tidi s divljenjem.

Njen mudri pogled prelazio je preko njegove vunene dolčevite, samtene jakne i modernih hlača.

Dosadilo mi je nositi tu e stvari, reče on, smiješeći se.

Sandecker pogleda konobara.

Još dva ista, reče. to ćeš ti, Dirk?

Što pijete vi i Tidi?

Nizozemsku ginrakiju, ako ti se svi a. Čini se da je domaći ljudi vole.

Pitt napravi grimasu.

Ne, hvala. Ja ću svoj standardni Cutty s ledom.

Konobar klimne i ode.

Gdje je to uzbudljivo biće o kojem sam toliko čuo?, upita Pitt.

Gdica Fyrie će stići za koju minutu, odgovori Sandecker.

Neposredno prije no što smo napadnuti, Hunnewell mi je rekao da je Fvrieva sestra misionarka u Novoj Gvineji.

Da, o njoj se zna malo što drugo. Zapravo, malo je ljudi znalo i da postoji, dok je Fvrieva oporuka nije proglasila jedinim nasljednikom. Zatim se pojavila u Fyrie Limited jednog dana i preuzela uzde kao da je sama gradila carstvo.

Nemoj gajiti nikakve ideje u tome tvom uspavljenom mozgu. Ona je lukava baš kao i njen brat.

Zašto se onda gnjaviti upoznavanjem. Vi kažete da maknem ruke, ali ipak imam utisak da moram glumiti kraljevića na bijelom konju. Postani blizak, ali ne previše. Odabrali ste krivog čovjeka, admirale. Prvi ću priznati da me moj izgled baš ne stavlja u klasu Rocka Hudsona i Paula Newmana, ali imam ružnu naviku kad se radi o jurenju za suknjama izbirljiv sam. Neću napasti svaku djevojku koja se pojavi na vidiku, posebno ne onu koja izgleda isto kao i njen brat, provela je pola života kao misionarka, i vodi gigantsku korporaciju čeličnom šakom. Žao mi je, admirale, g ica Fyrie baš ne zvuči kao moj tip.

Mislim da je to odvratno, reče Tidi s neodobravanjem, podignutih obrva iznad golemih sme ih očiju.

NAMP bi trebao biti posvećen znanstvenom istraživanju oceana. Ništa od ovoga mi baš ne zvuči znanstveno.

Sandecker joj dobaci jedan prijekoran pogled koji je jasno pokazivao da je on ovdje šef. Tajnice se moraju vidjeti, a ne čuti.

Konobar s pićima spasi Tidi od daljnjih prodika. Stavi ih na stol vješt看 pokretom i ode.

Sandecker pričekava dok se konobar nije udaljio nekoliko stolova prije no što će se obratiti Pittu. Gotovo četrdeset posto projekata NAMPa

vrti se oko rudarenja na morskom dnu. Rusija je bolja od nas u površinskim programima.

Znanost njihove ribarske flote daleko nadmašuje sve što mi imamo. Ali, Rusija je vrlo slaba u podmornicama za dubine što je vitalni dio opreme za rudarenje pod morem. To je naša jaka točka. Želimo zadržati tu prednost. Naša zemlja ima resurse, ali Kristijan Fyrie imao je tehničko znanje. Imali smo dobru radnu suradnju s njim. Sad kad je on samo sjećanje, ne bih htio da sve što smo radili propadne baš kad se naši programi počnu isplaćivati. Razgovarao sam s gospoicom Fyrie. Iznenada više nije za suradnju rekla je da će ponovno razmotriti programe njene tvrtke u kojima sura uje s nama.

Rekli ste daje pametna, reče Pitt. Možda želi povisiti cijenu. Ništa ne govori da je i ona velikodušna kao njen brat.

Prokletstvo, reče Sandecker nervozno.

Sve je moguće. Možda mrzi Amerikance.

Nije jedina.

Ako je tako, mora postojati razlog, a mi ga moramo pronaći.

Tu dolazi Dirk Pitt.

Točno, ali bez šale. Definitivno te skidam s projekta Pacific Oceanlab i stavljam na ovaj. Nemoj niti pomisliti da glumiš tajnog agenta. Ostavi intrige i mrtva tijela Nacionalnoj obavještajnoj agenciji. Moraš djelovati kao direktor specijalnih projekata NAMPa. Niti više, niti manje. Ako naideš na informaciju koja bi mogla dovesti do ljudi koji su ubili Fvriea, Hunnewella i Matajica, moraš je prenijeti.

Prenijeti kome?

Sandecker slegne ramenima.

Ne znam. Obavještajna agencija mi to nije rekla prije no što sam napustio Washington.

Odlično, dat ću oglas na cijeloj stranici lokalnih novina, reče Pitt kiselo.

Ne bih to preporučio, reče Sandecker. Otpije dugi gutljaj iz svoje čaše i napravi grimasu. Bože, što vide u toj stvari? Otpije i gutljaj vode.

Prekosutra moram biti u Washingtonu. To mi daje dovoljno vremena da ti ugazim put.

Za ah gdicu Fyrie?

Za Fyrie Limited. Sredio sam program razmjene. Uzimam jednog od njihovih vrhunskih inženjera da promatra i proučava naše tehnike, a ti ostaješ i izvješćuješ o njihovima. Tvoj primarni cilj bit će uspostaviti bliske odnose koje smo imali kad je Fyrie bio živ.

Ako je ta ženska tako hladna prema vama i NAMPu, zašto se pristala naći s nama?

Iz pristojnosti. Dr. Hunnewell i njen brat bili su dobri prijatelji. Njegova smrt i činjenica da si pokušao spasiti njegov život djelovala je na njene ženske emocije. Ukratko, htjela se naći s tobom.

Počinje zvučati kao križanac izme u Katarine Velike i Aimee Semple McPherson, reče Tidi sarkastično.

Jedva čekam da sretnem svoju novu šeficu, reče Pitt. Sandecker klimne. Za točno pet sekunda upravo je ušla.

Pitt se okrene, kao i svaki muškarac u restoranu. Stajala je u predvorju, vrlo visoka i vrlo plava, poput ideala ženskog savršenstva, nevjerojatno lijepa, kao da ju je leća fotografove kamere uhvatila u savršenoj pozi. Njena figura bila je odjevena u dugu ljubičastu haljinu od baršuna s narodnim ukrasima na rukavima i rubovima. Ona primijeti Sandeckerovo mahanje i pri e stolu, krećući se gracioznim pokretima koji su posjedovali suptilnost balerine i prirodne sportašice. Do tada su je i sve žene u restoranu promatrale s vidljivom zavješću.

Pitt odgurne svoj stolac i ustane, te prouči njeno lice dok je dolazila.

Zaintrigirao ga je njen ten. Delikatno čist tamni ten nekako se činio neprimjeren islandskoj ženi, čak i jednoj koja je provela dobar dio života na Novoj Gvineji. Ukupni efekt bio je razoran. Plava kosa, nehajan, ali dobro kontroliran izgled, duboke ljubičaste oči koje su odgovarale boji njene haljine nikako nije bila ono što je Pitt zamišljao.

Draga moja gdice Fyrie, počašćen sam što možete večerati s nama. Admiral Sandecker uzme je za ruku i poljubi. Zatim se okrene Tidi koja je nosila masku prijateljstva. Mogu li predstaviti svoju tajnicu, gdicu Tidi Royal.

Dvije žene izmijene ljubazne, ali tipično hladne ženske pozdrave. Zatim se Sandecker okrene prema Pittu. A ovo je bojnič Dirka Pitt, pokretačka snaga projekata moje agencije.

Znači, to je hrabri gospodin o kojem ste mi toliko pričali, admirale. Njen glas bio je promukao i strašno seksi. Duboko žalim zbog tragičnog gubitka dr.

Hunnewella. Moj brat ga je vrlo cijenio.

I nama je žao, reče Pitt.

Nastane pauza dok su se gledali Kirsti Fyrie s nijansom spekulacije u očima, i nečim što bi moglo biti više od prijateljskog interesa Pitt s analitičkim mučkim divljenjem. On prvi prekine tišinu.

Ako buljim u vas, gdice Fyrie, to je zato što me admiral Sandecker nije upozorio da glava Fyrie Limited ima tako mistične oči.

I prije su mi muškarci davali komplimente, bojniče Pitt, ali vi ste prvi opisali moje oči kao mistične.

Čisto akademski, reče Pitt.

Oči su vrata do tajna koje osoba krije u sebi.

I kakve duboke, tamne sjene vidite u mojoj duši?

Pitt se nasmije. Džentlmen nikad ne otkriva privatne misli dame. On joj ponudi cigaretu, ali ona zavrti glavom.

Ozbiljno, naše oči imaju nešto zajedničko.

Oči gdice Fyrie su duboko plave, reče Tidi.

Tvoje su zelene. Što bi mogle imati zajedničko?

Oči gdice Fyrie, kao i moje, imaju zrake koje se šire od leće prema zjenici, reče Pitt. Ponekad se zovu bljeskovi.

On zastane da upali cigaretu. Čuo sam to od najvećeg stručnjaka, bljeskovi su znak psihičkih moći.

Imate li psihičkih moći?, upita Kirsti.

Priznajem da nemam, odgovori Pitt.

Uvijek gubim na pokeru jer moram pročitati karte ili um protivnika. A vi, gdice Fyrie, vidite li vi budućnost?

On ugleda sjenu u njenim očima.

Znam svoju sudbinu, znači da je mogu kontrolirat.

Pittovo tamno, nasmiješeno lice bilo je nepomično dok je ulazio u duh vječnog lova. On se nagne preko stola dok samo nekoliko pedalja nije dijelilo njihove oči zeleno je gledalo u ljubičasto.

Pretpostavljam da obično dobivate ono što želite.

Da! Njen odgovor do e bez oklijevanja.

Onda pretpostavimo da sam vam rekao da ni pod kojim okolnostima ne bih s vama vodio ljubav.

Znam što očekujete da kažem, bojniče. Izraz odlučnosti prije e joj preko lica.

Ali kad bih vas stvarno željela i tražila vašu pažnju, doslovno bih vam upala u ruke. Ne, rijetko se gnjavim nečim što ne želim. Potpuno ću ignorirati vaše prazno odbijanje.

Pitt se ponašao kao da ne primjećuje naboj u atmosferi.

Pa, gdice Fyrie, nisam mislio da ste umjetnik izvrđavanja.

Ona ga blijedo pogleda. Umjetnik izvrđavanja?

To je američki izraz za kukavicu, reče Tidi oštrim jezikom prekrivenim s nekoliko slojeva šećera.

Admiral Sandecker pročisti svoje grlo. Mislio je o tome što bi se moglo dogoditi ako se ovaj razgovor nastavi.

Ne vidim razloga da starac sjedi ovdje i sluša cijeli taj razgovor prazna želudca. Posebno kad se nekoliko četvornih jarda izvrsne hrane nalazi na samo deset stopa.

Molim vas, dozvolite mi da vam predstavim naša nacionalna jela, reče Kirsti.

Vjerujem da je apetit bojnika Pitta bolje reguliran nego njegov apetit za seks.

Touche nasmije se Pitt. On ustane i povuče Kirstin stolac.

Od ovog trenutka, svaki moj pokret bit će umjeren.

Vrste ribe činile su se beskrajnima. Pitt nabroji više od dvadeset jela od lososa i gotovo petnaest od bakalara. Vratili su se s tanjurima punima do vrha.

Vidim da vam se svi a meso morskog psa sušeno na islandski način, bojniče.

Kirstine oči su se smiješile.

Čuo sam mnogo o načinu pripreme, reče Pitt.

A sada ga konačno imam priliku probati.

Smiješak u njenim lijepim očima pretvori se u iznena enje kad je pojeo nekoliko komada.

Jeste li sigurni da znate kako ga pripremamo?

Naravno, odgovori on. Vrste morskih pasa iz hladnih voda ne mogu se jesti svježje, pa ih režete u komade i zakopavate u pijesak na obalu na dvadeset šest dana, a zatim ga sušite na vjetru.

To je sirovo, znate?, reče Kirsti.

Postoji li neki drugi način?, reče Pitt stavivši novi komad u usta.

Ne gubite vrijeme pokušavajući ga šokirati, gdice Fyrie. Sandecker s ga enjem pogleda meso morskog psa.

Dirkov hobi je gurmansko kuhanje. Njegova specijalnost je riba, i stručnjak je za pripremu morskih plodova.

Zapravo, sasvim je dobro, reče Pitt izme u zalogaja.

Medutim, mislim da malezijska verzija ima bolji okus. Oni suše meso omotano u algu zvanu echidna. To mu daje malo sladi okus nego islandskom.

Amerikanci obično naručuju biftek ili piletinu, reče Kirsti.

Vi ste prvi kojeg poznajem a koji voli ribu.

Ne u potpunosti, reče Pitt.

Kao i većini mojih sunarodnjaka, moje omiljeno jelo je dobar dvostruki hamburger s pomfritom i čokoladna krema.

Kirsti pogleda Pitta i nasmiješi se.

Počinjem misliti da imate željezni želudac.

Pitt slegne. Imam ujaka koji je vodeći bonvivan San Francisca. Skromno pokušavam slijediti njegov put.

Ostatak hrane pojeđen je uz minimum ćaskanja, svi su se opustili u atmosferi prijaznosti i dobra jela. Dva sata kasnije, tijekom flambea od jagoda i sladoleda koji su posebno napravili Pitt i prijazni šef kuhinje, Kirsti se počne ispričavati što mora rano otići.

Nadam se da nećete misliti da sam nepristojna, admirale Sandecker, ali bojim se da moram napustiti vas, g ica Royal i bojnika Pitta. Moj zaručnik je inzistirao da me odvede na večer poezije, a kako sam samo žena, teško je odbiti njegove želje.

Ona uputi Tidi blagi ženski pogled razumijevanja.

Sigurna sam da g ica Royal razumije moju situaciju.

Tidi odmah prihvati temu. Zavidim vam, gdice Fyrie. Zaručnik koji voli poeziju je pravi ulov.

Admiral Sandecker se sretno nasmiješi.

Moje najiskrenije želje za vašu sreću, gdice Fyrie. Nisam imao pojma da ste zaručeni. Tko je sretnik?

Admiral se drži izuzetno dobro, pomisli Pitt. Znao je da je starac šokiran do srži. Ovaj novi razvoj traži drukčija pravila Pitt se već počne pitati na što mu liči suparnik.

Rondheim Oskar Rondheim, reče Kirsti.

Moj brat upoznao nas je pismom. Oskar i ja smo izmijenili fotografije i dopisivali se dvije godine prije no što smo se konačno sreli.

Sandecker je zurio u nju. Čekajte malo, reče on polako.

Mislim da sam čuo za njega. Nije li to onaj koji posjeduje me unarodni lanac ribarskih brodova? Rondheim Industries? Ribarska flota veličine španjolske mornarice? Ili sam pogriješio?

Ne, to je točno, reče Kirsti.

Njegovi izvršni časnici nalaze se ovdje u Reykjaviku.

Ribarski bordovi obojeni u plavo, crvena zastava s albatrosom?, upita Pitt.

Kirsti klimne.

Albatros je Oskarov simbol sreće. Znate li njegove bodove?

Letio sam iznad njih, reče Pitt.

Naravno da je znao brodove i njihov simbol. Znao ih je i svaki ribar svake zemlje sjeverno od četrdesete paralele. Njegova flota bila je zloglasna po tome što su izlovljavali ribu gotovo do ruba istrjebljenja, pljačkali mreže drugih ribara i bacali svoje crveno obojene mreže u teritorijalne granice drugih zemalja. Rondheimov albatros izazivao je trepet kao i nacistička svastika.

Spoj Fyrie Limited i Rondheim Industries rezultirao bi najmoćnijim carstvom, reče Sandecker polako, gotovo kao da važe posljedice.

Pittovo razmišljanje teklo je sličnim putovima. Iznenada, njegov tijek misli se prekine kad Kirsti mahne rukom.

Eno ga. Tamo!

Oni se okrenu i pogledaju u smjeru Kirstinog pogleda, prema visokom, snježnosom otmjenu čovjeku koji je snažno koračao prema njima. Bio je u kasnim tridesetima, a lice mu je bilo snažno i izbrazdano oceanskim olujama i slanim zrakom. Imao ja hladne, sivoplave oči iznad čvrstog uskog nosa i usta koja su izgledala toplo, iako je Pitt pretpostavio s pravom da tijekom poslovnih sati mogu lako postati ravna, tvrda i agresivna. Pitt ga mentalno zabilježi kao oštrog i lukavog protivnika. Odluči nikada mu ne okrenuti leđa.

Rondheim stane pred stolom, a njegovi ravni bijeli zubi bijesnu u gotovo toplom osmjehu

Kirsti, draga. Kako prekrasno izgledaš noćas.

Zatim je zagrlj s ljubavlju.

Pitt pričekava da vidi koga će sljedeće pogledati plavosive oči njega ili admirala.

Pogriješio je. Rondheim se okrene Tidi.

Ah, a tko je ova ljupka mlada dama?

Tajnica admirala Sandeckera. Gica Tidi Royal, reče Kirsti.

Mogu li vam predstaviti Oskara Rondheima.

Gica Royal. On se lagano nakloni.

Očaran sam zanimljivim očima.

Pitt stavi ubrus na usta da suzdrži smijeh.

Mislim da je ovo moja rečenica.

Tidi se počne kikitati, a Sandecker joj se pridruži smijehom zbog kojega se glave za susjednim stolovima okrenu prema njima. Pitt nastavi gledati Kirsti.

Zainteresirao ga je uplašeni, gotovo panični izraz koji je preletio njenim licem prije no što se usiljeno nasmiješila.

Rondheim se nije uklopio u raspoloženje. Stajao je tamo, promatrajući blijedo zbrku, a usta mu se stisnu u ljutnji čovjek nije trebao biti telepat da shvati kako nije naviknuo da mu se smiju.

Rekao sam nešto zabavno?, upita on.

Čini se da je ovo noć komplimenata ženskim očima, reče Pitt.

Kirsti objasni Rondheimu i zatim brzo predstavi Sandeckera.

Zaista je zadovoljstvo upoznati vas, admirale. Njegov pogled ponovno postane hladan. Vaša reputacija pomorca i oceanografa je naširoko poznata u pomorskim krugovima.

I vi imate reputaciju među pomorcima, gosp. Rondheim.

Admiral se rukuje s njim i okrene se Pittu.

Bojnik Dirk Pitt, moj direktor specijalnih projekata.

Rondheim zastane na trenutak, hladno profesionalno procijenivši čovjeka koji je stajao pred njim prije no što je ispružio ruku Bojnik Pitt.

Kako ste. Pitt stisne zube kad mu Rondheim stisne ruku.

Odupro se želji da uzvрати stisak umjesto toga opusti ruku.

Blagi Bože, gosp. Rondheim, vrlo ste snažan čovjek.

Žao mi je, bojniče. Rondheim se trgne s iznenađenjem i odvratnošću, te povuče ruku kao da ga je udarila struja. Ljudi koji rade za mene su grubi i treba ih tako tretirati. Kad si em s palube

ribarskog broda, ponekad zaboravim ponašati se kao džentlmen s kopna.

Zaboga, gosp. Rondheim, ne trebate se ispričavati. Cijenim snažne ljude. Pitt podigne ruku i protegne prste. Nema štete sve dok mogu rukovati kistom.

Slikate, bojniče?, upita Kirsti.

Da, uglavnom krajolike. Tako er uživam u mrtvoj prirodi s cvijećem. Nešto u cvijeću inspirira dušu, zar ne?

Kirsti radoznalo pogleda Pitta. Voljela bih vidjeti vaš rad.

Nažalost, sva moja platna su u Washingtonu. Me utim, bit ću oduševljen pokazati vam svoje impresije Islanda dok sam ovdje. Pitt stavi prst na usne ženskom gestom. Vodene boje, da, to je to. Napraviti ću seriju akvarela. Možda ih možete objesiti u svojem uredu.

Vrlo ste ljubazni, ali ne bih mogla prihvatiti...

Besmislica, prekine je Pitt. Vaša obala je veličanstvena. Jednostavno umirem da vidim mogu li uhvatiti kontrastne sile stijena i mora koje se susreću u prirodnoj erupciji svjetla i boja.

Kirsti se ljubazno nasmiješi. Ako inzistirate, ali morate mi dozvoliti da zauzvat učinim nešto za vas.

Tražim jednu uslugu brod. Kako bih dobro prikazao vašu obalu, moram je skicirati s mora. Ništa posebno. Bit će dovoljan bilo koji mali brod.

Razgovarajte s mojim upraviteljem dokova, bojniče. Imat će jahtu spremnu za vas. Ona zastane na trenutak kad se Rondheim nadvio nad nju i stavio ruku na njen vrat i rame.

Naši brodovi su usidreni na doku dvanaest.

Hajde, draga, reče Rondheim, bijelih zuba i nježan. Max noćas čita svoju novu antologiju. Ne smijemo zakasnuti. Ruka mu se ukruti, a ona zatvori oči. Nadam se da ćete nas ispričati.

Da, naravno, reče Sandecker. Bila su to vrlo ugodna dva sata, gdice Fyrie.

Hvala vam na društvu.

Prije no što je itko mogao reći još nešto, Rondheim uhvati Kirsti za ruku i povede je iz restorana. Čim su prošli kroz vrata, Sandecker baci ubrus na stol.

U redu, Dirk, objasni svoju malu predstavu.

Kakvu predstavu?, upita Pitt nevino.

Cijenim snažne ljude, oponašao ga je Sandecker.

Ta homoseksualna predstava na to sam mislio. Samo si još trebao šušcati kod govora.

Pitt se nagne naprijed s laktovima na stolu, ozbiljnog lica. Ima situacija kod kojih je bolje biti podcijenjen. Ovo je jedna od njih.

Rondheim?

Točno. On je razlog iznenadne neodlučnosti gdice Fyrie za suradnju s nama.

Čovjek nije budala. Kad se oženi s Kirsti Fyrie, kontrola dvije najveće privatne korporacije na svijetu doći će pod jedan krov. Mogućnosti su neizmjerne. Island i njegova vlada su previše mali, previše ovisni o budućnosti kartela RondheimFyrie da bi se njegova ekonomija makar i simbolično oduprla njihovom naletu. Zatim, s pravom strategijom, otoci Faeroe i Grenland, što daje Rondheimu stvarnu kontrolu nad Sjevernim Atlantikom. Nakon toga, možemo samo pretpostaviti gdje će se usmjeriti njegove ambicije.

Sandecker zavrti glavom. Pretpostavljaš previše. Kirsti Fyrie nikada se ne bi složila s me unarodnim igrama moći.

Neće imati izbora, reče Pitt. U braku, sredstva idu dominantnijoj osobi.

Zaljubljena žena je slijepa. To misliš?

Ne, odgovori Pitt.

Ne mislim da se ovaj brak zasniva na ljubavi.

Sada si i stručnjak za pitanja srca, reče Sandecker sarkastično.

To ne tvrdim, reče Pitt cereći se, ali imamo sreće što je s nama stručnjak s uro enom intuicijom za takve stvari.

On se okrene Tidi. Bi li nam dala žensko mišljenje, srce?

Tidi klimne. Užasno ga se boji.

Sandecker je upitno pogleda. Kako to misliš?

Doslovno, reče Tidi sigurno. Gdica Fyrie se nasmrt boji gosp. Rondaimea. Niste li vidjeli kako ju je uhvatio za vrat? Jamčim da će nositi visoke ovratnike sljedeći tjedan dok masnice ne nestanu.

Jesi li sigurna da ne umišljaš i ne pretjeruješ?

Tidi zavrti glavom. Jedva se suzdržala da ne krikne.

Sandeckerove oči iznenada se ispune neprijateljstvom.

Taj prokleti kurvin sin.

Pogleda Pitta.

Jesi li ti to primijetio?

Da.

To pojača Sandeckerov bijes.

Zašto ga onda nisi spriječio?

Nisam mogao, reče Pitt.

Izišao bih iz granica svojeg lika. Rondheim sada ima razloga misliti da sam peder. Želim da to nastavi misliti.

Volio bih misliti da imaš pojma što radiš, reče Sandecker mrko. Medutim, bojim se da si se stjerao u kut s tim sranjem o slikarstvu. Znam da ne možeš nacrtati niti ravnu liniju. Prirodna erupcija svjetla o, Bože!

Ne moram. Tidi će mi to srediti. Vidio sam primjerke njenog rada. Prilično je dobro.

Ja slikam apstrakcije, reče Tidi s bolnim izrazom na licu.

Nikada nisam pokušala naslikati morski krajolik.

Glumi, reče Pitt žustro. Naslikaj apstraktni morski pejzaž. Ne moramo impresionirati kustosa Louvrea.

Ali, nemam pribor, zacvili Tidi.

Osim toga, admiral i ja prekosutra idemo u Washington.

Vaš je let upravo otkazan. Pitt se okrene Sandeckeru.

Točno, admirale?

Sandecker prekriži ruke i razmisli nekoliko trenutaka.

S obzirom na to što smo saznali u zadnjih nekoliko minuta, mislim da je najbolje da ostanemo ovdje još nekoliko dana.

Promjena klime će ti goditi, reče Pitt.

Možda čak odeš u ribolov.

Sandecker pogleda Pitta. Imitacije homoseksualaca, lekcije slikarstva, ribarske ekspedicije. Hoćeš li usrećiti starog čovjeka i reći mu što ti se to mota tim tvojim agilnim umom?

Pitt podigne čašu vode i pogleda njen prozirni sadržaj.

Crni zrakoplov, reče on tiho.

Crni zrakoplov pod vodenim mrtvačkim pokrovom.

Poglavlje IX

Pronašli su dok dvanaest oko deset sati ujutro i prošli kroz ulaznu barijeru s visokim, tamnim stražarom. Sandecker je bio odjeven u staru odjeću, prljavi šešir, a nosio je kutiju s priborom za ribolov i

štap. Tidi je imala hlače i pletenu bluzu, te mušku vjetrovku. Držala je pod jednom rukom blok za skiciranje, a na ramenu joj je bila velika ručna torba. Obje šake bile su joj gurnute duboko u džepove jakne. Stražar je pogledao Pitta koji se kretao dokom kratkim ženskastim korakom. Ako su Sandecker i Tidi izgledali poput para ribara, Pitt je izgledao poput kraljice proljeća. Nosio je crvene kožne čizme, višebojne prugaste hlače, tako uske da je jedva izdržavao. Pojas mu je bio širok dva pedlja, a iznad njega nosio je uski purpurni pulover sa žutim obrubom oko vrata. Oči su mu brzo treptale iza naočala Ben Franklin, a glava mu je bila pokrivena pletenom kapom. Usta stražara polako su se širila.

Zdravo, slatki, reče Pitt lukavo se smiješeći.

Je li tvoj brod spreman?

Stražareva usta ostala su otvorena, a oči nisu mogle prenijeti mozgu prikazu koju su gledale.

Hajde, hajde, reče Pitt. Gdica Fyrie nam je velikodušno posudila jedan od svojih brodova. Koji je to?

Pitt je fiksirao stražarevo medunožje.

Stražar se trgne kao da gaje netko udario, a iznena eni pogled pretvorio se u odbojnost. Bez riječi ih odvede niz dok, zaustavivši se nakon sto stopa, te pokaže sjajnu jahtu od trideset i dvije stope marke Chris Craft. Pitt skoči na palubu i nestane ispod. Za minutu je bio natrag na doku Ne, ne, to neće odgovarati. Previše svjetovno, previše bezlično. Da bih stvarao, moram stvoriti atmosferu.

On pogleda niz dok. Tamo, što je s onom?

Prije no što je stražar mogao odgovoriti, Pitt prije e dok i skoči na palubu ribarskog broda od četrdeset dvije stope. Kratko ga pregleda, a zatim gurne glavu kroz otvor. Ovo je savršeno. Ima karakter, grubu jedinstvenost. Uzet ćemo taj.

Stražar je na trenutak oklijevao. Konačno, trгнуvši ramenima kao da sliježe, klimne i pusti ih, vrativši se natrag do ulaza, pogledavajući Pitta svako malo i vrteći glavom.

Kad je bio dovoljno daleko, Tidi reče Zašto ta stara kada? Zašto ne lijepa jahta?

Dirk zna što radi. Sandecker ostavi štap i kutiju na palubu i pogleda Pitta.

Ima li dubinomjer?

Fleming šestdeset, najbolji. Ekstraosjetljive frekvencije za detektiranje plova riba na različitim dubinama.

Pitt pokaže niz uzak prolaz. Ovaj brod je sretan izbor. Da vam pokažem strojarnicu, admirale.

Misliš, ignorirali smo lijepu jahtu zato što nema dubinomjer?

Tidi je zvučala razočarano.

Točno, odgovori Pitt.

Dubinomjer je naša jedina nada da prona emo zrakoplov.

Pitt se okrene i povede Sandeckera kroz prolaz dolje u strojarnicu. Ustajali zrak i miris ulja i otpada odmah ispune njihove nosnice, i oni se zakašlju zbog drastične promjene atmosfere. Bio je tu još jedan miris. Sandecker upitno pogleda Pitta.

Benzinske pare?

Pitt klimne. Pogledajte motore.

Dizel motor je najdjelotvornije sredstvo za pogon malog broda, posebno ribarskog. Težak, s malo okreta u minuti, spor, ali jeftin i pouzdan, koristi se u gotovo svim brodovima mora koji nemaju jedra osim ovog broda.

Dva benzinska motora Sterling 420 KS bili su jedan do drugoga, a šipke propelera nestajale su im u trupu. Sijali su u polumraku strojarnice poput zaspalih divova koji čekaju starter da ih pokrene u gromovitu akciju.

Zašto bi ovakva olupina imala takav pogon?, upita Sandecker tiho.

Osim ako nisam pogriješio, promrmlja Pitt.

Stražar se prevario.

Kako to?

Na polici u glavnoj kabini pronašao sam privjesak s albatrosom.

Pitt prije e rukom preko jednog od motora bio je dovoljno čist da pro e mornaričku inspekciju.

Ovaj brod pripada Rondheimu, a ne Fyrie.

Sandecker razmisli na trenutak.

G ica Fyrie nas je uputila na šefa svojeg doka. Iz nekog nepoznatog razloga on je odsutan, a dok čuva onaj mračni tip s prljivim brkovima. Čudilo bi me da to nije namještaljka.

Ne mislim tako, reče Pitt. Rondheim će nas nesumnjivo držati na oku, ali nismo mu dali razloga da sumnja u naše akcije barem ne još. Stražar se slučajno zabunio. Bez posebnih uputa, vjerojatno je mislio

da smijemo izabrati bilo koji brod na doku, pa nam je pokazao najbolji. Ništa nije ukazivalo da ćemo mi uzeti ovaj dragulj.

Što radi ovdje? Rondheimu sigurno ne nedostaje dokova.

Koga briga, reče Pitt, a široki osmijeh mu raširi lice.

Sve dok ima ključeve motora, predlažem da ga uzmemo prije no što se stražar predomisli.

Admirala nije trebalo uvjeravati.

Kad se radilo o sudjelovanju u lukavim igrama da bi se postigli prema njegovom mišljenju časni ciljevi, bio je pokvaren do srži. Ispravivši svoj stari šešir, odmah izda prvu zapovijed.

Odvežite užad, bojniče. Jedva čekam da vidim što mogu ti Sterlinzi.

Točno jednu minutu kasnije, stražar dotrči niz dok mašući rukama poput lu aka.

Bilo je kasno. Pitt je stajao na palubi, mašući dobroćudno Sandeckeru, sretan poput djeteta s novom igračkom zatim da gas motorima i izvede brod varljivog izgleda iz revkjavičke luke.

Brod se zvao Gritsi, a njegova mala kabina s kormilom, smještena samo pet stopa od krme, činila je da izgleda kao da se kreće u suprotnom smjeru od onog kojeg je zamislio graditelj. Bio je to vrlo star brod star poput drevnog kompasa smještenog pokraj kormila. Paluba od mahagonija bila je glatka, ali čvrsta i zdrava, i snažno je mirisala na more. Pri doku je brod izgledao poput stare kade zbog širokog, zdepastog oblika, ali kad su moćni Sterlinzi zauralali kroz svoje ispušne otvore, pramac se podigao iz vode poput galeba na vjetru.

Plovidba na njemu je bila pravi užitak.

Sandecker smanji gas do minimuma i povede Grimsina sporu, laganu turu lukom.

Admiral se smiješio kao da stoji na mostu borbene krstarice. Bio je u svom elementu, i uživao u svakom trenutku. Zainteresiranom promatraču putnici su mogli izgledati poput običnih turista na plaćenom krstarenju Tidi je usmjeravala fotoaparata na sve što bi se pojavilo na vidiku, a Pitt je furiozno šarao po svojem bloku za skiciranje. Prije no što su napustili luku, pristali su uz barku s mamcima i kupili dvije kante haringa. Zatim, nakon razgovora s ribarom, krenuli su na otvoreno more.

Čim su zaobišli stjenoviti rt i maknuli se s vidika luke, Sandecker otpusti gas i polako ubrza na 30 čvorova. Bilo je neobično vidjeti kako ružni trup leti preko valova poput hidroaviona Gold Cup. Valovi su se počeli stapati u jedan dok je Gritnsi povećavao brzinu i ostavljao ih u tragu pjene. Pitt prona e kartu obale i stavi je na malu policu kraj Sandeckera.

To je ovdje negdje. On lupne točku na karti olovkom.

Dvadeset milja jugoistočno od Keflavika.

Sandecker klimne. Sat i pol, ne više. Ne s ovom brzinom. Pogledaj. Kazaljke su još dva pedlja od maksimalne brzine.

Vrijeme izgleda savršeno. Nadam se da će i ostati tako.

Nema oblaka niti u jednom smjeru. Obično je mirno oko južnog kraja Islanda u ovo doba godine. Najgore što nam se može dogoditi je da upadnemo u oblak magle. Obično se spusti tijekom kasnog poslijepodneva.

Pitt sjedne, nasloni noge na vratnice i pogleda stjenovitu obalu.

Barem ne moramo brinuti o gorivu.

Što kaže indikator?

Dvije trećine spremnika.

Sandeckerov um radio je poput Burroughsovog kalkulatora.

Dovoljno za naš cilj. Nema razloga štedjeti, tim više što Rondheim plaća račun.

On poveća brzinu sa zadovoljnim, s lukavim izrazom na licu.

Grimsi se spustio na krmu i jurnuo preko plavog naboranog mora, dok mu je krma prerezala dva golema vala.

Tidi se oprezno penjala ljestvama iz potpalublja, balansirajući s pladnjem na kojem su stajale tri šalice kave, kad je admiral ubrzao. Iznenadno ubrzanje potpuno ju je iznenadilo i pladanj poleti u zrak, a ona nestane u potpalublju kao da ju je povukla nevidljiva ruka. Pitt i Sandecker nisu primijetili komični pad.

Trideset sekunda kasnije ona se pojavi u kabini, glave spuštene u ljutnji, mokre kose, bluze zaprljane kavom.

Admirale James Sandecker, vikne ona visokim glasom koji je nadjačao urlanje Sterlinga. Kad se vratimo natrag u hotel, možete svojem računu dodati cijenu nove bluze i posjeta frizeru.

Sandecker i Pitt pogledaše u nju, a zatim jedan drugoga s potpunim nerazumijevanjem. Mogla sam završiti u bolnici, nastavi Tidi. Ako

želite da vam budem stjuardesa, pokažite malo više obzira. Ona se okrene i nestane u unutrašnjosti broda.

Sandeckerove obrve se spoje. Što je, do vraga, ovo značilo?

Pitt slegne ramenima. Žene rijetko nude objašnjenja.

Premlada je za menopauzu, mrmlijao je Sandecker.

Sigurno je mjesečnica.

Kako bilo, koštat će vas bluze i frizure, reče Pitt mentalno aplaudirajući Tidinoj agresivnosti.

Trebalo joj je deset minuta da skuha novi lončić kave. S obzirom na nagib palube Grimsija dok je letio iznad krijesta valova, trebala joj je sva spretnost da se popne u kabinu bez da prolije i kap iz tri šalice koje je držala s velikom odlučnošću. Pitt se morao nasmiješiti dok je srkao kavu i promatrao indigoplavu vodu kako prolazi ispod starog broda. Zatim pomisli na Hunnewella, Fvriea, Matajica, ORileva, i više se nije smiješio.

Još je bio ozbiljan kad primijeti kazaljku na dubinomjeru kako se kreće papirom, mjereći morsko dno. Dno je bilo na sto trideset stopa. Sada se nije smiješio jer negdje u dubini je bio zrakoplov s mrtvom posadom i on ga je morao pronaći. Ako bude imao sreće, dubinomjer će na grafikonu registrirati nepravilnosti na dnu.

Počne proučavati litice obale, nadajući se najboljem.

Jesi li siguran u smjer potrage?, upita Sandecker.

Dvadeset posto siguran, osamdeset posto pretpostavljam, odgovori Pitt. Mogao sam povećati izgleda da sam imao Ulyssesa kao kontrolnu točku.

Žao mi je, jučer nisam znao što smjeraš. Moj formalni zahtjev za uklanjanjem trupa izdan je nekoliko sati nakon pada. Spasilački eskadron zračnih snaga u Keflaviku je pokupio tvoju letjelicu sa spruda jednim od njihovih golemih helikoptera. Moraš im to priznati. Efikasni su.

Njihova ornost će nas koštati, reče Pitt.

Sandecker zastane da promijeni kurs.

Jesi li provjerio ronilačku opremu?

Da, sve je u redu. Podsjeti me da kupim ljudima iz konzulata piće kad se vratimo. Maskiranje u ribaraprodavača mamaca nije bilo lako u tako kratkom vremenu. Za bilo koga tko bi promatrao dalekozorom to je bio nevini susret.

Oprema za ronjenje je prebačena na brod tako vješto i neprimjetno dok smo mi kupovali mamce da gotovo nisam primijetio što se događalo s deset stopa.

Ne svi a mi se akcija. Usamljeno ronjenje je pozivna opasnost, a opasnost poziv za smrt. Moraš znati da ne volim ići protiv svojih zapovijedi i dozvoliti jednom od svojih ljudi da roni u nepoznatim vodama bez prethodnih mjera opreza. Sandecker se promeškoli. Radio je protiv svojih uvjerenja, i neugoda mu se jasno vidjela na licu. Što očekuješ naći tamo dolje osim srušenog zrakoplova i napuhnutih leševa? Kako znaš da nas netko već nije pretekao?

Postoji šansa da tijela nose neku identifikaciju koja bi ukazala na čovjeka iza te enigme. Samo to čini pokušaj traženja ostataka vrijednim. Ali, važniji je sam zrakoplov. Svi identifikacijski brojevi i znakovi su sakriveni pod crnom bojom tako da se na daljini nije vidjelo ništa osim obrisa. Taj mlažnjak, admirale, jedini je siguran trag do ubojice Hunnewella i Matajica.

Crna boja ne može pokriti

serijski broj motora, barem ne na poklopcu turbine. Ako pronađemo zrakoplov, i ako mogu saznati brojeve, bit će jednostavno kontaktirati proizvođača, te povezati motor sa zrakoplovom i vlasnikom.

Pitt zastane na trenutak da prilagodi dubinomjer.

Odgovor na vaše drugo pitanje je, nastavi on, nema šanse.

Prokleta si siguran u sebe, reče Sandecker mehanički. Koliko god mrzim tog prokletog ubojicu, priznajem mu da ima mozga. Već bi potražio svoj zrakoplov, znajući da ga olupina može odati.

Istina, napravio bi površinsku pretragu, ali ovaj put prvi put mi imamo prednost. Nitko nije vidio borbu. Djeca koja su pronašla Hunnewella i mene na obali rekla su da su gledali tek kad su primijetili Uhsses na sprudu, ne prije. A činjenica da nas naši atentatori nisu ubili kad su imali idealnu priliku nego su došli kod doktora mnogo kasnije, dokazuje da nisu imali promatrača na kopnu. Da sumiramo, ja sam jedini preživjeli koji zna kamo gledati...

Pitt iznenada prekine, pogleda usmjerenog na grafikon i kazaljku. Crne linije počele su se širiti u malu krivulju u obliku planine koja je indicirala iznenađan porast od osam do deset stopa iznad ravnog pješčanog morskog dna.

Mislim da ga imamo, reče Pitt mirno. Zaokružite desno i zauzmite kurs jedanosa pet, admirale.

Sandecker okrene kormilo i skrene za dvjesto sedamdeset stupnjeva prema jugu, a Grimsi se blago zanjiše dok je prelazio valove koje je sam napravio. Ovaj put, kazaljka na dubinomjeru pomaknula se do visine od deset stopa prije on što se vratila na nulu.

Koja dubina?, upita Sandecker.

Sto četrdeset pet, odgovori Pitt. Sudeći po indikatorima, baš smo prešli preko njega od vrha jednog krila do vrha drugog.

Nekoliko minuta kasnije, Grimsi je bio usidren iznad mjesta koje je pokazao dubinomjer. Obala je bila udaljena gotovo jednu milju, a velike litice pokazivale su svoje sive stijene jasnije nego ikad pod sjevernim suncem.

Istovremeno, lagani povjetarac počeo je mreškati površinu vode. Bilo je to blago upozorenje, znak da će doći ružnije vrijeme. Osim povjetarca, i neizvjesnost je podizala dlake na Pittovom vratu. Prvi put se počeo pitati što će pronaći ispod, u hladnim vodama Atlantika.

Poglavlje X

Briljantno plavo nebo bez oblaka omogućilo je sunčevim zrakama da pretvori Pittovo crno vlažno odijelo u usku saunu dok je provjeravao stari regulator US

Divers Deepstar. Bio bi mu draži noviji model, ali prosjaci ne mogu biti izbirljivi. Smatrao se sretnim što se jedan od članova konzulata bavio ronilačkim sportom i imao opremu. Pričvrstio je regulator za ventil boce sa zrakom. Dva tanka bila su sve što je mogao isprositi. Dovoljno za petnaest minuta ronjenja, a čak je i to bilo vrlo kratko za ronjenje do sto četrdeset stopa. Njegova jedina utjeha bila je što neće biti dolje dovoljno dugo da brine o dekompresiji.

Zadnji prizor na palubi Grimsija koji je vidio prije no što su se plavozelene vode zatvorile iznad njegove maske bio je admiral Sandecker koji pospano sjedi sa štapom u rukama dok Tidi, odjevena u Pittovu ekstravagantnu odjeću, sa sme om kosom ispod pletene kape, studiozno skicira obalu Islanda. Zaštićen od pogleda s litice, Pitt klizne preko ograde i stopi se s morem. Tijelo mu je bilo napeto. Bez drugog ronioca nije smio pogriješiti.

Šok ledene vode oko njegovog znojnog tijela gotovo ga je onesvijestio.

Koristeći uže sidra kao vodič, kretao se prema dolje, ostavljajući za sobom zračne mjehuriće da lijeno plutaju prema površini. Dok je ronio sve dublje, svjetlo je oslabilo, a vidljivost se smanjila. On provjeri svoje dvije vitalne reference.

Dubinomjer je očitavao devedeset stopa, a narančasti brojčanik na ronilačkom satu Doxa obavještavao ga je da je prošlo dvije minute.

Postupno se počelo pojavljivati dno. On automatski po treći put proguta da mu uši zapucketaju i začudi se zbog boje dna pijesak je bio potpuno crn. Za razliku od većine područja na svijetu gdje je pijesak na dnu bio bijel, vulkanska aktivnost Islanda načinila je dno od sitnih crnih zrnaca pijeska. On uspori svoje kretanje, začaran čudnim tamnim bojama ispod pokrivača plavozelene vode. Vidljivost je bila oko četrdeset stopa prilično dobro s obzirom na dubinu.

Instinktivno se okrene za tristo šezdeset stupnjeva. Nije bilo ničega na vidiku. On pogleda gore i ugleda sjenu iznad sebe. Bila je to mala plova bakalara koja je blizu dna tražila svoju omiljenu hranu račiće i rakovice.

Promatrao je na trenutak dok su polako prolazili iznad njega, s blago spljoštenim tijelima obojenim u tamnomaslinastu boju, sa stotinama sme ih točkica. Šteta što admiral ne može upecati jednog, pomisli. Najmanji je imao barem petnaest funta.

Pitt počne plivati u sve širim krugovima oko užeta sidra, vukući peraju po pijesku da označi svoj prolazak. Pod vodom je često vidio fantaziju, na velikim dubinama njegova percepcija bila je distorzirana, opasnost mu se činila veća no što je bila. Nakon pet krugova, ugleda mutni oblik kroz plavetnilo.

Brzo udari perajama i krene prema njemu. Trideset sekunda kasnije njegove nade bile su uništene. Oblik je bio velika nazubljena stijena koja je stršila iznad dna poput neke zaboravljene utvrde u sredini pustinje. Bez napora zapliva oko njenih bokova izlizanih strujama, dok mu je um letio, boreći se za kontrolu.

To nije moglo biti očitavanje dubinomjera, pomisli. Vrh je previše koničan da bi odgovarao trupu zrakoplova.

Zatim ugleda kako nešto leži u pijesku samo pet stopa dalje. Crna boja na slomljenim i savijenim vratima gotovo se i nije vidjela na

crnom pijesku. On dopliva do njih i okrene ih, iznenadivši se na trenutak kad je veliki jastog odjurio u potrazi za novim domom. Na unutarnjoj strani nije bilo nikakvih oznaka. Sada se morao kretati brzo. Zrakoplov je morao biti blizu, ali već je morao otvoriti ventil rezervnog tanka sa zrakom, i to je značilo samo nekoliko minuta disanja jedva dosta da do e do površine.

Nije mu trebalo dugo da ga nade. Zrakoplov je bio na truhu, slomljen na dva dijela, zbog udara pri padu. Disanje mu postane teže, što je bio znak da mora prijeći na rezervu. Izvuče ventil i krene na površinu. Vodeni strop iznad njega polako je postajao svjetliji dok se uzdizao zajedno s mjehurićima zraka.

Na trideset stopa se zaustavio i potražio trup Grimsija bilo je bitno da izroni iz vode tako da se ne vidi s obale. Plutao je poput debele patke, njišući se pijano na valovima. On pogleda gore prema suncu da odredi smjer.

Grimsi se okrenuo oko užeta u luku od sto osamdeset stupnjeva pa je njegova desna strana gledala prema obali. Popeo se na lijevu ogradu i, bacivši spremnik za zrak, dopuzio preko palube do kabine. Sandecker bez gledanja polako stavi štap na ogradu i isto tako polako ude u kabinu.

Nadam se da si bio bolje sreće nego ja.

Leži na stotinu pedeset stopa od desne strane broda, reče Pitt.

Nisam imao vremena pretražiti unutrašnjost nestalo mi je zraka.

Bolje izidi iz tog odijela i popij šalicu kave. Lice ti je plavo poput vjetrenjače na tanjuru Delftware.

Neka kava bude vruća, opustit ću se čim dobijemo ono po što smo došli. Pitt krene prema vratima.

Sandeckerove oči bile su odlučne. Ne ideš nikamo sljedećih sat i pol. Još imamo dosta vremena. Rano je. Besmisleno je preforsirati svoje fizičke sposobnosti. Znaš obrasce repetitivnog ronjenja kao i ja. Dva ronjenja na sto četrdeset stopa u trideset minuta znači tražiti nesreću. On zastane, a zatim zaključi. Vidio si kako ljudi vrište u agoniji bola. Znao si ljude koji su preživjeli i koji su ostali paralizirani cijeli život. Čak i kad bih potjerao ovu kantu do granica mogućnosti, do Revkjavika mi treba dva sata. Zatim, još pet sati na zrakoplovu za London i do najbliže dekompresijske komore. Nikako, prijatelju. Ideš se odmoriti. Reći ću ti kad ponovno možeš dolje.

Neću se suprotstavljati, admirale, vi pobje užete. Pitt povuče patentni otvarač na prednjem dijelu ronilačkog odijela. No, mislim da bi bilo bolje da ostanem na palubi tako da sve troje budemo vidljivi.

Tko će nas vidjeti? Obala je pusta, a nismo vidjeli drugi brod otkako smo napustili luku.

Obala nije pusta. Imamo promatrača.

Sandecker se okrene i pogleda prema liticama. Možda starim, ali još ne trebam naočale. Neka sam proklet ako mogu vidjeti išta.

Desno, baš ispod one stijene koja strši iz vode.

Ne vidim ništa s te udaljenosti. On pogleda postrance u točku koju mu je Pitt opisao. Ako uzmem dalekozor, bit će kao da gledam kroz ključanicu i vidim tamo drugo oko. Kako možeš biti siguran?

Vidio sam odraz. Sunčeve zrake odrazile su se od nečega na trenutak.

Vjerojatno od leća dalekozora.

Neka gledaju. Ako netko pita zašto smo samo nas dvoje na palubi, Tidi ima morsku bolest i leži u potpalublju.

To je dobar izgovor, reče Pitt smiješeći se.

Sve dok nas ne mogu razlikovati.

Sandecker se nasmije. Kroz dalekozor, na jednu milju udaljenosti, niti vlastita majka te ne bi prepoznala.

Nisam siguran kako bih to trebao shvatiti.

Sandecker se okrene i pogleda u Pittove oči, a usne mu se iskrive u suhi osmijeh. Ne pokušavaj. Samo se spusti dolje. Vrijeme je drijemanja. Poslat ću Tidi dolje sa šalicom kave. I bez zločestih pokušaja. Znam kako si napaljen nakon ronjenja.

Jezivo, žuto svjetlo vidjelo se kroz otvor kad je Sandecker probudio Pitta.

Budio se polako, mutna uma, umorniji od drijemeža nego što bi bio od osmosatnog sna. Mogao je osjetiti da su se valovi smanjili. Grimsi se jedva ljuljao na niskim ravnomjernim valovima. Nije bilo naznaka vjetra. Zrak je bio vlažan i težak.

Promjena vremena, admirale?

Magla dolazi s juga.

Za koliko vremena?

Petnaest, možda dvadeset minuta.

Nije mnogo.

Dovoljno... dovoljno za brzo ronjenje.

Nekoliko minuta kasnije, Pitt je navukao svoju opremu i skočio s palube.

Ponovno dolje u svijet bez zvuka, vjetra u svijet bez zraka. On pročisti uši i jače zamahne perajama, te zaroni, bolnih mišića, mozga još umornog od sna.

Plivao je tiho, bez napora, kao na žici u velikom fluidnom ponoru. Prolazio je kroz tamne boje, plavozeleno se počelo prelijevati u blago sivo. Kretao se bez osjećaja za smjer imao je samo svoj instinkt i znakove na dnu ispod sebe.

Zatim prona e olupinu.

Srce mu počne lupati poput bubnja dok se oprezno približavao zrakoplovu, znajući iz iskustva da će, kad u e u njegovu unutrašnjost, svaki pokret značiti opasnost.

Dopliva do otvora u trupu nedaleko od krila pozdravi ga mala ribica, ne dulja od šest pedalja. Njene narančastocrvene ljuske bile su u živom kontrastu s tamnom pozadinom i sijale u sumračnom prostoru poput sitnog božičnog ukrasa.

Promatrala je Pitta jedan trenutak sitnim okom smještenim na dnu glave, a zatim počne plivati naprijednatrag ispred njegove maske dok je ulazio u zrakoplov.

Čim su mu se oči prilagodile tami, ugleda gomilu sjedala istrgnutih iz poda, te drvene kutije koje su plutale na stropu. Povuče dvije kutije do otvora i gurne ih van, promatrajući dok su se dizale prema površini. Zatim primijeti rukavicu u kojoj je još bila ljudska ruka. Tijelo vlasnika ruke bilo je zaglavljeno izme u sjedala u donjem kutu glavne kabine. Pitt izvuče leš i pretraži mu odjeću. Sigurno je to onaj koji je pucao iz strojnice s vrata, pomisli Pitt. Glava mu nije izgledala lijepo bila je razbijena u polutekuću pastu siva tvar u crvenkastim krakovima izlazila je iz središnje mase i njihala se na struji. U džepovima crnog odijela bio je samo odvijač.

Pitt zatakne odvijač za svoj pojas, a zatim, napola plivajući a napola lebdeći, u e u kokpit. Osim slomljenog stakla na kopilotovoj strani, srce zrakoplova činilo se praznim i neoštećenim. Ali, tada slučajno pogleda gore prema mjhurićima zraka koji su se dizali poput srebrene zmije i tražili izlaz. Na kraju su se spojili u jednom kutu,

okružujući drugi leš gurnut prema gore unutarnjim širenjem plinova u raspadajućem mesu.

Mrtvi pilot imao je isto crno odijelo. Brzi pregled nije otkrio ništa džepovi su bili prazni. Mala ribica jurne kraj Pitta i počne grickati naduveno oko pilota. Teško dišući, Pitt gurne tijelo gore da ga makne s puta. Borio se da ne povrati u svoj ure aj za disanje i sačeka da ponovno uspostavi kontrolu nad disanjem. Pogleda svoj sat. Bio je dolje samo devet minuta, a ne devedeset kao što mu se činilo.

Ostalo je malo vremena. On brzo pretraži mali prostor tražeći dnevnik, popis servisa ili listu opreme, bilo što napisano. Kokpit je dobro čuvao svoje tajne. Nije bilo nikakvih bilježaka. Nije bilo čak niti naljepnica na radioprijenosniku s popisom poziva.

Kad je izišao iz zrakoplova, bilo je to kao da izlazi iz maternice, kao da se ponovno rada. Otvoreno more bilo je tamnije nego kad je ušao. Nakon provjere repnog dijela, prije e do desnog motora. Nije bilo nade bio je gotovo totalno zakopan u dno. Kod lijevog je imao više sreće. Ne samo što je bio lako dostupan, nego je i poklopac bio slomljen, ostavivši unutrašnjost turbine otvorenu za inspekciju. Ali, sudbina nije igrala njegovu igru. Otkrio je područje gdje je trebala biti identifikacijska pločica. Nije je bilo. Ostala su samo četiri mala vijka koja su je držala.

Pitt u frustraciji udari metal. Bilo je beskorisno tražiti dalje. Znao je da su izbrisani svi identifikacijski znakovi na instrumentima, električnim dijelovima i drugim mehaničkim dijelovima. Tiho opsuje mozak koji je stajao iza ovakve temeljitosti. Činilo se nevjerojatnim da jedan čovjek tako razmišlja i planira za svaku moguću priliku. Unatoč ledenoj vodi, znoj je curio niz njegovo lice ispod maske. Um mu je besciljno lutao, razmišljajući o problemima i pitanjima, ne mogavši pronaći odgovore. Bez razmišljanja, bez kontroliranog napora, oči mu počnu pratiti igru crvene ribice. Pratila ga je od kokpita i sada je plivala oko srebrenog predmeta na nekoliko stopa od stražnjeg dijela zrakoplova. Pitt ju je promatrao gotovo trideset sekunda, svjestan samo zvuka svojih mjehurića, prije no što je konačno prepoznao dugu srebrenu cijev bio je to hidraulički amortizer prednjeg kotača.

Brzo se nagne nad njega, pažljivo proučavajući cilindar. Udar ga je otrgnuo od ostatka stajnog trapa te ga zajedno s kotačem i gumom

izbacio iz prednje sekcije. Bila je to ista priča. Serijski broj proizvođača nedostajao je na aluminijskom tijelu. Zatim, kad je htio krenuti prema površini, baci zadnji pogled prema dolje. Na stražnjem dijelu tijela amortizera gdje je hidraulična cijev izlazila iz svojeg kućišta, Pitt primijeti mali znak dva grubo urezana slova u metal SC. Uzme odvijač iz pojasa i ureze svoje inicijale kraj slova.

Dubina njegovog DP odgovarala je dubini slova SC.

U redu. Nema smisla ostati ovdje, razmišljao je. Zrak je postajao sve teži za disanje njegov spremnik se praznio. Izvuče rezervni ventil i krene gore.

Ribica ga je pratila dok se nije okrenuo i mahnuo rukom, potjeravši malo morsko biće da se sakrije iza obližnje stijene. Pitt se nasmiješi i klimne.

Njegov zaigrani suputnik morat će pronaći novog prijatelja. Pitt se okrene prema gore na pedeset stopa, gledajući prema površini, pokušavajući odrediti lokaciju Grimsija. Svjetlo je bilo podjednako u svim smjerovima, jedino mjehurići su pokazivali smjer prema njegovom prirodnom elementu. Polako je postajalo sve svjetlije, ali još je bilo mnogo tamnije nego kad je krenuo.

Njegova nestrpljiva glava izroni iz vode, obuhvaćena gustim oblakom magle.

Bože, pomisli, u ovom je nemoguće pronaći brod. Krenuti prema obali bilo bi kockanje s izgledima jedan na četiri.

Pitt skine svoj ranac sa spremnicima, pričvrsti ga za svoj već otkvaćeni olovni pojas i pusti ih da padnu na dno. Sada je mogao udobnije plutati, zahvaljujući svojem gumenom odijelu. Ležao je mirno, jedva dišući, slušajući zvukove kroz gusti pokrivač magle. U početku je mogao čuti samo vodu kako pljuska oko njegovog tijela. Zatim začuje slabi glas koji je bez sluha pjevao verziju pjesme My Bonnie Lies Over the Ocean. Pitt stavi šaku na uho pojačavajući zvuk, odrećući smjer. Zapliva prsno pedeset stopa laganim zamasima i stane. Loše pjevanje se pojačalo. Pet minuta kasnije, dodirne trup Grimsija i izvuče se na palubu.

Jesi li se lijepo okupao?, upita ga Sandecker razgovorljivo.

Ne baš ugodno, i jedva isplativo. Pitt skine gornji dio odijela, otkrivajući guste dlake na grudima. Naceri se admiralu. Smiješno. Kunem se da sam čuo sirenu za maglu.

Nema sirene. To je bio bivši bariton Annapolis Glee Kluba, klasa 39. Nikada niste bolje pjevali, admirale.

Pitt pogleda Sandeckera u oči. Hvala.

Sandecker se nasmiješi. Ne zahvaljuj meni, već Tidi. Ona je morala izdržati deset strofa.

Ona se pojavi iz magle i zagrlji ga.

Hvala Bogu, na sigurnom si. Držala ga je dok joj se vlaga slijevala niz lice, a kosa pala u mokrim uvojcima.

Lijepo je znati da sam nekom nedostajao.

Ona se odmakne. Nedostajao? To je blago rečeno. Admiral Sandecker i ja smo gotovo poludjeli.

Govorite za sebe, gdice Royal, reče Sandecker strogo.

Niste me prevarili niti sekunde, admirale. Bili ste izbezumljeni.

Zabrinut je prava riječ, ispravi je Sandecker. Smatram osobnom uvredom kad netko od mojih ljudi pogine.

On se okrene Pittu. Jesi li našao što vrijedno?

Dva tijela i malo osim toga. Netko je vraški temeljito uklonio svaku identifikaciju sa zrakoplova. Svaki serijski broj na svakom komadu opreme je uklonjen. Jedini znakovi su dva slova urezana na hidrauličnom cilindru prednjeg kotača. On zahvalno prihvati ručnik od Tidi. Kutije sam poslao gore.

Jeste li ih pokupili?

Nije bilo lako, reče Sandecker. Izišle su na površinu na oko četrdeset stopa.

Nakon dvadeset pokušaja godinama nisam zabacivao štap uspio sam ih zakvačiti i privući.

Otvorili ste ih?, upita Pitt.

Da. Sadrže minijaturne modele zgrada kao lutkine kuće.

Pitt se ispravi. Lutkine kuće? Mislite trodimenzionalni arhitektonski izložci?

Nazovi ih kako hoćeš. Sandecker zastane da baci opušak cigare preko ograde.

Prokleta dobar zanatski rad. Detalji na svakoj strukturi su zaprepašćujući.

Čak imaju otvorene zidove da možeš proučavati unutrašnjost.

Da vidimo.

Odnijeli smo ih u kuhinju, reče Sandecker. To je odlično mjesto da ti damo suhu odjeću i šalicu vruće kave.

Tidi se već presvukla u svoju bluzu i hlače. Okrenula je le a dok je Pitt skidao mokro ronilačko odijelo i oblačio živopisnu odjeću. Nasmiješio se dok je ona bila zaposlena kod pećnice.

Jesi li mi zagrijala odijelo?, upita.

Tvoju pedersku odjeću? Ona se okrene i pogleda ga, a lice joj počne crvenjeti.

Šališ se? Ti si barem osam pedalja viši, i teži od mene gotovo šezdeset funta.

Doslovno sam plivala u tim stvarima. Bilo je kao da nosim šator. Hladan zrak mi je puhao uz noge sve do vrata i ruku poput uragana.

Iskreno se nadam da to nije uzrokovalo štetu tvojim vitalnim organima.

Ako misliš na moj budući seksualni život, bojim se najgoreg.

Moje simpatije, gdice Royal. Sandecker nije zvučao previše uvjerljivo. On podigne kutije na stol i skine poklopce.

OK, evo ih, uključujući namještaj i zastore.

Pitt pogleda u prvu kutiju. Nema oštećenja od vode. Bile su u vodonepropusnom pakiranju, reče Sandecker.

Svaka je upakovana tako pažljivo da im pad nije naškodilo.

Reći da su modeli samo remekdjela minijature umjetnosti bilo bi veliko podcjenjivanje. Admiral je bio u pravu. Detalji su bili fantastični. Svaka cigla, svaki prozor bili su precizno smješteni, točnog omjera. Pitt podigne krov. I prije je vidio modele u muzejima, ali nikada takvo majstorstvo. Ništa nije previše eno. Slike na zidovima bile su točnih boja i dizajna. Namještaj je imao sitne dizajne tiskane na tkanini. Telefoni na stolovima imali su slušalice koje su se mogle podići i žice koje su vodile u zidove. I povrh svega, u kupaonicama su bile role toalet papira koje su se okretale na dodir.

Prva zgrada imala je četiri kata i podrum. Pitt ih pažljivo podigne, jednog po jednog, prouči sadržaj i vrati na mjesto. Zatim prouči drugi model.

Znam ovu zgradu, reče tiho.

Sandecker ga pogleda. Siguran si?

Potpuno. Ružičasta je. Ne vidite često zgrade u ružičastom mramoru. Bilo je to prije oko šest godina. Moj otac bio je u misiji

ekonomskog nadzora za predsjednika, te se trebao sastati s glavešinama financija latinoameričkih vlada. Uzeo sam tridesetodnevni dopust i otišao s njim kao pilot i pomoćnik na putu. Da, sjećam se dobro, posebno jedne egzotične crnooke male tajnice...

Poštedi nas erotskih eskapada, reče Sandecker nestrpljivo.

Gdje je ta zgrada?

U El Salvadoru. Ovaj model je savršena replika vladine zgrade Dominikanske Republike. On pokaže prema prvom modelu. Sudeći po dizajnu, drugi model tako er predstavlja upravne zgrade neke druge južnoameričke ili centralnoameričke zemlje.

Odlično, reče Sandecker bez entuzijazma.

Naišli smo na tipa koji sakuplja minijaturne zgrade vlada.

To nam ne govori mnogo.

Tidi doda Pittu šalicu kave i on zamišljeno srkne.

Osim što je crni mlažnjak imao dvostruku dužnost.

Sandecker ga pogleda. Misliš da je isporučivao te modele kad je promijenio kurs da bi napao tebe i Hunnewella?

Točno. Jedan od Rondheimovih ribarskih brodova vjerojatno je primijetio naš helikopter kako se približava Islandu i poslao poruku mlažnjaku radijem da nas sačeka kad stignemo do obale.

Zašto Rondheim? Ne vidim ništa što ga povezuje s ovim.

Samo pretpostavljam. Pitt slegne ramenima.

Priznajem da naga am. Nisam siguran da je Rondheim taj koji stoji iza svega.

On je kao batler u starom kriminalističkom filmu. Svaki dokaz, svaki prst sumnje pokazuje prema njemu, čineći ga očitim sumnjivcem. Ali na kraju, naš sumnjivi batler je zapravo policajac na tajnom zadatku, a najmanje vjerojatan lik je krivac.

Ne mogu zamisliti Rondheima kao policajca na tajnom zadatku. Sandecker prije e kabinu i natoči si novu šalicu kave.

Ali smatram ga dovoljnim kretenom da bih želio da se on nalazi iza Fvrieove i Hunnewellove smrti, tako da ga možemo uloviti i prikucati za pod.

Neće biti lako. On je na prilično čvrstom položaju.

Ako pitate mene, upadne Tidi, vas dvojica zavjerenika ste ljubomorni na Rondheima jer je osvojio gdicu Fyrie.

Pitt se nasmije. Moraš biti zaljubljena da budeš ljubomorna.
Sandecker joj se naceri. Vaš račvasti jezik je preglasan, damo.
Nisam takva samo da vam napakostim. Svi a mi se Kirsti Fyrie.
Pretpostavljam da ti se svi a i Oskar Rondheim, reče Pitt.
Ne bi mi se svi ala ta zmija da je general Vojske spasa, reče ona.
Ali morate mu priznati da ima u džepu Kirsti i Fyrie Limited.
Zašto? Odgovori na to! reče Pitt spekulativno.
Kako ga Kirsti može voljeti ako ga se boji?
Tidi zavrti glavom. Nemam pojma. Još vidim bol u njenim očima kad
ju je stisnuo za vrat.
Možda je ona mazohist a Rondheim sadist?, reče Sandecker.
Ako Rondheim stoji iza tih strašnih ubojstava, moraš sve što znaš
ispričati vlastima, reče Tidi.
Ako nastaviš predugo gurati tu stvar, obojica možete biti ubijeni.
Pitt načini tužno lice. To je sramota, admirale. Vaša vlastita tajnica
podcjenjuje dvojicu svojih omiljenih muškaraca.
On se okrene i pogleda Tidi s prijekorom.
Kako možeš?
Sandecker uzdahne.
Gotovo je nemoguće danas pronaći lojalne zaposlenike.
Lojalnost! Tidi ih pogleda kao da su poludjeli. Koja djevojka bi
dozvolila da je dovuku preko pola svijeta u neudobnom vojnom
teretnom zrakoplovu, smrzavala se na smrdljivim starim bordovima
usred Atlantika, i podnosila stalno muško ugnjetavanje za bijednu
plaću? Ako to nije lojalnost, htjela bih znati kako to zovete vi, tipični
bezobzirni muškarci?
Sranje! Tako ja to zovem, reče Sandecker. Stavi ruke na njena
ramena i toplo je pogleda u oči. Vjeruj mi, Tidi, visoko cijenim tvoje
prijateljstvo i brigu za moju dobrobit, a siguran sam da te i Dirk toliko
cijeni. Ali moraš razumjeti, bliski prijatelj i trojica mojih ljudi su ubijeni,
a Dirka su pokušali ubiti. Ne spadam u ljude koji se kriju ispod
kreveta i zovu policajce. Zaboga, cijelu tu zbrku su nam smjestile
nepoznate osobe. Kad prona emo tko su tek tada povući ću se i
pustiti da zakon preuzme stvar. Jesi li sa mnom?
Iznena enje se pojavi na Tidinom licu zbog ovoga iznenadnog
izljeva ljubavnosti, a zatim se u njenim očima pojave velike suze.

Ona stavi glavu na admiralove grudi. Osjećam se poput majmuna, promrmlja. Uvijek previše brbljam.

Kad počnem sljedeći put, molim vas, stavite mi krpu u usta.

Možeš računati na to, reče on blaže no što je Pitt ikad čuo. Sandecker je držao Tidi još jednu minutu prije no što ju je pustio.

U redu, dignimo sidro i vratimo se u Reykjavik. Stari poznati ton bio je ponovno tu. Dobro bi mi došla topla kada.

Pitt se iznenada ukoči, podigne ruku da ih utiša i izi e van da pažljivo posluša. Bilo je vrlo slabo, ali bilo je tu. Kroz sloj magle prodirao je zvuk motora u velikoj brzini.

Poglavlje XI

Čujete li, admirale?

Čujem. Sandecker je bio kraj njegova ramena.

Oko tri milje, brzo se približava. On se skoncentrira na nekoliko sekunda.

Rekao bih da je ravno ispred nas.

Pitt klimne. Dolazi ravno prema nama. Zurio je u maglu. Zvuči čudno, gotovo kao motor zrakoplova. Sigurno imaju radar. Niti jedan normalan kormilar ne bi jurio punom brzinom po ovoj magli.

Onda znaju da smo ovdje, šapne Tidi, kao da bi je netko izvan broda mogao čuti. Da, znaju da smo ovdje, potvrdi Pitt. Osim ako se nisam prevario, dolaze nas ispitati. Nevini stranac u prolazu bi nas široko zaobišao čim bi nas vidio na radaru. Ovaj traži nevolju. Predlažem da ih malo zabavimo.

Poput tri zeca koji se spremaju igrati sa čoporom vukova, reče Sandecker. Bit će brojniji deset na jedan, i... doda tiho, sigurno su naoružani do zuba. Naša najbolja nada su Sterlinzi. Kad krenemo, naši posjetitelji imaju izgleda da nas uhvate kao što koker španijel ima izgleda uhvatiti hrta koji se tjera.

Ne kladite se u to, admirale. Ako znaju da smo ovdje, znaju i koji brod imamo i koliko je brz. Da bi čak i pomislili da se ukrcaju na naš brod, moraju imati plovilo koje je brže od Grimsija. Kladim se da ga stvarno imaju.

Je li to to?, upita Sandecker polako.

Točno, odgovori Pitt. Što znači da njihova najveća brzina može biti negdje izme u četrdeset pet i šezdeset čvorova.

Nije dobro, reče Sandecker tiho.

Nije niti loše, odvрати Pitt. Imamo barem dvije prednosti.

On brzo iznese svoj plan. Tidi je, sjedeći na klupi u kabini osjećala kako joj se tijelo koči, i znala da joj je lice ispod šminke bijelo poput papira. Nije mogla vjerovati u ono što je čula. Počne drhtati dok joj glas ne zatitra.

Ti... ti... ne možeš to stvarno misliti.

Ako ne budem to mislio, reče Pitt, bit ćemo u velikoj nevolji. On zastane, pogledavši njeno blijedo upitno lice ruke su joj se nervozno uvijale uz pletenu bluzu.

Ali, ti planiraš hladnokrvno ubojstvo. Na trenutak njena usta mrmrljala su tihe riječi, a zatim se prisili. Ne možeš samo ubiti ljude bez upozorenja. Nevine ljude koje niti ne poznaješ!

Dosta, reče Sandecker oštro. Nemamo vremena objašnjavati životne činjenice uplašenoj ženi. Zurio je u nju s razumijevanjem, ali glas mu je bio zapovjedan. Molim te sidi dolje i sakrij se iza nečega što će zaustaviti metke. Okrene se Pittu. Uzmi sjekiru i presjeci uže sidra. Daj mi signal kad budeš želio punu snagu.

Pitt odvede Tidi do ulaza u potpalublje. Nikad se ne prepiri s kapetanom broda. On je pljusne po stražnjici. I ne mršti se. Ako su domorodci prijateljski, nemaš što brinuti.

Baš je podizao sjekiru u zrak kad Sterlinzi ožive. Dobro da nismo ostavili depozit za štetu, promrmlja sebi u bradu dok je sjekira sjekla uže na drvenoj ogradi, bacivši komad drveta od šest pedalja u more i poslavši sidro zauvijek na dno mora.

Nevidljivi brod gotovo je bio kod njih, a urlanje motora pretvorilo se u prigušeno zujanje dok se kormilar usporivši spremao pristati uz Grimsi. S

mjesta na kojem je ležao na pramcu, stišćući u rukama sjekiru, Pitt je mogao čuti kako trup udara u valove kad ga je smanjena brzina spustila dublje u vodu. On se oprezno podigne suzivši oči i uzalud pokuša vidjeti kroz gustu maglu. Područje oko pramca bilo je gotovo u mraku. Vidljivost je bila manja od dvadeset stopa. Zatim se pojavi sjena trupa, pokazujući desnu stranu pramca.

Pitt je jedva mogao vidjeti nekoliko mutnih prilika na prednjoj palubi, te sjaj iza njih koji je sigurno dolazio iz kabine kormilara. Izgledao je poput fantomskog broda punog duhova. Veliki sivi oblik zlokobno se pojavio i nadvio nad Grimsi stranac je bio dug stotinu stopa ili više,

pretpostavi Pitt. Sada je jasno mogao vidjeti ljude, naslonjene na ogradu, u tišini, sagnute kao da su spremni na skok. Automatske puške u njihovim rukama rekle su Pittu sve što je trebao znati.

Hladno i precizno, na osam stopa od cijevi pušaka, Pitt načini tri pokreta tako brzo da su se činili gotovo simultanima. Zanjše glavu sjekire postrance, te udari metalom u željezni klin bio je to signal Sandeckeru. Zatim istim pokretom baci sjekiru u zrak i vidje kako se vrh oštrice zabio u grudi čovjeka koji je upravo skakao na palubu Grimsija. Sreli su se u zraku i strašan krik prolomi se iz čovjekova grla dok je padao na ogradu. Vidio je samo na trenutak, a beskrvni nokti jedne ruke stisnu ogradu zatim padne u sivu vodu. I prije no što se more sklopilo iznad čovjekove glave, Pitt se baci na pod, a Grimsi skoči naprijed poput uplašene impale, praćen olujom metaka koja je zasula palubu i kormilarovu kabinu prije no što je stari brod nestao u magli.

Ostavši ispod ograde, Pitt otpuže natrag i ude kroz vrata kabine. Pod je bio pun stakla i drvenih komadića.

Jesi li pogo en?, upita Sandecker nehajno, a glas mu se jedva čuo uz buku Sterlinga.

Nema rupa u meni. Kako ste vi?

Kopile je ciljalo iznad moje glave. Dodaj tome činjenicu da sam bio na visini od tri stope i imat ćeš sretnu kombinaciju.

On se okrene i zamišljeno pogleda.

Mislim da sam čuo krik prije no što se stvorio pakao.

Pitt se naceri.

Ne mogu lagati. Učinio sam to svojom malom sjekirom.

Sandecker zavrti glavom.

Trideset godina u mornarici, a ovo je prvi put da je član moje posade morao tjerati pirate koji su mu napali brod.

Problem je spriječiti da se sve ponovi.

Neće biti lako. Idemo naslijepo. Njihov prokleti radar zna svaki naš pokret.

Naš najveći strah je da se ne zabiju u nas. S brzinom većom deset do dvadeset čvorova, imaju velike izgleda da nas stignu. Ne mogu izbjeći neizbježno. Ako je njihov kormilar imalo dobar, upotrijebit će brzinu da nas preteknu i da nam presijeku put pod devedeset stupnjeva.

Pitt razmisli na trenutak. Nadajmo se da je kormilar dešnjak.

Sandecker se namršti, ne shvaćajući. Ne razumijem te.

Ljevaci su u manjini. Statistika ide u prilog dešnjacima. Kad se počne približavati njegov pravac vjerojatno nije više od četiri stotine jarda iza nas kormilar će imati instinktivnu tendenciju da skrene na desno prije no što nas zaobi e i presiječe nam put. To će nam dati priliku da upotrijebimo jednu od dvije prednosti.

Sandecker ga pogleda.

Ne mogu smisliti niti jednu, a kamoli dvije.

Hidrogliser se velikom brzinom održava iznad vode. Njegova krila putuju kroz vodu isto kao što krila zrakoplova putuju kroz zrak. Njegova najveća prednost je brzina, a najveće ograničenje sposobnost manevriranja. Na jednostavnom engleskom jeziku, hidrogliser se ne može brzo okrenuti.

A mi možemo. To je to?, upita Sandecker.

Grimsi može napraviti dva kruga u njihovom jednom.

Sandecker podigne glavu s kormila i stisne prste. Zvuči odlično do sada, osim što nećemo znati kada početi zaokretati.

Pitt reče Slušat ćemo.

Sandecker ga pogleda. Isključiti motore?

Pitt klimne.

Kad su se Sandeckerove ruke vratile na kormilo, bile su bijele, a usta stisnuta. Predlažeš vraško kockanje. Dovoljno je da jedan od Sterlinga zakaže i postajemo laka meta.

On klimne prema potpalublju. Misliš li na nju?

Mislim na sve nas. Stajali ili bježali, svi su izgledi da ćemo biti potopljeni. Zadnji dolar kockara zovite to kako hoćete, ali ipak je to šansa.

Sandecker baci upitan pogled prema visokom čovjeku na vratima. Mogao je vidjeti da su mu oči odlučne, a brada čvrsta.

Spomenuo si dvije prednosti.

Neočekivano, reče Pitt tiho. Mi znamo što će oni učiniti. Oni mogu imati radar, ali ne mogu nam čitati misli. To je naša druga i najvažnija prednost neočekivani potez.

Pitt pogleda na svoj sat. Jedan i trideset, još je rano poslijepodne.

Sandecker je isključio motore i Pitt se morao boriti da ostane pozoran iznenadna tišina i mir u magle počeli su mu uspavljivati um.

Iznad njega, sunce je bilo blijedi disk koji je jačao i slabio kako su preko njega prolazili nejednaki slojevi magle. Pitt udahne polako i ujednačeno kako vlaga i hladnoća ne bi prodrli u njegova pluća. Drhtao je u svojoj odjeći, vlažnoj od finih sjajnih kapi sakupljenih na materijalu. Sjedio je na prednjem otvoru u potpalublje čekajući da prestane urlanje Sterlinga, kako bi čuo motore hidroglisera. Nije morao dugo čekati. Uskoro začuje zvuk plovila čiji su motori postajali sve glasniji.

Sve je moralo biti savršeno iz prve. Nije bilo druge prilike. Operater na radaru vjerojatno je ovog trenutka reagirao na činjenicu da se točkica na njegovom ekranu zaustavila. Do trenutka kad obavijesti kapetana i ovaj donese odluku, bit će kasno za promjenu kursa. Veća brzina hidroglisera bacit će njegov pramac na Grimsi.

Pitt po deseti put provjeri kontejnere koji su ležali u redu kraj njega. To je valjda bio najslabiji arsenal koji je itko sakupio. Jedan od kontejnera bio je staklena tegla koju je Tidi pronašla u potpalublju. Druga tri bili su stare hrdave kante benzina različitih veličina koje je Pitt pronašao u ormaru strojarnice. Osim njihovog sadržaja, krpenih fitilja koji su virili iz otvora i rupa probijenih na vrhu, četiri posude nisu imale ništa zajedničko.

Hidrogliser je sada bio blizu vrlo blizu. Pitt se okrene prema kabini i vikne Sad! Zatim upali fitilj staklene tegle upaljačem i pripremi se za ubrzanje koje je trebalo nastati.

Sandecker pritisne gumb startera. Sterlinzi od 420 konjskih snaga zakašlju jednom, dva puta, a zatim prorade s urlikom. On okrene kormilo na desnu stranu i pritisne gas. Grimsi jurne preko vode poput trkaćeg konja sa strijelom u stražnjici. Admiral se čvrsto držao za kormilo, dijelom očekujući da se sudari s pramcem hidroglisera. Zatim, iznenada, kad je s kormila odletjela jedna ručka i udarila u kompas, on postane svjestan da meci poga aju kabinu. Još nije vidio ništa, ali znao je da posada hidroglisera puca naslijepo u maglu, vodena samo uputama operatera radara.

Napetost je Pittu postala nepodnošljiva. Njegov pogled lutao je od zida magle ispred pramca do tegle u ruci. Plamen fitilja opasno se približio suženom grlu, a benzin je pljuskao u staklenoj boci. Pet sekunda, ne više, i morat će baciti teglu iz broda. Počne brojiti. Nabroji do pet i nastavi. Šest, sedam.

Zamahne rukom. Osam. Tada hidrogliser iskoči iz magle na suprotnom kursu, prošavši na desetak stopa od ograde Grimsija. Pitt baci teglu.

Sljedeći trenutak ostao je zabilježen u Pittovom sjećanju do kraja života.

Strašna slika visokog, žutokosog čovjeka u kožnoj vjetrovci koji se drži za ogradu, šokirano promatrajući smrtonosnu stvar koja je kroz maglu letjela prema njemu. Tegla se razbije o ogradu kraj njega i on nestane u eksploziji svijetlog plamena. Pitt nije vidio više ništa. Dva broda projurila su jedan kraj drugog, i hidrogliser je nestao.

Nije imao vremena za razmišljanje. Brzo upali fitilj na jednoj kanti benzina dok je Sandecker okretao Grimsi ulijevo, sto osamdeset stupnjeva po tragu hidroglisera. Ovaj je usporio, i kroz sivu maglu mogao se vidjeti pulsirajući žučkasti sjaj. Admiral krene ravno prema njemu. Bilo je sigurno da nitko tko je prije trideset sekunda pucao po Grimsiju sada ne stoji na zapaljenoj palubi, nadajući se da će probušiti još nekoliko rupa u starom brodu. Niti se hidrogliser mogao zabiti u njih dok se vatra ne ugasi.

Udari ih ponovno, vikne on Pittu kroz razbijeni prednji prozor kabine. Daj gadovima malo njihovog vlastitog lijeka!

Pitt ne odgovori. Jedva je imao vremena baciti zapaljenu kantu prije no što je Sandecker okrenuo kormilo i počeo kružiti za treći napad. Još dva puta pojavili su se iz magle, i Pitt je bacio obje kante goruće destrukcije, potrošivši svoj priručni arsenal. Zatim Grimsi pogodi gromoglasan udarni val koji pribije Pitta na palubu i razbije sve preostalo staklo u Sandeckerovoj kabini. Hidrogliser je eksplodirao u vulkanskoj erupciji vatre i zapaljenih otpadaka, pretvorivši se u trenutku u gorući pakao. Odjek se vrati od litica na obali i ponovno nestane kad se Pitt potreseno dizao na rukama, zureći s nevjericom u veliki brod. Ono što je nekad bio majstorski dizajniran brod pretvorilo se u otpad koji je brzo sagorio sve do površine vode. On otetura do kabine njegov osjet za ravnotežu privremeno je bio osakaćen zvonjavom u ušima od udara. Sandecker uspori Grimsi i pro e kraj zapaljene olupine.

Ima li preživjelih?, upita Sandecker.

Na jednom obrazu imao je malu porezotinu iz koje je curila krv.

Pitt zavrti glavom. Dobili su, reče hladno.

Čak i ako je netko od posade skočio u vodu, umrijet će od hladnoće prije no što ga mi prona emo u ovom metežu.

Tidi ude u kabinu, s jednom rukom na purpurnoj modrici na čelu, zbunjenog izraza lica.

Što... što se dogodilo?, bilo je sve što je uspjela promucati.

To nisu bili spremnici s gorivom, reče Sandecker.

U to sam siguran.

Slažem se, reče Pitt mrko. Sigurno su na palubi imali eksploziv koji se našao na putu mojoj zadnjoj vatrenoj bombi.

Prilično nemarno od njih. Sandeckerov glas bio je gotovo veseo. Neočekivani potez, to si rekao, i bio si u pravu. Nikada im nije palo na pamet da bi se miš stjeran u kut mogao boriti poput tigra.

Barem smo malo poravnali rezultat. Pittu je trebalo biti mučno, ali savjest ga nije mučila. Osveta on i Sandecker reagirali su iz želje za samoočuvanjem i osvetom. Osvetili su Hunnewella i druge, ali konačni obračun još je bio daleko. Čudno, pomisli, kako je lako ubiti ljude koje ne poznaješ, čiji ti životi ništa ne znače. Tvoja briga za život, bojim se, bit će tvoj poraz, rekao mu je dr. Jonsson. Molim te, prijatelju, nemoj oklijevati kad do e trenutak. Pitt osjeti mračno zadovoljstvo. Trenutak je došao, i on nije oklijevao. Nije imao vremena niti misliti o boli i smrti koju je izazvao.

Pitao se je li to podsvjesno toleriranje ubojstva potpunog stranca bio faktor koji omogućuje ratove.

Tidin tihi glas prekine njegove misli. Mrtvi su svi su mrtvi. Počne jecati, s rukama na licu, a tijelo joj se treslo od glave do pete.

Ubio si ih, hladnokrvno si ih spalio.

Molim te, damo, reče Pitt hladno. Otvori oči! Pogledaj oko sebe. Te rupe u drvetu nisu od djetlića. Da citiram odgovarajuću frazu iz kaubojskih filmova, oni su prvi potegli, nismo imali izbora, šerife, mi ili oni. Krivo si shvatila scenarij, draga. Mi smo dobri momci, a oni loši. Njihova je namjera bila da nas hladnokrvno pobiju.

Ona pogleda usko, odlučno lice, vidje zelene oči pune razumijevanja i iznenada se posrami. Vas dvojica ste bili upozoreni. Rekla sam vam da mi začepite usta kad postanem histerična.

Pitt joj uzvрати pogled. Admiral i ja smo te tolerirali do sada. Sve dok nam kuhaš kavu, nećemo se žaliti upravi.

Ona se podigne i blago poljubi Pitta, lica vlažnog od suza i magle. Dvije kave, dolaze, ona obriše oči prstima.

Idi i umij lice, reče on cereći se.

Šminka ti se razlila gotovo do brade.

Ona se pokorno okrene i side u potpalublje. Pitt pogleda Sandeckera i namigne.

Admiral klimne s muškim razumijevanjem i okrene leda gorućem brodu.

Hidrogliser je brzo tonuo pramcem prema dolje. More je nahrupilo preko prednje ograde i ugasilo plamen uz glasno šištanje i oblak pare, i brod je potonuo. Za nekoliko sekunda, njegov grob označavali su jedino virovi uljastih mjehurića, komadići olupine i prljava kremasta pjena. Kao da brod nije bio ništa drugo do suluda noćna mora koja je nestala prolaskom noći.

S dodatnim naporom volje, Pitt se vrati u praktičnu stvarnost.

Nema smisla ostati ovdje. Predlažem da se vratimo natrag u Revkjavik što brže možemo kroz maglu. Što brže i dalje nestanemo iz ovog područja prije no što se vrijeme raščisti, bolje za sve.

Sandecker pogleda na sat. Bilo je jedan i četrdeset pet. Cijela akcija trajala je jedva petnaest minuta. Vruća kada mi izgleda sve bolje, reče on. Stani kraj dubinomjera. Kad se dno podigne iznad stotinu stopa, znat ćemo da smo preblizu obali.

Tri sata kasnije i dvadeset milja jugozapadno od Revkjavika, zaobišli su vrh Keflavičkog poluotoka i izišli iz magle. Islandsko vječno sunce pozdravilo ih je svojim sjajem. Zrakoplov Pan Americana koji je krenuo iz me unarodne zračne luke u Keflaviku letio je iznad njih, a njegovo aluminijsko tijelo odražavalo je sunčane zrake uskoro će skrenuti prema istoku i Londonu. Pitt ga je promatrao sa čežnjom i želio da je za njegovim upravljačem loveći oblake, umjesto što stoji na palubi stare olupine. Sandecker prekine njegove misli.

Ne mogu ti reći kako sam tužan zbog vraćanja Rondheimovog broda u tako lošem stanju. Lukav, sotonski osmijeh pojavi se na Sandeckerovom licu.

Vaša sućut je dirljiva, reče Pitt sarkastično.

Ma, do vraga, Rondheim si to može dozvoliti.

Sandecker makne ruku s kormila i pokaže razbijenu kabinu.

Malo drveta, malo boje, novo staklo, i bit će kao nova.

Rondheim bi se mogao smijati na oštećenja Grimsija, ali neće mu biti drago kad sazna što se dogodilo s njegovim hidrogliserom i posadom.

Sandecker pogleda Pitta.

Kako možeš povezati Rondaheima s hidrogliserom?

Veza je brod na kojem stojimo.

Morat ćeš se više potruditi, reče Sandecker nestrpljivo.

Pitt sjedne na klupu iznad ormarića s pojasevima za spašavanje i upali cigaretu. Najbolji planovi miševa i ljudi. Rondheim je planirao dobro, ali previdio je izgled tisuću na jedan da ćemo potopiti njegov brod. Pitali smo se zašto je Grimsi bio privezan za Fvrieov dok. Bio je tu da nas prati. Ubrzo nakon što bismo krenuli i počeli ploviti lukom u luksuznoj jahti, njegova posada bi se pojavila na doku i krenula s tim bezličnim ribarskim brodom da nas drži na oku. Da smo se ponašali sumnjivo na otvorenom moru, ne bismo ih se mogli otarasiti. Najveća brzina jahte je vjerojatno do dvadeset čvorova. Znamo da Grimsi ide i do četrdeset.

Izrazi na nekim licima sigurno su bili neprocjenjivi, reče Sandecker smiješeći se.

Neko vrijeme ih je sigurno držala panika, složi se Pitt, dok Rondheim nije smislio alternativni plan. Priznajem mu, lukav je. Sumnjao je u nas više no što smo mislili. Ipak, nije bio potpuno siguran što smjeramo. Vrhunac je došao kad smo slučajno posudili krivi brod. Nakon šoka, pretpostavio je da smo ga nadmudrili i uzeli ga namjerno da ga nadmudrimo. Ali sada je znao kuda idemo.

Crni mlažnjak, reče Sandecker uvjereno. Htio nas je baciti ribama kad mu pokažemo njegov položaj. To je to?

Pitt zavrti glavom.

Ne mislim da nas je htio eliminirati. Prevarili smo ga za ronilačku opremu.

Pretpostavio je da ćemo pokušati pronaći olupinu s površine i kasnije se vratiti da bismo ronili.

Što je promijenilo njegovo mišljenje?

Izvidnik na obali.

Ali, odakle se pojavio?

Iz Revkjavika, automobilom. Pitt udahne i zadrži dim prije no što će izdahnuti. Mogao nas je lako pratiti iz zraka, ali postojala je šansa da nas izgubi u magli. Zato je jednostavno naredio jednom od svojih ljudi da vozi preko Keflavičkog poluotoka i čeka da se pojavimo. Kad smo se pojavili, izvi ač nas je pratio uzduž obale i stao kad smo se usidrili. Sve je kroz njegov dalekozor izgledalo dovoljno nevino, ali poput Rondheima, i mi smo previše uzeli zdravo za gotovo i previdjeli jednu malu stvar.

Nismo mogli, reče Sandecker. Razmotrili smo svaku mogućnost otkrivanja. Tko god nas je gledao, trebao je teleskop s Mount Palomara da vidi kako je Tidi maskirana u tvoju odjeću.

Istina. Ali ako je sunce uhvatilo moje mjehuriće kad su izišli na površinu, svaki japanski dalekozor ih je mogao primijetiti.

Prokletstvo vikne Sandecker. Iz blizine se jedva primjećuju, ali iz daljine, na mirnom moru, pod odre enim kutom.. on zastane.

Izvi ač je tada kontaktirao Rondheima vjerojatno je radijem nazvao njegov auto i rekao da ronimo tražeći olupinu. Rondheimova leda bila su pribijena uz zid.

Morao nas je zaustaviti prije no što otkrijemo nešto vitalno za njegovu igru.

Morao je uzeti brod sposoban stići i prestići Grimsi. To je bio hidrogliner.

A što je vitalno za njegovu igru?, upita Sandecker.

Sada znamo da to nije bio zrakoplov ili posada. Svi tragovi su izbrisani. To ostavlja teret.

Modeli?

Modeli, ponovi Pitt.

Oni su više od hobija. Imaju odre eni cilj.

I kako misliš otkriti čemu su namijenjeni?

Jednostavno. Pitt se lukavo nasmije. Rondheim će nam reći. Predat ćemo ih momcima iz konzulata na brodu s mamcima i vratiti se na dok kao da se ništa nije dogodilo. Rondheim će biti radoznao da sazna jesmo li što otkrili.

Računam da će napraviti nepromišljeni potez. Onda ćemo ga udariti gdje najviše boli.

Poglavlje XII

Bila su četiri sata kad su se privezali za Fyrieov dok. Rampa je bila napuštena šef doka i stražar nisu bili tu. Pitt i Sandecker nisu se dali zavarati. Znali su da prate svaki njihov korak od trenutka kad je Grimsi uplovio u luku. Prije no što je izišao za Tidi i Sandeckerom iz starog oštećenog broda, Pitt ostavi poruku kod kormila Žao nam je zbog krša. Napao nas je čopor budala. Stavite troškove popravka na naš račun.

Potpíše se Admiral James Sandecker.

Dvadeset minuta kasnije stigli su do konzulata. Mladi članovi osoblja koji su odigrali ulogu ribara stigli su pet minuta prije njih i zaključali modele u konzulovu riznicu. Sandecker im toplo zahvali i obeća nadoknaditi ronilačku opremu koju je Pitt morao odbaciti najboljom američkom opremom. Pitt se zatim brzo istušira i promijeni odjeću, te krene taksijem do zračne luke u Keflaviku.

Crni Volvo njegovog taksista brzo napusti pitoreskni grad bez smoga i krene uskim pojasom asfalta koji je predstavljao obalnu cestu do zračne luke. S

desne strane prostirao se Atlantik, u ovom trenutku plav poput Egejskog mora.

Vjetar je dolazio od mora i mogao je vidjeti malu flotu ribarskih brodova kako plove u luku, tjerani neumornim valovima. Na njegovoj lijevoj strani bio je zeleni krajolik, valovit i neravan, na kojem je pasla stoka i slavni islandski poniji duge grive.

Dok je ljepota krajolika prolazila kraj njega, Pitt počne misliti o Vikinzima, tim prljavim, ratobornim, pijanim ljudima koji su poharali svaku civiliziranu obalu na koju bi stigli, i o kojima su se tijekom stoljeća pričale uljepšane legende.

Pristali su na Island, razvili svoje društvo, a zatim nestali. Ali tradicija Nordijaca nije zaboravljena u zemlji u kojoj su čvrsti, morem očeličeni ljudi svaki dan izlazili u oluje i maglu kako bi lovili ribu koja je hranila njihov narod i ekonomiju.

Pittove misli uskoro se vrate u stvarnost glasom taksista dok su prolazili kroz vrata zračne luke.

Želite li do glavnog terminala, gospodine?

Ne, do servisnih hangara.

Vozač razmisli na trenutak.

Žao mi je, gospodine. Oni su na rubu polja iza putničkog terminala. Samo vozila s dozvolom mogu do tamo.

Nešto u njegovoj izjavi zaintrigira Pitta. Zatim shvati. U njegovom glasu bio je prepoznatljivi američki naglasak sa srednjeg zapada.

Da pokušamo, hoćemo li?

Vozač slegne i doveze auto do vrata prema pisti, te zaustavi kad visoki, mršavi, sjedokosi čovjek u plavoj uniformi izi e iz bijele jednostavne strazarnice kakve su čuvale vrata po cijelom svijetu. On dodirne prstima obod kape u prijateljskom pozdravu. Pitt spusti prozor, nagne se i pokaže svoju iskaznicu Zračnih snaga.

Bojnik Dirk Pitt, reče službenim tonom, predstavljajući se.

Na hitnom sam poslu za vladu SADA i moram stići do servisnog hangara za zrakoplove izvan rasporeda leta.

Stražar ga je blijedo gledao dok nije završio, a zatim slegne, smiješeći se glupo.

Taksist izi e van iz auta.

Ne razumije engleski, gospodine. Dozvolite mi da prevedem.

Bez čekanja odobrenja, čovjek stavi ruku oko stražarevog ramena i polako krene s njim prema vratima, govoreći brzo i graciozno gestikulirajući. Tek tada je Pitt prvi put bolje mogao pogledati svojeg šofera.

Bio je srednje visine, ispod šest stopa, ne stariji od dvadeset šest ili sedam godina, žute kose i svijetle kože koja obično ide uz nju.

Da ga je Pitt sreo na ulici, mislio bi da je mladi izvršni direktor koji je nedavno završio fakultet, nestrpljiv da ostavi svoj trag u banci svojeg tasta.

Konačno, dvojica ljudi se nasmiju i rukuju.

Zatim se šofer vrati za volan i namigne Pittu dok je nasmiješeni stražar otvarao vrata i mahao im.

Pitt reče Čini se da znate prolaziti kraj stražara.

Nužnost zanata. Vozač taksija ne vrijedi ništa ako ne može proći kraj stražara ili policajca na barikadi.

Čini se da ste majstor.

Radim na tome... Neki posebni hangar, gospodine? Ima ih nekoliko, jedan za svaku veću tvrtku.

Opći servis onaj koji se bavi zrakoplovima koji lete izvan rasporeda.

Sjaj sunca odbijao se od bijelog betona i natjerao Pitta za stisne oči. On izvadi iz džepa sunčane naočale i stavi ih na nos. Nekoliko golemih putničkih zrakoplova bili su parkirani u ravnim redovima, pokazujući svoje oznake TWA, Pan American, SAS, Icelandic, BOAC. Posade mehaničara u bijelom bile su ispod motora i krila, noseći crijeva za gorivo. Na drugoj strani polja, dvije milje dalje, Pitt je vidio zrakoplov Zračnih snaga SADA koji je nesumnjivo prolazio kroz iste rituale.

Eto nas, reče vozač. Dozvolite mi da vam pomognem kao prevoditelj.

To neće biti potrebno. Neka taksimetar radi, neće me biti svega nekoliko minuta.

Pitt iziđe iz auta i priđe sporednim vratima hangara, sterilne divovske zgrade koja je pokrivala gotovo dva ara. Pet malih privatnih zrakoplova bilo je raštrkano dvoranom poput šačice gledatelja u inače praznom auditoriju. Ali, šesti privuče Pittov pogled. Bio je to stari Fordov tromotorac znan kao Limena guska.

Hrdava aluminijska oplata koja je pokrivala njegov trup i tri motora jedan na nosu ispred kokpita, a druga dva u zraku, održavana ružnom mrežom žica i šipaka laičkom oku, zrakoplov je izgledao previše nespretnim da bi letio s dovoljnim stupnjem kontrole, pa čak i da bi podigao kotače iznad tla.

Ali, stari pioniri zrakoplovstva kleli su se u njega. Za njih, to je bio leteći kurvin sin. Pitt potapše drevni trup, te poželi da ga jednog dana može isprobati, a zatim krene prema uredima u dnu hangara.

Otvori vrata i uđe u nešto što je izgledalo poput kombinacije ostave i zahoda on se namršti na teški smrad znoja, cigareta i kave. Osim kave, zadah je podsjećao na zadah gimnastičke dvorane srednje škole. Stajao je tamo na trenutak gledajući grupu od petorice ljudi okupljenih oko velike keramičke posude za kavu u europskom stilu, smijući se dobroćudno na najnoviju šalu. Svi su bili odjeveni u bijele kombinezone, neke bez mrlje, a druge ukrašene velikim mrljama crnog ulja. Pitt krene prema njima, smiješeći se.

Oprostite, gospodo, govori li netko od vas engleski?

Čupavi dugokosi mehaničar koji je sjedio najbliže posudi pogleda gore i reče Da, ja govorim američki, ako vam to odgovara.

Odgovarat će, nasmije se Pitt.

Tražim čovjeka s inicijalima S.C. Vjerojatno je specijalist za hidrauliku.

Mehaničari ga pogledaše s oprezom.

Tko želi znati?

Pitt se nasmiješi prijateljski i izvadi svoju iskaznicu.

Pitt, bojničar Dirk Pitt.

Pet sekunda mehaničar je nepomično sjedio, bez izraza, osim zaprepaštenog pogleda u raširenim očima. Zatim on bespomoćno mahne rukama i pusti ih da mu padnu uz bokove.

Imate vašeg čovjeka, bojniče. Znao sam da je bilo predobro da bi trajalo.

Naglasak je bio negdje iz unutrašnjosti Oklahome.

Bio je Pittov red da se iznenadi.

Što je bilo predobro?

Moj rad na crno, reče on tužno. Radim kao hidraulički specijalist za civilne linije izvan radnog vremena.

On izgubljeno pogleda u šalicu. Znao sam da je to protiv pravila Zračnih snaga, ali novac je bio previše dobar da bih ga propustio. Pretpostavljam da se mogu oprostiti od svojeg čina.

Pitt ga pogleda.

Ne znam za regulacije Zračnih snaga koje zabranjuju vojniku ili časniku da uzme nekoliko dolara kad nije na dužnosti.

Sve je u redu s pravilima, bojniče. To je politika Keflavičke baze koju je odredio pukovnik Nagel, naš zapovjednik. Osjeća da bismo u slobodno vrijeme trebali raditi na zrakoplovima eskadrona umjesto da pomažemo drugima. Pokušava se ulizati nekom u Penatagonu, pretpostavljam. Ali, ne biste bili ovdje da to ne znate.

Bit će dosta, reče Pitt oštro. Njegov pogled prije e preko ostale četvorice ljudi, odmjerivši ih prije no što se vratio na mehaničara Zračnih snaga. Zatim mu oči iznenada postanu hladne. Kad govoriš s nadre enim časnikom, vojnice, ustani.

Ne moram vam ljubiti guzicu, bojniče. Nemate uniformu...

Dvije sekunde bile su dovoljne. Pitt se nonšalantno sagne, uhvati prve dvije noge mehaničarevog stolca i prevrne ga na leđa, te stavi nogu na čovjekov vrat u jednom pokretu. Ostali serviseri ukočili su se na nekoliko trenutaka. Zatim se priberu i počnu zlokobno kružiti oko Pitta.

Zaustavi svoje prijatelje ili ću ti slomiti vrat, reče Pitt, ljubazno se smiješeći uplašenom čovjeku.

Mehaničar, nesposoban da govori s Pittovom petom na svojem grkljanu, divlje zamaše objema rukama. Ljudi se povuku za jedan korak, ne toliko zbog molbe svojeg prijatelja, koliko zbog Pittovog ledenog osmijeha.

Takve vas volim, reče Pitt. Okrene se i pogleda bespomoćnog čovjeka te podigne nogu dovoljno da može govoriti.

A sada, ime, rang i broj. Da čujemo.

Sam... Sam Cashman, procijedi ovaj.

Narednik, Zračne snage, 19385628.

Nije bilo tako strašno, je li, Sam?, Pitt se sagne i pomogne mu da ustane.

Žao mi je, gospodine. Mislio sam da ćete me ionako poslati na vojni sud...

Loše pretpostavljaš, prekine ga Pitt.

Sljedeći put šuti. Priznao si krivicu kad nisi morao.

Hoćete li me ipak zatvoriti?

Kao prvo, baš me briga radiš li na crno ili ne. Kako nisam raspoređen u bazu u Keflaviku, nije me briga za politiku koliko god bila usrana tvojeg pukovnika Nagela. Dakle, ja te neću zatvoriti. Želim samo odgovore na nekoliko jednostavnih pitanja.

Pitt pogleda Cashmana u oči i toplo se nasmiješi.

I, hoćeš li mi pomoći?

Izraz na Cashmanovom licu pokazivao je iskreno divljenje.

Kriste svemogućí, što bih dao da služim pod časnikom kao što ste vi. On ispruži ruku. Pitajte, bojniče.

Pitt mu uzvratí stisak ruke. Prvo pitanje urezuješ li obično svoje inicijale u opremu koju popravljáš?

Da, to je neka vrsta oznake, rekao bih. Dobro obavljám posao i ponosan sam na to. A služi i svrsi. Ako radim na hidrauličnom sustavu zrakoplova i nešto se pokvari, znam da je nevolja na dijelu na kojem nisam radio. To štédi mnogo vremena.

Jesi li ikad popravljáo prednji stajni trap britanskog mlažnjaka za dvanaest putnika?

Cashman se zamisli na trenutak.

Da, prije mjesec dana. Jedan od novih direktorskih Lorelaia s dva motora vraški stroj.

Je li bio obojen u crno?

Nisam mogao vidjeti oznake. Bilo je mračno, oko jedan i trideset ujutro kad sam dobio poziv.

On zavrti glavom.

Ali, nije bio crn, u to sam siguran.

Sjećaš li se nekih posebnih karakteristika ili bilo čega neobičnog?

Cashman se nasmije. Jedine posebne karakteristike bila su dva čudaka koja su letjela na njemu. On podigne šalicu i ponudi Pittu kavu. Pitt zavrti glavom.

Dakle, ti su se momci strašno žurili. Stalno su me požurivali. Totalno su me naljutili. Čini se da su negdje imali teško slijetanje, pa im se slomio jedan spoj u udarnom cilindru. Imali su prokletu sreću što sam pronašao rezervni u BOACovom hangaru.

Jesi li imao prilike pogledati unutra?

Vraga, ne, pomislili biste da je u njemu predsjednik, po tome kako su čuvali vrata.

Imaš li ideje odakle su došli i kuda su išli?

Nikako, bili su šutljivi kurvini sinovi. Pričali su samo o popravku. Ali, morao je biti lokalni let. Nisu punili gorivo. Ne možete letjeti daleko u Lorelaiu barem ne s Islanda bez punih spremnika.

Pilot je morao potpisati servisni nalog.

Ne. Odbio je. Rekao je da kasni i da će me pronaći sljedeći put. Ali platio je. Dvostruku cijenu. Cashman na trenutak zašuti. Pokuša pročitati nešto na licu čovjeka koji je stajao pred njim, ali Pittovo lice bilo je neprozirno poput granitnog kipa.

Što je iza tih pitanja, bojniče? Hoćete li mi odati tajnu?

Nema tajne, reče Pitt polako. Lorelai se srušio prije nekoliko dana i ostao je samo dio stajnog trapa za identifikaciju. Pokušavam ga identificirati, to je sve.

Nije li prijavljen kao nestao?

Ne bih bio ovdje da jest.

Znao sam da je nešto mutno kod tih momaka. Zato sam otišao i ispunio servisni nalog.

Pitt se nagne, pogleda uperenog u Cashmana. Čemu služi izvještaj ako nisi mogao identificirati zrakoplov?

Lukavi osmijeh pojavi se na Cashmanovim usnama. Možda sam seoski dečko, ali mama me nije rodila jutros. On ustane i mahne glavom prema stražnjim vratima.

Bojniče, uljepšat ću vam dan.

On odvede Pitta u mali ured namješten samo starim stolom koji je bio ukrašen s barem pedeset tragova gašenja cigarete, dva podjednako stara stolca i golemim metalnim kabinetom za dokumentaciju. Cashman pri e ravno kabinetu i izvadi ladicu, počne nešto tražiti, te pronae i pruži Pittu ovitak zaprljan masnim otiscima.

Nisam se šalio, bojniče kad sam rekao da je bilo previše mračno da vidim oznake. Koliko mogu reći, zrakoplov nikada nije dodirnut kistom ili kanticom spreja. Aluminijska površina je bila sjajna kao onda kad je izišao iz tvornice.

Pitt otvori ovitak i pregleda servisni nalog. Cashmanom rukopis nije bio baš najsjajniji, ali bilješka ispod stavke identifikacija zrakoplova bila je jasna Lorelai Mark VIII B1608.

Kako si to dobio?, upita Pitt.

Zahvaljujući savjesnom inspektoru u tvornici Lorelai, odgovori Cashman i sjedne na rub stola. Kad sam zamijenio spoj na stajnom trapu, uzeo sam bateriju i provjerio glavni stajni trap radi oštećenja ili curenja, i tu je bila pločica, ispod desnog krila. Zelena pločica na kojoj je pisalo da je stajni trap ovog zrakoplova provjerio

i odobrio glavni inspektor Clarence Devonshire iz Lorelai Aircraft Limited.

Serijski broj zrakoplova bio je na pločici.

Pitt baci ovitak na stol. Naredniče Cashman podvikne.

Iznena en grubim tonom, Cashman skoči i uspravi se.

Gospodine?

Tvoj eskadron?

Osamdeset sedmi transportni, gospodine.

Dobro. Pittov hladan izraz polako se pretvori u golemi osmijeh i on pljesne Cashmana po ramenu.

Apsolutno si u pravu, Sam. Stvarno si mi uljepšao dan.

Htio bih da i ja mogu reći isto, uzdahne Cashman s vidljivim olakšanjem. Ali dva puta u deset minuta ste me nasmrt prepali. Zašto ste trebali moj eskadron?

Da znam gdje ću poslati kutiju Jack Danielsa. Pretpostavljam da voliš dobar whiskey?

Začu eni pogled iznenada se pojavi na Cashmanovom licu. Zaboga, bojniče, vi ste stvarno posebni. Znate li to?

Trudim se.

Pitt je već smišljao kako objasniti kutiju skupog whiskeyja na svojem računu.

K vragu, zajebi Sandeckera, pomisli pločica vrijedi toliko. U taj čas sjeti se još nečega. Posegne u stražnji džep.

Usput, jesi li ikad vidio ovo?

Pruži Cashmanu odvijač koji je našao u Lorelaiu.

Gle, gle, zamisli to. Vjerovali ili ne, bojniče, odvijač je moj. Kupio sam ga preko kataloga specijalne prodavaonice alata u Chicagu. To je jedini takav na otoku. Gdje ste ga našli?

U olupini.

Znači, tamo je nestao, reče on ljutito. Ta kopilad ga je ukrala. Trebao sam znati da spremaju nešto ilegalno. Samo mi recite kad je su enje, bit ću presretan da svjedočim protiv njih.

Sačuvaj si dopust za vrjednije stvari. Tvoji prijatelji neće se pojaviti na sudu. Kupili su farmu.

Poginuli u padu?

Pitt klimne.

Pretpostavljam da bi trebao zaključiti da se zločin ne isplati, ali nije vrijedno truda. Što se dogodilo, dogodilo se. To je sve.

Kao filozof, vrlo si dobar stručnjak za hidrauliku, Sam. Pitt se još jednom rukuje sa Cashmanom. Zbogom i hvala ti. Zahvalan sam ti što si mi pomogao.

Drago mi je, bojniče. Evo, zadržite odvijač kao suvenir. Već sam naručio novi, pa ga neću trebati. Ponovno hvala. Pitt gurne odvijač natrag u džep, okrene se i ode.

Opustio se u taksiju i stavio cigaretu u usta bez da je zapali. Pronalazak serijskog broja tajanstvenog mlažnjaka bio je očajnički pokušaj koji se višestruko isplatio. Nije očekivao da će pronaći išta. Gledao je kroz prozor u zelene pašnjake, ne vidjevši ništa, pitajući se može li zrakoplov biti povezan s Rondheimom. Um mu je još razmatrao tu mogućnost kad stekne nejasan utisak da krajolik izgleda drukčije nego prije. Na poljima nije bilo krava niti ponija, a

brda su se pretvorila u ogroman sag neravne tundre. On se okrene i pogleda kroz drugi prozor more nije bilo tamo gdje je trebalo biti ležalo je iza auta, polako nestajući iza duge uzvisine. On se nagne prema vozaču.

Imaš li sudar s farmerovom kćeri ili me vodiš u razgledavanje krajolika da bi nabio cijenu?

Vozač stisne kočnicu i uspori taksi, te stane sa strane ceste.

Privatnost je razlog, bojniče. Samo kratka zaobilaznica kako bismo malo porazgovarali...

Šoferov glas se smrzne, s dobrim razlogom. Pitt mu je zabio vrh odvijača u uho.

Drži ruke na volanu i vrati nas natrag na put za Reykjavik, reče tiho. Ili ću ti desno uho spojiti s lijevim.

Pažljivo je promatrao vozačevo lice u retrovizoru, proučavajući plave oči, znajući da će signalizirati iznenadni pokušaj otpora. Na dječaćkom licu nije bilo nikakvog izraza, čak niti tračka straha.

Zatim se lice u ogledalu polako, vrlo polako, počne smiješiti, a smiješak se pretvori u iskreni smijeh.

Bojniče Pitt, vrlo ste sumnjičav čovjek.

Da su te pokušali ubiti tri puta u zadnja tri dana, i ti bi bio sumnjičav.

Smijeh naglo prestane i obrve se skupe.

Tri puta? Znao sam za dva...

Pitt ga prekine gurnuvši mu odvijač dublje u uho. Imaš sreće, prijatelju.

Mogao bih pokušati saznati od tebe nekoliko informacija o tvom šefu i njegovim operacijama, ali ispitivanje u stilu KGBa nije moj način. Vrati se lijepo i polako u Keflavik, ali u američki dio baze gdje se možeš pridružiti nekolicini svojih kolega i igrati se s agentima Nacionalne obavještajne agencije. Svidjet će ti se oni su stručnjaci da pretvore stidljivka u glavnog čovjeka na zabavi.

To bi moglo biti nezgodno.

To je tvoj problem.

Smiješak je ponovno bio na vozačevom licu. Ne u potpunosti, bojniče. Trenutak u kojem bi shvatili da ste na ispitivanje doveli agenta Nacionalne agencije bio bi vrijedan pamćenja.

Pittov pritisak na uho ne popusti.

Vrlo loše, reče on. Očekujem bolju priču od srednjoškolca uhvaćenog dok puši travu u zahodu.

Admiral Sandecker rekao je da s vama neće biti lako.

Vrata su bila otvorena, i Pitt je imao priliku zalupiti ih.

Kad si govorio s admiralom?

U njegovom uredu u stožeru NAMPa, deset minuta nakon što je zapovjednik Koski javio da ste vi i Hunnewell sretno sletjeli na palubu Catawabe.

Vrata su ostala otvorena. Vozačev odgovor bio je u skladu s onim što je Pitt znao Nacionalna obavještajna agencija nije kontaktirala Sandeckera otkako je stigao na Island. Pitt pogleda oko auta. Nije bilo znakova života, nikakve zasljeđe. Počeo se opuštati, shvati, a zatim stisne odvijlač dok ga prsti nisu zaboljeli.

U redu, dat ću ti priliku, reče Pitt nehajno.

Ali snažno sugeriram da paziš kako se ponašaš.

Nema problema, bojniče. Samo se smirite i skinite mi kapu.

Da ti skinem kapu?, ponovi Pitt zbunjeno. Oklijevao je trenutak, a zatim polako skine lijevom rukom vozačevu kapu.

Unutra, zalijepljeno za gornji dio.

Vozačev glas bio je tih, ali zapovjedan. Tamo je Colt Derringer 25. Uzmite ga i izvadite prokleti odvijlač iz mogeg uha.

Pitt jednom rukom otvori okvir Derringera, protrlja palcem vrhove dva mala metka da se uvjeri da su pravi, a zatim ga ponovno zatvori i napne otponac.

Do sada je dobro. Sada izidi iz auta i drži ruke da ih mogu vidjeti. On makne odvijlač iz vozačevog uha.

Vozač izi e iz auta, ode do prednjeg dijela i nasloni se na haubu. Podigne desnu ruku i promasira si uho, mršteći se. Lukava taktika, bojniče. Nisam o tome čitao niti u jednoj knjizi.

Trebaš više čitati, reče Pitt. Zabadanje šiljka za led kroz bubnjić u mozak žrtve je stari trik koji su koristili plaćeni ubojice u ratovima banda davno prije no što smo ti i ja rodeni.

Prilično bolna lekcija koju neću zaboraviti.

Pitt izi e van i otvori do kraja prednja vrata auta, te stane s unutrašnje strane, koristeći ih kao štiti. Pištolj u njegovoj ruci bio je uperen u vozačevo srce.

Rekao si da si govorio s admiralom Sandeckerom u Washingtonu. Opisi ga.

Visina, kosa, maniri, izgled ureda sve.

Vozač klimne, ne tražeći novi poticaj. Govorio je nekoliko minuta i završio spomenuvši nekoliko Sandeckerovih omiljenih žargonskih fraza.

Imaš dobro pamćenje gotovo savršeno.

Imam fotografsko pamćenje, bojniče. Moj opis admirala Sandeckera mogao je biti iz dosjea. Uzet ćemo vas za primjer Bojnik Dirk Eric Pitt. Ro en prije točno trideset dvije godine, četiri mjeseca i dvanaest dana u bolnici Hoag u Newport Beachu, California. Majčino ime Barbara, otac je George Pitt, stariji senator SADA.

Vozač je govorio kao da ponavlja zapamćenu lekciju.

Nema smisla govoriti o tri reda borbenih traka koje nikad ne nosite ili o vašoj reputaciji osvajača žena. Ako želite, mogu vam dati detaljan opis vaših akcija otkako ste napustili Washington.

Pitt mahne pištoljem.

To je dosta. Impresioniran sam, naravno, gosp...

Lillie. Jerome P. Lillie Četvrti. Ja sam vaš kontakt.

Jerome P.. Pitt se pokušao suzdržati, ali nije mogao potisnuti smijeh. Sigurno se šališ.

Lillie bespomoćno mahne rukom.

Smijte se ako hoćete, bojniče, ali ime Lillie se visoko cijeni u St. Louisu gotovo četiri stotine godina.

Pitt se zamisli na trenutak. Zatim se sjeti.

Pivo Lillie. Naravno, to je to. Pivo Lillie. Kako ide slogan? Napravljeno za gurmanski stol.

Dokaz da se isplati reklamirati, reče Lillie.

Pretpostavljam da ste jedan od zadovoljnih kupaca?

Ne, preferiram Budweiser.

Vidim da će s vama biti teško raditi, uzdahne Lillie.

Zapravo ne. Pitt otpusti kokot pištolja i dobaci ga Lillieu.

Izvoli. Ne možeš biti jedan od negativaca i izmisliti tako ludu priču.

Lillie uhvati pištolj. Vaše povjerenje je opravdano, bojniče. Rekao sam vam istinu.

Daleko si od pivovare, ili je to nova priča?

Vrlo dosadna i duga. Drugi put, možda. Ispričat ću vam svoju biografiju nad čašom proizvoda mog tate. On mirno vrati pištolj natrag u kapu kao da to radi svakog dana. A sada, spomenuli ste treći napad na vaš život.

Ponudio si mi detaljan opis mojih akcija otkako sam napustio Washington. Reci ti meni.

Nitko nije savršen, bojniče. Izgubio sam vas danas na dva sata.

Pitt brzo izračuna u sebi. Gdje si bio oko podneva?

Na južnoj obali otoka.

Što si radio?

Lillie se okrene i pogleda preko pustih polja praznog izraza lica.

Točno deset minuta nakon dvanaest ovog poslijepodneva gurnuo sam nož u vrat jednog čovjeka.

Znači, dvojica ste držali Grimsi na oku?

GrimsP. A, naravno, ime starog broda. Da, potpuno slučajno sam naletio na drugog momka. Nakon što ste vi, admiral i g ica Royal krenuli prema jugoistoku, imao sam osjećaj da će se vaše sidro spustiti u području na kojem ste se srušili vi i dr. Hunnewell. Krenuo sam preko poluotoka i stigao prekasno ta prokleta stara olupina bila je brža no što sam mislio već ste radili skice dok je admiral Sandecker glumio ulogu Izaaka Waltona. Potpuno ste me prevarili.

Ali ne i tvojeg suparnika. Njegov dalekozor bio je jači.

Lillie zavrti glavom.

Teleskop. Snaga sto sedamdeset pet, na tronošcu, ne manje od toga.

Onda je odbлесак kojeg sam vidio s broda bio od njegove leće.

Ako je sunce pod točnim kutom, odbлесак bi ga lako izdao.

Pitt zašuti na trenutak i zapali cigaretu. Zvuk upaljača činio se čudnim u otvorenom golom krajoliku.

On ispuhne i pogleda Lilliea.

Kažeš da si ga ubo nožem?

Da, to nije bilo dobro, ali nije mi ostavio izbora.

Lillie se nagne nad haubu Volva i protrlja dlanom čelo s neugodom.

On ne znam mu ime, nije imao nikakvu identifikaciju bio je sagnut nad teleskopom i govorio u prijenosni radio kad sam se pojavio iza stijene i doslovno zabio u njega. Pažnja nam je bila fokusirana na

vaš brod. Nije me očekivao, niti ja njega. Na svoju žalost, djelovao je bez razmišljanja.

Izvukao je nož iz rukava prilično staromodno i skočio.

Lillie bespomoćno slegne.

Jadnik me pokušao ubosti umjesto da zasiječe siguran znak amatera. Trebao sam ga zarobiti živog radi ispitivanja, ali zanio sam se u žaru borbe i ubio ga vlastitim nožem.

Šteta što nisi stigao pet minuta ranije, reče Pitt.

Zašto?

Već je javio naš položaj da njegovi kolege mogu doći i ubiti nas.

Lillie ga upitno pogleda.

Zbog čega? Samo da vam ukradu nekoliko skica ili kantu ribe?

Nešto mnogo važnije. Mlažnjak.

Znam. Vaš tajanstveni crni mlažnjak. Pomislio sam da biste ga mogli poći potražiti, ali vaš izvještaj nije dao točno...

Pitt ga prekine, a glas mu je bio lažno prijateljski.

Zasigurno znam da admiral Sandecker nije kontaktirao tebe niti tvoju agenciju otkako je napustio Washington. On i ja smo jedini koji su znali što je u tom izvještaju...

Pitt zastane, iznenada se prisjetivši. Osim...

Osim tajne u konzulatu koja ga je otipkala, završi Lillie, smiješeći se.

Moji komplimenti, vaš komentar je vrlo dobro napisan. Lillie se nije potrudio reći kako mu je tajnica dala primjerak, a Pitt ga nije pitao. Recite mi, bojniče, kako to idete tražiti potonuli zrakoplov s blokom za skiciranje i kantom za ribolov?

Tvoja žrtva znala je odgovor. Primijetio je moje mjehuriće zraka teleskopom.

Lillie suzi oči.

Imali ste ronilačku opremu?, upita. Kako? Promatrao sam kad ste napuštali dok i nisam vidio ništa. Proučavao sam vas s obale i niti jedan od vas nije napustio palubu na više od tri minute. Nakon toga sam vas izgubio kad se pojavila magla.

Nacionalna obavještajna agencija nema monopol na lukave zavjere, reče Pitt.

Sjednimo u auto da nam bude udobnije i ispričat ću ti o jednom uobičajenom danu u životu Dirka Pitta.

Pitt sjedne na stražnje sjedalo s nogama na naslonu prednjeg i ispriča Lillieu što se dogodilo otkako je Grimsi napustio dok, pa sve do povratka.

Ispričao je što je znao sa sigurnošću, i što nije, sve, to jest, sve osim male neodređene misli koja ga je svrbjela u dubini uma misli koja se ticala Kirsti Fyrie.

Poglavlje XIII

I tako ste odabrali Oskara Rondheima za negativca, promrmlja Lillie. Niste mi pružili nikakav čvrst dokaz.

Slažem se, sve je nejasno, reče Pitt.

Rondheim može dobiti najviše. Dakle, on ima motiv. Ubio je kako bi dobio podmorsku sondu i kako bi sakrio tragove.

Morat ćete smisliti nešto bolje od toga.

Pitt pogleda Lilliea. OK, ispričaj mi bolju priču.

Kao agent Nacionalne agencije, neugodno mi je reći da sam pomalo zbunjen.

Ti si zbunjen. Pitt zavrti glavu s lažnom tugom. Ne mogu reći da me tješi što sigurnost naše nacije počiva u tvojim rukama.

Lillie se slabašno nasmiješi.

Vi ste stvorili zbrku, bojniče. Vi ste razbili lanac.

Kakav lanac?, reče Pitt.

Ili bih trebao pogoditi?

Lillie zastane na trenutak prije no što će odgovoriti.

Konačno, pogleda Pitta u oči.

Tijekom zadnjih osamnaest mjeseci, lanac čudnih okolnosti kovan je kariku po kariku, zemlju po zemlju, od južnog kraja Čilea do sjeverne granice Guatemale.

Tajno, kompleksnom serijom skrivenih manevara, velike rudarske tvrtke Južne Amerike polako su

se spojile u jedan veliki sindikat. Izvana se činilo da je sve uobičajeno, ali iza zaključanih vrata njihovih administracija, odluke koje su upravljale njihovim operacijama dolazile su izravno od jednoga nepoznatog glasa.

Pitt zavrti glavom. Nije moguće. Mogu imenovati barem pet zemalja koje su nacionalizirale svoje rudarske kartele. Nemoguće je da su se vezale s privatnim tvrtkama izvan svojih granica.

Bez obzira, to je činjenica. Tamo gdje su rudnici bili nacionalizirani, upravu je kontrolirala vanjska organizacija. Rudnici željezne rude visoke kvalitete ParnagusJanios u Brazilu, rudnici boksita Dominikanske Republike, rudnici srebra vlade Hondurasa, svi primaju zapovijedi od iste osobe ili osoba.

Kako si to saznao?

Imamo mnogo izvora, reče Lillie. Neki su unutar tvrtaka. Nažalost, naši kontakti nisu prodrli do najviših razina uprave.

Pitt zgnječi cigaretu u pepeljari u vratima.

Ništa tajanstveno u tome što netko želi monopol. Ali imaju hrabrosti za to, dobit će veću moć.

Monopol je dovoljno loša stvar, reče Lillie. Imena ljudi koje smo uspjeli otkriti, visoko u hijerarhiji, uključuju dvanaest od najbogatijih ljudi zapadnog svijeta s golemom financijskom moći u eksploataciji minerala. I svaki ima tako duge pipke da može kontrolirati više od dvije stotine industrijskih korporacija.

Lillie zastane, gledajući Pitta.

Kad dobiju monopol, mogu forsirati cijene bakra, aluminijske, cinka i nekoliko drugih komercijalnih ruda i nabiti ih do neslućenih visina. Rezultirajuća inflacija uništila bi ekonomije barem trideset zemalja. SAD bi, naravno, bio jedan od prvih na koljenima.

To se ne mora nužno dogoditi, reče Pitt. Da se to dogodi, oni i njihova financijska carstva tako er bi bili uništeni.

Lillie se nasmiješi i klimne. U tome je stvar. Ti ljudi, F. James Kelly iz SADa, Sir Eric Marks iz Velike Britanije, Roger Dupuy iz Francuske, Hans von Hummel iz Njemačke, Iban Mahani iz Irana i drugi svaki od njih vrijedi deset znamenaka svi su lojalni svojim zemljama. Bilo koji od njih može varati na porezima, ali niti jedan ne bi voljno poslao svoju vladu na rub ekonomske propasti.

Gdje je onda motiv?

Ne znamo.

A Rondheim?

Nema povezanosti, osim njegove veze s Kirsti Fyrie i njenih interesa za podvodno rudarstvo.

Zavlada duga tišina, zatim Pitt reče polako Goruće pitanje je, onda, gdje se ti uklapaš? Što preuzimanje latinoameričkih rudarskih sindikata ima s Islandom? Nacionalna služba te nije poslala da se

igraš vozača taksija samo da bi upoznao lokalni sustav cesta. Dok tvoji kolege vire iza tegla s cvijećem i prate Kellvja, Marksa, Dupuva i druge, ti držiš na oku još jednog člana bogataške skupine. Da spomenem ime ili bi ga ti radije zapisao na papiru i zapečatio u omotnicu?

Lillie ga pogleda razmišljajući.

Pucate u mrak.

Zaista?, reče Pitt.

U redu, napravimo na trenutak malu digresiju. Admiral Sandecker rekao je da je provjerio svaku luku izme u Buenos Airesa i Goose Baya i pronašao dvanaest koji su zabilježili dolazak i odlazak islandske ribarske kočice koja odgovara opisu preoblikovanog Laxa. Trebao je reći da je dao provjeriti luke. Netko drugi je obavio posao za njega Nacionalna agencija.

Ništa neobično u tome, reče Lillie. Ponekad je lakše nama nabaviti dosjee nego vladinoj agenciji koja se bavi morskom faunom.

Osim što ste već imali informaciju kad ju je Sandecker zatražio.

Lillie ne reče ništa. Nije morao.

Njegov mrki izraz bio je dovoljan da Pitt nastavi.

Jedne večeri prije nekoliko mjeseci, naišao sam u baru na vojnog časnika za komunikaciju. Bila je to duga noć i niti jedan od nas nije se želio zabavljati niti loviti djevojke, pa smo sjedili i pili do zatvaranja. Upravo je završio svoju dužnost u radiokomunikacijskoj stanici Smvtheford u Hudson Bayu u Kanadi kompleks od dvije stotine radio jarbola koji formiraju golemi tanjur na prostoru od tisuću ara. Ne pitaj me kako se zvao i koji mu je bio čin da mu se obratiš i saznaš od njega još vojnih tajna. Ionako sam mu zaboravio ime.

Pitt zastane na trenutak i premjesti se u udobniji položaj, te nastavi.

Bio je ponosan na instalaciju, posebno jer je bio jedan od inženjera koji su je pomogli kreirati i konstruirati. Ta sofisticirana oprema mogla je elektronički motriti svaki radioprijenos sjeverno od New Yorka, Londona i Moskve. Kad je instalacija bila gotova, on i njegova posada inženjera premješteni su na drugu dužnost. On je samo pretpostavljao, naravno, ali bio je siguran da kompleksom trenutačno upravlja Nacionalna obavještajna agencija koja se specijalizirala za tajno prisluškivanje u korist Ministarstva obrane i Centralne

obavještajne agencije CIAe. Prilično zanimljiva pretpostavka, ako se sjetiš da je Smvtheford predstavljen kao stanica za praćenje satelita.

Lillie se nagne naprijed.

Kamo sve to vodi?

Do dva gospodina imenom Matajic i ORilev. Oba pokojna.

Misliš da sam ih poznavao?, upita Lillie radoznalo.

Samo po imenu. Nemam potrebe objašnjavati tko su oni bili. Ti to već znaš.

Tvoji ljudi u Smvthefordu pratili su Matajicevu poruku Sandeckeru koja je identificirala davno izgubljeni Lax. U to vrijeme, to je sigurno malo značilo tvojim analitičarima. Ali, njihove elektronske uši nesumnjivo su se naćulile kad su primili pilotovu zadnju poruku nekoliko sekunda prije no što je crni mlažnjak srušio tri čovjeka u more. U tom trenutku, zaplet postaje složeniji.

Admiral Sandecker igra lukavo i daje Obalnoj straži lažnu priču o nestaloj opremi, tražeći zračno pretraživanje mora u području gdje je nestao zrakoplov NAMPa. Ništa nije pronađeno... ili barem ništa nije prijavljeno. Obalna straža je odustala, ali obavještajna agencija nije oni su od početka znali za Lax i njegovu tajanstvenu posadu. Svaki put kad se brod javio svojoj bazi na Islandu, računala Smvtheforda ucrtala su njegov točan položaj. Sada su stručnjaci u tvom stožeru u Washingtonu počeli slutiti povezanost izme u izgubljene sonde i preuzimanja rudarskih operacija u Južnoj Americi, pa su pratili kretanje broda uz obalu Atlantika. Kad je Sandecker zatražio istu informaciju, diskretno su čekali nekoliko dana i tada mu, boreći se da održe mirno lice, dali pripremljen primjerak izvješća.

Stvarno očekujete da priznam bilo što od toga?

Nije me briga što ćeš ti priznati, reče Pitt umorno.

Samo ističem neke životne činjenice. Spoji ih zajedno i dat će ti ime čovjeka kojeg nadzireš ovdje na Islandu.

Kao znate da nije žena?, upita Lillie.

Jer si došao do istih zaključaka kao i ja Kirsti Fyrie možda kontrolira Fvrie Limited, ali Oskar Rondheim kontrolira Kirsti Fyrie.

I tako smo opet na Rondheimu.

Jesmo li ga ikad ostavili?

Pametno, pametna dedukcija, bojniče Pitt, promrmlja Lillie.

Želiš li ispuniti neke praznine?

Dok ne dobijem suprotne zapovijedi, ne mogu ništa reći strancu o detaljima naše operacije.

Lilliev glas imao je službeni tom koji nije bio potpuno uvjerljiv.

Mogu, me utim, priznati vaše zaključke. Sve što ste rekli je točno. Da, Obavještajna agencija je uhvatila Matajicevu poruku. Da, pratili smo Lax. Da, osjećamo da je Rondheim na neki način povezan s rudarskim sindikatima. Osim toga, mogu vam reći malo od onoga što već ne znate.

Kako smo postali tako bliski prijatelji, reče Pitt cereći se, zašto me ne zoveš Dirk?

Lillie je bio dobar gubitnik.

Neka bude. Ali nemoj me slučajno zvati Jerome zovi me Erry.

On ispruži ruku.

U redu, partneru. Nemoj da zažalim što sam te primio u tvrtku.

Pitt uzvрати stisak.

Drži se ovog momka i daleko ćeš dogurati.

Toga se i bojim.

Lillie uzdahne i pogleda goli krajolik dok je procjenjivao ovaj preokret događaja. Konačno, prekine svoje misli i pogleda na sat.

Bolje da se vratimo u Revkjavik. Imam priličnu gužvu noćas.

Što ti je u planu?

Prvo, želim što prije kontaktirati stožer i predati im serijski broj mlažnjaka. Uz malo sreće, možda će imati ime vlasnika do sutra ujutro. Zbog tebe, nakon nevolja koje si prošao, nadam se da će to biti važan trag. Drugo, idem pronjuškati okolo i saznati gdje je bio privezan taj hidrogliser. Netko mora nešto znati. Ne možeš tajiti takvo plovilo na tako malom otoku. I treće, dvije replike južnoameričkih

zgrada vlade. Bojim se da si nam dao o čemu razmišljati kad si ih izvadio iz mora. Sigurno imaju neku funkciju. Možda su bitne onome tko ih je izgradio, a možda i nisu. Da budemo sigurni, zatražit ću od Washingtona da pošalje stručnjaka za minijature i detaljno pregleda svaki četvorni pedalj tih modela.

Djelotvorno, marljivo, profesionalno. Samo tako. Još ćeš me impresionirati.

Dajem sve od sebe, reče Lillie sarkastično.

Trebaš li pomoć?, upita Pitt. Slobodan sam ove večeri.

Lillee se nasmiješi smiješkom koji u Pitta probudi nelagodu.

Tvoji planovi su već gotovi, Dirk. Želio bih se mijenjati s tobom, ali dužnost me zove.

Bojim se i pitati što je na tvom prljavom umu, reče Pitt suho.

Zabava, sretnice. Ideš na zabavu sa čitanjem poezije.

Sigurno se šališ.

Ne, ozbiljno. Dobio si posebnu pozivnicu od samog Oskara Rondheima. Iako sumnjam da je to ideja gdice Fyrie.

Pittove obrve namršte se iznad njegovih zelenih prodornih očiju. Kako to znaš?

Kako to možeš znati? Nije bilo pozivnice prije no što si me pokupio kod konzulata.

Tajna zanata. Mi ponekad zaista izvučemo zeca iz šešira.

U redu, priznajem da si me impresionirao.

Postalo je hladno, pa Pitt podigne svoj prozor.

Čitanje poezije, reče s odvratnošću.

Bože, samo mi je još to trebalo.

Poglavlje XIV

Islan ani raspravljaju je li velika kuća koja se smjestila na grebenu najvišeg brda iznad Revkjavika elegantnija od predsjednikove vile u Bessastadiru.

Rasprava može potrajati dok obje gra evine ne budu samo prašina, uglavnom zato što to i nisu najbolji primjerci za usporedbu. Predsjednikova rezidencija je model klasične jednostavnosti, dok moderna zgrada Oskara Rondheima izgleda kao da ju je stvorila neograničena mašta Franka Llovda Wrighta.

Cijeli blok ispred ukrašenih rešetkastih vrata bio je pun limuzina koje su predstavljale svakog skupog proizvo ača automobila iz svih zemalja RollsRoyce, Lincoln, MercedesBenz, Cadillac. Čak i ruski Zis privremeno je stajao u kružnom prilazu, istovarujući svoj teret formalno odjevenih putnika. Izvan ulaza, osamdeset do devedeset gostiju ulazilo je i izlazilo iz glavnog salona i terase, razgovarajući na nizu različitih jezika. Sunce, koje su s vremena na vrijeme sakrivali zalutali oblaci, sijalo je kroz prozore mada je već prošlo devet sati navečer. Na drugom kraju velikog salona, Kirsti Fyrie i Oskar Rondheim primali su liniju gostiju pod velikim grbom koji je prikazivao crvenog albatrosa i pozdravljali svakog posebno.

Kirsti je zračila ljepotom, odjevena u bijelu svilu obrubljenu zlatom, plave kose elegantno savijene u grčkom stilu. Rondheim, visok, lica poput sokola, nadvisivao se nad njom, a tanke usne smiješile su se samo kad bi to zahtijevala ljubaznost. Baš je pozdravljao ruske goste i usmjeravao ih prema dugom stolu s ravnim redovima kavijara i lososa, te golemom zdjelom za punč, kad mu se oči rašire, a usiljeni osmijeh zamrzne.

Kirsti se iznenada ukoči dok se žamor gostiju pretvarao u čudnu tišinu.

Pitt ude u prostoriju s izrazom filmske zvijezde čiji su grandiozni dolasci dio zanata. Stane na početku stubišta i uzme ručku monokla koji mu je visio s vrata na malom zlatnom lancu podigne staklo do desnog oka i prije e pogledom preko zbunjene publike koja je otvoreno zurila u njega.

Nitko ih nije mogao kriviti. Pittovo odijelo izgledao je poput križanca izme u kostima s dvora Louisa XI. i bogzna čega. Crvena jakna imala je volane na ovratniku i rukavima dok su se brokatne žute hlače sužavale i nestajale u crvenim kožnim čizmama. Oko struka nosio je sme i svileni pojas čiji je kraj visio na nekoliko pedalja od koljena. Ako je tražio nešto što će šokirati svakoga, potpuno je uspio u tome. Nakon podizanja napetosti do vrhunca, on side niz stubište i pri e Kirsti i Rondheimu.

Dobra večer, gdice Fyrie... gosp. Rondheim. Kako lijepo od vas što ste me pozvali. Čitanje poezije su moj omiljeni tip zabave. Ne bih ih propustio za sve čipke Kine.

Ona je zurila u Pitta, fascinirana, otvorenih usta.

Reče promuklo Oskar i ja smo sretni što ste mogli doći.

Da, lijepo je vidjeti vas opet, bojniče Riječi zastanu u Rondheimovom grlu kad je stisnuo Pittovu mlitavu ruku.

Kirsti, osjetivši neugodnu situaciju, brzo upita Nemate odoru večeras?

Pitt nehajno zanjiše monokl na lančiću. Bože, ne. Odore su tako dosadne, zar ne? Mislio sam da bi bilo zabavno kad bih večeras došao odjeven tako da me nitko ne prepozna. On se glasno nasmije svojoj lošoj šali, privlačeći sve poglede u slušnom dometu.

Na njegovo izuzetno zadovoljstvo, Rondheim se očito prisiljavao ljubazno smiješiti. Nadali smo se da će se pojaviti i admiral Sandecker i gica Royal.

Gdica Royal će stići uskoro, reče Pitt gledajući preko sobe svojim monoklom.

Ali, bojim se da se admiral ne osjeća dobro. Odlučio se rano povući. Jadnik, ne krivim ga nakon onoga što se dogodilo ovog poslijepodneva.

Ništa ozbiljno, nadam se. Rondheimov glas odavao je nedostatak brige za Sandeckerovo zdravlje koji je bio podjednako očit kao i iznenadni interes za razlog admiralovog nedolaska.

Srećom, ne. Admiral je zadobio samo nekoliko porezotina i modrica.

Nesreća?, upita Kirsti.

Strašno, jednostavno strašno, reče Pitt dramatično. Nakon što ste bili tako ljubazni da nam posudite brod, otplovili smo na južnu stranu otoka gdje sam skicirao obalu dok je admiral lovio ribe. Oko jedan sat našli smo se u gadnoj magli. Baš kad smo se htjeli vratiti u Revkjavik, negdje u magli dogodila se strašna eksplozija. Udar je razbio prozore kabine koji su uzrokovali nekoliko manjih porezotina na admiralovoj glavi.

Eksplozija?, Rondheimov glas bio je dubok i promukao.

Znate li što je bio uzrok?

Bojim se da ne, reče Pitt. Nisam ništa vidio. Istražili smo, naravno, ali s vidljivošću manjom od dvadeset stopa, nismo našli ništa.

Rondheimovo lice bilo je bezizražajno.

Vrlo čudno. Sigurni ste da niste vidjeli ništa, bojniče?

Apsolutno, reče Pitt. Vjerojatno razmišljate na isti način kao i admiral Sandecker. Brod je mogao udariti u staru minu iz Drugog svjetskog rata ili je mogla izbiti vatra i zahvatiti spremnike s gorivom. Obavijestili smo lokalnu obalnu patrolu. Oni mogu samo čekati da

vide koji brod će biti prijavljen kao nestao. Sve u svemu, strašno iskustvo.. Pitt prekine kad se Tidi približila.

A, Tidi, tu si.

Rondheim se okrene i ponovno nasmiješi.

Gdica Royal. On se nakloni i poljubi joj ruku. Bojnik Pitt nam je pričao o vašem strašnom iskustvu ovog poslijepodneva.

Kopile, pomisli Pitt. Jedva čeka da iz nje izvuče odgovore. Tidi je izgledala lijepo i krhko u plavoj dugoj haljini duga sme a kosa padala joj je slobodno niz le a. Pitt joj stavi ruku oko struka, pustivši šaku da klizne dolje i uštine je za meku stražnjicu. Nasmiješi se pogledavši u te široke sme e oči oči koje su odavale mudrost.

Većinu sam propustila, bojim se. Ona posegne iza leda i uhvati diskretno Pittovu šaku, te mu savije mali prst dok nije popustio i lagano maknuo ruku s njenog struka. Udar me bacio na policu u kuhinji. Ona dodirne malu oteklinu na čelu, čija je ljubičasta boja bila vješto sakrivena šminkom. Bila sam u nesvijesti sljedećih sat i pol. Jadni Dirk je drhtao i povraćao sve do Reykjavika.

Pitt ju poželi poljubiti. Tidi je shvatila situaciju u trenutku i odmah se prilagodila.

Mislim da je vrijeme da se pomiješamo s gostima, reče on, uzevši je za ruku i odvučavši prema zdjeli s punčom.

Doda joj čašu punča i oni krenu do kanapea. Pitt je morao suzdržavati zijevanje dok su on i Tidi šetali od jedne do druge grupe. Kao iskusan gost na zabavama, obično se družio s ljudima s lakoćom, ali ovaj put nije mu uspijevalo. Na zabavi je vladala čudna atmosfera. Nije mogao odrediti o čemu se radi, ali nešto definitivno nije bilo u redu. Bile su prisutne sve uobičajene vrste gostiju dosadnjakovići, pijanci, snobovi i oni koji udaraju svoje sugovornike po le ima. Svi koji su govorili engleski bili su prilično ljubazni. Nije bilo antiameričkih osjećaja što je obično bila omiljena tema među gostima drugih nacionalnosti. Na prvi, površni pogled, sve je izgledalo poput uobičajenog okupljanja. Zatim on iznenada shvati. Sagne se i šapne Tidi u uho.

Osjećaš li da smo nepoželjne osobe?

Tidi ga radoznalo pogleda. Ne, svi se čine dovoljno pristojni.

Naravno, društveni su i ljubazni, ali sve je to usiljeno.

Kako možeš biti siguran u to?

Mogu prepoznati topao, iskren osmijeh. Ovdje ga ne dobivamo. Kao da smo u kavezu. Hrani životinje i razgovaraj s njima, ali ih ne dodiruj.

To je glupo. Ne možeš ih kriviti što se osjećaju neugodno kad razgovaraju s nekim tko je odjeven poput tebe.

U tome je stvar. Čudaci su uvijek, bez greške, centar atrakcije. Da nisam potpuno siguran, pomislio bih daje ovo pogrebna svečanost.

Ona pogleda Pitta s lukavim osmijehom.

Samo si nervozan jer si znatno ispod njihove razine.

On odvrati osmijeh. Bi li to objasnila?

Vidiš onu dvojicu tamo? Ona klimne glavom udesno.

Koji stoje kraj glasovira?

Pitt nehajno baci spori pogled u smjeru koji je pokazala Tidi. Mali, okrugli, živahan čovjek ćelave glave živo je gestikulirao dok je brzo govorio nešto u gustu bijelu bradu na deset pedalja od njegovog nosa. Brada je pripadala mršavom, otmjenom čovjeku srebrene kose koja je padala ispod njegovog ovratnika dajući mu izgled harvardskog profesora. Pitt se okrene Tidi i slegne.

Nisi ih prepoznao?

Trebao bih?

Ne čitaš stranice New York Timesa o visokom društvu.

Čitam jedino Playboy.

Ona mu dobaci tipični ženski izraz ga enja i reče Prilično je jadno što sin senatora Sjedinjenih Država ne može prepoznati dvojicu koji spadaju među najbogatije ljude na svijetu.

Pitt je samo napola slušao Tidi. Trebalo mu je nekoliko sekunda da shvati što je rekla. Ali, tada mu riječi konačno dopru do uma i on okrene glavu te se zagleda u dvojicu ljudi koji su još žustro razgovarali. Zatim se okrene i zgrabi Tidi za ruku tako jako da se trgnula.

Njihova imena?

Njene oči bijesu od iznena enja. Čelavi debeljko je Hans Von Hummel. Otmjeni je F. James Kelly.

Nisi li se zabunila?

Možda... ne, sigurna sam. Vidjela sam Kellva jednom na predsjednikovom inauguracijskom balu.

Pogledaj okolo. Prepoznaješ nekog drugog?

Tidi brzo baci pogled salom, tražeći poznato lice. Njen pogled zaustavi se na jednom već tri puta. Stari momak sa smiješnim naočalama koji sjedi na sofi. To je Sir Eric Marks. A atraktivna brineta kraj njega je Dorothy Howard, britanska glumica...

Ona nije važna. Koncentriraj se na muškarce.

Jedini koji mi se čini poznat je ovaj što je upravo ušao, i razgovara s Kirsti Fyrie. Prilično sam sigurna da je to Jack Boyle, australski kralj ugljena.

Kako to da si takav stručnjak za milijunaše?

Tidi ljupko slegne. Omiljena razbibriga neudanih djevojaka. Nikad ne znaš kad ćeš naletjeti na jednog takvog, pa se pripremaš, makar se prilike stvarale samo u mašti.

Sanjarenje se jednom ipak isplatilo.

Ne razumijem.

Niti ja, osim što ovo počinje izgledati poput sastanka klana.

Pitt izvede Tidi na terasu i polako krene prema kutu izvan gužve.

Promatrao je kako se male grupe gostiju kreću oko skupih dvostrukih vrata, hvatajući njihove poglede i okrećući se, ne zbog neugode, već kao da su znanstvenici koji proučavaju eksperiment i raspravljaju o njegovom ishodu.

Počeo je osjećati kako je dolazak u Rondheimovu jazbinu bila pogreška. Upravo je nastojao smisliti dobar izgovor za odlazak, kad ih primijeti Kirsti Fyrie i krene prema njima.

Želite li se smjestiti u radnoj sobi? Brzo smo spremni za početak.

Tko će čitati?, upita Tidi.

Kirstino lice se ozari. Pa, Oskar, naravno.

O, blagi Bože, promrmlja Pitt ispod glasa.

Pusti da ih Kirsti povede poput janjadi na klanje.

Kad su stigli u radnu sobu i pronašli sjedala u dugim kružnim redovima fotelja poslaganih oko podignutog podija, soba je bila gotovo prepuna. Bila je to mala utjeha, ali Pitt je smatrao sebe i Tidi sretnima što su dobili zadnji red kraj vrata, što je nudilo mogući način neprimjetnog odlaska kad se pruži prilika.

Zatim njegove nade nestanu poslužitelj zatvori vrata i stavi na njih rezu.

Nakon nekoliko trenutaka, poslužitelj okrene reostat i smanji svjetlo, bacivši sobu u tamu. Zatim se Kirsti popne na podij i upale se dva

blaga, ružičasta reflektora, dajući joj auru skulpture grčke božice koja mirno stoji na svojem postolju u Louvreu. Pitt je mentalno skine, pokušavajući zamisliti kako bi fantastično izgledala bez odjeće. On kradom pogleda Tidi. Njen oduševljeni izraz navede ga na pomisao da i ona ima slične misli. Posegne za njenom rukom, uhvati je i čvrsto stisne prste. Tidi je bila tako apsorbirana prikazom na podiju da nije odgovorila na Pittov dodir.

Stojeći tamo nepokretno, upijajući poglede iz publike koja je bila nevidljiva iza sjaja reflektora, Kirsti Fyrie se samouvjereno nasmiješi s onim unutarnjim sjajem koji može imati samo žena potpuno sigurna u svoju ljepotu.

Ona nagne glavu prema utišalim ljudima u tami i počne govoriti. Dame i gospodo, cijenjeni gosti. Noćas će vam naš domaćin, gosp. Oskar Rondheim, ponuditi svoja najnovija djela. Čitat će ih na svojem materinskome islandskom jeziku. Zatim, kako većina vas razumije engleski, pročitat će odabrane stihove fantastičnog suvremenog irskog pjesnika Seana Mageea.

Pitt se okrene i šapne Tidi.

Trebao sam se ojačati s barem još deset čaša onog punča.

Nije mogao vidjeti njeno lice. Nije niti morao osjetiti njen lakat kako mu se oštro zabija u rebra. Kad je vratio pogled na Kirsti, ona je nestala, a Rondheim je stajao na njenom mjestu.

Moglo se dogoditi da Pitt sljedećih sat i pol vremena proživi agoniju prokletih.

Ali nije. Pet minuta nakon što je Rondheim počeo pričati svoju islandsku sagu monotonim glasom, Pitt je čvrsto spavao, zadovoljan činjenicom da nitko u mraku neće primijetiti njegov nedostatak uživanja u poeziji.

Čim ga je prekrilo prvi val sna, Pitt se nade natrag na obali po stoti put, držeći glavu dr. Hunnewella u svojim rukama. Još jednom je bespomoćno promatrao kako ga Hunnewell gleda u oči praznim pogledom, pokušavajući govoriti, učiniti se razumljivim. Zatim konačno izgovori tri jedva razumljive riječi koje naizgled nisu imale značenje i oblak smrti prije e preko njegova lica. Čudna stvar u tom snu nije bilo njegovo stalno ponavljanje, već činjenica da niti jednom nije bio potpuno isti. Svaki put kad bi Hunnewell umro, nešto je bilo drukčije. U jednom snu, na plaži su bila djeca, kao i u stvarnosti. U

sljedećem, nigdje ih nije bilo. Jednom je crni mlažnjak preletio iznad njihovih glava, mahnuvši krilima u neočekivanom pozdravu. Čak i Sandecker se pojavio u jednoj sceni, stojeći iznad Pitta i Hunnewella i tužno vrteći glavom. Vrijeme, izgled obale, boja mora sve se to razlikovalo od sna do sna. Jedini mali detalj koji je uvijek ostajao isti, bile su Hunnewellove zadnje riječi.

Aplauz publike probudi Pitta. Gledao je u neodre enom smjeru, zbunjeno prikupljajući misli. Svjetlo se upalilo i nekoliko trenutaka mu je trebalo da privikne oči na sjaj. Rondheim je još bio na podiju, primajući odobravanje publike. On podigne ruke stišavajući ih.

Kao što većina vas zna, moja omiljena zabava je pamćenje stihova. Uz svu skromnost, moram iskreno izjaviti da je moje znanje prilično veliko. Želio bih ovaj put staviti svoju reputaciju na kocku i pozvati bilo koga iz publike da započne bilo koji stih koji mu padne na pamet. Ako ne budem mogao završiti stih, ili završiti pjesmu, osobno ću donirati pedeset tisuća dolara vašoj omiljenoj dobrotvornoj organizaciji. On sačeka dok se žamor uzbu enih glasova ponovno nije smirio. Hoćemo li početi? Tko će prvi izazvati moju memoriju?

Ustane Sir Eric Marks. Ako prijateljčubar ili majka... Pokušaj ovu za uvod, Oskare. Rondheim klimne.

Kažijade voljnog gubitka,

Prezri im savjet, prezri.

Možeš visjeti ili potonuti napokonh

On zastane radi boljeg efekta.

Jedan i dvadeset, od Samuela Johnsona.

Marks se pokloni, priznajući Apsolutno točno.

F. James Kelly ustane sljedeći.

Završite ovu, ako možete imenovati autora

Svi moji dani su u transu,

I svi moji noćni sni...

Rondheim odmah uhvati ritam.

su gdje tvoje sivo oko gleda,

I gdje tvoja stopa sjajiU kojim prozračnim plesovima, Kojim vječnim potocima!

Zove se Jedan u raj, od Edgara Allana Poea.

Čestitam, Oskare.

Kelly je bio vidljivo impresioniran. Dobio si pet plus.

Rondheim pogleda po sali, a smiješak mu se polako raširi licem kad je poznata prilika ustala u pozadini. Želite li isprobati svoju sreću, bojniče Pitt?

Pitt ga pogleda ozbiljno. Mogu vam ponuditi samo tri riječi.

Prihvaćam izazov, reče Rondheim samopouzđano.

Recite ih, molim vas.

Bog te čuvao, reče Pitt vrlo polako, gotovo kao da sumnja da postoji nastavak.

Rondheim se nasmije. Elementarno, bojniče. Ljubazno ste mi omogućili da odrecitiram svoj omiljeni stih. Prijezir u Rondheimovom glasu bio je jasan svi su ga u sali mogli osjetiti.

Bog te čuvao, drevni Mornaru,
od dušmana koji te progone.

Zašto gledaš tako?

Svojom sam strijelom ubio Albatrosa.

Sunce sad ustaje na desnoj strani.

Iz mora je izišlo,

Još skriveno u magli,

I nestalo na lijevoj u moru.

I dobar južni vjetar još puše tamo,

Ali nema ptice slatke,

Niti dana za igru i hranu

U mornarskom životu.

A ja sam učinio paklenu stvar,

I bit će mi to kob.

Jer ubio sam pticu

koja je stvarala vjetar.

Rondheim iznenada stane, gledajući radoznalo u Pitta.

Nema potrebe nastavljati. Svima je jasno da ste me pitali Pjesmu o drevnom Mornaru od Samuela Tavlora Coleridgea.

Pitt počne disati malo lakše. Svjetlo je iznenada postalo jače na kraju tunela. Saznao je nešto što prije nije znao. Još nije bilo gotovo, ali stvari su se popravljale. Bio je sretan što je ispalio poslovični hitac u mrak.

Kockanje se isplatilo neočekivanim odgovorima. Noćna mora Hunnewellove smrti više ga neće posjećivati u snu.

Zadovoljan osmijeh dodirne mu usne. Hvala, gosp. Rondheim. Vaše veličanstveno pamćenje vas dobro služi.

Nešto u Pittovom tonu uznemirilo je Rondheima.

Zadovoljstvo je moje, bojniče. Nije mu se svi ao osmijeh na Pittovim usnama uopće mu se nije svidao.

Poglavlje XV

Pitt je patio još pola sata dok je Rondheim nastavljao zadivljivati publiku svojim golemim repertoarom stihova. Napokon, program je bio gotov. Vrata su otvorena i sala se ispraznila u glavni salon žene su otišle na terasu razgovarati i piti slatki alkoholni napitak koji su nosili poslužitelji, a muškarci u lovačku sobu radi cigara i sto godina star brandv Rouché.

Cigare su donesene u sobu u srebrnim kutijama i ponu ene svima osim Pittu.

Bio je bezočno ignoriran. Nakon rituala paljenja u kojem je svaki muškarac iznad svijeće zagrijao svoju cigaru do željene temperature, prošli su poslužitelji noseći Rouché, žutosmeđu tekućinu u egzotičnim čašama. Pitt je ponovno ostavljen praznih ruku.

Osim sebe i Oskara Rondheima, nabrojio je trideset dvoje ljudi koji su se okupili oko golemog kamina na kraju lovačke sobe. Reakcija na njegovu prisutnost bila je zanimljiva nitko ga nije primjećivao. Jedan kratak trenutak zamislio se kao duh koji je upravo prošao kroz zid i čeka da počne spiritistička seansa, kako bi se mogao pojaviti. Ili je bar tako mislio. Mogao je zamisliti sve vrste čudnih scena, ali nije bilo nikakvog zamišljanja kad se radilo o cijevi pištolja koja mu je bila pritisnuta u kralježnicu.

Nije se trudio da vidi čija ruka drži pištolj. To nije bilo previše važno.

Rondheim je odgovorio na sve sumnje.

Kirsti pogleda on iza Pitta.

Uranila si. Nisam te očekivao još dvadeset minuta.

Von Hummel izvadi maramicu s monogramom, obriše obrvu i upita Djevojka s kojom je došao, je li pripremljena?

Gdici Royal je potpuno udobno, reče Kirsti, gledajući ravno kroz Pitta. Nešto u njenom tonu nije mu ostavljalo nikakvu sumnju.

Rondheim pri e i uzme pištolj iz njene ruke kao zabrinuti roditelj. Pištolji i ljepota ne idu zajedno, namršti se.

Moraš dozvoliti muškarcu da čuva bojnika.

O, prilično se zabavljam, reče ona grlenim glasom.

Davno sam držala pištolj.

Ne vidim razlog za daljnje odlaganje, reče Jack Boyle.

Naš tajming je kompleksan. Moramo odmah nastaviti.

Ima vremena, reče Rondheim napeto.

Rus, nizak, nabijen čovjek rijetke kose, sme ih očiju i šepavog koraka stane i pogleda Rondheima. Vjerujem da nam dugujete objašnjenje, gosp. Rondheim. Zašto se ovaj čovjek, pokaže u Pittovom smjeru, tretira kao kriminalac? Rekli ste meni i drugoj gospodi daje novinar i da nije pametno otvoreno govoriti pred njime. Ipak, ovo je četvrti ili peti put večeras da ste ga nazvali bojnikom.

Rondheim prouči čovjeka ispred sebe, a zatim spusti čašu i pritisne gumb na telefonu. Nije podigao slušalicu niti počeo govoriti, već samo uzme čašu i popije preostali sadržaj.

Prije no što bude odgovoreno na vaša pitanja, družo Tamarecov, predlažem da pogledate iza sebe.

Rus imenom Tamarecov se okrene. Svi se okrenu i pogledaju iza sebe. Osim Pitta, on nije morao. Gledao je ravno u ogledalo koje je odavalo nekoliko grubih, bezizražajnih ljudi u crnim odijelima koji su se iznenada pojavili na drugom kraju sobe, s automatskim puškama AR17 spremnima za pucanje. Težak čovjek okruglih ramena sedamdesetih godina s prodornim plavim očima uhvati F.

Jamesa Kellva za ruku.

Pozvali ste me da vam se pridružim večeras, James. Mislim da znate o čemu se radi.

Da, znam. Kad je Kelly progovorio, u očima mu se vidio bolan pogled. Zatim se okrene.

Polako, vrlo polako, gotovo neprimjetno, Kelly, Rondheim, Von Hummel, Marks i osam drugih ljudi grupirali su se na jednoj strani kamina, ostavivši Pitta i ostale goste na drugoj strani plamena, u potpunoj zbunjenosti. Pitt sa zebnjom primijeti daje oružje upereno u njegovu grupu.

Čekam, James, reče stari plavooki čovjek zapovjednim glasom.

Kelly tužno pogleda Von Hummela i Marksa, čekajući njihovu dozvolu. Oni mu konačno klimnu.

Je li itko od vas čuo za Hermit Limited?

Tišina u sobi postala je intenzivna. Nitko nije progovorio, nitko nije odgovorio. Pitt je hladno razmišljao o izgledima za bijeg. Odustane, jer nije uspio smisliti plan koji bi imao bolje izgleda uspjeha od pedeset prema jedan.

Hermit Limited, nastavi Kelly, je me unarodna tvrtka, ali nećete je naći na burzi, jer se vrlo razlikuje od svih poslova koje znate. Ne mogu govoriti o svim detaljima njenih operacija, reći ću samo da je glavni cilj Hermita postići kontrolu i zauzeti Južnu i Srednju Ameriku.

To je nemoguće, vikne visoki crnokosi čovjek s francuskim naglaskom. Potpuno nezamislivo.

Učiniti nemoguće je odličan biznis, reče Kelly.

To što sugerirate nije biznis, već političko ludilo za moći.

Kelly zavrti glavom. Možda ludilo, ali politička moć sa sebičnim i nehumanim motivima to nije.

On prije e pogledom preko lica s druge strane kamina.

Sva su bila puna nevjerice.

Ja sam James Kelly, reče on tiho.

U životu sam sakupio više od dvije bilijarde dolara.

Nitko nije posumnjao u to. Kad god bi Wall Street Journal nabrajao najbogatije ljude na svijetu, Kellyjevo ime uvijek je bilo na vrhu.

Bogatstvo nosi goleme odgovornosti. Dvije stotine tisuća ljudi ovise o meni.

Ako sutra financijski propadnem, to bi uzrokovalo krizu koja bi se osjetila od jednog kraja SADa do drugog, a da ne spominjem mnoge zemlje u svijetu čiji veliki postotci ekonomije ovise o mojim tvrtkama. Da, kako ova gospoda oko mene mogu posvjedočiti, bogatstvo ne jamči besmrtnost. Vrlo malo bogataša je zapamćeno u povijesnim knjigama.

Kelly je izgledao gotovo bolesno.

Nitko u sobi nije disao kad je nastavio.

Prije dvije godine počeo sam razmišljati o tome što ću ostaviti kad umrem.

Financijsko carstvo za koje će se boriti parazitski poslovni suradnici i ro aci, koji samo broje dane do mojeg pogreba kako bi zgrabili plijen.

Vjerujte mi, gospodo, to je prilično depresivna pomisao. Tako sam počeo razmišljati o metodama za distribuciju mojih sredstava na

način koji će koristiti čovječanstvu. Ali kako? Andrew Carnegie je gradio knjižnice, John D.

Rockefeller osnivao fundacije za znanost i edukaciju. Što će najviše koristiti ljudima na svijetu bez obzira jesu li bijeli, crni, žuti, crveni ili sme i?

Bez obzira na nacionalnost? Da sam slušao svoje ljudske emocije, bilo bi lako ostaviti novac za borbu protiv raka, Crvenom križu, Vojsci spasa ili bilo kojem od tisuća medicinskih centara i sveučilišta u zemlji. Ali, je li to dovoljno? Nekako se činilo previše lakim. Odlučio sam se za drugi smjer onaj koji će imati utjecaj na milijune ljudi stotinama godina.

I tako ste odlučili iskoristiti svoje resurse da postanete samoproглаšeni mesija siromašnih latinoameričkih naroda, reče Pitt.

Kelly se pomirljivo nasmiješi Pittu.

Ne, potpuno ste u krivu, bojniče... ah...

Pitt, reče Rondheim.

Bojnik Dirk Pitt.

Kelly ga zamišljeno pogleda.

Jeste li slučajno u rodu sa senatorom Georgeom Pittom?

Njegov zalutali sin, prizna Pitt.

Kelly je na trenutak stajao poput voštane figure. Okrene se Rondheimu, ali zauzvrat dobije samo kameno lice.

Vaš otac je dobar prijatelj, reče on ukočeno.

Bio je, reče Pitt hladno.

Kelly se borio da zadrži svoju pribranost. Bilo je očito da ga muči savjest.

On popije svoj brandy, pribere se i nastavi.

Nikada se nisam namjeravao igrati Boga. Put koji sam izabrao nastao je na mnogo više proračunan način, s mnogo manje emocija no što je ljudski um.

Računala!

Riječ padne s usana Kelljevog starijeg prijatelja.

Hermit Limited je bio projekt koji si programirao u računalima u našem odjelu za procesiranje podataka prije dvije godine. Dobro se sjećam, James. Zatvorio si cijeli kompleks na tri mjeseca. Svakome si dao plaćeni dopust darežljivost koju si prije i poslije rijetko

pokazivao. Rekao si da posu ujemu opremu vladi za tajni vojni projekt.

Bojao sam se da ćeš prozreti moje namjere, Sam. Bilo je to prvi put da se Kelly obrati čovjeku po imenu. Ali sistemska analiza je ponudila jedino djelotvorno rješenje mog problema. Koncept bi se teško mogao nazvati revolucionarnim. Svaka vlada ima svoje odjele umova. Svemirski sustavi stvoreni za naše projekte leta na Mjesec koristili su se za sve, od analize kriminalističkih izvještaja do poboljšavanja kirurških procedura. Programirati računalo da odabere zemlju ili geografsku lokaciju koja je zrela za kontroliranu i razvijenu utopijsku atmosferu i metodu za postizanje tog cilja nije tako teško kao što biste pomislili.

To je čista znanstvena fantastika.

U današnje vrijeme, svi se bavimo znanstvenom fantastikom, zar ne?, odgovori Kelly. Razmislite o ovome, gospodo. Od svih nacija svijeta, nacije Latinske Amerike su najranjivije za prodor izvana, primarno zato što se nisu morale suočiti sa stranim upadima više od sto godina. Bile su zaštićene zidom, zidom koji su sagradile SAD, koji se zove Monroeva doktrina.

Američka vlada neće dobro gledati na tvoju grandioznu shemu, reče visoki čovjek bijele kose i obrva, i ozbiljnih očiju.

Do trenutka kad njihovi agenti prodru u Hermit Limited, dokazat ćemo svoje namjere, reče Kelly. Oni nam neće smetati. Zapravo, predvi am da će nam diskretno dati zeleno svjetlo i pomoć koja bude moguća bez me unarodnih reperkusija.

Pretpostavljam da to nećete izvršiti sami, upita Pitt.

Ne, odgovori Kelly. Kad sam se uvjerio da je program dobar i da ima sve izgleda za uspjeh, kontaktirao sam Marksa, Von Hummela, Bovlea i drugu gospodu koja posjeduju financijska sredstva da ga ostvare. I oni su mislili kao ja.

Novac treba upotrijebiti za dobrobit svih. Zašto umrijeti i ostaviti ništa drugo do velikih bankovnih računa ili nekoliko korporacija koje će uskoro zaboraviti tko ih je osnovao i razvio? Tada smo se sastali i osnovali Hermit LimLedeni brijeg

ited. Svatko od nas posjeduje podjednaku količinu dionica i ima ravnopravan glas u Upravnom odboru.

Kako znate da jedan ili više vaših partnera u zločinu neće postati pohlepni?, nasmiješi se Pitt slabašno.

Mogli bi zemlju ili dvije prisvojiti sebi.

Računalo je izabralo dobro, reče Kelly, nepokoleban.

Pogledajte nas. Nitko nije mladi od šezdeset pet godina. Što nam je ostalo?

Jedna, dvije, možda, uz malo sreće deset godina. Nitko od nas nema djece.

Dakle, nema nasljednika. Što bilo tko od nas može postići škrtošću i pohlepom?

Odgovor je jednostavan ništa.

Rus s nevjericom zavrti glavom. Vaš plan je apsurdan. Čak niti moja vlada ne bi smislila tako drastičnu i nesmotrenu akciju.

Ne bi niti jedna vlada, reče Kelly strpljivo. Ali u tome je razlika. Vi razmišljate samo u političkim terminima. U povijesti čovječanstva niti jedna nacija ili civilizacija nije pala drukčije nego zbog unutarnjih revolucija ili stranih invazija. Namjeravam napisati novo poglavlje i postići nemoguće tako da se držim isključivo poslovnih principa.

Ne mogu reći da se ubojstvo uči u poslovnim školama kao poseban predmet, reče Pitt hladno, paleći cigaretu.

Nesretan, ali nužan dio plana, odvrati Kelly. Metodični atentati su možda bolji izraz. On se okrene Rusu.

Vaši agenti KGBa bi trebali pročitati Ismailians, družo Tamarecov. Detaljno opisuje metode koje je koristila perzijska sekta fanatika koja je širila teror u muhamedanskom svijetu 1090. godine nove ere. Riječ asasin je mračna uspomena na to doba.

Ludi ste kao i oni, reče Francuz oštro.

Ako vjerujete u to, reče Kelly polako, vrlo ste naivni.

Francuz je izgledao zbunjeno. Ne razumijem. Kako možete...

Kako moji suradnici i ja možemo preuzeti cijeli kontinent?, završi Kelly.

U osnovi, to je jednostavno. Problem ekonomije. Počinjemo s osiromašenom zemljom, dobijemo kontrolu nad njenom monetarnim resursima, diskretno eliminiramo ključne vode i kupimo je.

Nisi dovoljno uvjerljiv, James, reče starac.

Morat ćeš se više potruditi.

Genijalnost je u jednostavnosti, Sam. Uzmi, na primjer, Boliviju. Zemlja u kojoj su ljudi na rubu gladi... u mnogim slučajevima dohodak po obitelji jedva prelazi dvadeset dolara godišnje. Njena cijela ekonomija se zasniva na rudnicima bakra Peroza. Dobij kontrolu nad rudnicima i imaš kontrolu nad zemljom.

Mislim da bi bolivijska vojska imala nešto reći o preuzimanju zemlje, reče Pitt, natočivši čašu do vrha brandvjem.

Potpuno točno, bojniče Pitt. Kelly se nasmiješi, a zatim žustro reče Ali vojsku treba platiti. Svaka ima cijenu, a posebno njeni generali. Ako oni odbiju prodati se, treba ih jednostavno eliminirati. Opet, poslovni princip.

Kako biste napravili efikasniju organizaciju, odbacite balast i zamijenite ga marljivim, posvećenim pojedincima.

On zastane na trenutak, nesvjesno gladeći bradu.

Kad Hermit Limited preuzme upravu nad vladom, vojska će postupno biti raspuštena. A zašto ne? To je samo teret ekonomiji. Ponovno možete usporediti vojsku s tvrtkom koja gubi novac. Očito rješenje je zatvoriti vrata i bankrotirati.

Jeste li zaboravili na ljude, James Bio je to Sam.

Zaista očekujete da stoje i gledaju kako im prevrćete zemlju?

Kao i svaka firma, i mi imamo odjel za reklamu i marketing. Kao kad uvodimo novi proizvod na tržište, imamo detaljnu promocijsku kampanju. Ljudi znaju samo ono što vide i čuju u medijima koji su im dostupni. Jedan od naših prvih koraka bio je kupiti, pod imenom lokalnog gra anina, naravno, sve novine, televiziju i radiostanice na raspolaganju.

Pitt reče Pretpostavljam da ne zamišljate slobodu tiska u vašem ShangriLa?

Slobodni tisak je samo oblik permisivnostb, reče Kelly nestrpljivo.

Pogledajte što je učinio SADu. Tiskajte bilo što, samo da je prljavo, skandalozno, senzacionalno bilo što što će prodati više novina kako bi se dobilo više plaćenih reklama. Takozvani slobodni tisak u Americi uklonio je svaku nit morala u nekada velikoj naciji i ostavio samo ustajalu gomilu smeća u ostavama ljudskih umova.

Istina, američki tisak nije savršen, reče Pitt. Ali, barem pokušavaju doći do istine i otkriti autokrate kao što ste vi.

Pitt brzo zašuti, iznenadivši sam sebe što je progovorio. Gotovo je otkrio svoju krinku. Znao je da jedina šansa za bijeg leži u nastavku njegove maskerade. Zaboga, nisam se mislio zanijeti.

Kelly namršteno podigne pogled do Rondheima. Njegovo tiho pitanje dobije samo zga eno slijeganje kao odgovor.

Starac imenom Sam prekine tišinu. Kad kupiš jednu zemlju, James, kako misliš preuzeti ostale? Čak ni ti i tvoji suradnici, kako ih zoveš, nemate kapital da dobijete financijsku kontrolu nad cijelim kontinentom u jednom potezu.

Istina, Sam, čak i naši kombinirani resursi to ne mogu. Ali možemo pretvoriti Boliviju, na primjer, u organizirano i plodno društvo. Pokušaj to zamisliti, bez korupcije na administrativnoj razini, s eliminiranom vojskom, osim simboličnih snaga, s razvijenom agrikulturom i industrijom koja pruža bolji život stanovnicima, konzumentima. Kellyjev glas se pojača. Ponovno poslovni princip, ulož svaki novčić u rast. Ništa ne ide u profit. Zatim, kad Bolivija bude utvr ena kao prototip utopije i izazove zavist svih ljudi na kontinentu, pripojit ćemo susjedne zemlje, jednu po jednu.

Jadni i gladni bez daha čekaju da uđu u raj, reče Francuz prijezirno. Je li to to?

Mislite da pretjerujete, reče Kelly indiferentno, ali ste bliže istini nego što mislite. Da, siromašni i gladni rado će prihvatiti slamku koja im jamči beskrajno viši standard života.

Teorija domina tjerana plemenitim mislima, doda Pitt.

Kelly klimne. Kao što kažete, plemenitim mislima. I zašto ne? Zapadna civilizacija ima stalnu povijest ponovnih ranja potaknutih plemenitim mislima. Mi poslovni ljudi, kao možda najveći i najmoćniji utjecaj u zadnjih dvije stotine godina, sada imamo zlatnu priliku odlučiti hoće li se dogoditi novo briljantno ro enje ili će civilizacija koja leži u blatu ostati tamo i zauvijek prestati disati.

U ovom trenutku moram priznati da sam zaglavljen u blatu. Imam niz doktrina koje su popljuvali najbolji akademski umovi. Bliska mi je misao da je organizacija bolja od kaosa. Draži mi je profit nego gubitak, snažna sredstva od blagog uvjeravanja da bi se postigao cilj. I potpuno sam siguran da zdrava poslovna pravila vrijede mnogo više nego politička ideologija.

Vaš veliki plan ima nedostatak, reče Pitt, natočivši si novi brandv.

Devijaciju koja bi mogla uništiti posao.

Kelly spekulativno pogleda Pitta.

Vaš mozak protiv najnaprednijih tehnika informatičke znanosti?
Hajde, bojniče.

Proveli smo mjesec programirajući svaku mogućnost, svaku abnormalnost. Samo igrate igre.

Je li? Pitt popije brandv kao da je voda i reče Kellyju Kako objašnjavate Rondheima i gdicu Fyrie? Oni baš i nisu dovoljno stari da bi bili direktori Hermit Limiteda. Rondheimu nedostaje dvadeset godina. G ica Fyrie... pa, ona nije niti blizu.

Brat gdice Fyrie, Kristjan, bio je idealist, kao i ja, čovjek koji je tražio način da digne ljude iz blata siromaštva i bijede. Njegova dobrotvorna djela u Africi i drugim dijelovima svijeta gdje se odvijao njegov biznis navela su nas da načnimo izuzetak. Za razliku od većine tvrdoglavih biznismena, on je koristio svoje bogatstvo za opće dobro. Kad je tragično izgubio život, mi, odbor Hermit Limiteda, on se nakloni ljudima oko sebe, izabrali smo gdicu Fyrie na njegovo mjesto.

A Rondheim?

Sretna okolnost kojoj smo se nadali, ali nismo računali na nju. Iako je njegova velika ribarska flota bila privlačno sredstvo za razvoj ribarske industrije Južne Amerike, njegovi skriveni talenti i korisne veze zanjihale su njihalo u njegovu korist.

Nadzornik odjela za likvidaciju?, reče Pitt mrko.

Voda vaše privatne sekte Ismailijanaca?

Ljudi oko Kellyja pogledaše se me usobno, a zatim Pitta. Radoznanost se mogla vidjeti na njihovim licima. Von Hummel obriše obrve pedeseti put, a Sir Eric Marks protrlja usne rukom i klimne Kellyju Pitt primijeti taj pokret. Njišući polukomično pojas oko svojeg struka, on pri e stolu i natoči si novu čašu Rouchea, zadnje piće prije puta, jer je znao da mu Kelly neće dozvoliti da napusti kuću kroz prednja vrata.

To ste pretpostavili?, reče Kelly jednoličnim glasom.

Teško, reče Pitt.

Kad vas pokušaju tri puta ubiti, nekako to znate.

Hidrogliser reče Rondheim divlje.

Znate što mu se dogodilo?

Pitt sjedne i srkne brandy. Ako mora umrijeti, barem će imati zadovoljstvo da održi predstavu do kraja.

Strašno nemarno od tebe, dragi moj Oskare, ili od pokojnog kapetana tvog broda. Trebao si vidjeti njegov pogled prije no što ga je pogodio moj Molotovljev koktel.

Ti, prokleti pederu zaviče Rondheim, a glas mu je drhtio od bijesa. Ti, lažljiva tetko!

Bla, bla, dragi moj Oskare, reče Pitt bezbrižno. Misli što hoćeš. Jedno je sigurno. Zbog tvoje nemarnosti više nikada nećeš vidjeti hidroglicer i njegovu posadu.

Ne vidite li što pokušava?

Rondheim zakorači prema Pittu.

Pokušava nas okrenuti jednog protiv drugog.

Dosta Kellyjev ton bio je hladan, a oči zapovjedne.

Molim vas, nastavite, bojniče.

Vrlo ste ljubazni. Pitt proguta svoj brandv i natoči novi.

Do vraga, možda ublaži bol koja će slijediti.

Jadni Oskar tako er je zabrijao drugi pokušaj. Ne moram ispričati sve tužne detalje, ali siguran sam da ste svjesni da ta dva slaboumna ubojice ovoga časa pričaju poput brbljavih žena na zabavi agentima Nacionalne obavještajne agencije.

Prokletstvo! Kelly se vrati Rondheimu. Je li to istina?

Moji ljudi nikad ne odaju.

Rondheim pogleda Pitta.

Znaju što će se dogoditi njihovim ro acima ako progovore. Osim toga, ne znaju ništa.

Nadajmo se da si u pravu, reče Kelly teško.

Pri e Pittu, gledajući ga čudnim bezizražajnim pogledom koji je bio neugodniji nego bilo koje pokazivanje neprijateljstva.

Ova igra je predugo trajala, bojniče.

Šteta. Baš sam se počeo zagrijavati, stizati do najboljeg dijela.

Nije potrebno.

Nije bilo niti ubojstvo dr. Hunnewella, reče Pitt. Njegov glas je bio neprirodno miran. Strašna, strašna greška, krivi proračun. Dvostruko, jer je dobri doktor bio ključni član Hermit Limiteda.

Poglavlje XVI

Desetak sekunda Pitt je šutio u svojoj fotelji s cigaretom u jednoj ruci i čašom u drugoj, pustivši šokiranu publiku da probavi njegove riječi, ostavljajući dojam relaksirane dosade. Ali, Rondheim i ostali članovi Hermit Limiteda nisu djelovali tako. Njihova lica bila su zbunjena kao da je svaki od njih upravo došao kući i zatekao ženu u krevetu s drugim muškarcem. Kellyjeve oči se rašire, a disanje mu se zaustavi. Zatim polako uspostavi kontrolu i poprimi izgled mirnog, tihog profesionalnog biznismena, šuteći dok su se prave riječi formirale u njegovom umu.

Vašim računalima je sigurno pregorio osigurač, nastavi Pitt.

Admiral Sandecker i ja od početka smo znali za Hunnewella.

Pitt je lagao, znajući da Kelly i Rondheim ne mogu nikako dokazati suprotno.

Neće vas zanimati kako ili zašto.

Griješite, bojniče, reče Kelly nestrpljivo. Vrlo nas zanima.

Pitt duboko uzdahne i počne.

U stvari, prva informacija došla je kad je spašen dr. Len Matajic...

Ne! To je nemoguće, vikne Rondheim.

Pitt tiho zahvali Sandeckeru zbog njegovog ludog plana da oživi Matajica i ORileva. Mogućnost mu je ponu ena na srebrenom pladnju i nije vidio razloga da je ne upotrijebi.

Podignite telefon i pitajte operatore u SADu za sobu 409 u Općoj bolnici Walter Reed u Washingtonu. Predlažem da tražite razgovor s njim poziv će stići brže.

To neće biti potrebno, reče Kelly.

Nemam razloga sumnjati u vas.

Kako hoćete, reče Pitt bezbrižno, boreći se da zadrži mirno lice, uspješno blefirajući.

Kao što sam počeo govoriti, kad je dr. Matajic spašen, opisao je Lax i njegovu posadu u živim detaljima. Nije bio zavarani niti minutu promjenom gornjeg dijela palube. Ali, naravno, vi to znate. Vaši ljudi presreli su njegovu poruku admiralu Sandeckeru.

I onda?

Ne shvaćate li? Ostatak je jednostavna dedukcija. Zahvaljujući opisu dr.

Matajica, nije bilo teško pratiti brod otkako je nestao s Kristjanom Fvrieom do trenutka kad je pristao uz santu na kojoj je bio Matajic i

njegova stanica.

Pitt se nasmiješi.

Zbog moći opažanja dr. Matajica tamna lica posade teško su mogla biti posljedica ribarenja u sjevernoatlantskim vodama admiral Sandecker je mogao utvrditi prethodni kurs Laxa uz južnoameričku obalu. Tada je počeo sumnjati u dr. Hunnewella. Kad bolje razmislim, to je bilo prilično pametno od njega.

Nastavite, nastavite, potakne ga Kelly.

Pa, Lax je očito koristio podvodnu sondu za traženje novih mineralnih depozita. Isto tako očito, nakon što su Fyrie i njegovi inženjeri poginuli, dr. Hunnewell, koautor sonde, bio je jedini koji je znao rukovati njome.

Izuzetno ste dobro informirani, reče Kelly suho.

Ali, to još uvijek nije dokaz.

Pitt se kretao po tankom ledu. Do sada je uspio zaobići uključenost Nacionalne obavještajne agencije u istragu Hermit Limiteda. A Kellyja je trebalo namamiti da ponudi još informacija. Vrijeme je, reče on sebi, da se kaže istina.

Želite dokaz? U redu, biste li prihvatili riječi umirućeg čovjeka? Radi se o dr. Hunnewellu?

Ne vjerujem.

Njegove zadnje riječi prije no što mi je umro na rukama bile su Bog te čuvao.

O čemu govorite?, vikne Rondheim. Što pokušavate?

Htio bih ti zahvaliti za to, Oskare, reče Pitt hladno.

Hunnewell je znao tko je njegov ubojica čovjek koji je naručio njegovu smrt.

Pokušao je citirati stih iz Rime drevnog Mornara. Sve je bilo tamo, zar ne?

Sam si citirao Zašto gledaš tako? Svojom strijelom ubio sam albatrosa. Tvoj znak, Oskare, crveni albatros. To je mislio Hunnevrell. Jer ubio sam pticu koja je stvarala vjetar. Ubio si čovjeka koji ti je pomagao pretraživati morsko dno. Pitt se osjećao oholo toplina brandvja širila se kroz njegovo tijelo. Nemam tvoju memoriju za citiranje stihova, ali ako se ne varam, drevni mornar i njegov brod duhova na kraju susreću pustinjaka hermita nova veza. Da, sve je u

tom stihu. Hunnewell je uperio prst krivnje u tebe, Oskare, a ti si ustao i izjavio da se osjećaš krivim.

Odapeli ste strijelu u pravom smjeru, bojniče Pitt. Kelly je lijeno promatrao dim svoje cigare. Ali, naciljali ste krivog čovjeka. Ja sam naredio smrt dr.

Hunnewella. Oskar je samo izvršio zapovijed.

Koji je bio razlog?

Dr. Hunnewell se počeo predomišljati u svezi metoda djelovanja Hermit Limiteda prilično staromodno ne ubij, i sve to. Prijetio je da će otkriti cijelu organizaciju ako ne zatvorimo odjel za ubojstva. Taj uvjet nisam mogao prihvatiti, ako sam želio uspjeti. Dakle, dr. Hunnewell morao je biti otpušten iz tvrtke.

Još jedan poslovni princip, naravno.

Kelly se nasmiješi. Tako je.

A ja sam trebao biti pometen pod tepih jer sam bio svjedok, reče Pitt, kao da odgovara na pitanje.

Kelly jednostavno klimne.

Ali podvodna sonda?, upita Pitt.

Sad kad su Hunnewell i Fyrie guske koje su legle zlatna jaja mrtve, tko će izgraditi model druge generacije?

Samouvjereni pogled ponovno je bio u Kellyjevim očima.

Nitko, reče on tiho. Ali i nije potreban nitko. Vidite, naša računala sada imaju potrebne informacije. S pravom analizom podataka, trebali bismo imati funkcionirajući model sonde za devedeset dana.

Jedan kratak trenutak Pitt je bio tih, uhvaćen nespreman za tu informaciju.

Zatim brzo smiri iznena enje zbog Kellyjeve izjave.

Brandv je počeo djelovati, ali um mu je još radio glatkoćom generatora.

Znači da Hunnewell više nije bio potreban. Vaši računalski mozgovi otkrili su tajnu proizvodnje celtinija279.

Čestitam vam, bojniče Pitt. Vrlo ste oštroumni.

Kelly nestrpljivo pogleda na sat i klimne Rondheimu.

Zatim se okrene i reče Žao mi je, ali bojim se da je došlo vrijeme, gospodo.

Zabava je gotova.

Što namjeravaš s nama, James? Samove oči zurile su u Kellvjeve dok se milijarder nije okrenuo i izbjegao pogled. Očito je da si nam rekao svoje tajne da udovoljiš našoj radoznalosti. Tako er je očito da nas ne smiješ pustiti iz kuće s tim tajnama.

Istina je. Kelly pogleda ljude s druge strane kamina.

Nitko od vas ne smije reći što je čuo večeras.

Ali zašto?, upita Sam filozofski. Zašto nam otkrivati svoje tajne operacije i time potpisati naše smrtne osude?

Kelly umorno protrlja oči i zavalj se u svoju veliku kožnu fotelju.

Trenutak istine. On tužno prije e po licima u sobi. Bila su blijeda od šoka i nevjerice.

Sada je jedanaest sati. Za točno četrdeset dva sata i deset minuta, Hermit Limited počinje s radom. Dvadeset četiri sata kasnije upravljat ćemo poslovima našega prvog klijenta, ili zemlje, ako više volite. Kako bi povijesni trenutak bio što neupadljiviji, trebamo diverziju. Nesreću koja će ispuniti sve naslovnice i uzrokovati zabrinutost među svjetskim vodama dok naš plan prolazi praktički neprimijećen.

A mi smo vaša diverzija, reče visoki sjedokosi čovjek ozbiljnih očiju.

Nakon dugog pogleda, Kelly jednostavno reče Da.

Nevine žrtve nesreće koju je smislilo računalo kako bi ispunio naslovnice.

Bože, to je barbarski!

Da, ponovno Kelly. Ali nužno. Vi ste važni ljudi u svojim zemljama. Vi predstavljate industriju, vladu i znanost pet različitih nacija. Vaš gubitak bit će svjetska tragedija.

To mora da je neka luda šala, vikne Tamarecov.

Ne možete jednostavno strijeljati dva tuceta ljudi i njihove žene kao da su životinje.

Vaše žene će biti vraćene kućama nepovrije ene, u neznanju. Kelly stavi svoje naočale na rub kamina. Nemarno namjeru nikoga strijeljati. Pouzdat ćemo se u Majku prirodu da obavi posao, uz našu malu pomoć, naravno. Napokon, strijeljanje može odati počinitelje, a zbog nesreće se može samo žaliti.

Rondheim mahne ljudima u crnom s puškama da se približe.

Ako biste izvoljeli, gospodo, zavrnite jedan rukav.

Kao na znak, Kirsti napusti sobu i brzo se vrati s malim pladnjem na kojem su bile bočice i injekcije. Ona ga spusti i počne puniti šprice.

Nek sam proklet ako zabodete iglu u moju ruku, eksplodira jedan čovjek u Pittovoj grupi. Ubijte me sad i završite s tim...

Njegove oči postanu staklenaste kad gaje drška čuvarove puške udarila iza uha i poslala na pod.

Nemojmo se više prepirati, reče Rondheim mrko. Okrene se Pittu. Dodite u drugu sobu, bojniče. Osobno ću se obračunati s vama. On mahne pištoljem koji je uzeo od Kirsti prema vratima.

U pratnji dva stražara, otpratio je Pitta niz dugi hodnik, niz kružne stube u drugu salu, a zatim ga grubo gurnuo kroz druga od nekoliko vrata koja su se nalazila s obje strane drugog hodnika.

Pitt se opusti, nespretno posrne, padne na pod, a zatim pregleda prostoriju.

Bila je golema, obojena u bijelo veliko postolje ležalo je na sredini, okruženo opremom za bodybuilding, osvijetljeno dugim redom fluorescentnih svjetiljaka.

Prostorija je bila gimnastička dvorana, bolje i skuplje opremljena od bilo koje koju je Pitt ikad vidio. Zidovi su bili ukrašeni s barem pedeset postera koji su prikazivali karate pokrete. Pitt tiho oda priznanje odlično napravljenom vježbaonici.

Rondheim doda mali automatski pištolj jednom od stražara.

Moram vas napustiti na trenutak, bojniče, reče on suho.

Raskomotite se dok se ne vratim. Možda biste htjeli opustiti mišiće. Predlažem paralelne prečke.

On se nasmije i izi e iz dvorane.

Pitt je ostao na podu i proučavao dva stražara. Jedan je bio visok, gotovo div, ledenog lica i tvrdih očiju. Tamna kosa koja je okruživala njegovu prerano oćelavjelu glavu činila je da izgleda poput monaha tu je iluziju razbijala poluautomatska puška u golemim dlakavim rukama. On uzvratu Pittu izazivačkim pogledom koji je govorio pokušaj pobjeći, ako možeš. Ali, ta je mogućnost bila potpuno onemogućena drugim stražarom. Stajao je na vratima u hodnik, a ramena su mu gotovo dodirivala oba okvira. Osim velikog, teškog lica s brkovima, sličio je na majmuna. Njegova puška visjela mu je u ruci koja je sezala gotovo do koljena.

Prošlo je pet minuta tijekom kojih je Pitt brižno isplanirao svoj sljedeći potez, i tijekom kojih ga nije napuštao oštar stražarev pogled. Zatim se iznenada otvore vrata na drugoj strani dvorane i Rondheim ude unutra.

Presvukao se u komotno bijelo odijelo za karate, za koje je Pitt znao da se naziva gi. Stajao je tamo na trenutak sa samouvjerenim smiješkom na ustima.

Zatim tiho prije e bosonog preko poda i stane na debelu strunjaču, gledajući Pitta.

Recite mi, bojniče, jeste li upoznati s karateom ili kungfuom?

Pitt s nemirom pogleda uski crni pojas zavezan oko Rondheimovog struka, moleći se da će toplo zračenje brandvja ublažiti batine koje slijede. On jednostavno zavrti glavom.

Možda judo?, upita Rondheim.

Ne, mrzim fizičko nasilje.

Šteta. Nadao sam se boljem protivniku. Ali, to sam i očekivao.

Lagano je dodirivao japanske znakove izvezene na pojasu.

Sumnjao sam u vašu muškost, ali Kirsti misli da ste muževniji no što se činite. Uskoro ćemo vidjeti.

Pitt potisne mržnju i odglumi strah.

Ostavite me na miru ostavite me na miru!

Njegov glas postane visok, gotovo vrištanje.

Zašto me želite povrijediti? Nisam vam ništa učinio. Usta su mu se trzala na zgrčenom licu. Lagao sam da sam uništio vaš brod. Nisam ga niti vidio u magli kunem se. Morate vjerovati...

Dva stražara se pogledaju zgadenih izraza lica, ali Rondheimovo lice nije bilo samo zga eno na njemu se vidjelo gnušanje.

Dosta vikne zapovjedno.

Zaustavite to slinjenje. Nikada nisam vjerovao da imate hrabrosti napasti i uništiti moj brod i posadu.

Pitt je divlje gledao oko sebe, s izrazom glupog užasa u očima.

Nemate me razloga ubiti. Nikome neću reći ništa. Molim vas! Možete mi vjerovati.

Krene prema Rondheimu, otvorenih dlanova, moleći.

Ostanite gdje ste!

Pitt se ukoči. Njegova planirana prijevara je djelovala. Mogao se samo nadati da će se Rondheim brzo umoriti od žrtve koja ne pruža

otpor, nikakvu obranu.

Bojnik zračnih snaga SADA, naceri se Rondheim.

Kladim se da ste samo peder bez kraljeznice koji je pomoću utjecaja svojeg oca dobio svoj čin najniži oblik štetočine, koji živi od vlastitog izmeta. Uskoro ćete saznati što znači osjetiti bol od ruku i nogu drugog čovjeka. Šteta što kasnije nećete moći razmišljati o ovoj lekciji iz samoobrane.

Pitt je stajao poput uspaničenog jelena kojeg će srušiti čopor pasa. Mrmljao je nerazumljivo dok je Rondheim došao do sredine strunjače i zauzeo jedan od mnogih početnih stavova karatea.

Ne, čekajte...

Pitt proguta riječi u grlu, zabaci glavu i okrene se postrance u grčevitom pokretu. Ulovio je sitnu promjenu u Rondheimovim očima, početak munjevitog napada kad je Islandanin zadao udarac pole inom šake koji pogodi Pittov obraz bio je to udarac koji bi uzrokovao mnogo veće ozljede od puke modrice, da ga ovaj nije ublažio laganim izmicanjem.

Zatetura natrag dva koraka i stane kao da je ošamućen, njišući se naprijednatrag, dok je Rondheim polako napredovao s tračkom sadističkog osmijeha na isklesanom licu.

Pitt je načinio grešku izmaknuvši se i gotovo odao svoje brze reflekse. Morao se prisiliti da se drži plana.

To nije bilo lako. Niti jedan normalan čovjek koji zna brinuti za sebe ne uživa u stajanju dok ga netko premlaćuje. On stisne zube i sačeka, opuštenog tijela kako bi apsorbirao Rondheimov sljedeći napad. Nije morao dugo čekati.

Rondheim ga pogodi kružnim udarcem u glavu koji ga odbaci na švedske ljestve postavljene uza zid. On u tišini padne na pod, kušajući krv iz razbijenih usana i osjećajući rasklimani zub.

Hajde, hajde, bojniče.

Rondheim je govorio utješno, izazivajući ga.

Na noge. Lekcija je tek počela.

Pitt se omamljeno podigne na noge i pijano posrne na strunjači. Poriv da se odupre Rondheimu bio je još jači, ali znao je da mora odigrati svoju ulogu do kraja.

Rondheim nije gubio vrijeme. Brza kombinacija čekićudaraca u glavu koji nisu imali kraja, pa prednji udarac nogom u rebra, i Pitt

osjeti kako je jedno napuklo.

Kao u usporenom filmu, Pitt potone na koljena i polako padne na lice, tako ozlijeđeno da su se krv i bljuvotina miješali u njegovim ustima te istjecali na strunjaču u malu lokvu. Nije trebao ogledalo da bi znao da mu je lice strašno izmasakrirano, zatvorenih očiju, usana napuhnutih u purpurnu masu, razderanih nosnica.

Bol u grudima i agonija na licu uzdizali su se u gigantskim valovima i dovodili ga na rub tame ali iznenadilo ga je što mu je um još normalno funkcionirao. Umjesto da dozvoli da ga obuzme bezbolni zaborav nesvijesti, on se prisili da ga odglumi, stisnuvši zube da ga ne oda stenjanje.

Rondheim je bio bijesan.

Nisam gotov s tim ljigavim pederom.

On mahne jednom stražaru.

Osvijesti ga.

Stražar ćelave glave ode u kupaonicu, natopi ručnik i grubo obriše krv s Pittovog lica, te mu pritisne krvavu tkaninu iza vrata. Kad Pitt nije odgovorio, stražar ode i vrati se s malom bočicom mirišljavih soli.

Pitt se zakašlje dva puta, a zatim ispljune krv na čizmu stražara, zadovoljan što to nije bilo slučajno. Otkotrlja se na stranu i pogleda Rondheima koji je stajao iznad njega.

Rondheim se tiho nasmije. Čini se da imate poteškoća da ostanete budni na satu, bojniče. Možda vam je dosadno. Njegov glas iznenada se ohladi. Ustanite.

Morate završiti svoj ah tečaj.

Tečaj? Sat?

Pittove riječi bile su nejasne.

Ne razumijem što mislite...

Rondheim odgovori podignuvši petu i gurnuvši mu je u medunožje.

Pittovo cijelo tijelo zadrhti i on zastenje, a agonija ga je razdirala.

Rondheim pljune na njega.

Rekao sam diži se!

Ja... ja ne mogu.

Zatim se Rondheim sagne i udari Pitta shuto udarcem u korijen vrata. Ovaj put nije bilo glume Pitt se onesvijesti.

Osvijestite ga ponovno vikne Rondheim lu ački.

Želim ga na nogama!

Stražari ga pogledaju s nerazumijevanjem čak i njima je bilo dosta Rondheimove krvave igre. Ali mogli su se samo sagnuti nad Pittom poput dvojice trenera iznad grogiranog boksača dok nije počeo pokazivati znakove bu enja. Nije trebalo biti stručnjak za medicinu da bi se vidjelo kako Pitt ne može stajati bez pomoći. Zato su ga podigli, držeći ga ispod pazuha, dok mu je tijelo visjelo izme u njih poput vlažne vreće cementa.

Rondheim je udarao izubijano bespomoćno tijelo dok mu gi nije bio natopljen znojem, a prednji dio i krvlju.

U tim strašnim trenucima izme u tame i svjetla, Pitt je gubio nadzor nad svim emocijama, nad svom inteligencijom čak se i bol pretvorila u jedno masivno pulsiranje. Hvala Bogu na brandvju, pomisli. Nikada ne bi preživio do ovog trenutka i primio toliko brutalnosti bez reagiranja da ga alkohol nije umrtvio. Sada ga više nije trebao. Njegovi fizički resursi gotovo su nestali, a um mu je gubio kontrolu i kontakt sa stvarnošću, a najstrašniji dio je bio taj što si nije mogao pomoći.

Rondheim uputi posebno okrutan i točan nožni udarac u Pittov trbuh. Dok je svjetlo nestajalo iz njegovih očiju šesti put, a njegovo tijelo palo iz ruku stražara na strunjaču, sadistička požuda na Rondheimovom licu polako je nestala.

Gledao je prazno svoje krvave natekle zglobove, a grudi su mu se dizale dok je ubrzano disao.

On se spusti na koljena, zgrabi Pitta za kosu, okrenuvši mu glavu tako da izloži njegovo grlo, i zatim podigne desnu ruku otvorenog dlana kako bi zadao konačni udarac, coup de grace, ubojiti judo udarac koji će slomiti Pittov vrat.

Ne!

Rondheim zadrži ruku i polako se okrene.

Kirsti Fyrie stajala je na vratima s izrazom užasa na licu.

Ne, reče ona. Molim te... ne! Ne možeš!

Rondheim zadrži ruku. Što ti on znači?

Ništa ali je ljudsko biće i ne zaslužuje to. Ti si okrutan i bezobziran, Oskare. To nisu baš loše ljudske kvalitete. Ali trebale bi biti pojačane i hrabrošću. Premlaćivanje bespomoćnog i polumrtvog čovjeka je

slično mučenju bespomoćnog djeteta. U tome nema hrabrosti. Razočaravaš me.

Rondheimova ruka polako se spusti. On ustane, njišući se umorno, i zatetura prema Kirsti. Pokida joj odjeću s gornjeg dijela tijela i okrutno je pljusne preko grudi. Upozorio sam te da se nikada ne miješaš. Ti koja nemaš pravo kritizirati mene niti ikog drugog. Tebi je lako sjediti na tvom lijepom dupetu i gledati dok ja obavljam prljave poslove.

Ona podigne ruku da ga udari, a lijepo lice joj se zgrči u bijesu i mržnji. On je uhvati za zglob i zadrži, uvrćući ga dok nije kriknula.

Osnovna razlika izme u muškarca i žene, moja golubice, je fizička snaga. On se nasmije njenoj bespomoćnosti.

Čini se da si to zaboravila.

Rondheim je grubo izgura kroz vrata i okrene se stražarima.

Bacite tog pedera zajedno s drugima, naredi.

Ako ponovno otvori oči, može biti zadovoljan što će umrijeti me u prijateljima.

Poglavlje XVII

Negdje u crnoj jami nesvijesti Pitt ugleda svjetlo. Bilo je nejasno, mutno poput svjetla svjetiljke čije su baterije na izmaku. On krene s mukom prema njemu. Očajnički posegne, i jednom ili dva puta pokuša dodirnuti žuti sjaj koji je bio prozor do svjesnog svijeta izvan njegova uma. Ali, svaki put kad je pomislio da mu je na dohvat, ono se udaljilo i on je znao da još jednom klizi natrag u prazninu ništavila. Mrtav, pomisli nejasno, ja sam mrtav.

Zatim postane svjestan drugoga glasa, osjećaja koji nije trebao biti tu.

Dolazio je kroz prazninu, postajući sve jači, intenzivniji u svakom trenutku.

Tada shvati da je još među živima. Bol, veličanstvena, užasna bol. Pogodi ga u jednom razornom, strašnom valu i on zastenje.

O, hvala ti Bože! Hvala što si ga vratio!

Glas se činio udaljen miljama. On stavi svoj um u drugu brzinu, a glas se vrati. Dirk! Ja sam, Tidi!

Nastane kratka tišina, u kojoj je Pitt postao pojačano svjestan svjetla i prodornog mirisa svježeg zraka. Nježna ruka bila mu je ovijena oko glave.

Njegov vid bio je zamagljen i distorziran jedva je razaznavao mutan oblik nagnut iznad njega. Pokuša govoriti, ali mogao je samo stenjati, mrmljati nekoliko nerazumljivih riječi i gledati u priliku iznad sebe.

Čini se da će se bojničar Pitt ponovno roditi.

Pitt je jedva razaznavao riječi. Glas nije bio Tidin, u to je bio siguran ton je bio previše dubok, muževan.

Temeljito su ga obradili, reče neidentificirani glas.

Bolje da je umro bez da se osvijesti. Sudeći prema svemu, nitko od nas neće doživjeti...

Uspjet će. Bila je to ponovno Tidi.

Mora... jednostavno mora. Dirk je naša jedina nada.

Nada... nada?, šapne Pitt.

Jednom sam izlazio s djevojkom po imenu Nada.

Agonija u njegovom boku probode ga kao usijano željezo, ali lice ga začudo nije boljelo izmučeno meso bilo je utrulo. Tada shvati zašto, zašto je vidio samo sjene.

Njegov vid, ili barem trideset posto, vratio se kad je Tidi podigla komad tanke vlažne krpe, najlona od njenih gaćica s njegovog lica. Tidi je stalno namakala modrice i porezotine ledenom vodom iz obližnje mlake kako bi smanjila njegove otekline. Činjenica da je mogao vidjeti išta kroz tanke pukotine oko nateklih očiju svjedočila je o njenom uspjehu.

Pitt s teškoćom fokusira vid. Tidi ga je gledala, a duga sme a kosa ukvirivala je njeno blijedo, uplašeno lice. Zatim progovori drugi glas, a njegov zvuk nije mu više bio stran.

Jesi li dobio broj tablice kamiona, bojniče, ili je to buldožer smrskao tvoje ružno lice?

Pitt okrene glavu i pogleda u nasmiješeno, ali napeto lice Jerome P. Lilliea.

Bi li vjerovao da je to bio div s mišićima poput stabala?

Pretpostavljam, reče Lillie s očekivanjem, da će tvoje sljedeće riječi biti ako misliš da ja izgledam loše, trebaš vidjeti drugog momka.

Razočarao bi se. Nisam ga niti dodirnuo.

Nisi se odupro?

Nisam.

Lillie se iskreno zaprepasti. Stajao si tamo i primio... primio te strašne batine i nisi učinio ništa?

O, hoćete li umuknuti!

Tidin glas sadržavao je mješavinu iritacije i straha.

Ako mislimo preživjeti, moramo Dirka podići na noge. Ne možemo samo sjediti tu i ćaskati.

Pitt se podigne u sjedeći položaj i u agoniji pogleda kroz crvenu maglicu boli dok mu je slomljeno rebro vrištalo u protestu. Iznenadni pokret učinio je da se osjeti kao da je netko stisnuo njegove grudi divovskim kliještama.

Pažljivo, blago, on se nagne naprijed dok nije mogao vidjeti.

Pogled koji se prostro pred njim izgledao je kao prizor iz noćne more. Dugo je zurio u nestvarni prizor, a zatim pogleda Tidi i Lilliea, pun zbunjenog nerazumijevanja.

Zatim polako počne shvaćati gdje se nalazi. Posegne rukom da se umiri i promrmlja sam sebi.

Moj Bože, to nije moguće.

Desetak, dvadesetak sekunda vladala je jedna od onih tišina kakve nazivaju nabijenima Pitt je sjedio ukočeno poput mrtvaca, gledajući slomljeni helikopter na desetak jarda. Ostatci trupa ležali su napola potopljeni u blatu na dnu dubokog ponora čiji zidovi su se uzdizali pod oštrim kutom i naizgled se spajali na stotinu stopa visine.

On primijeti da je razbijena letjelica bila velika, vjerojatno iz klase Titan, sposobna nositi trideset putnika. Nije bilo moguće prepoznati boje kojima je bio originalno obojen. Većina trupa bila je skršena poput mijeha.

Pittova prva strašna impresija, glavna u njegovom zbunjenom umu, bila je da nitko ne bi mogao preživjeti nesreću. Ali, bili su tu Pitt, Tidi, Lillie, i ostatak grupe koja je kraj Pitta stajala u Rondheimovoj lovačkoj sobi, iste grupe koja se suprotstavila F. Jamesu Kellvju i Hermit Limitedu.

Svi su bili živi, ali većina je bila teško ozlijeđena groteskni kutovi njihovih ruku i nogu otkrivali su zdrobljene i slomljene kosti.

Žao mi je što postavljam neizbježno pitanje, promrmlja Pitt promukla glasa, iako pod kontrolom, ali... što se, do vraga, dogodilo?

Ne ono što misliš, reče Lillie.

Pa što onda? Očito je... Rondheim nas je sve prenio na mjesto nesreće.

Nismo se srušili, reče Lillie.

Olupina je ovdje danima, možda tjednima.

Pitt s nevjericom pogleda Lilliea, koji je udobno ležao na vlažnoj zemlji, neosjetljiv na vlagu koja mu je prodirala kroz odijelo. Bolje mi objasni. Što se dogodilo s tim ljudima? Kako to da si ovdje? Sve.

Nemam mnogo za reći, reče Lillie tiho. Rondheimovi ljudi uhvatili su me dok sam se šuljao oko Albatrosovog doka. Prije no što sam mogao otkriti išta, odveli su me u Rondheimovu kuću i zatvorili s ovom gospodom.

Pitt krene prema Lillieu.

U prilično si lošem stanju. Da vidimo.

Lillie nestrpljivo odmahne.

Saslušaj do kraja. A zatim nestani odovud i potraži pomoć. Nitko nije u neposrednoj opasnosti da umre od povreda Rondheim se pobrinuo za to. Naša primarna pogibelj je izloženost temperatura je ispod nule. Za nekoliko sljedećih sati će biti ledeno. Nakon toga, hladnoća i šok će uzeti prve živote. Do jutra će u ovom ponoru biti samo smrznuta tijela.

Rondheim se pobrinuo za to? Bojim se...

Ne shvaćaš? Spor si na okidaču, Pitte. Očito je da ovaj krš ovdje nije izazvan nesrećom. Neposredno nakon što te naš sadistički prijatelj Rondheim premlatio na mrtvo ime, dali su svakom veliku dozu Nembutala i zatim su njegovi ljudi i on vrlo hladno i metodički uzimali jednog po jednog i lomili nam kosti tako da izgleda da smo povrije eni u nesreći helikoptera.

Pitt pogleda Lilliea i ne reče ništa.

Potpuno izvan ravnoteže, um mu je bio vrtlog nevjerice, boreći se da shvati niz okolnosti koje su se suprotstavljale razumu. S obzirom na to kako se osjećao, povjerovao bi u bilo što, ali Lillieve riječi bile su previše morbidne, previše monstruozne.

Bože, to nije moguće. Pitt zatvori oči i frustrirano zavrti glavom. To je sigurno neka luda noćna mora.

Nema ničeg ludog u tome, uvjeri ga Lillie.

U njihovom ludilu ima smisla.

Kako možeš biti siguran u to?

Siguran sam mene su zadnjeg drogirali čuo sam kako Kelly objašnjava Sir Ericu Marksu kako su cijelu tu tragediju smislila računala Hermit Limiteda.

Ali iz kojeg razloga? Zašto takvo divljaštvo? Kelly nas je jednostavno mogao staviti na drugi zrakoplov i srušiti u more bez traga, bez izgleda za preživljavanje.

Računala su okrutna ona rade samo sa činjenicama, promrmlja Lillie umorno.

Ljudi koji pate oko nas važni su svojim vladama. Bio si na Rondheimovoj maloj zabavi. Čuo si da je Kelly objasnio zašto moraju umrijeti njihove smrti trebaju biti diverzija da dobiju na vremenu i prisvoje pozornost medija dok Hermit Limited provodi svoj puč bez me unarodnog miješanja.

Pittove oči se suziše.

To ne objašnjava sadističku okrutnost.

Ne, prizna Lillie. Međutim, u Kellyjevim očima cilj opravdava sredstvo.

Nestanak na moru vjerojatno je proanaliziran i odbačen u korist boljeg plana.

Nalaženje tijela u pravom trenutku.

Na neki način, da, reče Lillie polako. Pažnja svijeta zbog nestanka na moru trajala bi tjedan dana potraga bi se obustavila jer nitko ne može dugo plutati u hladnom Sjevernom Atlantiku.

Naravno, klimne Pitt.

Nestanak Laxa bio je odličan primjer.

Točno. Kelly i njegovi bogati prijatelji trebaju dovoljno vremena da se utvrde u zemlji koju su odabrali. Što dulje je naša vlada zauzeta gubitkom visokih diplomata, teže će im biti zaustaviti operacije Hermit Limiteda.

Na taj način Kelly može imati prednost produljene potrage. Pittov glas bio je tih i uvjeren. A kad nada počne slabiti, može srediti da neki Islandanin slučajno naiđe na mjesto nesreće i pronađe tijela. Tako Kelly može dobiti dodatna dva tjedna dok svijet žali a vode država pripremaju govore na sprovodima.

Svaka mogućnost je pažljivo razmotrena. Trebali smo odletjeti do Rondheimovog sjevernog imanja radi ribolova na losose. Njegova

grupa, ljudi iz Hermit Limiteda, trebali su doći sljedećim letom. Takva će priča biti ponu ena.

Kako će spriječiti nekog da nas slučajno otkrije prije roka?, upita Tidi, blago uklanjajući tanki mlaz krvi iz Pittovih nateklih usta.

Prilično je očito, reče Pitt, pregledavajući okolinu.

Ne može nas se vidjeti osim ako netko ne stoji točno iznad nas. Dodaj tome činjenicu da se nalazimo u vjerojatno najslabije naseljenom dijelu Islanda i izgledi da nas prona u postaju beznačajni.

Sada možeš jasnije vidjeti sliku, reče Lillie.

Helikopter je morao biti smješten u uski procjep ponora i zatim uništen, jer ga se nije moglo precizno srušiti na savršenu skrivenu lokaciju. Izvi ački zrakoplov koji leti iznad nas ima samo sekundu da nas primijeti, što je šansa milijun prema jedan. Sljedeći korak je razbacati naša tijela područjem. Zatim, nakon dva ili tri tjedna raspadanja, najkompetentniji mrtvozornik može utvrditi jedino da su neki od nas umrli zbog povreda, a ostali od hladnoće i šoka.

Jesam li ja jedini koji može hodati?, upita Pitt grubo. Njegova slomljena rebra boljela su ga poput tisuću masnica, ali pogledi puni nade i bijednog tračka optimizma u očima ljudi koji su znali da je smrt udaljena samo nekoliko sati, prisilili su ga da zanemari bol.

Nekolicina može hodati, odgovori Lillie.

Ali sa slomljenim rukama nikada ne bi stigli do vrha litice.

Onda pretpostavljam da sam ja izabran.

Ti si izabran. Lillie se blijedo nasmiješi.

Ako ti je to utjeha, znaš da se Rondheimu suprotstavio čvršći čovjek no što su predvidjela njegova računala.

Ohrabrenje u Lillievim očima pretvorilo se u dodatni poticaj koji je trebao Pittu. On nesigurno ustane i pogleda dolje na čovjeka koji je ležao na zemlji.

Kako je Rondheim sredio tebe?

Oba ramena i pretpostavljam pelvis. Lilliev ton bio je miran kao da opisuje pukotine na površini mjeseca.

Želiš da si kod kuće u St. Louisu i proizvodiš pivo, zar ne?

Ne baš. Dragi stari tata nikad nije imao povjerenje u jedinog sina. Ako ja...

ako ne budem živ i zdrav kad se vratiš, reci mu...

Sam ćeš mu to reći. Osim toga, moje srce ne bi bilo u tome. Pitt se morao boriti da ga glas ne izda.

Nikada nisam volio pivo Lillie.

Okrene se i klekne iznad Tidi.

Gdje su tebe povrijedili, srce?

Gležnjevi su mi malo poremećeni.

Ona se nasmiješi. Ništa ozbiljno. Jednostavno imam sreće.

Žao mi je, reče Pitt.

Ne bi ležala ovdje da nije bilo mogeg miješanja.

Ona ga uhvati za ruku i stisne.

Ovo je uzbudljivije nego tipkanje admiralovih pisama.

Pitt se sagne i podigne je, te je odnese pokraj Lilliea i spusti.

Ovo ti je prava šansa, mala kopačke zlata. Pravi živi milijunaš. I sljedećih nekoliko sati ne može ti pobjeći. Gosp. Jerome P. Lillie, mogu li vam predstaviti gdicu Tidi Royal, ljubimicu Nacionalne agencije za mora i podmorje. Živite sretno do kraja života.

Pitt je lagano poljubi u čelo, nespretno posrne i ode preko vlažne zemlje do starca zvanog Sam. Pomisli na otmjene manire, tople, prodorne oči koje je vidio u lovačkoj sobi pogleda čovjeka čije su noge bile savijene poput krivih grana hrasta, plavih očiju zatupljenih bolom, i prisili se na samouvjereni smiješak pun nade.

Izdrži Sam. Nagne se i uhvati starca za ramena.

Vratit ću se prije ručka s najljepšom sestrom na Islandu.

Samove usne lagano se nasmiješe.

Za čovjeka moje dobi, cigara bi bila mnogo praktičnija.

Onda cigara.

Pitt se nagne i rukuje sa Samom. Plave oči iznenada ožive i starac se podigne, uhvativši Pittovu ispruženu ruku s nevjerojatnim intenzitetom, a linije na umornom, ispijenom licu odlučno se stvrdnu.

On mora biti zaustavljen, bojniče Pitt. Glas je bio tih, gotovo šapat. Ne smijemo dozvoliti Jamesu da uspije u toj strašnoj stvari. Njegov cilj odiše dobrotom, ali ljudi kojima se okružio uživaju samo u pohlepi i moći.

Pitt samo klimne bez riječi.

Opraštam Jamesu to što je učinio.

Sam je govorio sam sebi.

Recite mu da mu brat oprašta...

Bože moj! Pittu se šok vidio na licu. Vi ste braća?!

Da, James je moj mladi brat. Ostao sam u pozadini sve te godine, baveći se finansijskim detaljima i problemima koji muče divovsku multinacionalnu tvrtku.

James, majstor u upravljanju i

dogovaranju, bio je u središtu pažnje. Do sada smo bili prilično uspješna kombinacija. Sam Kelly sagne glavu u jedva primjetnom pozdravu. Neka je Bog s vama. Smiješak se polako pojavi na njegovom licu. Ne zaboravite moju cigaru.

Računajte na to, promrmlja Pitt. Okrene se, dok su mu u umu divljale slike i emocije. Zatim se polako smiri i razbistri, usredotočivši se na jedan cilj koji je držao njegove mentalne procese u čvrstom zahvatu. Pokretačka sila, mržnja koja se kuhala u njemu otkako mu je Rondheim zadao prvi bolni udarac, sada eksplodira u gorući plamen koji mu je u potpunosti obuhvatio um, ali tada mu se misli vrte u realnost dubokim glasom ruskog diplomata, Tamarecova.

Srce dobrog komunista je s vama, bojniče Pitt.

Pitt odmah odgovori. Počašćen sam. Ne doga a se često da komunist povjeri svoj život kapitalistu u ruke.

To nije lako progutati.

Pitt stane i pogleda Tamarecova polako razmišljajući, primijetivši kako mu ruke mlitavo leže na tlu i neprirodni kut nogu. Zatim mu se lice ublaži.

Ako obećate da nećete vršiti indoktrinaciju dok me ne bude, donijet ću vam bocu votke.

Tamarecov radoznalo pogleda Pitta. To je jenki humor, bojniče? Ali mislim da ste ozbiljni u vezi s votkom.

Osmijeh se pojavi u kutovima Pittovih usana. Nemojte me krivo shvatiti. Kako već idem do obližnje trgovine alkoholnim pićima, samo sam vam mislio učiniti uslugu. Zatim, prije no što je zbunjeni Rus mogao odgovoriti, on se okrene i počne se penjati prema vrhu litice.

U početku oprezno, pedalj po pedalj, pokušavajući se kretati tako da ne povrijedi slomljena rebra, Pitt se hvatao za meku, sklisku zemlju i penjao gore ne gledajući niti u jednom drugom smjeru. Prvih dvadeset stopa bilo je lako. Zatim je nagib posao strmiji, a zemlja čvršća, otežavajući kopanje uporišta za prste i šake, što mu je bio jedini način penjanja.

Penjanje je postalo poput čistilišta, puno boli zbog njegovih ozljeda. Sve emocije su nestale, kretnje su mu postale mehaničke, kopaj i penji se, kopaj i penji se. Pokušao je brojiti korake, ali odustao je nakon tridesetog, a um mu je bio potpuno ispražnjen.

Bio je poput slijepca koji se kreće kroz slijepi svijet, i jedini osjet bio je dodir.

Zatim se prvi put uplaši ne da će pasti ili se povrijediti, već da će iznevjeriti više od dvadeset ljudi čiji životi ovise o tome hoće li on stići do linije izme u neba i zemlje koja je bila tako visoko iznad njega. Minute koje su prolazile činile su se poput sati. Koliko ih je bilo? Nije znao, nikada neće znati. Vrijeme je prestalo postojati. Njegovo tijelo postalo je robot koji se kreće bez zapovijedi uma.

Ponovno počne brojiti, ali ovaj put stane na deset. Minuta odmora, reče si, ne više, pa će nastaviti. Disanje mu je postalo duboko, prsti su ga boljeli, nokti popucali, puni krvi i zemlje, mišići ruku bolni od stalnog napora bio je to siguran znak da mu tijelo stiže do granica sposobnosti.

Znoj mu je tekao niz lice, ali njegovo bolno meso nije osjećalo iritantno škakljanje. Stane i pogleda gore, vidjevši vrlo malo kroz natekle proreze očiju. Rub litice spojio se u nebuloznu liniju kutova i sjenovitih profila koji su onemogućavali prosudbu udaljenosti.

A zatim, iznenada, gotovo s iznena enjem, Pittove ruke prona u meki rub strmine. Snagom za koju je mislio da je nemoguća, izvuče se na ravnu zemlju i otkotrlja na leda, ležeći kao da je mrtav.

Gotovo pet minuta ležao je ukočeno kretale su mu se samo grudi, pulsirajući u ritmu disanja.

Polako, dok su valovi potpune iscrpljenosti postupno prelazili na prihvatljiviju razinu, on ustane i pogleda sitne prilike na dnu ponora. Stavi ruke na usta da vikne, ali onda odustane.

Nije mogao smisliti ništa utješno. Ljudi su mogli vidjeti samo njegovu glavu i ramena.

On im mahne rukom i nestane.

Poglavlje XVIII

Pitt je stajao poput usamljenog drveta na velikoj ravnici. Tamnozeleno mahovinasto vegetacija širila se u svim smjerovima, koliko je sezao pogled, obrubljena najjednom obzorju niskim brdima te obavijena osunčanom maglicom na ostalima.

Osim nekoliko malih uzvisina raštrkanih pustim krajolikom, većina terena bila je ravna.

U početku mu se učini da je potpuno sam. Ali, tada ugleda malu šljuku koja je lebdjela nebom poput strijele u potrazi za nevidljivom metom.

Ona se približi, i s visine od dvije stotine stopa pogleda Pitta, kao da radoznalo ispituje čudnu životinju koja je imala živopisno crveno i žuto perje, ističući se na beskrajnom zelenom sagu. Nakon tri izvička prelijetanja, radoznalost male ptice izblijedi i ona zaleprša krilima na vjetru, nastavivši svoj let u ništavilo.

Kao da prima misli ptice, Pitt pogleda svoju odjeću i promrmlja si u bradu Čuo sam za ljude koji se pažljivo odijevaju a nemaju kuda ići, ali ovo je smiješno.

Zvuk njegova glasa iznenada ga podsjeti da mu um ponovno radi. Osjeti olakšanje što je svladao iscrpljujući uspon iz provalije, te ushićenje što je živ i može pronaći pomoć prije no što ljudi tamo dolje umru od niskih temperatura.

Nakon pedeset stopa, ne više, iznenada ga pogodi spoznaja. Bio je izgubljen.

Sunce je bilo visoko na nebu, nije bilo zvijezda koje bi ga vodile. Sjever, jug, istok i zapad bile su riječi bez značenja, njima se nije ništa moglo izmjeriti. Kad jednom ude u maglu koja je puzila prema njemu, neće imati nikakvih oznaka da ga vode. Bio je izgubljen, bez osjećaja za smjer.

Prvi put tog hladnoga i vlažnog jutra nije osjećao stisak straha. Ne zato što je znao da bi mu strah zamaglio misli, poremetio razmišljanje. Bio je obuzet oštrim bijesom što je tako savršeno prevaren, tako nesvjestan da srlja u smrt.

Prokleta računala Hermit Limiteda, njegovog arhnepriatelja, mehanički su izračunala svaku mogućnost. Ulozi su bili previsoki u ubojitoj igri koju su igrali Kelly, Rondheim i njihova grupa nevjerojatno nemilosrdnih poslovnih suradnika. Ali, zakleo se da ga neće prisiliti da u toj igri Monopolvja stavi svoju figuricu na Boardwalk i plati rentu koju si ne može priuštiti ako ne prije e početnu točku. On se zaustavi, sjedne i baci svoje kockice.

Nije mu trebala genijalna dedukcija da shvati kako sjedi negdje usred nenastanjenog dijela Islanda. Pokuša se sjetiti onoga što je

naučio o Edenu Sjevernog Atlantika, nekoliko činjenica koje je usvojio kad je proučavao karte leta na palubi Catchvabe. Otok se prostirao sto devedeset milja od sjevera do juga, sjećao se, i gotovo tristo milja s istoka na zapad. Kako su najkraće udaljenosti izme u dviju točaka bile sjever i jug, druga dva smjera je eliminirao. Ako krene na jug, sva je prilika da će naići na ledenu masu VatnajokuU, najveći glečer u Europi, veliki smrznuti zid koji bi značio kraj svega.

Znači, na sjever, odluči on. Logika iza te odluke bila je primitivna, ali postojao je i drugi razlog, poriv da nadmudri računala putujući u najmanje očekivanom smjeru, onome koji nudi najmanje izgleda za uspjeh. Prosječan čovjek u sličnim okolnostima vjerojatno bi krenuo u Revkjavik, najveći otok civilizacije, daleko na jugozapadu. Nadao se da su se kalkulacije računala odnosile na prosječnog čovjeka.

Sad je imao odgovor, ali bila je to samo polovina problema. U kojem smjeru je sjever? Čak i kad bi bio siguran, nije ga mogao slijediti u ravnoj crti. Sjeti se prihvaćene činjenice da će čovjek koji je dešnjak u svojem kretanju napraviti veliki luk u desno ako nema markera koji bi ga vodili.

Zavijanje mlaznih motora prekine njegovo razmišljanje i on pogleda gore, držeći ruku kako bi zaklonio oči od sjaja kobaltnoplavog neba. Ugleda komercijalni mlažnjak kako mirno leti ispred svojeg dugog bijelog traga. Mogao je samo pretpostaviti kurs zrakoplova. Mogao je letjeti bilo gdje na zapad u Revkjavik, istočno u Norvešku, jugoistočno u London. Nije mogao biti siguran bez kompasa.

Kompas, riječ se zadrži u njegovom umu, poput pomisli čovjeka na ledeno hladno pivo koji umire usred pustinje Mojave. Kompas, jednostavan komad magnetske igle na osovini koja pluta u mješavini glicerina i vode. Zatim se u dubini njegovog uma iznenada upali svjetiljka. Davno zaboravljeni djelić znanja koje je usvojio prije mnogo godina tijekom četverodnevno pješaćenja Sierrom sa svojom izvi ačkom skupinom počne mu pristizati kroz barijeru vremena.

Trebalo mu je gotovo deset minuta traženja prije no što je pronašao malu lokvu vode zarobljenu u plitkoj udubini ispod kupolastog brda. Brzo, što je spretnije mogao sa svojim ranjenim prstima, Pitt otvori sme u torbu i pokida iglu zatvarača. Zamotavši jedan kraj dugog svilenog materijala oko koljena, on klekne i stegne ga lijevom rukom,

a desnom počne gladiti iglu od početka do vrha u smjeru protiv svile, magnetizirajući mali komad metala.

Hladnoća je bila sve jača, uvlačeći se u njegovu znojnu natopljenju odjeću i izazivajući nalete drhtavice. Igla klizne kroz njegove prste i proveo je nekoliko minuta tražeći je u mahovini dok je nije slučajno otkrio zabivši vrh duboko pod nokat. Bio je gotovo zahvalan zbog boli, jer je to značilo da još osjeća ruke. Nastavi trljati iglu po svili, pazeći da mu ponovno ne ispadne.

Kad je bio zadovoljan protrlja iglu o čelo i nos, skidajući njome što više masti s kože. Zatim uzme dva tanka komada tkanine iz obruba svoje crvene jakne i omota ih slobodno oko igle. Komplicirani dio operacije tek je trebao doći, pa se Pitt opusti na trenutak istežući prste i masirajući ih poput pijanista koji se priprema za izvedbu Chopinovog valcera.

Osjećajući da je spreman, nježno uzme dvije petlje i s bolnom sporošću spusti iglu u mirnu vodu. Zadržavši dah, promatrao je vodu kako se povija pod težinom metala. Zatim njegovi prsti oprezno razdvoje niti dok igla nije plivala sama, držeći se na površini zbog masti i površinske napetosti vode.

Jedino je dijete na Božić, gledajući hrpu poklona ispod jelke, moglo osjetiti isto što i Pitt dok je promatrao kako se igla polako okreće dok joj glava nije pokazivala prema sjeveru. Sjedio je nepokretno tri minute, gledajući svoj priručni kompas, uplašen da će sve nestati ako trepne očima.

Da vidimo kako će se vaša prokleta računala nositi s ovim, promrmlja Pitt u tišini.

Netko bi mogao nestrpljivo početi trčati u smjeru u kojem je pokazivala igla, pogrešno pretpostavivši da kompas uvijek pokazuje pravi sjever. Pitt je znao da je jedino mjesto na kojem kompas zaista točno pokazuje Sjeverni pol malo područje u Velikim jezerima izme u SADa i Kanade gdje se slučajno sjeverni i magnetski pol poravnavaju. Kao iskusan navigator, tako er je bio svjestan da magnetski pol leži negdje ispod Otoka Princa od Walesa iznad Hudson Baya, oko tisuću milja ispod Arktičkog pola i samo nekoliko stotina milja iznad Islanda.

To je značilo da igla pokazuje nekoliko stupnjeva sjeverno od zapada. Pitt procijeni nagib svojeg kompasa na oko osamdeset

stupnjeva, što je bila gruba procjena, ali barem je bio siguran da je sjever gotovo pod pravim kutom u odnosu na glavu igle.

Pitt uzme svoje stvari i izvadi rudimentarnu iglu kompasa iz vode te počne hodati u magli. Nije prešao sto jarda kad osjeti krv kako mu teče iz otvorene porezotine u ustima, olabavljeni zub, i uz sve što je već osjetio, bol od Rondheimovog udarca u medunožje koji mu je onemogućavao da hoda bez šepanja.

Prisili se da nastavi, držeći se uporno tračka svijesti. Zemlja je bila gruba i neravna, i on uskoro prestane biojiti koliko puta je posrnuo i pao, obuhvativši rukama grudi u uzaludnom pokušaju da smiri bol u slomljenim rebrima.

Sreća je bila uz njega i magla nestane nakon sata i pol, pruživši mu šansu da iskoristi mnoge vruće izvore kraj kojih je prošao, i orijentira se pomoću igle kompasa. Odredio je markere na horizontu koji su označavali sjever i nastavio se kretati od jednog do drugog, dok ne bi bio siguran da je skrenuo. Zatim bi stao i ponovno pogledao svoj kompas, te ponovno započeo proces.

Dva sata pretvorila su se u tri. Tri su postala četiri. Svaka minuta bila je beskonačna jedinica bijede i patnje, bolne hladnoće, intenzivne goruće boli i borbe za kontrolu nad njegovim umom.

Vrijeme se istopilo u vječnost koja nije mogla prestati dok ne padne zadnji put na vlažnu, meku travu. Unatoč svojoj odlučnosti, počeo je sumnjati da će preživjeti sljedećih nekoliko sati.

Jedan po jedan korak, beskrajni krug koji je polako gurao Pitta u potpunu iscrpljenost. U mislima mu je sada bilo mjesta samo za sljedeći marker, i kad bi stigao do njega, koncentrirao bi se svom snagom svojeg uma na sljedeći.

Logika je prestala postojati. Tek kad bi začuo prigušeni alarm u mutnim kutovima svojeg mozga koji ga upozorava da je skrenuo s kursa, stao bi i ponovno u sumpornoj mlaki očitao svoj kompas.

Prije samo dvanaest sati, koji su se Pittu činili poput dvanaest godina, njegovi su refleksi bili na vrhuncu, spremni na bilo koju mentalnu zapovijed, ali sad kad je stavljao iglu u vodu, drhteće ruke su ga izdale i njegov genijalni kompas potonuo je ispod površine vode prema dnu kristalno jasnog jezera.

Pitt je imao vremena uhvatiti iglu dok nije potonula izvan dohvata, ali mogao je samo sjediti i izgubljeno zuriti. Zatim je bilo kasno,

previše kasno, i njegova nada da će pronaći izlaz iz ove islandske puste ravnice bila je izgubljena.

Njegove natekle oči bile su gotovo potpuno zatvorene, noge zgrčene od napora, a dah mu je bio isprekidano dahtanje koje je razbijalo tišinu. Ali, on ipak ustane i krene naprijed posrćući, tjeran unutarnjom snagom za koju nije znao da postoji. Sljedeća dva sata lutao je u pustoši. Zatim, na sredini malog uspona od osam stopa, njegovo tijelo izgubi svijest i on padne poput ispuhanog balona na nekoliko pedalja od vrha grebena.

Znao je da je prešao prag izme u fizičke osjetljivosti i inertnosti sumračnog sna. Ali, nešto nije bilo potpuno u redu. Njegovo tijelo bilo je mrtvo sva bol je nestala, svi osjećaji i ljudske emocije su umrli. Ipak, mogao je vidjeti, iako mu se cijela panorama sastojala od travom pokrivene zemlje nekoliko pedalja ispred očiju. I mogao je čuti pulsirajući zvuk u ošamućenom mozgu koji je odbijao pružiti objašnjenje odakle dolazi i kako je daleko.

Zatim iznenada zavlada tišina. Zvuk je zamro, ostavivši samo viziju zelenih vlati koje se lagano njišu na povjetarcu.

Nešto je u pustoši u kojoj se nalazio bilo izvan konteksta.

Nadljudski, hrabri napor koji je potrošio, odgovornost prema ljudima u ledenoj provaliji sada su nestali u praznu atmosferu. Pitt je prešao granicu brige, znanja i osjećanja, mogao je pustiti svoju želju za životom i mirno umrijeti pod hladnim nordijskim suncem. Bilo bi tako lako pustiti sve i pasti u crnu jamu bez povratka, da nije bilo nečeg što ne spada u sliku, iluzije koja je razbijala zamisao o umiranju.

Par čizama, iznošenih kožnih čizama koje su stajale ispred Pittovih slijepih očiju tamo gdje je prije samo jednog trenutka bila divlja trava. A zatim ga fantomske ruke prevrnu na leđa i on postane svjestan lica na praznom nebu grubog lica morskoplavih očiju. Sijeda kosa lebdjela je oko širokog čela poput šljema ratnika na flamanskoj slici. Starac, sigurno iznad sedamdeset godina, u staroj dolčeviti, sagne se i dodirne Pittovo lice.

Zatim, bez riječi, s iznena ujućom snagom za čovjeka svojih godina, on podigne Pitta i odnese ga preko grebena. Kroz paučinu svog uma, Pitt se počne čuditi nevjerojatnoj koincidenciji, čudu koje je dovelo do njegovog otkrivanja. Na jedan korak od grebena bila je cesta pao je točno pred malom, blatnom cestom koja je išla

paralelno s brzom ledenjačkom rijekom koja je tekla kroz uski kanjon od crne lave. Ali, zvuk koji je čuo Pitt nije dolazio od rijeke, već od motora staroga, prašnjavog britanskog džipa.

Poput djeteta koje stavlja lutku u auto, stari Islan anin smjesti Pitta na prednje sjedalo džipa. Zatim sjedne za volan i krene zavojitom cestom. Ubrzo su ušli među valovita brda odijeljena zelenim livadama punim ptica koje su polijetale u nebo na pojavu džipa. Zaustavili su se ispred male farme bijelih zidova i crvenog krova. Pitt otrese ruke koje su ga pridržavale i uđe u dnevnu sobu udobne kuće.

Telefon, brzo. Trebam telefon.

Plave oči se suze.

Vi ste Englez?, Islan anin upita polako s nordijskim naglaskom.

Amerikanac, odgovori Pitt nestrpljivo.

Vani su dva tuceta ozbiljno povrije enih ljudi koji će umrijeti ako im uskoro ne dovedem pomoć.

Ima još ljudi na platou?

Čovjek nije skrivao zaprepaštenje.

Da, da Pitt divlje klimne glavom.

Bože, čovječe, telefon. Gdje ga držite?

Islandanin bespomoćno slegne.

Najbliži telefon je četrdeset kilometara daleko.

Veliki plimni val očaja preplavi Pitta, da bi nestao na sljedeće čovjekove riječi.

Ali, imam radioprijenosnik.

On pokaže prema drugoj sobi. Molim vas, ovamo.

Pitt gaje slijedio u malu, dobro osvijetljenu, spartanski ure enu prostoriju u njoj se nalazio stolac, ormarić i drevni ručno izra eni stol sa prijenosnikom, ne starijim od nekoliko mjeseci Pitt se mogao samo čuditi najnovijoj opremi u toj izoliranoj seoskoj kući. Islandanin brzo pri e radiju, sjedne i počne okretati brojčanike i gumbe. Prebaci radio na emitiranje, odabere frekvenciju i digne mikrofon. Progovori nekoliko brzih riječi na islandskom i sačeka. Iz zvučnika se nije čulo ništa. On prebaci frekvenciju prijenosa i ponovno progovori. Ovaj put odmah dobije odgovor. Pritisak utrke protiv smrti učinio je Pitta napetim poput žice na oluji potpuno indiferentno prema svojoj boli koračao je sobom dok je njegov dobročinitelj razgovarao s vlastima u

Reykjaviku. Nakon deset minuta objašnjavanja i prevo enja, Pitt zatraži i dobije američko veleposlanstvo.

Gdje si, do vraga, bio? Sandeckerov glas eksplodira kroz slušalice tako glasno kao da dolazi iz druge sobe.

Čekao sam tramvaj, šetao parkom, odreže Pitt. Nije važno. Kako brzo može biti okupljen tim hitne pomoć?

Zavlada napeta tišina prije no što je admiral odgovorio. U Pittovom glasu bio je ton hitnosti, koji je Sandecker rijetko čuo.

Mogu okupiti tim bolničara zračnih snaga za trideset minuta, reče on polako.

Hoćeš li mi reći razlog tvog zahtjeva?

Pitt ne odgovori odmah. Njegove misli jedva su se fokusirale. On zahvalno klimne Islandaninu koji mu je ponudio stolac.

Svake minute koju gubimo na objašnjavanje netko može umrijeti. Za Božju milost, admirale, reče Pitt, kontaktirajte Zračne snage i pripremite tim bolničara za intervenciju prilikom zračne nesreće. Zatim ću vam ispričati detalje.

Shvaćam, reče Sandecker bez oklijevanja.

Ostani na vezi.

Pitt klimne, ovaj put sebi, i spusti se umorno na stolac. Još malo, pomisli, samo da stignu na vrijeme. Osjeti ruku na ramenu, okrene se i nasmiješi Islandaninu.

Bio sam nepristojan gost, reče on tiho.

Nisam se predstavio niti zahvalio što ste mi spasili život.

Starac mu pruži dugu, naboranu šaku. Golfur Andursonn, reče on. Ja sam glavni gillie za rijeku Rarfur.

Pitt prihvati Andurssonovu ruku i predstavi se, a zatim upita Glavni gillie?

Da, gillie je čuvar rijeke. Mi radimo kao vodiči za ribolovce i pazimo na ekologiju rijeka, kao konzervatori u vašoj zemlji koji štite prirodna dobra kopnenih voda.

To je sigurno usamljeni posao...

Pittova usta se zaustave kad je osjetio oštru bol u grudima koja ga gotovo onesvijesti. Zgrabi stol, boreći se ostati priseban.

Dodite, reče Andursson.

Morate mi dopustiti da vam pogledam rane.

Ne, odgovori Pitt čvrsto.

Moram ostati kraj radija. Ne dižem se sa stolca.

Andursson zastane. Zatim zavrti glavom, šuteći.

Nestane iz sobe i vrati se za manje od dvije minute noseći veliku kutiju hitne pomoći i bocu.

Imate sreće, reče smiješeći se. Jedan od vaših zemljaka lovio je ribu prošlog mjeseca i ostavio mi to.

On podigne i ponosno pokaže bocu kanadskog whiskeyja Seagram V.O. Pitt primijeti da pečat na čepu nije slomljen.

Upravo je potegnuo četvrti gutljaj, a stari čuvar rijeke završio je s previjanjem njegovih grudi, kad radio zapucketa i Sandeckerov ozbiljni glas ponovno prodre u sobu.

Bojniče Pitt, čuješ li me?

Pitt podigne mikrofon i pritisne prekidač.

Ovdje Pitt. Čujem te, admirale.

Hitna pomoć se sprema u Keflaviku, a islandske civilne postrojbe za potragu i spašavanje su spremne. Održavat ću radiokontakt i koordinirati njihov rad.

Zavlada kratka tišina.

Ovdje je mnogo zabrinutih ljudi. Keflavik nije primio izvješće o nestalom zrakoplovu, vojnom ni komercijalnom.

Rondheim nije želio riskirati, pomisli Pitt. Kopile je odugovlačilo u prijavi svojih zakašnjelih i nestalih gostiju. Pitt duboko udahne i popije novi gutljaj whiskeyja.

Zatim odgovori Prijava nestanka još nije na redu.

U Sandeckerovom glasu čulo se potpuno nerazumijevanje.

Molim te, ponovi to.

Vjerujte mi admirale. Ne mogu početi odgovarati niti na desetinu pitanja koja vam sad prolaze kroz um, posebno preko radija ponavljam posebno preko radija.

Imena me unarodno poznatih ljudi u provaliji moraju se nekako zaštititi od medija sljedećih trideset šest sati dovoljno vremena da se zaustavi Kelly, Rondheim i Hermit Limited prije no što budu upozoreni i nestanu. Morao je priznati admiralu brzinu. Odmah je shvatio Pittovu implikaciju o potrebi za tajnovitošću.

Poruka shvaćena. Možeš li mi dati lokaciju? Upotrijebi svoju obratnu koordinacijsku kartu.

Žao mi je, ne znam za takvu...

Prokletstvo vikne Sandecker, pretvorivši zvučnik u grmljavinu distorzirane statike.

Učini kako ti je zapovijedeno.

Pitt sjedne i zagleda se tupo u radio trebalo mu je trideset sekunda dok Sandeckerova skrivena poruka nije postala jasna u njegovom umornom umu.

Admiral mu je nudio priliku da odgovori na pitanja bez odavanja vrijednih informacija, odgovarajući suprotno. Mentalno se pljusne što si je dozvolio da ga Sandecker nadmudri u verbalnoj gimnastici.

Pitt isključi prekidač mikrofona i okrene se Andurssonu.

Kako je daleko najbliži grad, i u kojem smjeru?

Andursson pokaže nejasno kroz prozor. Sodafoss... točno smo pedeset kilometara južno od središta grada.

Pitt brzo pribroji Islandaninov broj procjeni svojeg kretanja kroz pustoš i ponovno uključi radio. Zrakoplov se srušio približno osamdeset kilometara sjeverno od Sodafossa. Ponavljam, osamdeset kilometara od Sodafossa.

Je li vojni ili civilni?

Vojni.

Koliko preživjelih?

Nisam siguran. Dvoje, možda četvero.

Pitt se mogao samo nadati da će admiral shvatiti da je broj dvadeset i četiri.

Stari oceanograf nije ga razočarao.

Nadajmo se da ćemo ih imati na sigurnom do sutra u ovo doba. Sandeckerova aluzija na dvadeset četiri sata brzo ukloni svaku sumnju. On zastane, a zatim se začuje njegov duboki glas pun zabrinutosti. Je li g ica Royal s tobom?

Da.

Sandecker nije odmah odgovorio. Pitt je gotovo mogao vidjeti kako je iznenada probljedio i udahnuo zrak.

Zatim admiral reče Je li... je li ti zadavala nevolja?

Pitt razmisli na trenutak, pokušavajući pronaći prave riječi.

Znate kakve su žene admirale, uvijek se žale. Prvo je bila imaginarna bol u člancima, a sada kaže da se smrzava do smrti. Bit ću vječno zahvalan ako požurite i preuzmete tu dosadnu ženu iz mojih ruku.

Učinit ću sve što je moguće da ti uslišam tu želju.

Ozbiljni ton ponovno se vrati. Budi na vezi.

Pitt si tiho zapjeva. Ovo je uzimalo previše vremena, svaka minuta bila je dragocjena, svaka sekunda nezamjenjiva. On pogleda na svoj sat. Točno jedan sat sedam sati otkako je ispuzio iz ponora. Osjeti iznenadnu hladnoću i popije još jedan gutljaj iz boce.

Radio ponovno zapucketa. Bojniče Pitt.

Slušam, admirale.

Imamo problem. Svi helikopteri na Islandu su prizemljeni. Bolničari će morati iskočiti iz transportnog zrakoplova.

Razumijete li? Nužno je da se upotrijebe helikopteri. Preživjele se mora podići iz ponora. A najvažnije, admirale, ja moram predvoditi potragu ponavljam moram predvoditi potragu. Mjesto nesreće je nevidljivo iz zraka.

Možete ih tražiti danima a da ih ne na ete.

Pitt je mogao osjetiti mračno raspoloženje na drugoj strani veze. Sandecker je dugo razmišljao. Zatim progovori umorno, poražen, kao da obavlja zadnje rituale, što je gotovo i bila istina.

Odbijen zahtjev. Na otoku ima sedam helikoptera. Tri pripadaju Zračnim snagama SADA, četiri islandskom odjelu za potragu i spašavanje. Svi su na zemlji zbog problema održavanja.

Sandecker zastane, a zatim polako nastavi.

Mogućnost se čini dalekom, ali naši ljudi i lokalne vlasti sumnjaju na sabotazu.

O, Kriste, promrmlja Pitt i krv mu se iznenada smrzne. Svaka mogućnost. Termin mu se vrati da ga ponovno progoni. Kellvjeva računala mislila su još dalje no što je mislio. A Rondheimova efikasna banda ubojica doslovno je izvršila mehaničke zapovijedi.

Imaš li dovoljno terena da sleti laki zrakoplov i pokupi te?, Sandecker upita s očekivanjem.

Ako da, mogao bi upravljati padobranskim spuštanjem iz zraka.

Mali zrakoplov bi mogao sletjeti, reče Pitt.

Imam ravnu livadu duljine nogometnog polja.

Vani, sunce, savršeni narančasti disk sjevernog neba brzo su prekrivali veliki kotrljajući oblaci, zasjenivši njegov sjaj. Hladni vjetar počeo je savijati travu na livadama i brdima. Pitt istovremeno

postane svjestan Andurssonove ruke na ramenu i iznenadnog mraka.

Oluja sa sjevera, reče Andursson ozbiljno.

Sniježit će za sat vremena.

Pitt odgurne stolac i požuri do malog prozora. Pogleda kroz staklo, ne vjerujući očima, i udari šakom u zid u očaju.

Bože, ne, šapne.

Skok padobranom bit će samoubojstvo u oluji.

Niti laki zrakoplov može letjeti kroz turbulenciju, reče Andursson. Vidio sam mnogo sjevernih oluja i znam njihovu žestinu. Ova će biti gadna.

Pitt pijano otetura natrag do radija i padne na stolac.

Uhvati se šakama za nateklo lice i tiho promrmlja Neka ih Bog spasi. Neka ih sve spasi Bog. Beznadno, beznadno.

Sandecker se začuje na radiju, ali Pitt je sjedio ne slušajući ga.

Tvoj točni položaj, bojniče. Možeš li mi dati točan položaj?

Andursson posegne preko Pitta i uzme mikrofon.

Samo malo, admirale Sandecker, reče on čvrsto.

Ostanite na vezi.

On uzme Pittovu desnu ruku i čvrsto je stisne.

Bojniče Pitt, morate se kontrolirati.

Pogleda dolje, s razumijevanjem u očima.

Čvor smrti, iako čvrst kao kamen, može odmotati onaj tko zna slabu nit.

Pitt polako pogleda Andurssona u oči.

Znači, još jedan pjesnik.

Andursson sramežljivo klimne glavom.

Ovo je moj tjedan poezije, uzdahne Pitt.

Zatim tiho opsuje. Već je proveo previše vremena u beskorisnom razgovoru i samosažalijevanju, a vremena je počelo ponestajati. Trebao je plan, način, trik da stigne do onih koji su mu poklonili povjerenje. Računala čine greške, reče sam sebi. Ta hladna električna čudovišta mogu pogriješiti greška može biti minimalna, ali mogućnost ipak postoji. U njihovim strujnim krugovima nema emocija, nema mjesta za nostalgiju.

Nostalgija.. reče Pitt glasno, uživajući u svakom glasu, ponovivši je još barem tri puta.

Andursson ga je začu eno gledao.

Ne razumijem.

Uskoro ćete vidjeti, reče Pitt. Neću čekati da prona em slabu nit u vašem pjesničkom čvoru smrti. Idem ga rasjeći oštricama.

Starac ga pogleda zbunjenije no ikad.

Oštricama?

Da, oštricama propelera. Ima ih tri, da budem točniji.

Poglavlje XIX

Na ovom svijetu ima mnogo prekrasnih stvari koje treba vidjeti, ali Pittu nikada ništa čak niti raketa koja juri u svemir, niti nadzvučni mlažnjak koji juri nebom dvostrukom brzinom zvuka nije izgledalo tako nevjerojatno lijepo kao stari Fordov tromotorac, slavna Limena guska. Zrakoplov se nespretno bacakao na vjetru, zaklonjen crnim zastorima divovskih zlokobnih oblaka.

Stišćući se na sve jačem vjetru, Pitt je pažljivo promatrao kako drevna letjelica, graciozna u svojoj ružnoći, kruži iznad Andurssonove farme prije no što će pilot smanjiti gas i sletjeti na livadu gdje su se široko postavljeni kotači zaustavili na manje od dvije stotine stopa od mjesta slijetanja.

Pitt se okrene Andurssonu. Pa, zbogom, Golfur. Hvala za sve što ste učinili za mene... za sve nas.

Golfur Andursson rukuje se s Pittom. Ja zahvaljujem vama, bojniče. Za čast i mogućnost da pomognem svojoj braći. Bog s vama.

Pitt nije mogao trčati, to mu nisu dozvoljavala slomljena rebra, ali stigao je do tromotorca za manje od trideset sekunda. Kad je stigao do desne strane trupa, vrata se otvore i spremne ruke ga uvuku u skučenu kabinu.

Vi ste bojničar Pitt?

Pitt pogleda u lice golemog čovjeka, tamnopusitog, s velikim plavim zaliscima.

Da, ja sam Pitt.

Dobrodošli natrag u dvadesete, bojniče. To je odlična ideja, uzeti ovaj leteći fosil za spasilačku misiju. On ispruži ruku.

Ja sam satnik Ben Hull.

Pitt prihvati masivnu ruku i reče Najbolje da požurimo ako želimo stići prije snijega.

U pravu ste, reče Huli žustro. Nema smisla dobiti kaznu zbog parkiranja. Ako je Huli i bio blago šokiran zbog Pittovog lica ili čudne odjeće, dobro je to skrivao. Krenuli smo na ovaj put bez kopilota, sjedalo je rezervirano za vas, bojniče. Mislio sam da biste željeli mjesto u prednjem redu balkona da nas dovedete do olupine.

Prije no što sam prekinuo vezu, tražio sam od admirala Sandeckera nekoliko stvari...

Imam vijesti za vas, bojniče. Taj stari morski vuk ima oštre zube.. Čini se da je potegao sve moguće veze da ih dobije prije no što smo krenuli. On izvadi paket i upitno podigne obrvu. Nije mi jasno zašto ste tražili bocu ruske votke i kutiju cigara u ovom trenutku.

To je za neke prijatelje, reče Pitt smiješeći se. Okrene se i pro e pokraj deset ljudi smještenih u raznim relaksirajućim položajima duž poda kabine velikih, tihih, odlučnih ljudi odjevenih u arktičku odjeću. Bili su to ljudi uvježbani za ronjenje, padobranstvo, preživljavanje i gotovo svaku fazu hitne pomoći osim kirurgije. Val povjerenja pro e kroz Pitta čim ih je ugledao.

Sagnuvši glavu na vratima kokpita, Pitt ude u mali prostor i spusti utrnulo tijelo u staro kožno sjedalo pokraj pilota. Čim se vezao, okrene se i nade licem u lice s narednikom Samom Cashmanom.

Bok, bojniče. Cashmanove oči se rašire.

Bože svemogući, tko vam je stao na lice?

Ispričat ću ti jednom uz piće. Pitt pogleda ploču s instrumentima i brzo se upozna sa staromodnim ure ajima.

Malo sam iznena en...

Što vidite da narednik leti umjesto pravog letačkog časnika, završi Cashman.

Nemate izbora, bojniče. Ja sam jedini na cijelom otoku koji se razumije u ovaj stari autobus. Nije li prekrasan? Uzletjet će i sletjeti na novčanicu od jednog dolara i još vam dati ostatak.

U redu, narednice. Ti zapovijedaš. Dignimo sada tu pticu u vjetar. Kreni na zapad uz rijeku dok ti ne kažem da skreneš na jug.

Cashman samo klimne glavom.

On vješto okrene Limenu gusku za sto osamdeset stupnjeva dok nije bila okrenuta prema vjetru, na drugoj strani livade. Zatim gurne naprijed tri ručice gasa i pokrene stari zrakoplov, sve bliže ogradi s druge strane polja, na samo tri stotine stopa.

Dok su jurili kraj male kuće Golfura Andurssona, s kotačima još uvijek na zemlji, Pitt je mogao zamisliti o čemu je mislio Charles Lindberg kad je polijetao u svojem teško natovarenom zrakoplovu Špirit of St. Louis s blatne piste Roosevelt Fielda, 1927. godine.

Pittu se činilo da je nemoguće da bilo koja letjelicu osim helikoptera ili malih dvosjeda poleti na tako kratkoj pisti.

Baci kratak pogled na Cashmana i vidje samo ledeni mir i potpunu opuštenost.

Cashman je indiferentno zviždio neku pjesmicu, ali Pitt nije mogao razaznati melodiju u urlanju tri motora od dvije stotine konjskih snaga.

Nema sumnje, mislio je Pitt, Cashman predstavlja sliku čovjeka koji zna kako rukovati zrakoplovom, a posebno ovim. Nakon dvije trećine livade, Cashman gurne kontrolnu palicu naprijed i podigne repni kotač, te je povuče natrag, podigavši zrakoplov na nekoliko stopa iznad zemlje. Zatim, na Pittov užas, Cashman iznenada spusti tromotorca natrag na zemlju na manje od pedeset stopa od ograde. Užas se pretvori u zaprepaštenje kad je ovaj povukao kontrolnu palicu natrag prema grudima i doslovno odbacio Limenu gusku iznad ograde i vinuo se u zrak.

Gdje si, do vraga, naučio taj trik?, reče Pitt uz uzdah olakšanja. Tek tada prepozna melodiju koju je Cashman zviždio kao temu iz starog filma Ti veličanstveni ljudi u svojim letećim strojevima.

Zaprašivao sam polja u Oklahomi, odgovori Cashman.

I kako si završio kao mehaničar u Zračnim snagama?

Jednog dana je krtija na kojoj sam letio počela gadno kašljati. Spustio sam se na pašnjak i ubio farmerovog bika šampiona. Svi u okrugu su me htjeli tužiti. Potpuno sam bankrotirao, pa sam otišao sa scene i prijavio se u vojsku.

Pitt se morao nasmiješiti dok je gledao rijeku dvije stotina stopa ispod sebe.

S te visine lako je mogao vidjeti greben na kojem ga je pokupio Andursson.

Ali, sada je vidio nešto što nije očekivao naći.

Gotovo neprimjetno, postao je svjestan duge ravne linije koja je vodila prema jugu.

On otvori mali prozorčić i ponovno pogleda. Bila je tu tamna sjena zelenog na svjetlijoj tundri. Njegovi tragovi, utonuli u meku vegetaciju, ostavili su put koji je bilo lako slijediti, poput bijele crte na autocesti.

Pitt uhvati Cashmanov pogled i pokaže prema zemlji.

Na jug. Prati tamni trag prema jugu.

Cashman nagne zrakoplov i na trenutak pogleda kroz prozor. Zatim klimne, i okrene nos tromotorca prema jugu. Nakon petnaest minuta mogao se samo čuditi nepogrješivom tragu koji je Pitt napravio na putu do rijeke. Osim nekoliko povremenih skretanja oko neravnog terena, trag na zemlji bio je ravan gotovo poput cjevovoda. Petnaest minuta, toliko je trebalo starom zrakoplovu da prije e udaljenost za koju je Pittu trebalo nekoliko sati.

Imam je vikne Pitt.

Tamo, ona udubina gdje nestaje moj trag.

Gdje da se spustim, bojniče?

Paralelno s rubom provalije. Tamo je ravni teren dug oko petsto stopa, u smjeru istok zapad.

Nebo je postajalo sve tamnije zamračeno zavjesom padajućeg snijega. Još dok se Cashman spremao sletjeti, prve pahuljice počele su padati po vjetrobranu, padajući do rubova stakla prije no što će ih otpuhati vjetar.

Pitt je dobio utrku, ali u zadnji čas.

Cashman sigurno sleti vrlo glatko, ako se uzme u obzir neravan teren i nepovoljan vjetar. Podesio je slijetanje tako da su vrata kabine stala na deset jarda od strmog pada u provaliju.

Kotači su se jedva zaustavili kad Pitt iskoči iz zrakoplova i posrne, kliznuvši na dno strmine. Iza njega, Hullovi ljudi počeli su metodički vaditi opremu i slagati je na vlažnu zemlju. Dva bolničara odmotali su užad i bacili ih niz strminu pripremivši se za podizanje preživjelih. Pitt ih je sve ignorirao. Imao je samo jednu želju da stigne prvi u tu paklenu jamu.

Nai e na Lilliea ispruženog na le ima dok je Tidi bila nagnuta nad njega, držeći mu glavu u krilu.

Govorila mu je nešto što Pitt nije mogao razumjeti, jer njen je glas bio samo slabo, promuklo šaptanje činilo se da se pokušava

nasmiješiti, ali usne su joj se jedva iskrivile u jednu grimasu bez mnogo prijaznosti u glasu ili očima.

Pitt joj pri e i blago joj dodirne vlažnu kosu.

Čini se da ste postali prilično bliski prijatelji.

Tidi se okrene i odsutno pogleda priliku koja se nadvila nad nju. Blagi Bože, vratio si se. Ona posegne i dodirne mu ruku.

Mislila sam da sam čula zrakoplov. O Bože, to je fantastično, vratio si se.

Da, nasmiješi se Pitt slabo, a zatim klimne prema Lillieu.

Kako je on?

Ne znam, reče ona umorno.

Jednostavno ne znam. Pao je u nesvijest prije pola sata.

Pitt klekne i poslušša Lillievo disanje. Bilo je sporo i mirno.

Uspjet će. Ovaj momak ima hrabrosti i snage. Pitanje je hoće li ikad više hodati.

Tidi pritisne lice na Pittovu ruku i počne jecati, a disanje joj postane grčevito. Šok, bol i olakšanje preplavljivali su je naizmjenice. On je čvrsto stisne, bez riječi. Još je držao njeno drhteće tijelo i gladio joj kosu kao da je mala djevojčica, kad se približi satnik Huli.

Uzmite prvo djevojku, reče Pitt. Gležnjevi su joj slomljeni.

Moji ljudi postavili su šator hitne pomoći na vrhu. U njemu je mala peć. Bit će joj ugodno dok je islandski tim ne prebaci u Revkjavik. Huli umorno protrlja oči. Njihova terenska vozila dolaze ovamo, vodena našim radiosignalima.

Ne možete je izvući zrakoplovom?

Huli zavrti glavom.

Žao mi je, bojniče. Taj stari tromotorac može nositi samo osam nosiljaka odjednom. Bojim se da će prvi ići najteži ranjenici. U ovom slučaju, dame će biti zadnje.

On klimne prema Lillieu. Kako je ovom?

Slomljena ramena i pelvis.

Dva Hullova čovjeka pojave se s aluminijskom nosiljkom.

Uzmite prvo muškarca, naredi on.

I postupajte nježno. Ima povredu leđa.

Bolničari pažljivo smjeste Lillievo nepokretno tijelo u nosiljku i pričvrste užad za uspinjanje do vrha strmine. Pitt je bio impresioniran

i zahvalan zbog efikasnosti i glatkoće podizanja. Samo tri minute kasnije, Huli se vrati po Tidi.

U redu, bojniče. Uzet ću malu damu.

Pažljivo s njom, satnice. Ona je slučajno privatna tajnica admirala Sandeckera.

Čini se da Hulla ništa nije moglo izbaciti iz takta. Iznena enje mu bljesne u očima samo na trenutak.

U tom slučaju, sam ću je otpratiti.

Huli nježno podigne Tidi svojim masivnim rukama i odnese je do košare koja je čekala. Zatim se popeo uz strminu zajedno s njom i pobrinuo se da se udobno smjesti u topli šator prije no što se vratio rukovoditi operacijom spašavanja.

Pitt izvuče paket ispod ruke i polako krene dnom provalije dok nije došao do ruskog diplomata.

Gosp. Tamarecov, kako ste?

Rusi uživaju u hladnoći, bojniče Pitt. On uzme malu pahuljicu snijega koja mu je pala na grudi. Moskva ne bi bila Moskva bez zime u snijegu. Meni je to isto kao pustinjnski pijesak Arapinu prokletstvo koje je dio samog postojanja.

Boli li vas?

Stari boljševik nikada ne priznaje bol.

Šteta, reče Pitt.

Šteta?, ponovi Tamarecov. Pogleda sumnjičavo Pitta.

Da, baš sam vam htio ponuditi nešto što će vam olakšati neugodu uzrokovanu alergijom, glavoboljom i lošom probavom.

Još jenki humora, bojniče?

Pitt se lagano nasmiješi. Jenki sarkazam, reče. Glavni razlog što nas tako često krivo shvaćaju u drugim zemljama. Prosječan Amerikanac ima sarkastičnu crtu koja izmiče zdravom razumu. On sjedne kraj Tamarecova i izvadi bocu votke. Na primjer, pred vama je plod mojeg puta u dućan alkoholnih pića.

Tamarecov pogleda s nevjericom.

Obećanje ne treba prekršiti. Pitt uhvati glavu Rusa i nagne bocu na usne povrije enog čovjeka. Popijte malo ovoga.

Tamarecov lako iskapi četvrtinu boce prije no što ju je Pitt odmaknuo. Zatim klimne glavom i promrmlja nešto u znak

zahvalnosti. Zatim mu oči poprime topao prodorni izraz. Domaća, prava sovjetska domaća. Kako ste je uspjeli nabaviti?, upita.

Pitt stavi bocu Tamarecovu pod ruku.

Bila je na rasprodaji, reče. Zatim ustane i krene dalje.

Bojniče Pitt.

Da?

Hvala vam, reče Tamarecov jednostavno.

Bio je bijel od snijega i ležao tupo gledajući u oblake kad ga je Pitt pronašao. Njegovo lice, mirno i ozbiljno, imalo je izraz čovjeka netaknutog bolom, čovjeka koji je sretan i pomiren sam sa sobom. Bolničar je bio nagnut nad njega, pregledavajući ga.

Srce?, upita Pitt tiho, nekako se bojeći da bi ga mogao probuditi.

S obzirom na njegovu dob, sve je moguće, gospodine. Bolničar se okrene i da znak Hullu koji je stajao nekoliko stopa dalje.

Hoćemo li ga sada evakuirati, satniče?

Ostavite ga, reče Huli. Posao nam je da spašavamo žive. Ovaj čovjek je mrtav.

Dok postoji šansa da zadržimo na životu bilo kojeg od ovih ljudi, naša pozornost mora biti primarno na njima.

U pravu ste, naravno, reče Pitt umorno.

To je vaša predstava, satniče.

Hullov ton se ublaži. Znali ste tog čovjeka, bojniče?

Želio bih da sam ga znao bolje. Zove se Sam Kelly.

Ime očito nije ništa značilo Hullu. Zašto nam ne dozvolite da vas odvedemo gore, bojniče? I vi ste u prilično lošem stanju.

Ne. Ostat ću ovdje sa Samom.

Pitt posegne rukom i blago zatvori Kellvjeve oči posljednji put i obriše snježne pahuljice s njegovog lica. Zatim uzme cigaru koja je bila Sandeckerova specijalna marka i gurne je u Kellvjev džep.

Huli je stajao nepokretno gotovo minutu, tražeći riječi. Zausti nešto, ali se predomisli, te jednostavno klimne glavom. Zatim se okrene i vrati na posao.

Poglavlje XX

Sandecker zatvori dosje, spusti ga i nagne se kao da će skočiti.

Ako tražite moju dozvolu, odgovor je ne!

Stavljate me u neugodan položaj, admirale.

Riječi je izgovorio čovjek koji je sjedio nasuprot Sandeckeru. Bio je nizak i širok gotovo kao stolac. Nosio je neupadljivo crno odijelo s bijelom košuljom ukrašenom crnom svilenom kravatom. Svako malo nesvjesno je prelazio rukom preko ćelave glave kao da traži kosu koja je nekada rasla tamo gledao je sivim očima koje nisu treptale, izdržavajući Sandeckerov vatreni pogled.

Iskreno sam se nadao da ćemo se složiti. Me utim, kako nije tako, moram vas informirati da je moja prisutnost ovdje isključivo čin pristojnosti. Već imam zapovijed za premještaj bojnika Pitta.

Čijim autoritetom?

Potpisao ih je ministar obrane, odgovori čovjek jednostavno.

Ne biste li mi pokazali te zapovijedi?, reče Sandecker. Igrao je na svoj zadnji adut i znao je to.

Vrlo dobro. Njegov protivnik uzdahne. On posegne u svoju torbu i izvadi svežanj papira te ih pruži Sandeckeru.

Admiral tiho pročita zapovijed. Zatim mu se usta rastegnu u suh osmijeh. Nisam imao izgleda, je li?

Ne, niste.

Sandecker pogleda papire u svojim rukama i zavrti glavom.

Tražite previše... previše.

Ne uživam u tim stvarima, ali vrijeme je luksuz koji si ne možemo priuštiti.

Cijela ta shema, naivna shema, koju je izmislio Hermit Limited je potpuno nepraktična. Priznajem da zvuči inspirativno. Spasimo svijet, sagradimo raj.

Tko zna, možda F. James Kelly ima odgovor za budućnost. Ali u ovom trenutku on je voda bande lu aka koji su ubili gotovo trideset ljudi. I, točno deset sati od sada, planira ubiti dva čelnika države. Naš smjer je određen jednom jednostavnom činjenicom on mora biti zaustavljen. A bojnič Pitt je jedini sposoban prepoznati Kellyjeve unajmljene ubojice.

Sandecker baci papire na stol.

Sposoban prepoznati. Samo proklete riječi bez značenja. On ustane sa stolca i počne hodati sobom. Tražite od mene da naredim čovjeku koji mi je kao sin, koji je gotovo nasmrt pretučen, da ustane iz bolničkog kreveta i prati bandu okrutnih ubojica šest tisuća milja odovud? Sandecker zavrti glavom. Ne razumijete što zahtijevate od

čovjeka. Postoje granice ljudske hrabrosti. Dirk je već napravio daleko više no što bi itko očekivao od njega.

Istina da je hrabrost smanjena iscrpljenošću. I slažem se da je bojnik učinio više no što se čini mogućim. Bog zna da imam vrlo malo ljudi koji bi mogli uspjeti u tom spašavanju.

Možda raspravljamo uzalud, reče Sandecker.

Pitt možda nije u stanju napustiti bolnicu.

Bojim se da su vaši strahovi... ili da kažem nade?... bez temelja. Čelavi čovjek pogleda sme i omot. Imam ovdje nekoliko zapažanja mojih agenata koji su čuvali bojnika.

On zastane, čitajući, te nastavi Izvrsno fizičko stanje, konstitucija poput bika, jedinstveni odnos s... ah... sestrama. Četrnaest sati odmora, intenzivna njega i velike vitaminske injekcije plus najbolja masaža mišića koju znaju najbolji doktori Islanda. Zakrpan je, izmasiran i povijen. Srećom, jedino su njegova rebra teže povrije ena, a lomovi su minimalni. Sve u svemu, u jadnom je stanju, ali ne mogu biti izbirljiv. Uzeo bih ga i da ga spuštaju u mrtvački kovčeg.

Sandeckerovo lice bilo je hladno i prazno. On se okrene kad jedan od tajnika veleposlanstva gurne glavu kroz odškrinuta vrata.

Bojnik Pitt je ovdje, gospodine.

Sandecker pogleda debelog čovjeka. Iznena enje mu se osjećalo u glasu. Vi, kopile, znali ste da će pristati.

Debeli čovjek slegne i ne reče ništa.

Sandecker se ukoči. Pogleda debeljka s odbojnošću.

U redu, uvedite ga.

Pitt ude i zatvori vrata za sobom. Pri e ukočeno sofi i vrlo polako sjedne na meke jastuke. Cijelo lice bilo mu je u zavojima, jedino su otvori na nosu i očima, te gornji otvor za kosu odavali znakove života ispod slojeva bijele gaze. Zelene oči, činilo se, nisu treptale.

Sandecker sjedne za stol i sklopi ruke iza glave.

Znaju li doktori u bolnici gdje si?

Pitt se nasmiješi. Mislim da će se to pitati za jedno pola sata.

Vjerujem da si upoznao ovoga gospodina.

Sandecker pokaže prema debeljku.

Razgovarali smo preko telefona, odgovori Pitt.

Nismo bili formalno upoznati... barem ne po imenu.

Debeli čovjek brzo zaobi e stol i ponudi Pittu ruku.

Kippmann, Dean Kippmann.

Pitt prihvati njegovu šaku. Debljina je zavaravala. U njenom stisku nije bilo ničeg mekog niti debelog.

Dean Kippmann, ponovi Pitt. Šef Nacionalne obavještajne agencije. Najbolje je igrati s velikim momcima.

Duboko cijenimo vašu pomoć, reče Kippmann toplo.

Jeste li za malo zračno putovanje?

Nakon Islanda, malo južnoameričkog sunca ne može mi škoditi.

Uživat ćete u suncu. Kippmann ponovno pogladi kožu na svojoj glavi. Posebno u južnoj Californiji.

Južnoj Californiji?

Do četiri sata ovog poslijepodneva.

Do četiri sata ovog poslijepodneva?

U Disneylandu.

U Disneylandu?

Sandecker reče strpljivo Svjestan sam da to odredište baš i nije ono što si imao na umu. Ali, ne moraš glumiti jeku.

Oprostite, gospodine, ali ništa mi nije jasno.

Do prije sat vremena, to su bile naše riječi.

Što imate na umu?, upita Pitt.

Ovo. Kippmann izvuče još papira iz svoje torbe bez dna i brzo ih prouči. Dok nismo mogli ispitati vas i druge preživjele koji budu u stanju odgovarati, imali smo samo nejasnu ideju o ciljevima Hermit Limiteda. Znali smo da postoji, i imali smo sreće da otkrijemo mali dio njihovih poslova, ali njihov konačni cilj, mozgovi i novac iza cijele operacije ostali su nam tajna...

Pitt se umiješa. Ali imali ste trag. Sumnjali ste u dr. Hunnewella.

Drago mi je da niste upali ranije, bojniče. Da, Obavještajna služba je pratila dr. Hunnewella. Nije bilo konkretnih dokaza, naravno. Zato smo mu namjestili u nadi da će nas dovesti do ljudi na vrhu organizacije.

O Bože, to je bila namještaljka! Nije bilo jednostavno istovremeno kombinirati uzvik i bolno stenjanje, ali Pittu je uspjelo.

Cijela prokleta scena u ledenom brijegu bila je namještaljka.

Da, Hunnewell nam je postao sumnjiv kad je dao sva točna rješenja za sondu Fyrie Limiteda, ali nije učinio ništa da je konstruiramo u našoj zemlji.

Onda je okivanje Laxa bila krasna mala prevara, reče Pitt.

To je bio vaš adut. Hunnewell je morao doći tamo kao istražitelj, kad ga je admiral to zamolio naizgled potpuno slučajno. Vjerojatno nije mogao vjerovati svojoj sreći. Odmah je volontirao, ne da vidi što se dogodilo s njegovim starim prijateljem Kristjanom Fvrieom to je već pretpostavljao ili da ispita čudni fenomen broda okovanog u led, već da otkrije što je bilo s njegovom dragocjenom podvodnom sondom.

Opet, da, bojniče. Kippmann pruži Pittu nekoliko sjajnih fotografija. Ovdje su slike koje je napravila podmornica što je pratila Laxa gotovo tri tjedna.

Pružaju neobičan pogled na posadu.

Pitt ga ignorira i oštro pogleda Sandeckera. Konačno istina dolazi na vidjelo.

Lax je pronašla flota tragača i pratila dok nije izgorio.

Sandecker slegne. Gosp. Kippmann me obavijestio o toj sitnoj činjenici tek sinoć. Škrti osmijeh na njegovom licu nije pokazivao mnogo prijaznosti prema Kippmannu.

Zamjerajte nam ako hoćete, reče Kippmann ozbiljno, ali bilo je vitalno da vas dvojica znate što je manje moguće. Da su Kelly, Rondheim ili Hunnewell posumnjali da ste povezani s nama, čitava operacija bi propala. On pogleda Pitta i reče tiho Bojniče, trebali ste biti samo pilot i pratnja za Hunnevella dok pregledava Laxa. Zatim ste ga trebali odvesti u Revkjavik gdje bismo ga nastavili promatrati.

Nije baš tako ispalo, zar ne?

Podcijenili smo drugu stranu, reče Kippmann iskreno.

Pitt uvuče dim cigarete, promatrajući kako se dim uvija prema stropu. Niste objasnili kako je Lax dospio u ledeni brijeg. Niste rekli što se dogodilo piratskoj posadi, niti nam dali naslutiti kako su Fyrie i njegova posada nestali na godinu dana, a zatim su se njihova spaljena tijela iznenada ponovno pojavila na brodu.

Odgovor na oba pitanja je jednostavan, reče Kippmann.

Fyrieova posada nikada i nije napustila brod.

Sandecker makne ruke iza glave i polako se nagne naprijed, stavivši šake na stol ispred sebe. Oči su mu bile tvrde poput stijene.

Matajic je izvijestio o posadi Arapa, a ne plavokosih Skandinavaca.

To je točno, složi se Kippmann. Ako vi, gospodo, pogledate ove fotografije, vidjet ćete što sam želio reći o posadi.

On doda fotografije Sandeckeru, a kopije Pittu. Zatim sjedne na stolac i zapali cigaretu nakon što ju je stavio u dugu muštiklu. Bio je potpuno opušten. Pitt pomisli kako bi ovaj čovjek zijevarao i da ga netko udara u genitalije.

Obratite pozornost na fotografiju broj jedan, reče on.

Snimljena je pomoću vrlo jakog aparata s povećavanjem, kroz periskop. Kao što vidite, jasno pokazuje deset članova posade kako obavljaju svoje dužnosti na raznim dijelovima broda. Nema tamnoputih ljudi.

Slučajnost, reče Sandecker.

Arapci su mogli biti ispod palube.

Slaba šansa, admirale, i to kad bismo se zaustavili na ovoj fotografiji.

Me utim, druge fotografije su snimljene u različita vremena, u druge dane. Kad ih usporedimo sve zajedno, možemo nabrojiti otprilike četrnaest ljudi, i niti jedan nije Arapin. Da je na

brodu bilo Arapa, gospodo, sigurno bi se pojavili tijekom trotjednog razdoblja. Kippmann prekine i otrese muštiklu o rub pepeljare.

Takoder, identificirali smo i lica na fotografijama to su isti ljudi koji su bili na Laxu prije no što je nestao.

A Matajic?, upita Sandecker. Bio je vrhunski znanstvenik, obučen za točno opažanje. Bio je siguran u to što je vidio...

Matajic je vidio ljude maskirane da izgledaju kao pripadnici drugih nacija, reče Kippmann. Posada je do tada sigurno bila vrlo vješta u maskiranju sjetite se da su pristali u mnogo luka. Nisu htjeli riskirati prepoznavanje. To je samo pretpostavka, naravno, nikada nećemo biti sigurni, ali prilično je vjerojatno da je posada vidjela kako ih ORilev gleda i brzo se maskirala prije no što je Matajic došao na palubu na večeru.

Shvaćam, reče Pitt blago. A onda?

Ostalo možete pretpostaviti, ako već ne znate. Kippmann se igrao svojom muštiklom neko vrijeme, a zatim nastavi. Onda se celtinij279 zapalio i pretvorio Lax u ploveću buktinju. Naša podmornica mogla je samo bespomoćno promatrati dogodilo se prebrzo, nije bilo preživjelih. Mornarica je, srećom, zapovjedništvo podmornice povjerala inteligentnom kapetanu. Oluja se približavala i znao je da je hla enje usijanog trupa Lcvca samo pitanje vremena, nakon čega će

popucati šavovi i brod potonuti. To je finale bilo ubrzano snažnom olujom koja se pojavila na obzoru.

Tako je pretvorio podmornicu vrijednu dvadeset milijuna dolara u remorker i odgurao gorući trup prema pogodnom ledenom brijegu dok brod nije bio unutra.

Pitt je sjedio gledajući Kippmanna s ugodnim izrazom na licu.

Vaša teorija je potpuno točna, bojniče, reče Kippmann.

Nije moja, nasmiješi se Pitt. Hunnewellova. On je prvi predložio ideju o usijanom žaraču.

Shvaćam, reče Kippmann, iako nije shvaćao.

Sljedeće pitanje koje me zanima, Pitt zastane, vadeći cigaretu, je zašto ste poslali Hunnewella i mene u lov na određeni ledeni brijeg preko cijelog Sjevernog Atlantika nakon što ste izbrisali crvenu boju? Zašto ste ga poslali da pronađe Lax i zatim ga namjerno pokušali sakriti?

Kippman je hladno promatrao Pitta.

Zahvaljujući vama, bojniče, moji ljudi su se smrznuli radeći na niskim temperaturama da bi skinuli boju samo zato što ste se pojavili dva dana prije vremena.

Pretraživali ste Lax detaljno i niste bili gotovi kad smo se Hunnewell i ja pojavili na sceni. Je li tako?

Točno, reče Kippmann. Nitko nije očekivao da ćete letjeti tako brzo nakon najgore oluje u sezoni.

Znači da su vaši ljudi bili tamo.. Pitt zastane, pogledavši Kippmanna spekulativnim pogledom, a zatim tiho nastavi. Vaši agenti bili su skriveni na brijegu dok smo Hunnewell i ja pretraživali Lax.

Kippmann slegne. Niste nam dali vremena da ih povučemo Pitt napola ustane s kauča. Znači, stajali su tamo i gledali dok smo Hunnewell i ja klizili u more, bez pokušaja da nam pomognu, bez užeta, bez ohrabrujuće riječi, iščega?

U našem poslu moramo biti okrutni. Kippmann se umorno nasmiješi. Ne sviđa nam se to, ali moramo. Takva je priroda igre.

Igre?, reče Pitt. Zabavlja vas tajnovitost? Uživajte gledati kako se ljudi me usobno bore? Imate vrlo loše zanimanje.

Beskrajni krug, prijatelju, reče Kippmann otrovno.

Mi ga nismo započeli. Amerika je uvijek bila pozitivac. Ali, ne možete glumiti viteza u bijelom kad sve druge strane koriste

najprljavije trikove.

U redu, mi smo zemlja budala, uvijek vjerujemo da dobro trijumfira nad zlom.

Ali gdje nas to stavlja? U Disneyland?

Stići ću do toga u pravo vrijeme, reče Kippmann.

Znači, iz onoga što ste rekli vi i drugi ljudi u bolnici, Hermit Limited namjerava krenuti u akciju otprilike devet sati i četrdeset pet minuta od sada. Njihov prvi korak bit će ubiti vo u latinoameričke zemlje koju namjeravaju osvojiti. Jesam li u pravu?

Tako je čovjek rekao, klimne Pitt.

Počevši s Bolivijom.

Ne biste trebali vjerovati u sve što čujete, bojniče. Kelly je Boliviju upotrijebio samo kao primjer. On i njegova grupa nisu dovoljno jaki za zemlju te veličine. On je preveliki biznismen da bi pokušao učiniti nešto, a da nije devedeset posto siguran u profit.

Meta može biti bilo koja od pola tuceta zemalja, reče Sandecker. Kako možete biti sigurni o kojoj se radi?

I mi imamo računalo, reče Kippmann zadovoljno.

Procesirani podatci suzili su izbor na četiri zemlje. Bojnik Pitt ga je smanjio na dvije.

Izgubili ste me, reče Pitt. Kako sam ja...

Modeli koje ste izvukli iz mora, upadne Kippmann brzo.

Jedan je točna replika vladine zgrade Dominikanske Republike. Druga pripada Francuskoj Gijani.

Pedeset posto izgleda, u najboljem slučaju, reče Sandecker polako.

Ne baš, reče Kippmann. Mišljenje je Obavještajne službe da će Kelly i njegova mala trupa pokušati dvostruki udar.

Obje zemlje odjednom?, Sandecker upitno pogleda Kippmanna. Vi se šalite?

Ne, ozbiljan sam, i to smrtno ozbiljan, ako vam ne smeta izraz.

Što Kelly može dobiti podijelivši svoje snage?, upita Pitt.

Istovremeni udar na Dominikansku Republiku i Francusku Gijanu nije takva kocka kako se čini. Kippmann izvuče kartu iz papira i raširi je na Sandeckerovom stolu.

Na sjevernoj obali Južne Amerike se nalazi Venezuela, te Britanska, Nizozemska i Francuska Gijana. Dalje na sjeveru, na dan

putovanja brodom, nekoliko sati letom, je otok s Haitijem i Dominikanskom Republikom. Strateški, to je prekrasna situacija.

Na koji način?

Pretpostavite, reče Kippmann zamišljeno, samo pretpostavite da diktator koji vlada Kubom vlada i Floridom.

Sandecker pogleda Kippmanna intenzivnim, koncentriranim pogledom. Zaboga, to je prekrasna situacija. Bilo bi samo pitanje vremena prije no što će Hermit Limited, djelujući na istom otoku, zadaviti ekonomiju Haitija i preuzeti zemlju.

Da, a zatim, koristeći otok kao bazu, mogu se polako raširiti po središnjim latinskim zemljama i apsorbirati ih jednu po jednu.

Pittov glas bio je hladan.

Povijest nas podsjeća da se Fidel Castro pokušao infiltrirati u zemlje na kontinentu i nije uspio.

Da, ponovi Kippmann. Ali Kelly i Hermit Limited imaju jednu stvar koju Castro nije imao uporište. Kelly će imati Francusku Gijanu. On zastane razmislivši.

Utočište čvrsto kao što su imali saveznici 1944. kad su napali Normandiju.

Pitt polako zavrti glavom. A ja sam mislio daje Kelly lud. Kopile bi moglo uspjeti. Možda njegov fantastični plan zaista uspije.

Kippmann klimne. Recimo, razmotrivši sve činjenice, da bi se kladioničari trenutačno kladili na Kellyja i Hermit Limited.

Možda bismo ga trebali pustiti da to učini, reče Sandecker.

Možda mu je su eno da ima svoju utopiju.

Ne, to se neće dogoditi, reče Kippmann mirno.

To se ne može dogoditi.

Prilično ste sigurni?, reče Pitt.

Kippmann ga pogleda i blijedo se nasmiješi.

Nisam li vam rekao? Jedna od ptičica koja vas je pokušala ubiti u ambulanti odlučila je sura ivati. Ispričao nam je lijepu priču.

Čini se da ste nam zaboravili reći mnogo stvari, reče Sandecker otrovno.

Kippmann nastavi.

Kellyjev veličanstveni pothvat je osu en na propast to zna sa sigurnošću. On zastane, nasmiješivši se. Čim se Hermit Limited ušanči u Dominikanskoj Republici i Francuskoj Gijani, izbit će sukob

u Upravnom odboru. Poznanik bojnika Pitta, gosp. Oskar Rondheim, namjerava eliminirati Kellyja, Marksa, Von Hummela i ostale i postati predsjednik odbora. Tužno je reći da će njegove buduće namjere biti daleko od časnih i dobronamjernih.

Tidi je sjedila u kolicima pokraj Lilliejevog kreveta kad je Pitt ušao u bolničku sobu, u pratnji Sandeckera i Kippmanna.

Doktori mi kažu da ćete oboje preživjeti, reče Pitt, smiješeći se. Pomislio sam da bih mogao svratiti i oprostiti se.

Odlaziš?, upita Tidi tužno.

Bojim se. Netko mora identificirati Rondheimove ubojice.

Ti budi oprezan, promuća ona.

Nakon svega što si prošao da nas spasiš, ne želimo te izgubiti.

Lillie ukočeno podigne glavu.

Zašto nisi rekao nešto tamo u provaliji?, upita ozbiljno. Bože, nisam imao pojma da su ti rebra slomljena.

Nije bilo važno. Ja sam jedini mogao hodati. Osim toga, uvijek se zanesem kad imam dobru publiku.

Lillie se nasmiješi. Imao si najbolju publiku.

Pitt upita Kako su tvoja leđa?

Bit ću u ovom bijednom gipsu dulje no što se usu ujem misliti, ali kad sve bude gotovo, barem ću moći ponovno plesati.

Pitt pogleda Tidi. Njeno lice bilo je blijedo, a suze su se počele skupljati u njenim očima, i Pitt shvati.

Kad do e veliki dan, reče Pitt, osmjehnuvši se na silu, proslavit ćemo to jednim tulumom, čak i ako to znači da moram piti pivo tvojeg starog.

To moram vidjeti.

Sandecker pročisti grlo. Ah... pretpostavljam da je gica Royal podjednako dobra medicinska sestra kao i tajnica?

Lillie uzme Tidinu ruku. Slomio bih kost svaki dan u tjednu kad bi to značilo da ću svaki put sresti nekoga kao što je ona.

Nastane kratka stanka. Mislim da bismo trebali krenuti, reče Kippmann. Naš zračni transport nas čeka.

Pitt se nagne i poljubi Tidi, te se rukuje s Lilliejem. Pazite na sebe.

Očekujem uskoro poziv na taj tulum. On okrene dlanove prema gore i bespomoćno slegne. Sam Bog zna gdje ću naći pratilju koja će pristati javno izići s nekim tko ima tako pretučeno lice.

Tidi se nasmije. On je stisne za rame i okrene se, te napusti sobu.

U autu na putu do baze gledao je kroz prozor, ne vidjevši ništa, razmišljajući o bolnici. Nikada neće hodati, je li?

Kippmann tužno zavrti glavom. Teško... vrlo teško.

Petnaest minuta kasnije, bez ijedne riječi, stigli su u zračnu luku u Keflaviku i vidjeli da ih izvi ački bombarder B92 čeka na terminalu. Za daljnjih deset minuta nadzvučni mlažnjak rulao je niz pistu, te poletio iznad oceana.

Sandecker je, sam na terminalu, promatrao kako zrakoplov uzlijeće u ažurno nebo, sve dok nije nestao u daljini bez oblaka. Zatim se umorno vrati do auta.

Poglavlje XXI

Zbog sedmosatne vremenske razlike u letu s istoka na zapad i brzine veće od tisuću dvjesto milja na sat, još je bilo jutro istog dana kad je Pitt pospano zijevnuo, rastegnuo se u maloj kabini i lijeno pogledao kroz prozor navigatora, vidjevši sitnu sjenu zrakoplova na zelenim padinama planina Sierra Madre.

A što sad? Pitt se osmijehne svojem odrazu u staklu dok je bombarder napuštao brda i nadletio maglovitu dolinu San Gabriel. Gledajući dolje na Pacifički ocean, on pročisti svoj um od prošlosti i usmjeri ga na neposrednu budućnost.

Nije znao kako, niti je imao ikakav plan, ali znao je da će, bez obzira na prepreke, ubiti Oskara Rondheima.

Um mu se naglo vrati u sadašnjost kad se stajni trap spustio, a Dean Kippmann ga istovremeno lagano protresao.

Dobro ste spavali?

Kao beba.

B92 dodirne zemlju, i motori zavrište kad je pilot okrenuo mlazove.

Dan se činio topao i udoban, a sunce Californije sijalo je na dugim redovima vojnih mlažnjaka smještenih uz piste. Pitt pročita slova od dvanaest stopa na golemom hangaru Dobrodošli u Mornaričku stanicu El Toro.

Motori bombardera polako su se ugasil, i automobil je krenuo preko piste dok su se Pitt, Kippmann i posada Zračnih snaga spuštali niz uske ljestve na beton. Dvojica ljudi izi u iz plavog Fordovog kombija i pri u Kippmannu.

Izmijeniše pozdrave i rukovanje. Zatim svi odu do auta. Pitt ih je slijedio, sa strane.

Kraj otvorenih vrata trojica ljudi tiho su razgovarali dok je Pitt stajao na nekoliko stopa od njih i uživao u cigareti.

Konačno, Kippmann se okrene i pri e mu.

Čini se da ćemo upasti na obiteljsko okupljanje.

Što to znači?

Svi su ovdje. Kelly, Marks, Rondheim, svi.

Ovdje u Californiji?, upita Pitt s nevjericom.

Da, pratili smo ih otkako su napustili Island. Serijski broj koji ste pronašli na crnom mlažnjaku se isplatio. Hermit Limited je kupio šest istih modela iz tvornice. Ovog trenutka nadziremo svih preostalih pet zrakoplova.

Impresioniran sam. To je bilo brzo.

Kippmann se nasmiješi. Ne baš. Bilo bi da su zrakoplovi raštrkani po cijelom svijetu, ali svi oni stoje jedan do drugoga na točno osam milja odovud u zračnoj luci Orange Countyja.

Znači da je Kellvjev stožer u blizini.

U brdima iza Laguna Beacha, kompleks od pedeset ara, reče Kippmann, pokazavši na jugozapad.

Slučajno, Hermit Limited ima više od tristo zaposlenika koji misle da rade tajne političke analize za svoje vlade.

Kamo ćemo sad?

Kippmann pokaže Pittu prema autu.

U Disneyland, reče ozbiljno, zaustaviti dvostruko ubojstvo.

Izišli su na autocestu Santa Fe i krenuli na sjever, zaobilazeći rijetki jutarnji promet. Kad su prolazili kraj izlaza za Newport Beach, Pitt se pitao hoće li lijepa crvenokosa koju je upoznao na plaži prije samo nekoliko dana još biti u Newporter Innu.

Kippmann izvadi dvije fotografije i pokaže ih Pittu.

Ovo su ljudi koje ćemo pokušati spasiti.

Pitt lupne lice na jednoj fotografiji.

Ovo je Pablo Častile, predsjednik Dominikanske Republike.

Kippmann klimne. Brilljantan ekonomist i jedan od vodećih ljudi Latinske Amerike. Od svoje inauguracije započeo je s ambicioznim programom reforma.

Prvi put ljudi u njegovoj zemlji pokazuju povjerenje i optimizam. Naša vlada ne bi htjela vidjeti kako Kelly sve kvari baš kad postoji nada da Dominikanska Republika postane ekonomski stabilna.

Pitt uzme drugu fotografiju. Ne znam tko je ovo.

Juan De Croix, reče Kippmann.

Izuzetno uspješan doktor istočnoindijskog podrijetla. Voda Narodne progresivne partije dobio je izbore prije samo šest mjeseci. Sada je predsjednik Francuske Gijane.

Ako se dobro sjećam, imao je problema.

Točno, imao je problema, složi se Kippmann.

Francuska Gijana je manje razvijena od Britanske i Nizozemske. Pokret za nezavisnost nastao je prije pet godina, ali tek pod prijetnjom revolucije Francuzi su dozvolili novi ustav i opće izbore. De Croix je, naravno, dobio većinu glasova i proglasio potpunu nezavisnost. Ali, to je bio tek početak bitke. Njegova zemlja pati od tropskih bolesti svake vrste i kroničnog nedostatka domaće hrane. Ne zavidim mu nitko mu ne zavidi.

De Croixova vlada je ranjiva, reče Pitt zamišljeno.

Ali, što je s Castileovim kabinetom, nisu li njegovi ministri dovoljno jaki da prežive njegovu smrt?

S ljudima, možda. Ali dominikanska vojska nije previše vjerna. Vojna hunta će sigurno preuzeti vlast, a Kelly je očito već kupio generale.

Kako to da su obojica ljudi istovremeno na istom mjestu?

Ako čitate novine, znat ćete da su vode zapadne hemisfere upravo završili konferenciju u San Franciscu za Alijansu ekonomskog i poljoprivrednog progresa. De Croix, Častile i nekoliko drugih latinoameričkih voda malo razgledaju prije puta kući. To je sve.

Zašto ih ne spriječite da u u u zabavni park?

Pokušao sam, ali kad su naše snage unutarnje sigurnosti mogle djelovati, bilo je kasno. De Croix i Častile već su u parku dva sata. Možemo se samo nadati da će se Rondheimovi ubojice držati svojeg rasporeda.

Leueui orijeg

Očekujete mnogo, zar ne?, reče Pitt polako.

Kippmann indiferentno slegne. Neke stvari možete kontrolirati, a druge možete samo promatrati.

Auto skrene s autoceste na Harbour Boulevard i uskoro stane pred vratima za zaposlenike. Dok je vozač pokazivao svoje isprave i pitao za smjer, Pitt se nagne kroz prozor i pogleda vlak na jednoj tračnici koji je prolazio iznad njega. Bili su na sjevernom dijelu parka i sve što je mogao vidjeti iza brežuljaka koji su okruživali zgrade bio je gornji dio Matterhorna i tornjevi dvorca zemlje Fantazije. Vrata se otvore i oni uđu.

Hodajući podzemnim hodnikom do ureda osiguranja parka, Pitt se prisjeti kako je ugodan bio onaj bolnički krevet u Revjaviku i upita se kada će pronaći neki drugi. Nije bio siguran što će ga dočekati u uredu osiguranja parka, ali prostorije u koje je ušao nadišle su sva njegova očekivanja.

Glavna sala za konferencije bila je golema izgledala je poput smanjene verzije ratne sale u Pentagonu. Glavni stol bio je dugačak barem pedeset stopa, a za njim je bilo više od dvadeset ljudi. U jednom kutu bio je radio, a operater je zaposleno prenosio lokacije markeru koji je stajao na rampi ispod karte što je bila visoka barem deset stopa i pokrivala pola zida. Pitt polako zaobiđe stol i stane pred lijepu reljefnu kartu Disnevlada. Proučavao je mnoga obojena svjetla i trag plave fluorescentne trake koju je marker postavljao kroz prometna područja parka, kad ga Kippmann lupne po ramenu.

Jeste li spremni za posao?

Moje tijelo još uvijek radi po islandskom vremenu. Tamo je prošlo pet sati.

Mogao bih nešto popiti.

Žao mi je, gospodine.

Riječi je izgovorio veliki čovjek s lulom čije su oči gledale Pitta iza modernih naočala bez okvira. Alkohol nije dozvoljen na području parka otkako smo otvoreni. I namjeravamo ostati pri tome.

Žao mi je, reče Pitt dobroćudno.

Pogleda Kippmanna s očekivanjem.

Kippmann shvati.

Bojniče Dirk Pitt, dozvolite mi da vam predstavim gosp. Dana Lazarda, šefa osiguranja parka.

Lazardov stisak bio je čvrst. Gosp. Kippmann me obavijestio o vašim ozljedama.

Mislite li da ćete moći ovo?

Moći ću, reče Pitt ozbiljno. Ali morat ćemo učiniti nešto s mojim zavojima ovako sam previše sumnjiv.

Tračak zabave pojavi se u Lazardovim očima.

Mislim da možemo srediti da nitko ne primijeti vaše zavoje čak niti sestra koja ih je zamotala.

Kasnije, Pitt stane pred visoko ogledalo i zauzme prijeteću pozu. Nije znao bi li se smijao ili psovao od neugode dok je gledao u figuru Velikog Zlog Vuka koji ga je nepristojno promatrao iz ogledala.

Morate priznati, reče Kippmann, potiskujući smijeh. Niti majka vas ne bi prepoznala pod ovom maskom.

Pretpostavljam da je u skladu s mojim karakterom, reče Pitt. On skine vučju glavu, sjedne na stolac i uzdahne.

Koliko vremena nam je ostalo?

Još sat i četrdeset minuta prije Kelljevog roka.

Ne mislite li da bih trebao upasti u igru? Ne ostavljate mi mnogo vremena da uočim ubojice... ako ih uspijem uočiti.

Kad zbrojimo moje ljude, osiguranje parka, i agente FBla, barem četrdeset ljudi trudi se spriječiti atentat. Vas čuvam za sam kraj.

Zadnji očajnički pokušaj. Pitt se nasloni i opusti. Ne mogu reći da se slažem s vašom taktikom.

Ne radite s amaterima, bojniče. Svaki čovjek tamo vani je profesionalac. Neki su u kostimima kao vi, neki hodaju držeći se za ruke kao ljubavnici na prazniku neki glume obitelji koje uživaju u vožnjama, a drugi su poslužitelji.

Čak imamo i ljude na krovovima i na lažnim katovima zgrada s teleskopima i dalekozorima.

Kippmannov glas bio je tih, ali imao je notu potpunog uvjerenja.

Ubojice će biti otkriveni i zaustavljeni prije no što obave svoj prljavi posao. Izgledi da Kelly ispuni svoj cilj i rok su vrlo mali.

Recite to Oskaru Rondheimu, reče Pitt. Postoji nedostatak koji minira vaše dobre namjere ne poznajete svojeg protivnika.

U maloj sobi vladala je tišina.

Kippmann protrlja lice dlanovima, a zatim polako zavrti glavom, kao da će učiniti nešto što mu se nikako ne sviđa. On uzme svoju torbu i pruži Pittu omot označen s 07834.

Istina, nisam ga upoznao licem u lice, ali nije mi stranac Kippmann pročitao tekst iz omota.

Oskar Rondheim, ili Max Roland, ili Hugo von Klausen, ili Chatford Marazan, pravog imena Carzo Butera, ro en u Brooklvnu, New York, 15. svibnja 1940.

Mogao bih nastaviti s njegovim uhićenjima, osudama. Bio je prilično velik na dokovima New Yorka. Organizirao je ribarski sindikat. Istjeran iz sindikata i nestao s vidika. Zadnjih nekoliko godina blisko smo promatrali gosp. Rondheima i njegovu industriju. Konačno smo zbrojili dva i dva i prepoznali ga kao Carza Buteru.

Lukavi osmijeh pojavi se na Pittovom licu.

Dokazali ste svoje. Bilo bi zanimljivo vidjeti što vaši dosjei mogu reći o meni.

Imam ih ovdje, reče Kippmann, uzvrativši Pittov osmijeh.

Hoćete li ih vidjeti?

Ne, hvala, ne mogu mi reći nešto što već ne znam, reče Pitt hladno. Ali, bilo bi zanimljivo vidjeti što imate o Kirsti Fyrie.

Kippmannov izraz promijeni se kao da je pogo en metkom.

Nadao sam se da nećete pitati za nju.

Imate i njen dosje. Bila je to više izjava nego pitanje.

Da, odgovori Kippmann brzo. Vidio je da nema izlaza, te nemirno uzdahne i doda Pittu dosje broj 88357.

Pitt posegne i uzme ovitak. Deset minuta je proučavao sadržaj, listajući vrlo polako, gotovo neodlučno dokumente i fotografije, izvješća i pisma. Zatim konačno, poput čovjeka koji sanja, zatvori omot i doda ga Kippmannu.

Ne mogu vjerovati. To je smiješno.

Bojim se da je to što ste pročitali istina, u potpunosti.

Kippmannov glas bio je tih i jednoličan.

Pitt prije e rukom preko očiju.

Nikada, nikada, za tisuću godina ne bih...

Njegov glas zamre.

I nas je to zbunilo. Prva naznaka stigla je kad je nismo mogli pronaći na Novoj Gvineji.

Znam. Već sam pretpostavio da je to bila lažna priča.

Znali ste? Ali, kako?

Kad smo večerali u Revkjaviku, opisao sam recept koji zahtijeva da se meso morskog psa omota u algu zvanu echidna. G ica Fyrie je to

prihvatila. Prilično čudno ponašanje od misionarke koja je provela godine u džunglama Nove Gvineje, zar ne?

Kako bih ja to znao?, Kippmann slegne.

Nemam pojma što je echidna.

Echidna je, reče Pitt, bodljikavi mravojed koji polaže jaja. Sisavac vrlo uobičajen na Novoj Gvineji.

Ne mogu reći da je krivim što to nije znala.

Kako biste reagirali kad bih vam rekao da bih pekao biftek omotan u dikobrazove bodlje?

Rekao bih nešto.

Onda shvaćate.

Kippmann pogleda Pitta s izrazom divljenja.

Kako to da ste uopće posumnjali u nju? Ne biste je prevarili bez da niste imali neku indiciju, osjećaj?

Njen ten, odgovori Pitt.

Njena boja kože bila je plitka ne duboka kao ona koju dobijete nakon godina provedenih u tropskoj džungli.

Vrlo dobro zapažate, gospodine, promrmlja Kippman zamišljeno. Ali zašto...

zašto se truditi da otkrijete nekog koga jedva poznajete?

Djelomično iz istog razloga iz kojeg stojim ovdje u ovom smiješnom vučjem odijelu, reče Pitt mrko.

Volontirao sam za vaš mali lov na čovjeka iz dva razloga. Prvo, moram poravnati račun s Rondheimom i Kelljem, niti više niti manje. Drugo, ja sam još direktor specijalnih projekata NAMPa, i kao takav, imam primarnu dužnost nabaviti planove za Fvrieovu podvodnu sondu. Zato sam prevario Kirsti ona zna gdje su skriveni planovi. Znajući nešto što nisam trebao znati, imao sam polugu do nje.

Kippmann klimne.

Sada razumijem.

On sjedne na rub stola i počne se igrati s otvaračem za pisma.

U redu, kad stavimo Kellvja i njegovu grupu i zatvor, predat ću je vama i admiralu Sandeckeru na ispitivanje.

Nije dovoljno dobro, otrese se Pitt.

Ako želite moju suradnju, u funkciji svjedoka, morate mi obećati nekoliko minuta nasamo s Rondheimom. I puni nadzor na Kirsti

Fyrie.

Nemoguće!

Ne baš. Rondheimovo buduće fizičko stanje nije vam važno.

Čak i ako okrenem leđa da ga možete udariti u zube, ne mogu vam dati Kirsti Fyrie.

Možete, reče Pitt sigurno.

Uglavnom zato što i nije vaša. Ako budete imali sreće, možete je optužiti za suučesništvo. Ali to bi moglo nategnuti naše odnose s Islandom, što se baš ne bi svidjelo američkoj vladi.

Trošite dah, reče Kippmann nestrpljivo.

Bit će optužena za ubojstvo s ostalima.

Vi niste zaduženi za su enje, već za uhićenje i privo enje.

Kippmann zavrti glavom. Ne razumijete...

On prekine kad se vrata širom otvore.

Lazard je stajao na vratima pepeljastog lica.

Kippmann ga radoznalo pogleda. Dan, što je?

Lazard obriše obrve i sjedne na prazni stolac. De Croix i Častile su iznenada promijenili svoj plan izleta. Pobjegli su pratnji i nestali u parku. Sam Bog zna što se može dogoditi prije no što ih nademo.

Kippmannovo lice na trenutak pokaže izraz potpunog nerazumijevanja i zbunjenosti.

Kriste eksplodira. Kako se to dogodilo? Kako ste ih mogli izgubiti kad ih prati pola federalnih agenata u državi?

Tamo vani ovoga časa ima dvadeset tisuća ljudi, reče Lazard strpljivim tonom.

Ne treba velika pamet da se dvojica izgube. On bespomoćno slegne. De Croix i Častile gnjavili su zbog sigurnosnih mjera otkako su prošli kroz glavna vrata.

Otišli su zajedno u zahod i nestali kroz stražnje prozore, kao dvojica dječaka.

Pitt ustane. Brzo, imate li njihovu turu i točke zaustavljanja?

Lazard ga pogleda. Da, ovdje, svaka točka i vremenski raspored. On doda Pittu kopirani papir.

Pitt brzo pogleda raspored. Zatim se na njegovom licu polako pojavi osmijeh on se okrene prema Kippmannu.

Bolje da me pošaljete u igru, treneru.

Bojniče, reče Kippmann nesretno.

Imam osjećaj da me ucjenjujete.

Kao što su rekli tijekom studentskih pobuna, hoćete li poslušati naše zahtjeve?

Kippmannova spuštena ramena bila su siguran znak poraza, kao da je mahnuo bijelom zastavom. On pogleda Pitta.

Oči koje su mu uzvratile pogled bile su nepomične.

Kippmann klimne. Rondheim i g ica Fyrie su vaši. Smješteni su u Disnevland Hotelu s druge strane ulice. Sobe 605 i 607.

A Kelly, Marks, Von Hummel i ostali?

Svi su tamo. Hermit Limited je rezervirao cijeli šesti kat.

Kippmann grubo protrlja lice. Što vam je na umu?

Ne bojte se. Pet minuta s Rondheimom. Onda je vaš. Kirsti Fyrie zadržavam.

Neka ona bude mali poklon Obavještajne službe NAMPu Kippmann potpuno odustane.

Pobijedili ste. Gdje su De Croix i Castile?

Očito.

Pitt se nasmiješi Kippmannu i Lazardu.

Najočitije mjesto gdje bi otišla dvojica ljudi koji su djetinjstvo proveli blizu španjolskog područja.

Bože, pogodili ste, reče Lazard gotovo gorko.

Zadnja točka u rasporedu Pirati s Kariba.

Osim lukavo konstruiranih prikaza u Kući strave, Pirati s Kariba su najpopularnija atrakcija slavnog parka. Konstruirana na dvije podzemne razine koje zauzimaju gotovo dva ara, vožnja čamcem od četvrt milje nosi zavidljene putnike kroz labirint tunela i golemih prostorija ukrašenih kao piratski brodovi i opljačkani gradovi, naseljen s gotovo stotinu lutaka koje ne samo da su podjednako dobre kao voštane figure Madame Tussaud, već i pjevaju, plešu i pljačkaju.

Pitt je bio zadnji na ulaznoj rampi gdje pomoćnici smještaju posjetitelje u čamce na početku petnaestominutnog putovanja. Pedeset ili šezdeset ljudi koji su čekali u redu mahnu Pittu i nasmiješe se njegovom kostimu dok je prolazio iza Kippmanna i Lazarda.

On im odmahne, pitajući se kakve izraze lica bi napravili da iznenada makne svoju masku i pokaže im zavijeno lice. Mogao je

vidjeti barem desetero male djece koja više nikad ne bi htjela da im se pred spavanje čitaju Tri prašćića.

Lazard uhvati pomoćnika za ruku.

Brzo, moraš zaustaviti čamce.

Pomoćnik, plavi momak od dvadesetak godina, stajao je ne shvaćajući.

Lazard, koji je očito mrzio prazne razgovore, brzo krene preko rampe do upravljača, te zaustavi lanac koji je vukao čamce, potegne kočnicu i okrene se momku.

Dvojica ljudi, bili su zajedno, jesu li ušli unutra?

Zbunjeni momak mogao je samo mucati. Ja... ja... nisam siguran, gospodine.

Bilo... bilo ih je mnogo. Ne mogu ih se sjetiti...

Kippmann stane pred Lazarda i pokaže momku fotografije De Croixa i Castilea.

Prepoznaješ li ove ljude?

Mladićeve oči se rašire.

Da, gospodine, sada se sjećam. Zatim se namršti.

Ali, nisu bili sami. S njima su bila još dvojica.

Četiri vikne Kippmann, a tridesetak glava se okrene.

Jesi li siguran?

Da, gospodine.

Momak snažno klimne glavom.

Potpuno. Čamac prima osam ljudi. Na prednjim četirima sjedalima bili su muž i žena s dvoje djece. Ljudi na fotografiji sjeli su s dvojicom drugih na stražnja sjedala.

Tada stigne i Pitt, daščući, držeći se za ogradu dok se borio protiv boli i iscrpljenosti. Nije li jedan od njih bio velik momak ćelave glave i dlakavih ruku? A drugi crvenog lica s golemim brkovima i ramenima poput majmuna?

Mladić je na tren glupo gledao Pittovu masku. Zatim se lagano nasmiješi Točno ste ih opisali. Pravi par. Poput dva gorile.

Pitt se okrene Kippmannu i Lazardu.

Gospodo, reče glasom prigušenim gumenom vučjom glavom, mislim da smo upravo propustili naš čamac.

Za Boga miloga promrmlja Kippmann u očaju.

Ne možemo samo stajati ovdje.

Ne. Lazard zavrti glavom. Ne možemo. On klimne momku.

Nazovi broj 309. Reci da je Lazard locirao nestalo društvo u Piratima s Kariba. Reci da je situacija crvena tu su i lovci.

On okrene leđa Kippmannu i Pittu.

Nas trojica možemo prolazima doći do njih, i nadati se da nećemo zakasniti.

Prije koliko čamaca su se ukrkali?, upita Pitt momka.

Deset, možda dvanaest. Trebali bi biti na pola puta, negdje izme u zapaljenog sela i topovske bitke.

Ovuda vikne Lazard.

Nestane kroz vrata na kojima je pisalo Samo zaposlenici.

Dok su se kretali u mraku koji je skrivao mehaničke ure aje za pokretanje pirata, čuli su zvukove glasova posjetitelja u zaustavljenim čamcima. Častile i De Croix, kao i njihovi atentatori, mislio je Pitt, mogli su posumnjati da nešto nije u redu, ali to sada nije bilo važno po svoj prilici, plan Kellvja i Rondheima već se počeo provoditi. Borio se s boli u grudima dok je slijedio nabijenu, nejasnu priliku Kippmanna koji je prolazio kraj pet pirata koji su zakopavali kovčeg s blagom. Lutke su izgledale tako životno da je Pittu bilo teško povjerovati da to nisu pravi ljudi. Bio je tako obuzet simuliranom realnošću scene da se zaletio u Kippmanna koji iznenada stane.

Polako, polako, protestirao je ovaj.

Lazard im mahne da ostanu na mjestu dok se kretao poput mačke uskim hodnikom na galeriji iznad kanala kojim su plovili čamci. Zatim im da znak da krenu naprijed.

Imamo sreće, za promjenu, reče on.

Pogledajte.

Pittove oči još nisu bile priviknute na tamu, ali on pogleda fantastični prizor scenu u kojoj je barem trideset pirata palilo i pljačkalo minijaturnu repliku Port Rovala ili Panama Cityja. Plamenovi su izbijali iz nekoliko zgrada, dok su prilike nasmijanih pirata lovile vrišteće djevojke iza osvijetljenih prozora. Hvalisavo pjevanje dopiralo je iz skrivenih zvučnika, dajući iluziju da su silovanje i pljačka samo dobra zabava.

Kanal kojim su prolazili čamci išao je izme u gradskih zgrada, prikazujući s lijeve strane par pirata koji uzalud tjeraju mulu da

povuče kola s blagom, a s desne trio njihovih drugova kako piju na gomili bačava vina. Ali, sredina kanala privuče Pittovu pozornost. U čamcu gotovo točno ispod mosta koji je prelazio preko vode bili su Častile i De Crobc, radosno ističući detalje čarobnog prizora poput dva školarca na matineji. A na sjedalu iza južnoameričkih predsjednika ukočeno su sjedila dvojica koji su mu držali ruke dok ga je Rondheim tukao prije dva dana u Revkjaviku.

Pitt pogleda na osvijetljeni brojčanik svoje Doxe na zapešću. Još sat i dvadeset minuta do Kellvjevog roka. Prerano, ali ubojice su sjedili na tri stope od svojih žrtava. U slagalici je nedostajao vrlo velik komad. Nije sumnjao da je Kelly govorio istinu kad je pričao o svojem rasporedu, i da će ga se Rondheim držati. Ali, hoće li? Ako je Rondheim htio preuzeti Hermit Limited, bilo je moguće da je odlučio promijeniti planove.

Ovo je tvoja predstava, Dan. reče Kippmann direktoru osiguranja. Kako ćemo ih srediti?

Bez pištolja, reče Lazard.

Najmanje želimo da zalutali metak pogodi neko dijete.

Možda je bolje čekati pojačanje, reče Kippmann.

Nema vremena, reče Lazard.

Već smo predugo zadržali čamce. Svi će postati nervozni, uključujući i ona dva tipa iza Castilea i De Croixa.

Onda ćemo morati riskirati. Kippmann prije e maramicom preko vlažne obrve.

Pokrenite čamce. Čim onaj s našim prijateljima pro e ispod mosta, uhvatit ćemo ih.

U redu, složi se Lazard. Most će nam dati dosta zaštite da pridemo na pet stopa. Zaobići ću ga i izići iz onih vrata od znakom Prodavaonica groga.

Kippmanne, sakrijte se iza mule i kola.

Trebate pomoć?, upita Pitt.

Žao mi je, bojniče. Lazard hladno pogleda Pitta. Teško da ste u stanju za borbu prsa o prsa.

On zastane i uhvati ga za rame.

Ali možete odigrati vitalnu ulogu.

Recite.

Stanite na most i pomiješajte se s piratima skrenite pozornost onoj dvojici u čamcu dovoljno dugo da Kippmannu i meni date nekoliko sekunda.

Pretpostavljam da je to bolje od borbe s tri mala prašćića, reče Pitt.

Čim je Lazard pronašao telefon i naredio pomoćniku da pokrene čamce za dvije minute, on i Kippmann skočili su u zapaljeno selo pred realistične fasade i zauzeli položaje.

Nakon što je posrnuo preko tijela pirata koji je popio previše vina, Pitt se sagne i uzme lutki sablju, iznenadivši se što je to bila čelična replika prave sablje.

Čak i iz blizine morao se diviti realističnom izgledu mehaničkih pirata.

Staklene oči na sme im voštanim licima gledale su u smjeru u kojem su bile usmjerene glave, a obrve su se podizale u skladu s usnama dok se pjesma Šesnaest mornara i mrtvački kovčeg orila iz zvučnika skrivenih u njihovim aluminijskim tijelima.

Pitt do e do sredine mosta iznad kanala i pridruži se trojici veselih pirata koji su sjedili na lažnom kamenom bedemu mašući nogama i sabljama u ritmu s melodijom. Pitt u svojem kostimu Velikog Zlog Vuka i veseli pirati predstavljali su čudan prizor ljudima u čamcu, mašući i pjevajući staru mornarsku pjesmu. Djeca, djevojčica od desetak godina i dečko od oko sedam, prepoznali su lik iz crtanog filma i počeli mu mahati.

častile i De črobc tako er se nasmiju i pozdrave ga na španjolskom, pokazujući i šaleći se dok su visoki ćelavi ubojica i njegov kompanjon, grubijan širokih ramena, sjedili kamenih lica, netaknuti predstavom. Pitt shvati da je na tankom ledu, na kojem pogrešan potez i najsitniji krivi proračun bilo kojeg detalja može značiti smrt za muškarce, žene i djecu koji su uživali u njegovim šalama.

Zatim vidje da se čamci pokreću.

Pramac je upravo prolazio ispod njegovih nogu kad tamne prilike Kippmanna i Lazarda iskoče iz zaklona, trčeći kroz masu animiranih figura i skoče na krmu čamca. Iznena enje je bilo potpuno. Ali, Pitt to nije primijetio. Bez nervoze, uzbu enja i riječi upozorenja, on hladno i efikasno gurne oštricu sablje pod pazuh i u grudni koš pirata koji je sjedio kraj njega.

Dogodi se čudna stvar. Pirat ispusti svoju sablju, usne mu se stisnu u tihi krug, oči registriraju uzbu enje i šok, koji gotovo odmah zamijeni konačna svjesnost. Zatim mu se oči izvrtu i on padne naprijed, pljusnuvši u prazni kanal pod mostom.

Drugi pirat nije reagirao u trenutku u kojem je mogao parirati Pittovom zamahu. Zausti nešto, ali Pitt zamahne svom snagom krvavom sabljom i pogodi bazu piratovog vrata kod lijeve lopatice. Čovjek zasteenje i podigne suprotnu ruku, kao da će se otkotrljati, ali noga mu se posklizne na neravnom podu mosta i on se spusti na oba koljena, te padne s mosta dok mu je krv pulsirala iz poluotvorenih usta.

Pitt ugleda kratak metalni bljesak na svjetlu vatre i instinktivni pokret glavom spasi mu život, kad je sablja trećeg pirata prošla kroz šešir na vučjoj glavi. Previše, Pitt je previše iskušavao svoju sreću. Iznenadio je dvojicu Rondheimovih ljudi prije no što su shvatili što se doga a, ali treći je imao dovoljno vremena odbiti Pittov napad i uhvatiti ga izvan ravnoteže.

Izmičući se naslijepo ubodima, posrćući unatrag pod divljim napadom trećeg čovjeka, Pitt se grčevito baci preko ograde i zida, te upadne u hladnu vodu kanala. Još u zraku začuje šištanje piratove sablje kroz prazan prostor na kojem se stajao samo trenutak prije. A zatim, iznenadan šok kad je njegovo rame snažno udarilo u dno plitkog kanala. Bol eksplodira u njemu i sve se zaustavi i rastopi.

Johoho, šesnaest mornara na mrtvačkom kovčegu. Bože, pomisli kroz izmaglicu, zašto ta mehanička kopilad ne pjeva nešto drugo? Poput specijalista dijagnostičara, on pažljivo ispita svoje pretučeno tijelo područja bola, položaj ruku i nogu u vodi obasjanoj plamenovima. Rebra su mu gorjela u grudima, a vatra se širila u leđa i ramena. Izvukavši se na suho, Pitt nesigurno ustane, zanjiše se i održi na nogama oslonivši se na sablju, pomalo zbunjen kad shvati da mu je njena drška još u desnoj ruci.

On klekne na koljeno, boreći se da do e do daha, čekajući da mu se kucanje srca uspori na razumnu brzinu i pregleda kulise, pokušavajući očajnički vidjeti kroz tamu iza plamenova. Most je bio prazan, treći pirat je nestao, a čamac je upravo odlazio u sljedeću galeriju. On se okrene u suprotnom smjeru i ugleda drugi čamac kako dolazi kanalom.

Sve je te stvari primijetio mehanički, bez svjesnog klasificiranja njihove važnosti. Mislio je samo na to kako je ubojica u blizini, maskiran kao jedan od pirata. Osjeti se bespomoćnim, jer sve su lutke bile slične, a akcija na mostu dogodila se takvom brzinom da nije mogao percipirati detalje čovjekovog kostima.

Gotovo frenetično pokuša isplanirati sljedeći korak. Više nije bilo šanse da ih iznenadi pirat je znao kako Pitt izgleda, a on nije mogao razlikovati čovjeka od lutaka, te je izgubio priliku da napadne prvi. Ali, znao je da mora reagirati, bez obzira na sve.

Sekundu kasnije, napola je trčao, posrćući uz betonsku obalu kanala, dašćući svakim korakom dok mu je bol razdirala sve mišiće tijela. On pro e kroz crni zastor na sljedeću pozornicu. Bila je to golema kupolasta prostorija, slabo osvijetljena, za noćnu scenu.

Ugra en u drugu stranu zida, bio je umanjeni piratski brod s kompletnom posadom i zastavom Jolly Roger s mrtvačkom glavom koja je lepršala na vjetru električnog ventilatora replike topova ispaljivale su topovske kugle pedeset stopa preko vode i glava ljudi u čamcima prema minijaturnoj tvr avi na vrhu litice s druge strane goleme prostorije.

Bilo je previše mračno da se razaznaju detalji u čamcu. Pitt nije mogao primijetiti kretanje na krmi i biti siguran da Kippmann i Lazard drže sve pod kontrolom to jest, sve što im je u dohvat.

Kad su se njegove oči počele privikavati na tamu simulirane noćne luke izme u broda i tvr ave, on primijeti da su tijela u čamcu položena na dnu. Bio je na pola puta preko rampe za održavanje do broda kad je shvatio zašto začuje čudan zvuk, tihi udarac pištolja s prigušivačem.

A tada je iznenada stajao iza lika u piratskom kostimu koji je držao nešto u ruci, usmjereno prema malom čamcu u vodi.

Pitt ga pogleda radoznalo, s mirnim interesom. Podigne sablju i pljoštice ga udari u zapešće. Pištolj padne preko ograde u vodu. Pirat se okrene, a bijela kosa padala mu je ispod crvene marame vezane oko glave hladne plave oči blještale su od bijesa i frustracije, a usta su mu bila iskrivljena u grimasu.

On pogleda komičnu priliku koja je tako hladno ubila dvojicu njegovih suučesnika. Glas mu je bio čvrst i metalan.

Čini se da sam vaš zarobljenik.

Pitt se nije dao zavarati. Riječi su bile samo zavaravanje, zavjesa koja će sakriti munjeviti pokret. Čovjek je bio opasan i igrao je za velike uloge. Ali Pitt je imao više od oštrog oružja imao je novopronadenu snagu koja je iznenada strujila njegovim tijelom poput plimnog vala. Počne se smiješiti.

O, pa to si ti, Oskare.

Pitt značajno zastane, promatrajući Rondheima kao mačak. Imao je na vrhu sablje izvršnog direktora Hermit Limiteda. On skine gumenu vučju glavu.

Rondheimovo lice još je bilo nepomično, ali oči su pokazivale potpuno iznenađenje. Pitt baci masku, te se pripremi za trenutak koji je planirao, ali nije vjerovao da će se zaista dogoditi. Polako odmota zavoje jednom rukom, pustivši da gaza padne na pod, gradeći napetost. Kad je završio, pogleda Rondheima i odmakne se. Rondheimove usne se pomaknu u poluformiranom pitanju, a zbunjeni izraz raširi se njegovim licem.

Šteta što se ne možeš sjetiti lica, Oskare, reče Pitt tiho.

Ali nisi ostavio mnogo toga za prepoznati.

Rondheim je zurio u natečene oči i usta, masnice preko obraza i obrva, a zatim mu se usta otvore i on dahne Pitt!

Pitt klimne.

Nije moguće, proštenje Rondheim.

Pitt se nasmije. Ispričavam se što sam ti uništio dan, to samo dokazuje da ne možeš uvijek vjerovati računalima.

Rondheim dugo i ispitujući pogleda Pitta. A drugi?

Uz jedan izuzetak, svi su živi i liječe slomljene kosti.

Pitt pogleda iza Rondheimovih ramena i vidje da je čamac ušao u drugu galeriju.

Znači, opet smo vi i ja, bojniče. Pod uvjetima koji vam više odgovaraju od onih u mojoj dvorani. Ali, ne nadajte se previše. Neka vrst osmijeha iskrivi mu usta. Pederi nisu dorasli muškarcima.

Slažem se, odvrat Pitt.

On baci sablju preko Rondheimove glave u vodu i odmakne se. Pogleda dolje i ispita si ruke. Morat će biti dovoljno za ovaj posao. Nekoliko puta duboko udahne, pro e prstima kroz vlažnu kosu, obriše ih u kostim i zadnji put protegne prste. Bio je spreman.

Prevario sam te, Oskare. Prva runda je bila neravnopravna. Imao si sve adute, planiranje i inicijativu od početka. Kakav si sam, Oskare, bez plaćene pomoći da ti drži žrtve? Kakav si na nepoznatom terenu? Još imaš vremena pobjeći.

Ništa ne stoji izme u tebe i tvoje prilike za slobodu osim mene. Ali, u tome je problem, Oskare. Moraš proći kraj mene.

Rondheim pokaže zube.

Ne trebam nikog da te slomi, Pitt. Jedino žalim što neću imati vremena rastegnuti tvoju sljedeću lekciju iz boli.

U redu, Oskare, toliko o psihološkom sranju, reče Pitt mirno. Točno je znao što će učiniti. Istina, još je bio slab i mrtavumoran, ali to je svladao odlučnošću, a nevidljivi likovi Lilliea, Tidi, Sama Kellvja, Hunnevrella i ostalih koji su stajali na njegovoj strani, davali su mu snagu koju nikada ne bi imao sam.

Nesiguran osmijeh pojavi se na Rondheimovim usnama kad se spustio u karate stav. Smiješak nije trajao dugo.

Pitt ga udari. Pogodio ga je desnim savršeno uskla enim udarcem koji zanese Rondheimovu glavu u stranu, a on zatetura prema glavnom jarbolu broda.

Duboko u sebi Pitt je znao da ima malo šansa da pobijedi Rondaheima u dugoj borbi, da ne može zadržavati svojeg protivnika dulje od nekoliko minuta, ali računao je na element iznena enja kao jedinu prednost koja je bila na njegovoj strani prije nego što karate udarci ponovno zaspu njegovo lice.

Ispalo je da je ta prednost vrlo mala.

Rondheim je bio nevjerojatno čvrst primio je težak udarac, ali odmah se oporavio. On skoči od jarbola i zamahne nogom prema Pittovoj glavi, promašivši za pedalj kad se Pitt sagnuo. Loš tajming koštao ga je Pitt ga uhvati u seriju lijevih kratkih udaraca, a zatim desnih, koji ga bace na koljena. On se rukom uhvati za slomljeni raskrvavljeni nos.

Popravljaš se, šapne Rondheim kroz potok krvi.

Rekao sam da sam te prevario.

Pitt je stajao u poluboksačkom, polujudaškom stavu, čekajući Rondheimov sljedeći potez.

Zapravo, ja sam peder koliko i Carzo Butera.

Sa zvukom svojeg pravog imena, Rondheim ugleda prste smrti kako se pružaju i dodiruju ga, ali zadržao je kontrolu nad glasom, a krvavo lice bila mu je bezizražajna maska.

Čini se da sam te podcijenio, bojniče.

Bilo te lako zvesti, Oskare, ili da te zovem po ro enom imenu? Nema veze, tvoja runda je završila.

Njegovo lice pretvori se u masku lu ačke mržnje, i on se s nizom psovki na okrvavljenim usnama baci na Pitta. Ali, nije načinio niti dva korakakad ga dočeka Pittov aperkat i zabije se poput malja u njegove zube. Pitt je u taj udarac uložio svu svoju snagu, s takvom silom da su mu rebra eksplodirala u agoniji, i odmah je znao da više neće moći ponoviti takav udarac.

Začuje se tupi zvuk pomiješan s prigušenim krckanjem. Rondheimovi zubi istrgnuli su se iz svojih ležišta i usjekli u usnice, a Pittov zglob pukao.

Dvije ili tri sekunde Rondheim je stajao ukočeno poput zaustavljene slike na filmskom projektoru, a zatim, s nevjerojatnom sporošću i neopozivom konačnošću padajućeg debla, sruši se na pod i ostane ležati.

Pitt je stajao i dahtao kroz stisnute zube, a desna ruka visjela mu je sa strane. Gledao je mala svjetla koja su bljeskala na ustima lažnih topova u tvr avi i primijetio čamac s posjetiteljima koji je upravo prolazio kroz prostoriju. On ustrepta, a znoj mu se slije u oči i zapeče ga. Morao je učiniti još nešto.

U prvi čas misao mu je bila odbojna, ali on je odluči provesti. Stane iznad nogu onesviještenog čovjeka i sagne se, stavivši jednu Rondheimovu ruku na podnožje ograde. Zatim, podigavši jednu nogu, stane na ruku, zadrhtavši kad je kost pukla nekoliko pedalja ispod lakta. Rondheim se polako pomakne i zaječi.

To je za Jeromea Lilliea, reče Pitt s gorčinom u glasu.

On ponovi proces s drugom Rondheimovom rukom, primijetivši sa zadovoljstvom da su se žrtvine oči otvorile i gledaju u prazno, povećanih zjenica, u stanju fizičkog šoka.

Ovo ti je za Tidi Royal.

Pitt je automatski okrenuo Rondheimovo tijelo tako da su noge bile u suprotnom smjeru, te ih nasloni na podnožje ograde.

Razumni i emocionalni dio Pittovog uma više nije bio aktivan. Izišao je iz svoje kranijalne tamnice, održavajući dovoljno kontakta da upravlja rukama i nogama. U razbijenom, razrezanom i ponegdje iščašenom tijelu stroj je radio tiho i glatko. Teška iscrpljenost i bol potisnuti su u pozadinu, zaboravljeni na trenutak dok mu um nije uspostavio punu kontrolu. Zatim on skoči na Rondheimovu nogu.

Ovo ti je za Sama Kellyja.

Rondheimov krik zamre mu u grlu.

Plavosive oči gledale su u Pitta.

Ubij me, šapne on. Zašto me ne ubiješ?

Kad bi živio tisuću godina, reče Pitt mrko, ne bi mogao nadoknaditi svu bol i bijedu koju si prouzrokovao. Želim da znaš kako je to, da osjetiš agoniju kad ti se kosti razdvajaju, bespomoćnost dok gledaš kako se to događa. Trebao bih ti slomiti kralježnicu kao što si ti slomio Lillieu gledati kako truneš u kolicima. Ali to bi bilo predobro za tebe, Oskare. Tvoje su enje možda će trajati nekoliko tjedana, čak i mjeseci, ali nema povrede na svijetu koja bi te spasila smrtne kazne. Ne, učinio bih ti uslugu da te ubijem, a to ne želim.

Ovo je za Hunnewella.

Na Pittovom licu nije bilo osmijeha, nikakvog zadovoljstva u zelenim očima. On skoči četvrti, zadnji put, i promukli, strašni vrisak boli odjekne preko paluba brodova, a zatim polako zamre.

S osjećajem praznine, gotovo tuge, Pitt sjedne na pod i pogleda slomljeno Rondheimovo tijelo. Nije bilo lijep prizor. Njegov bijes je splasnuo i sada se osjećao potpuno ispijen, čekajući da mu se disanje i otkucaji srca vrate na normalu.

Sjedio je tako kad su Kippmann i Lazard dotrčali preko palube, u pratnji male vojske zaštitara. Nisu rekli ništa. Ništa i nisu mogli reći, barem ne punih šezdeset sekunda, dok nisu shvatili puni značaj onoga što je učinio Pitt.

Konačno, Kippmann prekine tišinu.

Malo grubo prema njemu, zar ne?

To je Rondheim, reče Pitt prazno.

Rondheim? Jeste li sigurni?

Rijetko zaboravljam lice, reče Pitt.

Posebno ako pripada čovjeku koji me premlatio.

Lazard se okrene i pogleda ga.

Usne mu se iskrive u suhi osmijeh.

Što sam ono rekao o vama i vašoj sposobnosti za borbu prsa o prsa?

Žao mi je što nisam uspio doći do Rondheima prije no što je počeo pucati s prigušivačem, reče Pitt. Je li pogodio nekoga?

Castile je ranjen u ruku, reče Lazard. Kad smo sredili ona dva klauna u čamcu, okrenuo sam se i vidio vas kako glumite Erola Flynna na mostu. Znao sam da još nije gotovo, pa sam se bacio na obitelj koja je sjedila ispred i prisilio ih da legnu na dno čamca.

Kao i naše posjetitelje iz Latinske Amerike.

Kippmann se nasmiješi i protrlja masnicu na svojoj glavi.

Mislili su da sam lud i odupirali se cijelu minutu.

Što se dogodilo s Kellvjem i Hermit Limited?, upita Pitt.

Uhitit ćemo ga zajedno s njegovim me unarodnim bogatim partnerima, naravno, ali izgledi da osudimo takve ljude su minimalni. Mogu zamisliti da će ih njihove vlade povrijediti tamo gdje ih najviše boli u džepovima. Globe koje će morati platiti trebale bi biti dovoljne da Mornarica izgradi novi nosač zrakoplova.

To je mala cijena za patnju koju su uzrokovali, reče Pitt umorno.

Ipak, to je cijena, promrmlja Kippmann.

Da... da, jest. Hvala Bogu što su zaustavljeni.

Kippmann klimne Pittu.

Moramo vam zahvaliti, bojniče Pitt, što ste upozorili na Hermit Limited.

Lazard se iznenada nasmiješi.

A ja bih htio prvi izraziti svoju zahvalnost za vaše djelo na mostu. Kippmann i ja ne bismo stajali ovdje da niste učinili to što ste učinili. On stavi ruku na Pittovo rame.

Recite mi nešto. Radoznao sam.

Što?

Kako ste znali da su oni pirati na mostu bili pravi ljudi?

Kao što je netko jednom rekao, reče Pitt nehajno, sjedili smo tamo na mostu, jedan do drugoga... i mogao sam se zakleti da sam vidio momke kako trepću.

Epilog

Bila je ugodna californijska večer. Dnevni smog se raščistio, a hladni vjetrovi sa zapada donosio jak, čist miris Pacifika kroz središnji

vrh Disneyland Hotela, ublažujući bol u Pittovim ranama i smirujući mu um za zadaću koja ga je čekala.

Stajao je tiho, čekajući da se stakleno dizalo spusti duž vanjskog zida zgrade.

Dizalo se zaustavi, a vrata se klizeći otvore. On počese oko i spusti glavu, zaklanjajući lice dok su mladić i djevojka s rukom u ruci nasmijano prošli kraj njega ne primijetivši njegov izgled niti ruku u gipsu povezanu crnom maramom.

On ude i pritisne gumb s brojem šest.

Dizalo se brzo uspne, a on se okrene i kroz staklo pogleda nebo iznad Orange Countvja.

Duboko udahne i polako izdahne, promatrajući kako se pokrivač od svjetala širi prema tamnom obzorju kad je prošao prva tri kata. Svjetla su blještala na kristalnom zraku, podsjećajući ga na kutiju s draguljima.

Prije samo dva sata liječnik parka namjestio mu je zglob Pitt se istuširao, obrijao i pojeo prvi pravi obrok otkako je otišao iz Revkjavika. Doktor je bio uvjeren da mora u bolnicu, ali Pitt nije želio čuti za to.

Doktor reče ozbiljno Vi ste budala, gotovo ste umrli na nogama. Trebali ste kolabirati prije nekoliko sati. Ako ne stavite guzicu na bolnički krevet, iskusit ćete prvorazredni slom.

Hvala, reče Pitt kratko. Zahvalan sam za vašu profesionalnu brigu, ali moram odigrati još jedan čin. Dva sata ne više a onda ću prepustiti medicini ono što mi je ostalo od tijela.

Dizalo uspori i zaustavi se, vrata se otvore i Pitt ude na meki crveni sag foajea na šestom katu. Naglo stane da se ne bi sudario s trojicom ljudi koji su čekali dizalo.

Dvojica od njih bili su Kippmannovi agenti. Treći čovjek, onaj s pognutom glavom, nesumnjivo je bio F. James Kelly.

Pitt im blokira put. Kelly polako podigne glavu i prazno pogleda Pitta, ne prepoznavši ga. Konačno, Pitt prekine nelagodnu tišinu.

Gotovo mi je žao što je vaša velika shema propala, Kelly. U teoriji, bila je veličanstvena. U praksi, neizvediva.

Kellyjeve oči polako se rašire, a boja nestane iz njegovog lica.

Moj Bože... jeste li to vi, bojniče Pitt? Ali ne... vi ste...

Mrtav?, završi Pitt, kao da to više ne znači mnogo ikome osim njemu samom.

Oskar se zakleo da vas je ubio.

Uspio sam ranije otići sa zabave, reče Pitt hladno.

Kelly zavrti glavom.

Sada razumijem zašto je moj plan propao. Čini se, bojniče, da vam je sudbina namijenila ulogu moje Nemesis.

Samo sam bio na krivom mjestu u krivo vrijeme.

Kelly se slabo nasmiješi i klimne dvojici agenata.

Trojica ljudi uđu u dizalo.

Pitt se makne, a zatim iznenada reče Sam vam je ostavio poruku.

Kellvju je trebalo nekoliko sekunda da dođe k sebi. Je li Sam...

Sam je umro u tundri, završi Pitt.

Na kraju je želio da znate da vam je oprostio.

O Bože... o, Bože, jaukne Kelly, pokrivši rukama oči.

Mnogo godina poslije, Pitt je pamtio sliku Kellvjevog lica prije no što su se vrata dizala zatvorila. Ravne crte, tupe, beživotne oči, pepeljasta koža. Bilo je to lice čovjeka koji je izgledao kao da se guši.

Pitt pokuša otvoriti vrata broj 605. Bila su zaključana. On ode niz hodnik i okrene kvaku sobe 607. Otvorila su se. On tiho prijeđe prag i pusti da se vrata zatvore. Soba je bila hladna i mračna. Miris ustajale cigarete ušao mu je u nosnice prije no što je prošao ulazni hodnik. Miris mu je jasno rekao da je to Rondheimova soba.

Mjesečina je prolazila kroz zastore, bacajući duge bezoblične sjene dok je pretraživao spavaću sobu, primijetivši da je Rondheimova odjeća i prtljaga neraspakirana. Kippmann je održao riječ. Njegovi ljudi pazili su da ne uznemire Kirsti Fvrie i ne upozore je na Rondheimovu sudbinu i iznenadnu propast Hermit Limiteda.

On krene prema tračku žutog svjetla koje je dopiralo iz susjedne sobe. Uđe, koračajući polako, bezvučno poput životinje spremne na skok. Prostorija je teško mogla biti nazvana sobom, bio je to apartman koji se sastojao od hodnika, dnevne sobe s barom, kupaonicom i spavaćom sobom velika staklena vrata vodila su do malog balkona.

Sve sobe bile su prazne osim kupaonice. Zvuk tekuće vode rekao mu je da je Kirsti pod tušem. Pitt priđe baru, natoči si škotski whiskey

s ledom i sjedne udobno na veliku sofu. Nakon dvadeset minuta i dva pića, Kirsti ude iz kupaonice. Nosila je zeleni svileni kimono, privezan oko struka. Njena zlatna kosa plesala joj je oko glave poput sunčane aureole. Izgledala je nevjerojatno svježje i lijepo.

Ona ude u dnevnu sobu i počne si pripremati piće kad ugleda Pittov odraz u ogledalu iza bara. Ukočila se kao pogo ena paralizom, vrlo blijeda, s izrazom nesigurnosti na licu.

Pretpostavljam, reče Pitt tiho, da je ispravno reći kad lijepa žena izlazi iz kupaonice Gle, Venera izlazi iz valova.

Ona se okrene i izraz nesigurnosti pretvori se polako u radoznanost. Poznajemo li se?

Upoznali smo se.

Ona se uhvati za rub bara, tiho, promatrajući ga. Dirk! šapne tiho. To si ti.

To si stvarno ti. Hvala Bogu, još si živ.

Tvoja briga za moje dobro je malo zakašnjela.

Gledali su se, zelene oči fiksirale su ljubičaste.

Elsa Koch, Bonny Parker i Lucretia Borgia, reče on, sve su mogle naučiti od tebe kako ubiti prijatelje i načiniti utisak na neprijatelje.

Morala sam učiniti što sam učinila, reče ona slabo.

Ali kunem ti se da nisam nikoga ubila. Oskar me uvukao u vrtlog. Nisam niti sanjala da će njegovo druženje s Kellvjem uzrokovati smrt toliko ljudi.

Kažeš da nisi ubila nikog.

Da.

Lažeš.

Ona ga čudno pogleda.

O čemu pričaš?

Ubila si Kristjana Fyriea!

Ona ga pogleda kao da je poludio. Usne su joj drhtale, a oči te lijepe ljubičaste oči bile su tamne od straha.

To ne misliš ozbiljno, dahne ona.

Kristjan je umro na Laxu spaljen je... izgorio u požaru.

Došlo je vrijeme, pomisli Pitt, da se srede računi, uravnoteže stavke, zbroji konačni rezultat. On se nagne naprijed.

Kristjan Fyrie nije umro u požaru na brodu u Sjevernom Atlantiku umro je pod kirurškim skalpelom na operacijskom stolu u Veracruzu

u Meksiku.

Pitt pusti da riječi postignu efekt. Otpije nekoliko gutljaja pića i zapali cigaretu. Te mu riječi nisu bile lake. Promatrao ju je bez riječi.

Kirstina usta se otvore. Ona ih brzo zatvori i zausti da nešto kaže. Bila je na rubu suza koje nikada neće doći. Zatim spusti glavu i pokrije lice rukama.

Znam to sigurno, nastavi Pitt. Operacija se dogodila u bolnici Sau de Sol, a kirurg je bio dr. Jesus Ybarra.

Ona ga pogleda s izrazom agonije. Onda znaš sve.

Uglavnom. Još ima nekoliko nejasnih stvari.

Zašto me mučiš odugovlačenjem? Zašto to ne kažeš?

Pitt reče tiho Što da kažem? Da si ti zapravo Kristijan Fyrie? Da nikada nije bilo sestre? Da je Kristijan umro u trenutku kad si se ti rodila? On zavrti glavom. Što bi to značilo? Kao Kristijan nisi mogao prihvatiti spol koji ti je dala priroda, pa si promijenio spol i postao Kirsti. Došao si na svijet kao transseksualac. Tvoji geni su te prevarili. Nisi bio zadovoljan onime što ti je dala priroda, pa si to promijenio. Što se još može reći?

Ona do e iza bara i nasloni se na kožnu površinu.

Nikada nećeš znati, Dirk. Nikada nećeš znati kako je to voditi frustrirajući i komplicirani život, glumeći jakog, muževnog muškog avanturista a iznutra biti zarobljena žena.

I tako si pobjegao iz okova, reče Pitt.

Kliznuo u Meksiko kirurgu koji se specijalizirao za konverzije. Uzeo si hormonske injekcije i silikonske umetke za tvoje... ah... grudi. Tada si se osunčao na plažama Verakruza, pocrnjevši dok su ti ožiljci zacjeljivali.

Kasnije, u odgovarajuće vrijeme, pojavio si se na Islandu i rekao da si vlastita izgubljena sestra s Nove Gvineje.

Kakvo si samopouzdanje morao imati kad si mislio da će ti to uspjeti, nastavi Pitt. U svojem kratkom životu upoznao sam nekoliko lukavih prevaranata, ali ti, Kirsti, ili Kristijan, tko god, ti si najlukavije kopile... ili, radije, kuja, za koju znam. Prevarila si sve. Prevarila si admirala Sandeckera da pomisli da ćeš podvodnu sondu dati našoj vladi. Namamila si tisuću ljudi na brodovima i zrakoplovima da krenu u lov na divlje guske, tražeći brod koji nikad nije nestao. Prevarila si i dr. Hunnewella, starog prijatelja, da identificira spaljeno tijelo kao

tvoje. Upotrijebila si osoblje Fyrie Limiteda i oni su umrli izvršavajući zapovijedi. Upotrijebila si Rondheima.

Upotrijebila si Kellvja. Čak si pokušala upotrijebiti i mene u nadi da bih ja mogao ukloniti Oskara. Šteta što je mjehur morao puknuti. Prvi korak u svim prevarama je prevariti samog sebe. U tome si izuzetno uspjela.

Kirsti polako pri e malom putnom kovčegu na kraju stola, izvadi mali Colt dvadeset pet i uperi ga u Pittove grudi.

Tvoje optužbe nisu niti približno tako lijepo organizirane kao što misliš.

Poga aš, Dirk, lutaš u tami poput slijepca.

Pitt pogleda pištolj i nonšalantno ga ignorira.

Recimo da mi ti pokažeš put do svjetla.

Ona nesigurno pogleda Pitta, ali još je držala uperen pištolj, mirno poput kipa. Stvarno sam namjeravala predati podvodnu sondu tvojoj zemlji. Moj originalni plan bio je staviti svoje znanstvenike i inženjere na palubu Laxa i poslati ih u Washington na prezentaciju. Zatim, na putu preko Sjevernog Atlantika, Kristijan Fyrie trebao je pasti preko palube.

U me uvremenu, odletjela si u Meksiko na operaciju.

Da, odgovori Kirsti tiho.

Ali totalno neočekivana i nepredvi ena nesreća uništila je novi život koji sam tako pažljivo planirala. Dr. Jesus Ybarra bio je član Hermit Limiteda.

I tako je obavijestio Rondheima.

Kirsti klimne.

Od tog trenutka bila sam Oskarov rob. Prijetio je da će me otkriti ako ne dam svoje resurse njemu i Kellvju. Nisam imala izbora. Ako se moja tajna sazna, rezultirajući skandal uništio bi Fyrie Limited i ekonomiju moje zemlje.

Zašto maskarada s Laxomb

Kad su me Oskar i Kelly počeli kontrolirati, nisu htjeli dozvoliti da sonda ode iz njihovih ruku. Zato su izmislili priču o nestanku Laxa. Moraš priznati, bila je to pogodna situacija. Za svijet, podvodna sonda bila je izgubljena na morskom dnu.

I Kristijan Fyrie, također.

Da i to mi je dobro poslužilo.

To ne objašnjava promjenu gornjeg dijela Laxa, inzistirao je Pitt. Zašto sonda nije jednostavno uklonjena i prenesena na drugi brod?

Prvi put ona se nasmiješi.

Sonda je komplicirana stvar. Brod se mora doslovno napraviti oko nje. Trebali bi mjeseci da se ukloni iz Laxa i prebaci na neki drugi ribarski brod. Dok su je svi tražili, Lax je tajno promijenjen u zaljevu na istoku Grenlanda.

A dr. Hunnewell, kako se on uklapa u sliku?

Radio je sa mnom na konstrukciji sonde.

Znam, ali zašto s tobom? Zašto ne s nekim u svojoj zemlji?

Ona ga pogleda i počne dugo proučavati njegovo lice.

Platila sam za istraživanje i razvoj bez obaveza. Tehnološke korporacije u SADu željele su ga vezati uz sebe njega i njegove eksperimente. Dr. Hunnewell je prezirao raditi za čisti profit.

Ali ipak se povezao s Kelljem i Hermit Limitedom.

Za vrijeme ispitivanja dna oko Grenlanda, sonda se pokvarila. Dr. Hunnewell je jedini imao znanje da predloži način brzog popravka.

Kelly ga je doveo iz Californije. Bio je vrlo uvjerljiv, taj F. James Kelly.

Uvjurio je dr. Hunnewella da se pridruži Hermit Limitedu kako bi spasio svijet. Doktor nije mogao odoljeti. Uvijek je bio dobročinitelj.

Bolan izraz prije e Kirstinim licem.

Zažalio je zbog svoje odluke i umro zbog toga.

To objašnjava požar na brodu, reče Pitt zamišljeno.

Podcijenila si dr. Hunnewella. On nije pao pod Kelljev utjecaj. Prozro je cijeli prljavi plan. Nije mu se svidjelo ono što je vidio na Laxu Rondheimova posada zarobila je tvoje znanstvenike. Vjerojatno su mu tvoji ljudi na brodu rekli činjenice o smrti dr. Matajica i njegovog pomoćnika. Tada je znao da mora učiniti nešto da zaustavi Kellvja, pa je minirao sondu, sredivši da se sama uništi kad on bude u zraku i na putu u SAD. Jedino, napravio je grešku.

Nešto što niti on nije razumio o celtiniju uzrokovalo je da se zapali ne samo sonda, već cijeli brod i posada. Vidio sam iznena en izraz na njegovom licu kad je shvatio što je učinio.

Bila je to moja greška, reče Kirsti potreseno.

Mene treba kriviti. Nisam trebala dati Hunnewellovo ime Oskaru i Kellyju.

Kelly je pretpostavio što se dogodilo i naredio Rondheimu da utiša Hunnewella.

On je bio moj najstariji prijatelj, reče Kirsti tiho.

A ja sam potpisala njegovu smrtnu presudu.

Je li znao za tebe?

Ne. Oskar mu je jednostavno rekao da se u bolnici oporavljam od bolesti.

Bio je bolji prijatelj no što si mislila, reče Pitt.

Lažno je identificirao tijelo na Laxu kao tvoje. Dr. Hunnewell je to učinio kako nitko ne bi optužio Kristjana Fvriea kad ode vlastima i ispriča činjenice o Hermit Limitedu. Nažalost, zlo je trijumfiralo. Rondheim je prvi stigao do njega.

Pitt tužno zavrti glavom i uzdahne.

I tada dolazi Pitt, na lijevu pozornicu.

Kirsti vidljivo zadrhti.

Zato sam inzistirala da te upoznam. Morala sam izraziti zahvalnost što si pokušao spasiti njegov život. Još sam ti dužnik.

Pitt prije e hladnim staklom preko čela.

Prekasno sad više nije važno, reče umorno.

Važno je meni. Zato sam te spasila da te Oskar ne pretuče na smrt. Njen glas počne drhtati. Ali ja... ne mogu te spasiti drugi put. Moram se zaštititi, Dirk. Žao mi je. Molim te, ne miči se i ne tjeraj me da povučem otkonac. Moraš čekati dok ne do e Oskar.

Pitt ponovno zavrti glavom.

Ne čekaj Oskara da te do e spasiti. U ovom trenutku, tvoj bivši robovlasnik leži nesvjestan, u pola tone gipsa u bolničkom krevetu. Okružen, dodao bih, agentima Nacionalne obavještajne službe. Možda će ga morati odgurati na vješala u kolicima, ali kako bilo, sigurno će visjeti.

Pištolj se neznatno zatrese.

Kako to misliš?

Gotovo je. Slobodna si. Hermit Limited i njegova uprava su upravo izdahnuli.

Začudo, Kirsti ne optuži Pitta da je lud.

Želim ti vjerovati, ali kako?

Uzmi telefon i nazovi Kellvja, Marksa, Von Hummela ili svojeg prijatelja Rondheima. Ili, još bolje, pretraži sve sobe na šestom katu.

I što ću naći?

Ništa, baš ništa. Svi su uhićeni.

Pitt ispije piće i stavi čašu na stol.

Ti i ja smo zadnji. Ti si moj bonus, ljubaznošću Nacionalne agencije mali poklon za izvršene usluge. Voljela to ili mrzila, tvoja duša je prešla iz Rondheimovog u moje vlasništvo.

Soba se zavrti oko Kirsti kad je shvatila istinu Pittovih riječi. Pitala se zašto je Rondheim nije nazvao, zašto je Kelly nije posjetio kao što je obećao, zašto telefon nije zvonio, i nitko nije zakucao na vrata već dva sata. Ona se primiri, brzo prihvativši smjer događaja.

Ali... što je sa mnom? Hoću li i ja biti uhićena?

Ne, agencija zna za tvoj novi status. Zbrojili su dva i dva i zaključili da te Rondheim ucjenjuje. Razmišljali su da te optuže za suučesništvo, ali ja sam ih odgovorio od toga.

Pištolj se polako našao na kraju stola.

Nastupi nespretna tišina.

Konačno, Kirsti pogleda Pitta i reče Postoji cijena uvijek postoji cijena.

Prilično je jeftino s obzirom na tvoje učinjene greške greške koje ne možeš otkupiti svim svojim bogatstvom. Ali možeš okrenuti stranicu i dobiti novi život bez vanjskih intervencija. Sve što želim je tvoje jamstvo za blisku i kontinuiranu suradnju između u Fyrie Limited i NAMPa.

Banke memorije u Kelljevima kompjutorima sadrže dovoljno podataka da se napravi nova podvodna sonda. Govorim u ime admirala Sandeckera kad kažem da bih volio da nastaviš projekt.

To je sve, ništa više?, upita ona s nevjericom.

Rekao sam da je cijena mala.

Ona ga mirno pogleda.

Kako mogu biti sigurna da sutra, sljedećeg tjedna, sljedeće godine, nećeš povećati kamate?

Pittove oči postanu hladne, a glas mu je bio leden.

Ne stavljam te u isti koš s ostalim tvojim suigračima. Masovna ubojstva i iznuđivanje nikad me nisu uzbuđivali. Tvoja tajna je sigurna sa mnom, a još sigurnija s Nacionalnom agencijom oni će se pobrinuti da Rondheim, Kelly i Ybarra nikada ne dođu na pedeset stopa od novinara.

Ona zastane na trenutak.

Žao mi je, stvarno mi je žao. Što još mogu reći.

On ne odgovori, već pogleda kroz prozor.

Tornjevi Magičnog dvorca bili su osvijetljeni poput ro endanske torte.

Obitelji su otišle. Mladi parovi su ostali, šecući ulicama Disnevlanda, držeći se za ruke, upijajući lažnu romantičnu atmosferu.

A kuda ćeš ti?, upita ona.

Nakon kratkog odmora vratit ću se u stožer NAMPa u Washingtonu i početi raditi na novom projektu.

Ona se okrene i pogleda ga.

A ako zatražim da do eš na Island sa mnom i postaneš član mojeg direktorskog odbora?

Nisam tip za odbore.

Mora postojati neki drugi način da ti pokažem svoju zahvalnost.

Ona pri e Pittu i stane pred njega. Poznati osmijeh zakrivi joj usne, pogled velikih očiju omekša, a na čelu joj se pojave tragovi vlage.

Sve će biti kako tražiš, reče ona polako.

Podigne ruku, a njeni prsti dodirnu njegovo pretučeno lice.

Sutra ću se vidjeti s admiralom Sandeckerom i predložiti suradnju.

Ona stane i odmakne se.

Moram, me utim, zatražiti malu uslugu zauzvrat.

Atoje?

Ona odveže pojas i odbaci kimono na pod, stojeći gola u opuštenoj pozi. Pod svjetlom svjetiljke bila je poput brončane statue površine glatke poput satena koju su oblikovale ruke umjetnika. Pune usne bile su lagano otvorene od uzbu enja i nestrpljivosti. Blage ljubičaste oči tiho su ga pozivale. Njeno lice i tijelo mogli bi se opisati jedino kao veličanstveni savršeno konstruiran spomenik čudu medicinske znanosti.

Ako je to kompliment, reče ona grlenim glasom.

Niti minutu nisam povjerovala u tvoju glumu homoseksualca.

Svoj poznaje svojega.

Ona problijedi.

Ja nisam isto.

Ne, ti si hladna, lukava, proračunana vještica.

Ne!

Kristijan Fyrie bio je topao, iskreni ljubitelj čovječanstva. Tvoja promjena bila je emocionalna koliko i fizička. Ti samo koristiš ljude, da bi ih odbacila kad ti više ne trebaju. Hladna si i bolesna.

Ona zavrti glavom.

Ne... ne! Promijenila sam se. Da. Ali nisam hladna... ne hladna. Ona ispruži ruke. Daj mi da ti dokažem.

Stajali su u sredini sobe, gledajući se bez riječi. A zatim ona ugleda kako se izraz formira na Pittovom licu, a ruke joj polako padnu sa strane. Izgledala je zbunjeno, egzotične oči bile su pogo ene. Gledala je njegovo lice sa čudnom, paraliziranom pozornošću. Pittov izraz bio je zlokoban. Purpurne masnice, nateklo meso i porezotine stvorile su strašnu masku odvratnosti.

Njegove oči više nisu vidjele njenu ljepotu. Mogao je vidjeti samo neidentificirani pepeo onoga što su nekada bili muškarci. Vidio je Hunnewella kako umire na usamljenoj obali. Sjetio se lica kapetana hidroglicerisa prije no što je nestao u plamenu. Poznavao je bol Lilliea, Tidi, Sama Kellvja. I znao je da je Kirsti Fvrie dijelom odgovorna za njihovu patnju i smrt.

Kirsti problijedi i odmakne se jedan korak.

Dirk, što je?

Bog te čuvao, reče on.

On se okrene i otvori vrata.

Prvih nekoliko koraka prema dizalu bili su najteži. Zatim je postalo lakše.

Kad je stigao do prizemlja, izišao je na ulicu i pozvao taksi vratio mu se stari, samouvjereni, opušteni stav.

Vozač otvori vrata i uključi taksimetar.

Kamo, gospodine?

Pitt je na trenutak sjedio u tišini. Zatim iznenada shvati kamo mora otići.

Nije imao izbora.

Bio je to što je bio.

Do Newporter Inna. I strasne crvenokose... nadam se.

Table of Contents

[Počni](#)

CLIVE CUSSELL

**CLIVE
CUSSLER**

**LEDENI
BRIJEG**

Table of Contents

[Poční](#)